

İşsizlik Sigortası Kanunu ile Bazı Kanunlarda Değişiklik Yapılması Hakkında Kanun Tasarısı, İzmir Milletvekili Oğuz Oyan ve 15 Milletvekilinin; 4447 Sayılı İşsizlik Sigortası Kanununda Değişiklik Yapılması Hakkında Kanun Teklifi, Malatya Milletvekili Ferit Mevlüt Aslanoğlu'nun; 5084 ve 5350 Sayılı Kanunlarda Değişiklik Yapılması Hakkında Kanun Teklifi, İzmir Milletvekili Harun Öztürk ve 11 Milletvekilinin; 25.8.1999 Tarihli ve 4447 Sayılı İşsizlik Sigortası Kanununda Değişiklik Yapılması Hakkında Kanun Teklifi, Ankara Milletvekili Yılmaz Ateş ve 21 Milletvekilinin; 4447 Sayılı İşsizlik Sigortası Kanununda Değişiklik Yapılması Hakkındaki Kanun Teklifi, Tokat Milletvekili Reşat Doğru'nun; 5084 Sayılı Yatırımların ve İstihdamın Teşviki ile Bazı Kanunlarda Değişiklik Yapılması Hakkında Kanunda Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Teklifi, İstanbul Milletvekili Sebahat Tuncel'in; 5510 Sayılı Sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık Sigortası Kanununda Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Teklifi, Afyonkarahisar Milletvekili Halil Ünlütepe'nin; Yatırımların ve İstihdamın Teşviki ile Bazı Kanunlarda Değişiklik Yapılması Hakkında Kanunda Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Teklifi, Ankara Milletvekili Mustafa Cihan Paçacı ve 23 Milletvekilinin; Yatırımların ve İstihdamın Teşviki ile Bazı Kanunlarda Değişiklik Yapılması Hakkında Kanunda Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun ile Bazı Kanunlarda Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Teklifi, Adalet ve Kalkınma Partisi Grup Başkanvekilleri Yozgat Milletvekili Bekir Bozdağ ve Giresun Milletvekili Nurettin Canikli ile Kahramanmaraş Milletvekili Veysi Kaynak'ın; Yatırımların ve İstihdamın Teşviki ile Bazı Kanunlarda Değişiklik Yapılması Hakkında Kanunda Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Teklifi ile Plan ve Bütçe Komisyonu Raporu (1/676, 2/72, 2/102, 2/106, 2/334, 2/368, 2/375, 2/381, 2/383, 2/387)

Not: 1/676 esas numaralı tasarı tali olarak Sağlık, Aile, Çalışma ve Sosyal İşler; Sanayi, Ticaret, Enerji, Tabii Kaynaklar, Bilgi ve Teknoloji ile İçişleri komisyonlarına, esas olarak Plan ve Bütçe Komisyonuna, 2/72, 2/106, 2/334, 2/375 esas numaralı teklifler tali olarak Sağlık, Aile, Çalışma ve Sosyal İşler Komisyonuna, esas olarak Plan ve Bütçe Komisyonuna, 2/368, 2/381, 2/383, 2/387 esas numaralı kanun teklifleri tali olarak Sanayi, Ticaret, Enerji, Tabii Kaynaklar, Bilgi ve Teknoloji Komisyonuna, esas olarak Plan ve Bütçe Komisyonuna, 2/102 esas numaralı teklif esas olarak Plan ve Bütçe Komisyonuna havale edilmiştir.

T.C.

Başbakanlık

Kanunlar ve Kararlar

Genel Müdürlüğü

Sayı: B.02.0.KKG.010/101-1677/512

6/2/2009

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı'nca hazırlanan ve Başkanlığınıza arzı Bakanlar Kurulu'nca 30/1/2009 tarihinde kararlaştırılan "İşsizlik Sigortası Kanunu ile Bazı Kanunlarda Değişiklik Yapılması Hakkında Kanun Tasarısı" ile gerekçesi ilişikte gönderilmiştir.

Gereğini arz ederim.

Recep Tayyip Erdoğan
Başbakan

GENEL GEREKÇE

Bilindiği üzere, 4447 sayılı Kanunun ek 2 nci maddesinde öngörülen kısa çalışma uygulamasıyla, işyerine işçiler arasında tenkizat yapma yerine, işçilerin tamamının veya bir kısmının geçici olarak ücretsiz izine çıkartılması ekonomik ve sosyal politika olarak tercih edilmekte; işçilerin geçici olarak ücretsiz izine çıkarılması geçici bir işsizlik olarak nitelenerek işsizlik sigortasından kısa çalışma ödeneği almaları öngörülmektedir.

Dünyada yaşanmakta olan küresel krizin ülke ekonomisini de etkilediği, görülmektedir. Bu husus göz önüne alınarak, 2008 ve 2009 yıllarında kısa çalışma için yapılan başvurulara münhasır olmak üzere; günlük kısa çalışma ödeneğinin miktarı % 50 oranında artırılmasının uygun olacağı değerlendirilmektedir.

Ayrıca, 5510 sayılı Kanunda uygulamada görülen bazı aksaklıkların giderilmesine yönelik değişiklikler yapılması gündeme gelmiştir. Örneğin, işverenler tarafından işe alınan ve işten çıkarılan çalışanlara ait, "işe giriş bildirgeleri" ile "işten çıkış bildirgeleri", Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı bünyesindeki Bilgi İşlem Daire Başkanlığınca Sendikalar Kanunu, İŞKUR tarafından İşsizlik Sigortası Kanunu gereğince ve Sosyal Güvenlik Kurumunca sosyal güvenlik işlemleri için farklı formatlarda ayrı ayrı alınmaktadır. Çalışanların işe giriş ve işten çıkış bildirimlerinin aynı Bakanlığa bağlı birimlerce ayrı ayrı alınmasının işverenler nezdinde oluşturduğu bürokratik yük dikkate alınarak, Sosyal Güvenlik Kurumuna yapılmış olan sözkonusu bildirimlerin oluşturulan elektronik ortamda ilgili diğer birimlere aktarılmasının sağlanması ve Sosyal Güvenlik Kurumuna yapılan bildirimlerin diğer birimlere de yapılmış sayılması öngörülmektedir.

Bu çerçevede; 5510 sayılı Kanunda işten çıkış bildirgelerinin süresinde veya belirlenen usule uygun verilmemesi halinde idari para cezası müeyyidesi getirilmekte, ayrıca mülga 506 sayılı Kanununun geçici 20 nci maddesinde düzenlenen ve 5510 sayılı Kanunda belirlenen sürede Sosyal Güvenlik Kurumuna devredilmesi öngörülen sandıkların iştirakçilerinin işe giriş ve işten çıkış bildirgelerinin de Sendikalar Kanunu ve İşsizlik Sigortası Kanunu uygulamaları bakımından önem taşıması nedeniyle Sosyal Güvenlik Kurumuna bildirilmesi düzenlenmektedir.

İşverenler tarafından işyeri bildirimleri de işe giriş ve işten çıkış bildirimlerinde olduğu gibi Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı ile Sosyal Güvenlik Kurumuna yine ayrı ayrı yapılmakta olup,

işyeri tescili ile ilgili alt yapının hazırlanmasıyla uygulamaya geçilmesi öngörüldüğünden, Sosyal Güvenlik Kurumuna yapılan işyeri bildirimlerinin diğer birimlere de yapılmış sayılması öngörülmektedir.

Ayrıca, Yükseköğretim Kanununun 46 ncı maddesine göre kısmi zamanlı olarak çalışan yüksek öğrenim öğrencilerinin tüm sigorta kollarına tabi olmaları durumunda, bakmakla yükümlü olunan kişi statüsüyle sağlık yardımlarından yararlanamayacakları ve kısmi zamanlı çalışmalarına karşılık gelen ücretlerinden yapılacak kesintilerle bu miktarların önemli ölçüde azalacağı dikkate alınarak bunlar hakkında sadece iş kazası ve meslek hastalığı sigortası hükümlerinin uygulanması yönünde değişiklik yapılmaktadır.

Diğer taraftan, Türkiye'nin ekonomik, sosyal ve kültürel alanlarda bütüncül bir yaklaşımla gerçekleştirilmesi öngörülen dönüşümleri ortaya koyan temel politika dokümanı olan Dokuzuncu Kalkınma Planında, Türkiye'nin vizyonu ve uzun vadeli stratejisi "İstikrar içinde büyüyen, gelirini daha adil paylaşan, küresel ölçekte rekabet gücüne sahip, bilgi toplumuna dönüşen, AB'ye üyelik için uyum sürecini tamamlamış bir Türkiye" olarak belirlenmiştir. Bu çerçevede, iş ortamının iyileştirilmesi, kayıtlı ekonomiye geçişin hızlandırılması, Ar-Ge faaliyetleri ile yenilikçiliğin iyileştirilmesi ve geliştirilmesi hususlarına da temel politika hedefleri arasında yer verilmiştir.

Vergi sisteminin, gelişmiş ülkelerin uygulamalarıyla paralel müesseseler içeren, ekonominin rekabet gücünün artırılmasına katkı sağlayan, serbest piyasa ekonomisiyle uyumlu, yatırımları ve istihdamı teşvik ederek sürdürülebilir büyümeyi destekleyen, vergiye gönüllü uyumu artırarak kayıtlı ekonomiye geçiş sürecini hızlandıran, daha basit, kolay anlaşılabilir ve uygulanabilir, geniş tabanlı, etkin, verimli ve mükellef odaklı bir yaklaşımla yeniden yapılandırılması hedefleri doğrultusunda son yıllarda atılan adımlarla önemli bir mesafe kaydedilmiş bulunmaktadır.

Öngörülen hedefler doğrultusunda;

- Dünyadaki gelişmelere paralel olarak, gelişmiş ülke uygulamaları dikkate alınarak Kurumlar Vergisi Kanunu yeniden yazılmış ve vergi oranı üçte bir oranında indirilmek suretiyle Türkiye vergi yükü açısından ilk 5 OECD ülkesi arasına girmiştir.

- Benzer şekilde gelir vergisi tarife yapısı basitleştirilmiş, gelir vergisi oranlarında da önemli indirimler yapılmış ve asgari geçim indirimi müessesesi ile istihdam üzerindeki vergi yükü önemli ölçüde düşürülmüştür. Bu uygulama ile eşi çalışmayan dört çocuklu bir ücretlinin elde ettiği asgari ücretin tamamı vergi dışı bırakılmış olup ülkemiz, ücretler üzerindeki vergi ve benzeri yükler bakımından OECD ülkeleri arasında daha iyi konuma yükselmiştir.

- Gıda, eğitim, sağlık ve tekstil ürünleri gibi temel ihtiyaç maddeleri ile turizmde katma değer vergisi oranları önemli ölçüde indirilmiştir.

- Teknolojik bilgi üretilmesi, üründe ve üretim süreçlerinde yenilik yapılması, verimliliğin artırılması, üretim maliyetlerinin düşürülmesi, katma değeri yüksek alanlara yatırım yapılması ve Ar-Ge faaliyetlerinin desteklenmesi amacıyla, Ar-Ge harcamalarına kurumlar vergisi, gelir vergisi stopajı, damga vergisi ve sigorta primi yönünden önemli destek ve teşvikler sağlanmıştır.

- Ekonomik gelişmeyi ülke geneline yaygınlaştırarak yatırımları ve istihdamı artırmak amacıyla bazı illerimizde uygulanmak üzere gelir vergisi stopajı teşviki, sigorta primi işveren paylarında teşvik, yatırım yeri tahsisi ve enerji desteği sağlanmıştır. 31/12/2008 tarihi itibarıyla uygulama süresi sona eren söz konusu teşvik ve destek unsurlarına ilişkin süre, bu Tasarıyla bir yıl daha uzatılmaktadır.

Öngörülen hedefler doğrultusunda bu Tasarıyla;

- Ekonomik kalkınmanın hızlandırılması, bölgelerarası gelişmişlik farkının en aza indirilmesi, istihdamın artırılmasını sağlamak üzere, sektörel olarak da kümelenmeyi öne çıkarmak suretiyle yatırımların teşvik edilmesine imkan sağlayacak düzenlemelere yer verilmektedir.

- Kayıtlı ekonominin geliştirilmesine yönelik olarak; vergi dairelerine verilen muhtasar beyanname ile Sosyal Güvenlik Kurumuna verilen sigorta bildirgelerinin birleştirilerek alınabilmesine imkan sağlanmakta ve aynı şekilde tarım ürünlerinde lisanslı depoculuk ve ürün senedi uygulamalarının etkin bir şekilde işlemlerini sağlayacak vergisel düzenlemelere yer verilmektedir.

- Dış ticaret işlemlerinde vergi uygulamalarının kolaylaştırılmasına yönelik olarak; yetkili gümrük antrepolarının daha etkin bir şekilde işleyişini sağlayacak düzenleme yapılmakta, ihraç malı taşıyan araçlara vergisiz akaryakıt teslimleri ile liman ve hava meydanlarında araçlara verilen hizmetlerle ilgili olarak vergisel konularda ortaya çıkan tereddüt giderilmekte, dahilde işleme ve geçici kabul rejimi kapsamında ihraç edilecek malların üretiminde kullanılacak maddelerin yurt içinden temin edilmesine ilişkin tecil terkin uygulamasının süresi uzatılmaktadır.

- e-devlet ve e-ticaret uygulamalarının yaygınlaştırılmasını ve işlemlerin elektronik ortamda yapılmasını kolaylaştırmak üzere internet iletişiminden alınan özel iletişim vergisi oranı indirilmektedir.

- Gerek yerli gerekse yabancı kurumsal yatırımcılar bakımından uygulamada ortaya çıkan tereddütler giderilmektedir.

- Ekonomik ömrünü tamamlayarak veya çeşitli nedenlerle motorlu taşıt olma vasfını yitiren, hurda haline gelen, çalışma imkanı bulunmayan, karayollarına ve trafik düzenine zarar verir hale gelen eski model motorlu kara taşıtlarının tasfiyesine ilişkin düzenlemeler yapılmaktadır.

Tasarıda ayrıca, vergi sistemi uygulamasında ortaya çıkan bazı sorunların giderilmesi, ekonomik ve teknolojik gelişmelere paralel olarak vergi idaresinin çağdaş ve etkin bir yapıya kavuşturulmasına yönelik düzenlemeler ile ekonomik gelişmelerin ve uygulamada ortaya çıkan tereddütlerin giderilmesi bakımından ihtiyaç duyulan düzenlemelere de yer verilmektedir.

MADDE GEREKÇELERİ

Madde 1- Maddenin birinci fıkrasının (a) bendi ile daha önce geçici 7 nci madde kapsamında bulunanlar korunmakla birlikte 1 Aralık 2008-31 Ocak 2009 tarihleri arasında sigortalı olmayanlar da kapsama dahil edilmiş ayrıca bu madde ile getirilen teşvik unsurundan yararlanmak için gerekli işe alınma süresi bir yıl daha uzatılmıştır.

Maddenin birinci fıkrasının (b) bendi ile 2008 ve 2009 yıllarında kısa çalışma için yapılan başvurulara münhasır olmak üzere; günlük kısa çalışma ödeneğinin miktarı % 50 oranında artırılarak, kısa çalışma ödeneğinden yararlananlara mevcut duruma göre daha fazla ödeme yapılmasına olanak sağlanmakta, üç aylık yararlanma süresi altı aya çıkarılmakta ve kısa çalışma ödeneği olarak yapılan ödemelerin işsizlik ödeneğinden mahsup edilmeyeceği hüküm altına alınmaktadır.

Madde 2- Maddenin birinci fıkrasının (a) bendi ile, kısmi zamanlı olarak çalışan yüksek öğrenim öğrencilerinin tüm sigorta kollarına tabi olmaları durumunda, bakmakla yükümlü olunan kişi statüsüyle sağlık yardımlarından yararlanamayacakları ve kısmi zamanlı çalışmalarına karşılık gelen ücretlerinden yapılacak kesintilerle bu miktarların önemli ölçüde azalacağı dikkate alınarak bunlar hakkında sadece iş kazası ve meslek hastalığı sigortası hükümlerinin uygulanması yönünde değişiklik yapılması amaçlanmıştır.

Maddenin birinci fıkrasının (b) bendi ile, faturaların teslimine ilişkin hususlar düzenlenmektedir. Kuruma teslim edilen çok sayıda fatura ve eki belge bulunmaktadır. Sarf evraklarının incelenerek tahakkuk ettirilmesi çok zaman almaktadır. Sarf evraklarının incelenebilmesi için yeterli zaman kazanmak ve bu arada sağlık hizmet sunucularının mağduriyetini önlemek amacıyla avans uygulaması getirilmiştir. Burada önceden 45 ve 90 gün olan ödeme süreleri birleştirilerek, daha sağlıklı bir yapı oluşturulmaktadır. Sosyal Güvenlik Kurumunun, Kurum olarak orta ve uzun vadedeki sıfır avans (yerine kesin ödeme) ve sıfır örnekleme (yerine belgelerin %100'ünün incelenmesi) hedeflerine ulaşmanın yolu da açılmış olacaktır.

Maddenin birinci fıkrasının (c) bendi ile, Sosyal Güvenlik Kurumuna verilen her türlü belge, bildirme ve taahhütnamenin diğer kamu idareleri tarafından alınmasına imkan sağlayan yetkinin kullanılması halinde, bu belgeleri almaya yetki verilen kurumun kendi mevzuatının uygulanmasına yönelik kullandığı yetkileri bu belgelerin alınması süresi ile ilgili aşamasında da kullanabilmesine imkan sağlanmaktadır.

Maddenin birinci fıkrasının (ç) bendi ile, sigortalı işten ayrılışların ilgililer tarafından Kanunda belirtilen süre içinde Kuruma bildirilmemesi durumunda 5510 sayılı Kanunun 102 nci maddesine göre idari para cezası uygulanması öngörülmüştür.

Maddenin birinci fıkrasının (d) bendi ile, Kuruma yapılan bildirimlere ilişkin düzenlemeler yapılmaktadır. İşçiler için aynı mahiyette bulunan belgelerin işveren tarafından birden farklı kuruma verilmesi, bürokratik işlemleri arttırdığı gibi, zaman ve emek kayıplarına neden olmaktadır. Eklenen bu fıkra ile Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığına verilmesi zorunlu olan işçi giriş bildirimleri ve işçi çıkış bildirimleri ile aynı mahiyette Sosyal Güvenlik Kurumuna 5510 sayılı Sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık Sigortası Kanununun 8 inci ve 9 uncu maddeleri gereği verilmesi zorunlu olan sigortalı işe giriş ve ayrılış bildirimlerinin farklı yapılması yerine bu bildirimlerin Sosyal Güvenlik Kurumuna yapılmasının yeterli sayılması amaçlanmıştır.

Sigortalıların işten ayrılışlarına ilişkin bildirimler Türkiye İş Kurumu ile Çalışma Bakanlığı adına Sosyal Güvenlik Kurumunca alınacağından ve ayrıca sandıkların iştirakçi giriş ve çıkışlarının da Sendikalar Kanunu ve İşsizlik Sigortası Kanunu uygulamaları bakımından Sosyal Güvenlik Kurumu üzerinden takip edilmesi öngörüldüğünden bu bildirimlere ilişkin idari para cezası düzenlenmektedir.

5510 sayılı Kanunun geçici 20 nci maddesi ile sandıkların Sosyal Güvenlik Kurumuna devredilmesi öngörülmektedir. Eklenen fıkra ile devir tarihine kadar kapsamdaki sandık iştirakçilerinin Sendikalar Kanunu ve İşsizlik Sigortası Kanunu uygulamaları bakımından işe giriş ve işten çıkış bildirimlerini Sosyal Güvenlik Kurumuna yapmaları düzenlenmektedir.

Madde 3- Madde ile, 2822 sayılı Kanun gereği yetki tespiti için işçi sendikalarının başvurularına istinaden çoğunluk tespitinin, Sosyal Güvenlik Kurumuna yapılan bildirimler üzerinden yapılması amaçlanmıştır.

Madde 4- Madde ile, işgücü piyasasında dezavantajlı gruplar arasında sayılan özürlü ve eski hükümlülerin ekonomik ve sosyal yaşama katılmaları ancak istihdamlarının artırılmasıyla mümkün olacağından hareketle; 4857 sayılı İş Kanununun 30 uncu maddesi gereği elli veya daha fazla işçi çalıştıran işverenlerin, Kanun kapsamına giren işyerlerinde özürlü ve eski hükümlü çalıştırma yükümlülükleri getirilmiş, bu yükümlülüğünü yerine getirmeyen işverenlere, aynı Kanunun 101 inci maddesi gereği çalıştırmadığı özürlü/eski hükümlü için idari para cezası uygulanacağı hüküm altına alınmıştır.

Bu para cezalarının, Kurumumuz bütçesinin Maliye Bakanlığınca açılacak özel tertibine gelir kaydedilmesi ve yine Kurumumuz koordinatörlüğünde, Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı Çalışma Genel Müdürlüğü, İş Sağlığı ve Güvenliği Genel Müdürlüğü, Özürlüler İdaresi Başkanlığı, Adalet Bakanlığı Ceza ve Tevkif Evleri Genel Müdürlüğü, Türkiye Sakatlar Konfederasyonu ve en çok işçi ve işvereni temsil eden üst kuruluşların birer temsilcilerinden oluşan komisyon kararı doğrultusunda, özürü ve eski hükümlülerin mesleki eğitim ve mesleki rehabilitasyonu, kendi işini kurma ve bu gibi projelerde kullanılması öngörülmüştür. 5072 sayılı Kanunun 2/g maddesi kapsamında değerlendirilmesinin, özürü ve eski hükümlülerin ekonomik ve sosyal yaşama katılmaları ancak istihdamlarının artırılmasıyla mümkün olacağı ilkesinden hareketle getirilen 4857 sayılı Kanunun 30 uncu maddesinin son fıkrasının uygulanmasını zorlaştıracığı, sosyal diyalogu zedeleyeceği, bu güne kadar bir çok başarılı proje geliştiren ve uygulayan sivil toplum kuruluşlarını dışlayacağı düşünülmektedir.

Madde 5- Madde ile, Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığında müfettiş ve başmüfettiş çalıştırılmasına ilişkin hususlar düzenlenmektedir. Bakanlık mevcut müfettiş kadrosunun çok az sayıda olması sebebiyle denetim hizmetlerini layıkıyla ve süratle yerine getirilmesi mümkün bulunmamaktadır. Hali hazırda önemli bazı denetimler, Bakanlık müfettişleri başkanlığında Sosyal Güvenlik Kurumu müfettişlerince yürütülmektedir. Müfettiş yardımcısı alınması suretiyle müfettiş yetiştirilmesi, 3-4 yıl gibi uzun zaman almaktadır. Bu nedenle, denetim hizmetlerinin aksamaması için altı ay içinde diğer bakanlıklar ile ilgili ve bağlı kuruluşlardan Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığımıza naklen denetim elemanı atanması amaçlanmaktadır.

Madde 6- 4749 sayılı Kanunun kapsam maddesi, sosyal güvenlik kurumlarını kapsayacak şekilde değiştirilmiştir.

Madde 7- Madde ile, 18 inci maddede değişiklik yapılmaktadır. Feshin geçerli sebebe dayanırılması başlıklı bu maddenin işçinin haklarını takip için işveren aleyhine idari veya adli makamlara başvurma veya bu hususta başlatılmış süreçte katılmak gibi eylem ve işlemlerini kapsamaktadır. Buna karşın, 5237 sayılı Türk Ceza Kanununun 278 inci maddesinde suçu bildirim yükümlülüğü bulunmakta olup, bunun yanı sıra onaylanması 1/2/2000 tarihli ve 4518 sayılı Kanunla uygun bulunan "OECD Uluslararası Ticari İşlemlerde Yabancı Kamu Görevlilerine Rüşvet Verilmesinin Önlenmesi Sözleşmesi"nin 3 üncü ve 12 nci maddeleri hükümleri ile 5237 sayılı Kanunun 252 nci maddesinin beşinci fıkrasında yer alan suçun önlenmesi ve işlendiğinde etkili bir şekilde takibi ihbarcının korunması düzenlemelerinin kamu ve özel sektörde etkin bir şekilde tatbiki yükümlülüğünü uluslararası bir taahhüt olarak Ülkemize yüklediğinden, gerek ulusal mevzuatta tutarlılık sağlanması, gerek uluslararası taahhütlerimizin yerine getirilmesi ve gerekse de yasadan doğan yükümlülüğünü iyi niyetle yerine getiren işçinin korunması ihtiyacı çerçevesinde, 4857 sayılı Kanunun 22 nci maddesi ile de uyumlu olarak bu değişikliğe ihtiyaç duyulmuştur.

Madde 8- Maddenin birinci fıkrasının (a) bendi ile, 193 sayılı Gelir Vergisi Kanununun 32 nci maddesinde yer alan asgari geçim indiriminden, teşvik kapsamındaki işyerlerinde çalışan işçilerin ne şekilde yararlanacakları hususuna açıklık getirilmektedir. Buna göre, gelir vergisi stopajı teşvikli öngörülen yerlerde ücretli olarak çalışan işçilerin ücret gelirleri üzerinden hesaplanan gelir vergisinden öncelikle asgari geçim indirimi mahsubu uygulandıktan sonra kalan tutarın indirim ve istisna uygulamasında dikkate alınması sağlanmaktadır.

Maddenin birinci fıkrasının (b) bendinde Gelir Vergisi Kanununun 89 uncu maddesinin birinci fıkrasına eklenen bent ile iktisadi işletmeleri hariç olmak üzere Türkiye Kızılay Derneğine makbuz mukabili yapılan bağış ve yardımların tamamının, gelir vergisi matrahının tespitinde gelir vergisi beyannamesinde bildirilecek gelirlerden indirilebilmesine imkan sağlanmaktadır.

Maddenin birinci fıkrasının (c) bendi ile Gelir İdaresi Başkanlığı ve Sosyal Güvenlik Kurumu-na verilen muhtasar beyanname ile aylık prim ve hizmet belgesinin birlikte verilmesinde uyum sağlanabilmesi için üçer aylık dönemlerde verilen muhtasar beyannamelerin aylık olarak verilmesine imkan sağlamak üzere Maliye Bakanlığına yetki verilmektedir.

Maddenin birinci fıkrasının (ç) bendinde yapılan düzenlemeyle, 10 kişi ve daha az hizmet erbabı çalıştıranlar ile hizmet erbabı çalıştırmayanlara ilişkin verilen muhtasar beyannamelerde ödeme sürelerini üç ayı geçmemek üzere belirleme konusunda Maliye Bakanlığına yetki verilmektedir.

Maddenin birinci fıkrasının (d) bendi ile Gelir Vergisi Kanununa eklenen geçici 75 inci maddeyle tarım ürünleri ticaretini kolaylaştırmak ve geliştirmek üzere oluşturulan tarım ürünleri lisanslı depoculuk sisteminin teşvik edilmesi amacıyla, 5300 sayılı Kanun kapsamında düzenlenen ürün senetlerinin alım-satımından elde edilen kazançların 31/12/2013 tarihine kadar gelir ve kurumlar vergisinden istisna edilmesi öngörülmektedir.

Madde 9- Maddenin birinci fıkrasının (a) bendiyle ilgili mevzuat çerçevesinde şans oyunu terip etme hak ve yetkisine sahip kurumlar ile bu hak ve yetkinin devredildiği kurum, kuruluş ve özel hukuk tüzel kişilerine kurumlar vergisi muafiyeti getirilmektedir.

Maddenin birinci fıkrasının (b) bendinde 5520 sayılı Kurumlar Vergisi Kanununun 10 uncu maddesinin birinci fıkrasına eklenen bent ile Türkiye Kızılay Derneğine makbuz mukabili yapılan bağış ve yardımların tamamının, kurumlar vergisi beyannamesi üzerinde gösterilmek şartıyla kurum kazancından indirilebilmesi sağlanmakta, anılan Derneğin iktisadi işletmelerine yapılan bağış ve yardımların ise bu kapsamda değerlendirilemeyeceği hususuna açıklık kazandırılmaktadır.

Maddenin birinci fıkrasının (c) bendiyle, Kurumlar Vergisi Kanununa eklenmesi öngörülen 32/ A maddesiyle ekonomik kalkınmanın hızlandırılması, istihdamın artırılması, bölgelerarası gelişmişlik düzeyi farkının en aza indirilmesi ve sektörel olarak da kümelenme olgusunun öne çıkarılarak yatırımların teşvik edilmesine yönelik olarak indirimli kurumlar vergisi oranı uygulanmasına imkan tanınmaktadır.

İndirimli kurumlar vergisi uygulamasında finans ve sigortacılık sektörlerinde faaliyet gösteren kurumlar, iş ortaklıkları, taahhüt işleri, 4283 sayılı Kanun ile 3996 sayılı Kanun kapsamında yapılan yatırımlar ile rödovans sözleşmelerine bağlı olarak yapılan yatırımların kapsam dışı tutulması öngörülmektedir.

İndirimli kurumlar vergisi uygulamasından yararlanacak yatırımlar teşvik belgesine bağlanacak ve bu yatırımlardan elde edilen kazançlar, yatırımın kısmen veya tamamen işletilmesine başlanılan hesap döneminden itibaren yatırıma katkı tutarına ulaşıncaya kadar indirimli oranlar üzerinden kurumlar vergisine tabi tutulacaktır.

AB teşvik uygulamalarına paralel olarak yatırımlara Devlet katkısının belirlenmesi ve takip edilebilmesini teminen bu hususa ilişkin tanımlara yer verilmektedir. Buna göre, maddede geçen yatırıma katkı tutarı, indirimli kurumlar vergisi uygulanmak suretiyle tahsilinden vazgeçilen vergi yoluyla

yatırımların Devletçe karşılanacak tutarını, bu tutarın yapılan toplam yatırıma bölünmesi suretiyle bulunacak oran ise yatırıma katkı oranı olarak tanımlanmaktadır.

Maddeyle Bakanlar Kuruluna;

a) İstatistiki bölge birimleri sınıflandırması ile kişi başına düşen milli gelir ve sosyo-ekonomik gelişmişlik düzeylerini dikkate almak suretiyle illeri gruplandırma ve gruplar itibarıyla teşvik edilecek sektörleri ve bunlara ilişkin yatırım ve istihdam büyüklüklerini belirleme,

b) Her bir il grubu için yatırıma katkı oranını % 25'i, yatırım tutarı 50 milyon Türk Lirasının üstünde olan büyük ölçekli yatırımlarda ise % 45'i geçmemek üzere belirleme, kurumlar vergisi oranını % 90'a kadar indirimli uygulatma,

c) Yatırım harcamaları içindeki arsa, bina, yazılım, patent, lisans ve know-how bedeli gibi harcamaların oranlarını ayrı ayrı veya topluca sınırlandırma,

konularında yetki verilmektedir.

Aynı mükellef tarafından yatırıma katkı ve vergi oranı farklı illerde yapılan yatırımlarda, toplam yatırıma her bir ile isabet eden oranına göre ilgili ilin yatırıma katkı oranı ve indirimli vergi oranı uygulanması öngörülmektedir.

İndirimli kurumlar vergisinin esas itibarıyla yeni yatırımlarda uygulanması öngörüldüğünden, tevsî yatırımlarda, elde edilen kazancın yeni yatırımlardan kaynaklanan kısmının işletme bütünlüğü çerçevesinde ayrı hesaplarda izlenmek suretiyle tespit edilebilmesi halinde, bu kazançta indirimli oran uygulanacaktır. Bir dönemde oluşan kazancın ne kadarının tevsî yatırımından elde edildiğinin ayrı bir şekilde tespit edilememesi halinde ise yeni yatırım tutarının toplam yatırım tutarına oranlanmak suretiyle indirimli oran uygulanacak kazanç tespit edilecektir. Buna göre, indirimli oran uygulanacak kazanç, yapılan tevsî yatırım tutarının, dönem sonunda kurumun aktifine kayıtlı bulunan toplam sabit kıymet tutarına (devam eden yatırımlara ait tutarlar da dahil) oranlanması suretiyle belirlenecektir. Bu hesaplama sırasında işletme aktifinde yer alan sabit kıymetlerin kayıtlı değeri, aktife alındıkları dönem sonu itibarıyla yeniden değerlendirilme oranında artırılacak ve indirimli oran uygulamasına yatırımın kısmen veya tamamen faaliyete geçtiği geçici vergi döneminde başlanacaktır.

Hesap dönemi itibarıyla belirtilen şartların sağlanmadığının tespit edilmesi halinde, indirimli vergi oranı uygulanması nedeniyle zamanında tahakkuk ettirilmemiş vergilerin, vergi ziyayı cezası uygulanmaksızın gecikme faiziyle birlikte tahsil edilmesi öngörülmektedir.

Öngörülen düzenlemeye göre, yatırımın faaliyete geçmesinden önce devri halinde, devralan kurum, aynı koşulları yerine getirmek kaydıyla indirimli vergi oranından yararlanacak; yatırımın kısmen veya tamamen faaliyete geçmesinden sonra devri halinde ise indirimli vergi oranından devir tarihine kadar devreden, devir tarihinden sonra ise devralan, aynı koşulları yerine getirmek kaydıyla yatırıma katkı tutarının kalan kısmı için yararlanacaktır.

Maddede öngörülen düzenleme gelir vergisi mükellefleri hakkında da uygulanacaktır.

Ayrıca, maddenin uygulanmasına ilişkin usul ve esasları belirleme konusunda Maliye Bakanlığında yetki verilmektedir.

Maddenin birinci fıkrasının (ç) bendiyle, Kurumlar Vergisi Kanununa eklenen geçici 3 üncü madde ile kurumlar vergisi mükellefi olma niteliklerini haiz yabancı fonların katılımcılarının ya da

kurucularının tam mükellef gerçek kişi veya kurum olmaması şartıyla, bu fonların portföylerini yönetmek üzere faaliyet gösteren ve 2499 sayılı Sermaye Piyasası Kanunu uyarınca kurulan portföy yönetimi şirketlerinin, 5520 sayılı Kanunun geçici 1 inci maddesinin üçüncü fıkrasının uygulanmasında, bu fonların iş merkezi olarak değerlendirilmeyerek, daimi temsilcileri olarak kabul edilmesi öngörülmektedir. Böylelikle, katılımcıları ya da kurucuları arasında tam mükellef gerçek kişi veya kurum bulunmayan yabancı fonların, portföylerini Türkiye'de değerlendirmelerine imkan sağlanmakta ve Türkiye'de kurulu portföy yönetim şirketleri vasıtasıyla sadece Türkiye'de değerlendirilen söz konusu fonlar dolayısıyla elde ettikleri kazançların vergilendirilmesi amaçlanmaktadır.

Maddenin birinci fıkrasının (ç) bendiyle, Kurumlar Vergisi Kanununa eklenen geçici 4 üncü madde ile gelir vergisi mükellefleri hakkında da uygulanmak üzere, münhasıran tekstil, konfeksiyon ve hazır giyim, deri ve deri mamulleri sektörlerinde faaliyette bulunanlardan üretim tesislerini 31/12/2010 tarihine kadar Bakanlar Kurulunca belirlenen illere nakleden ve asgari 100 kişilik istihdam sağlayan mükelleflerin, bu illerdeki işletmelerinden sağladıkları kazançlar için nakil tarihini izleyen hesap döneminden itibaren beş yıl süreyle kurumlar vergisi oranını % 75'i geçmemek üzere indirimli olarak uygulamaya konusunda Bakanlar Kuruluna, uygulamaya ilişkin usul ve esasları belirleme konusunda ise Maliye Bakanlığına yetki verilmektedir.

Madde 10- Bilindiği üzere 5300 sayılı Kanun ile tarım ürünleri ticaretini kolaylaştırmak, depolanması için yaygın bir sistem oluşturmak, ürün sahiplerinin mallarının emniyetini sağlamak ve kalitesini korumak, ürünlerin sınıf ve derecelerinin yetkili sınıflandırıcılar tarafından saptanmasını sağlamak, tarım ürünleri lisanslı depo işletmecilerinin kişiler arasında ayırım yapmaksızın tarım ürünlerini kabul etmelerini temin etmek, ürünlerin mülkiyetini temsil eden ve finansmanını, satışını ve teslimini sağlayan ürün senedi düzenlemek ve standartları belirlenmiş tarım ürünlerinin ticaretini geliştirmek üzere, tarım ürünleri lisanslı depoculuk sisteminin kuruluş, işleyiş ve denetimine ilişkin usul ve esaslar belirlenmiştir.

3065 sayılı Katma Değer Vergisi Kanununda yapılan düzenlemelerle, 5300 sayılı Kanun ile usul ve esasları belirlenen tarım ürünleri lisanslı depoculuk sisteminin KDV uygulaması yönünden vergisel altyapısının oluşturulması amaçlanmaktadır.

Bu kapsamda maddenin birinci fıkrasının;

- (a) bendi ile ürün senetlerinin, senedin temsil ettiği ürünü depodan çekecek olanlara teslimi, ticari, sınai, zirai faaliyet veya serbest meslek faaliyetleri çerçevesinde olup olmadığına bakılmaksızın KDV'nin konusuna alınmakta,

- (b) bendi ile ürün senetlerinin, senedin temsil ettiği ürünü depodan çekecek olanlara tesliminde, söz konusu ürün senetlerini elinde bulunduranların mükellefiyet durumlarının tam olarak tespiti için yapılacak güçlükler göz önüne alınarak bu işlemlere ait KDV'nin lisanslı depo işletmecileri tarafından sorumlu sınıfta ödenmesi düzenlenmektedir,

- (c) bendi ile ürün senetlerinin, senedin temsil ettiği ürünü depodan çekecek olanlara teslimi işlemlerinde vergiyi doğuran olayın gerçekleştiği hükme bağlanmakta,

- (d) bendi ile ürün senetlerinin, işlem gördüğü borsalar aracılığıyla ilk teslimi KDV'den istisna tutulmak suretiyle bu kapsamdaki işlemlerin KDV'den tamamen arındırılması amaçlanmakta,

- (f) bendi ile ürün senetlerinin, işlem gördüğü borsalardaki ilk teslimi ile senedin temsil ettiği ürünü depodan çekecek olanlara teslimi dışındaki teslimlerinin KDV'den istisna tutulması amaçlanmakta ayrıca, bu kapsamda vergiden istisna edilen işlemlerle ilgili olarak yüklenen vergilerin indirimine imkan tanınmaktadır,

- (g) bendi ile de ürün senetlerinin, senedin temsil ettiği ürünü depodan çekecek olanlara tesliminde KDV matrahı, ürünün çekildiği tarihte senedin işlem gördüğü borsada oluşan değeri olarak belirlenmekte ve özel matrah şekline göre vergilendirilmesi amaçlanmaktadır.

Maddenin birinci fıkrasının (ç) bendinde yapılan düzenleme ile yetkili gümrük antrepolarının işleyişine yönelik belirlemeler yapılmak suretiyle yetkili gümrük antrepolarına işlerlik kazandırılması amaçlanmaktadır. Bu kapsamda daha önce yalnızca yurt dışına gönderilmek üzere yetkili gümrük antrepolarına mal konulması ihracat teslimi sayılırken yapılan düzenleme ile malların yetkili gümrük antreposu işleticilerine tevdi edilmesi de ihracat teslimi sayılmaktadır. Bu kapsamda yetkili gümrük antrepolarının görev ve sorumlulukları yeniden belirlenmekte, söz konusu esaslara göre hareket etmeyen yetkili gümrük antreposu işleticileri, ziyaa uğratılan vergi, buna ilişkin olarak kesilecek ceza ve hesaplanacak gecikme faizinin ödenmesinden, KDV iadesi alanla birlikte müteselsilen sorumlu tutulmaktadır.

Ayrıca maddenin birinci fıkrasının (d) bendi ile Kanununun 13 üncü maddesinin (b) bendinde yapılan düzenlemeyle, ülkemizin coğrafi özellikleri nedeniyle büyük imkanlar vadeden deniz ve hava taşımacılığında daha çok yararlanılabilmesi için liman ve hava meydanlarında deniz ve hava taşıma araçlarına verilen hizmetlerin yanı sıra ithalat-ihracat ve transit rejim kapsamında işlem gören mallara bu yerlerde liman ve hava meydanı işleticileri tarafından verilen hizmetler de istisna kapsamına alınmak suretiyle söz konusu işlemler tamamen vergiden arındırılmakta ve sektörün uluslararası rekabet gücünün artırılması amaçlanmaktadır. Söz konusu istisna uygulaması, liman ve hava meydanlarında uluslararası ticarete konu olan ve ithalat-ihracat ve transit rejim kapsamında işlem gören mallara liman ve hava meydanı işleticileri tarafından verilen hizmetleri kapsamaktadır. Ayrıca, gümrük hizmetlerinin verildiği gümrüklü sahalarda vergisiz satış yapılan işyerlerinin ve bu işyerlerine ait depo ve ardiye gibi bağımsız birimlerin kiralanması hizmetleri de tamamen vergiden arındırılmakta ve Kanununun 17 nci maddesinin (4) numaralı fıkrasının (o) bendinde bu düzenlemelere paralel düzenleme yapılmaktadır.

Maddenin birinci fıkrasının (e) bendi ile ihraç malı taşıyan araçların ve soğutucu ünitelerin standart yakıt deposuna KDV istisnası uygulanarak teslim edilecek motorin miktarına ilişkin uygulama sonuçları dikkate alınmak suretiyle Katma Değer Vergisi Kanununun 14 üncü maddesinin (3) numaralı fıkrasında buna uygun düzenleme yapılmaktadır.

Maddenin birinci fıkrasının (h) bendi ile indirimli orana tabi işlemlerde yılı içinde mahsup edilemeyen verginin iadesi konusundaki mevcut uygulamaya açıklık getirilmekte ayrıca, vergi güvenliği ve kayıt dışılıkla mücadele çerçevesinde indirimli orana tabi bazı işlemlerde iade hakkını kaldırma konusunda Bakanlar Kurulu yetkili kılınmaktadır.

Maddenin birinci fıkrasının (ı) bendinde 3065 sayılı Kanununun geçici 12 nci maddesinde yapılan değişiklikle 320 sayılı Kanun Hükmünde Kararnamenin ek 2 nci maddesi kapsamındaki şans oyunlarına lisans verilmesi işlemleri vergiden istisna edilmekte ve bu kapsamda vergiden istisna edilen işlemlerle ilgili olarak yüklenen vergilerin indirimine imkan tanınmaktadır.

Maddenin birinci fıkrasının (i) bendi ile dahilde işleme ve geçici kabul rejimi kapsamında ihraç edilecek malların üretiminde kullanılacak maddelerin yurt içinden temin edilmesinde, 3065 sayılı Kanunun 11 inci maddesinin (1) numaralı fıkrasının (c) bendi hükmüne göre işlem yapılmasına yönelik uygulamanın süresi 31/12/2010 tarihine kadar uzatılmaktadır.

Maddenin birinci fıkrasının (j) bendi ile ülke kalkınması, istihdam ve milli gelire önemli katkılarda bulunacak büyük ölçekli sınai yatırımların gerçekleşmesine finansal kolaylık sağlamak amacıyla KDV istisnası öngörülmektedir. Uygulama kolaylığı ve çok sayıda satıcının yol açacağı KDV iade sorunlarının önlenmesi amacıyla, istisna, verginin önce ödenip daha sonra yatırımcıya iade edilmesi şeklinde uygulanacaktır. Bu düzenleme ile iadenin mükellefi az sayıda yatırımcı olacağından istisna ve iade uygulaması ihtilafsız ve hızlı bir şekilde yürütülebilecektir.

Madde 11- Maddede öngörülen düzenlemeyle 4760 sayılı Özel Tüketim Vergisi Kanunu uygulamasında ortaya çıkan sorunların giderilmesi amaçlanmaktadır.

Maddenin birinci fıkrasının (a) bendiyle yapılan düzenleme ile ihraç malı taşıyan araçların ve soğutucu ünitelerin standart yakıt deposunda ÖTV istisnası uygulanarak teslim edilecek akaryakıt miktarına ilişkin uygulama sonuçları dikkate alınarak KDV'de olduğu gibi gerekli değişikliğin yapılması öngörülmektedir.

Maddenin birinci fıkrasının (b) bendiyle Özel Tüketim Vergisi Kanununa eklenen geçici madde ile, Kanuna ekli (IV) sayılı listedeki 8517.12.00.00.11 G.T.İ.P. numaralı malların ithalinde veya yurt içinde üreticileri tarafından tesliminde (IV) sayılı listedeki orana göre hesaplanacak olan vergi tutarının, her bir adet mal için 40 TL olarak hesaplanacak asgari maktu vergiden düşük olması halinde, her bir adet mal için 40 TL vergi ödenmesi öngörülmektedir. 31/12/2013 tarihine kadar uygulanacak olan bu hüküm gereğince, 8517.12.00.00.11 G.T.İ.P. numaralı her bir adet mal için (IV) sayılı listedeki orana göre hesaplanacak vergi tutarının 40 TL' den fazla olması halinde, (IV) sayılı listedeki orana göre hesaplanan vergi ödenecektir. Bakanlar Kuruluna, 8517.12.00.00.11 G.T.İ.P. numaralı mallarının her bir adedi için bu madde ile belirlenen 40 TL tutarındaki asgari maktu vergi tutarını sıfıra kadar indirme, beş katına kadar artırma konusunda yetki verilmektedir.

Maddenin birinci fıkrasının (c) bendiyle yapılan düzenleme ile 4760 sayılı Kanuna ekli (I) sayılı listenin (B) cetvelinde yer alan baz yağlar ve madeni yağlar için uygulanan maktu tutarları, bu malların piyasada taşıt araçlarında motorinle karıştırılmak suretiyle yasa dışı kullanımının ve vergi kaybının önüne geçmek amacıyla 0,9345 TL olarak belirlenmektedir. Düzenleme ile yağlama müstahzarları verginin konusuna dahil edilmektedir. Yağlama müstahzarlarının imalatında % 70 oranına kadar ÖTV'ye tabi olan baz yağlar kullanılmaktadır. Yağlama müstahzarları, yurt dışından ithal edenler veya yurt içinde imal edenlerce teslim edilmesi halinde ÖTV'nin konusuna girmektedir. Ancak, yağlama müstahzarlarının yurt içinde üretilmesi halinde, üreticilerin bu yağların üretiminde kullandıkları ÖTV'ye tabi yağlar nedeniyle yurt içi üretici aleyhine, ithalatçı lehine bir durum oluşmaktadır. Bu durumun önlenmesi amacıyla, yağlama müstahzarları 4760 sayılı Kanunun eki (I) sayılı listenin (B) cetveline dahil edilmektedir. Böylece bunların ithali ve yurt içinde üretiminde ÖTV yükü eşitlenmiş olmaktadır. Öte yandan ÖTV kapsamındaki "hafif mineral yağlar için kullanılan müstahzar katkıları" ile aynı amaçla kullanılan "mineral yağlar veya mineral yağlar gibi aynı amaçla kullanılan diğer sıvı yağlar için kullanılan diğer müstahzar katkıları" da ÖTV kapsamına alınmaktadır.

Madde 12- Maddenin birinci fıkrasının (a) bendiyle 6802 sayılı Gider Vergileri Kanununun "İstisnalar" başlıklı 29 uncu maddesinin (t) bendine "menkul kıymet yatırım fonlarının ve menkul kıymet yatırım ortaklıklarının" ibaresi eklenmek suretiyle bu fon ve ortaklıkların sermaye piyasalarında yaptıkları işlemler dolayısıyla lehe aldıkları paraların banka ve sigorta muameleleri vergisinden istisna tutulması öngörülmektedir.

Yapılan bu düzenleme ile, menkul kıymet yatırım fon ve ortaklıklarına gelir ve kurumlar vergisi uygulamasında sağlanan teşviklere paralel olarak, sermaye piyasalarında yapılan işlemlerdeki aracılık maliyetlerinin düşürülmesi suretiyle ülkemizdeki kurumsal yatırımcılığın gelişmesi, sermaye piyasalarının geliştirilmesi ve derinleştirilmesi amaçlanmaktadır .

11/7/2006 tarihli ve 2006/38 sayılı Yüksek Planlama Kurulu Kararıyla onaylanan Bilgi Toplumu Stratejisi eki (2006-2010) Eylem Planında yer alan "105-Veri ve internet hizmetlerinde vergi indirimi" eyleminin gerçekleştirilmesini temin etmek amacıyla maddenin (b) bendiyle 6802 sayılı Gider Vergileri Kanununun "Özel iletişim vergisi" başlıklı 39 uncu maddesinde gerekli değişiklik yapılmaktadır.

Söz konusu değişiklikle, anılan Eylem Planında belirtilen vergi indirimini sağlamak üzere kablolu, kablosuz ve mobil internet servis sağlayıcılığı hizmetine ilişkin özel iletişim vergisi oranı % 15 'ten % 5 'e indirilmekte ve Bakanlar Kuruluna bu oranı sıfıra kadar indirme yetkisi verilmektedir.

Ayrıca maddede, vergi oranı düşürülen telekomünikasyon hizmetleri dolayısıyla oluşabilecek vergi kayıp ve kaçaklarının önlenmesi amacıyla vergiye tabi hizmetlerin birlikte veya bağlantılı olarak verilmesi durumlarında her bir hizmetin tabi olduğu vergi oranı üzerinden vergilendirilmesine yönelik düzenleme yapılmaktadır.

Madde 13- Maddenin birinci fıkrasının (a) bendiyle 488 sayılı Damga Vergisi Kanununda yapılan değişiklikle muhtasar beyannameler ile sigorta prim bildirelerinin elektronik ortamda birlikte alınması uygulamasına geçileceği öngörülerek, elektronik ortamda birlikte verilecek söz konusu kağıtlardan sadece muhtasar beyanname için damga vergisi alınması, bu doğrultuda sigorta prim bildirelerinden ayrıca damga vergisi aranılmaması amaçlanmaktadır.

Maddenin birinci fıkrasının (b) bendiyle yapılan düzenleme ile tarım ürünleri ticaretini kolaylaştırmak ve geliştirmek üzere oluşturulan tarım ürünleri lisanslı depoculuk sisteminin teşvik edilmesi amacıyla, mudi ile lisanslı depo işletmesi arasında düzenlenen sözleşmelerin ve ürün senedinin damga vergisinden istisna tutulması amaçlanmaktadır.

Madde 14- Maddenin birinci fıkrasının (a) bendi ile, kat irtifakı tesis edilmiş gayrimenkullerin devir ve iktisabında tapu harcının, alım-satımda ödenen bedel üzerinden hesaplanmasına yönelik uygulamaya açıklık kazandırılmaktadır.

Maddenin birinci fıkrasının (b) bendi ile 492 sayılı Harçlar Kanununun mükerrer 138 inci maddesinde yapılan değişiklikle, nispi harçların oranlarının tespitine ilişkin Bakanlar Kuruluna verilmiş olan yetkinin sınırları yeniden belirlenmektedir.

Maddenin birinci fıkrasının (c) bendi ile 492 sayılı Kanuna bağlı (4) sayılı tarifenin 13/a ve 13/c fıkralarına göre nispi esasa göre tahsil edilmekte olan harçların bundan böyle maktu esasa göre alınması sağlanmakta ve 13/a bendi kapsamındaki cins tashihi harçlarının beyanname verilmesi suretiyle tahsili uygulamasına son verilmektedir. Bu suretle, cins değişikliği işlemine ilişkin vatandaşlar üzerindeki mali külfet hafifletilerek, kayıt dışında bulunan gayrimenkullerin kayda alınmasına yönelik teşvik edici ciddi bir adım atılmaktadır.

Ayrıca, bu alandaki bürokrasi ve kırtasiyeciliğe son verilmesi ve vergi dairelerinin yoğun iş yükünün azaltılması ile, hem vatandaş memnuniyeti artırılabilecek, hem de idareye kolaylık sağlanacaktır.

Maddenin birinci fıkrasının (ç) bendi ile, gayrimenkullerin kanunda öngörülen süre içinde tapuda tashih ve tescillerinin gerçekleştirilmemesi halinde, 492 sayılı Kanunun (4) sayılı tarifesinin 13/a ve 13/c fıkralarına göre tahsil edilmiş olan harcın % 50'si kadar ilave harç tahsil edilmesine yönelik hüküm yürürlükten kaldırılmaktadır.

Madde 15- Maddenin birinci fıkrasının (a) bendi ile, 5602 sayılı Şans Oyunları Hasılatından Alınan Vergi, Fon ve Payların Düzenlenmesi Hakkında Kanunun uygulamasında kamu payının hesabında, iştirakçiler tarafından süresi içinde tahsil edilmeyen ikramiyelerin mahsup edilmeyeceği hususuna açıklık kazandırılmaktadır.

Maddenin birinci fıkrasının (b) bendi ile, şans oyunlarının lisans veya işletim hakkının devri halinde, lisans veya işletim hakkını devreden kurum ve kuruluşlara verilecek payların aynı Kanunun 5 inci maddesinde yer alan yatırım işletme giderlerine ilişkin sınırlamaya dahil olduğu hususuna açıklık getirilmektedir.

5602 sayılı Kanuna eklenen geçici maddeyle, ilgili kurum ve kuruluşların 5602 sayılı Kanunun yürürlüğe girdiği tarihten önceki dönemlere ait borçlarından ödenen kısmının, kamu payının hesabında Kanunun 5 inci maddesinde öngörülen sınırlar dahilinde yatırım ve işletme giderleri kapsamında indirilebilmesine imkan sağlanmaktadır.

Madde 16- 5746 sayılı Araştırma ve Geliştirme Faaliyetlerinin Desteklenmesi Hakkında Kanunda yer alan tanımlar arasına, anılan Kanunun uygulamasına yönelik olarak kamu personeli tanımına da yer verilerek uygulamada tereddüt oluşturan bu hususa açıklık getirilmesi amaçlanmaktadır.

5746 sayılı Araştırma ve Geliştirme Faaliyetlerinin Desteklenmesi Hakkında Kanunla Ar-Ge faaliyetlerinde bulunan işyerlerinde çalışan personel ücretlerinin belli bir kısmı gelir vergisinden istisna edilmiştir. Madde ile 5746 sayılı Kanuna eklenen geçici 1 inci maddeyle Ar-Ge personelinin istihdam maliyetinin düşürülmesi amacıyla söz konusu teşvikten 31/12/2013 tarihine kadar Ar-Ge harcaması yapan işletmelerin yararlanması sağlanmaktadır.

Madde 17- 1606 sayılı Bazı Dernek ve Kurumların Bazı Vergilerden, Bütün Harç ve Resimlerden Muaf Tutulmasına İlişkin Kanunla, başta Türkiye Kızılay Derneği olmak üzere bazı dernekler ile kurumlara her türlü vergi, resim ve harçtan muafiyet sağlanmıştır. Bu Kanun kapsamındaki bazı derneklerin piyasa ekonomisi çerçevesindeki faaliyetleri nedeniyle oluşan iktisadi işletmelerin vergilendirilmesi, bu muafiyet hükmü nedeniyle ihtilaf konusu olmaktadır. Ayrıca bu kurumların piyasada ticari faaliyette bulunmaları ve muafiyet hükmünün bu şekilde iktisadi işletmeleri de kapsayacak şekilde yorumlanması durumunda diğer kurumlar vergisi mükellefleri ile aralarında rekabet eşitsizliği ortaya çıkmaktadır. Vergiden muaf tutulan kurumlara ilişkin yasal düzenlemelerin pek çoğunda bu duruma ilişkin açık belirleme bulunmamaktadır. Örneğin 3388 sayılı Kanunda Türk Silahlı Kuvvetlerini Güçlendirme Vakfı kurumlar vergisinden muaf tutulurken iktisadi işletmelerinin bu muafiyetten yararlanamayacağı açıkça Kanunda belirtilmiştir. Bu bağlamda, 1606 sayılı Kanunda yapılan düzenleme ile anılan Kanun kapsamına giren bazı dernek ve kurumların iktisadi işletmelerinin muafiyet kapsamında olmadıkları hususuna açıklık kazandırılmaktadır.

Madde 18- Maddenin birinci fıkrasının (a) bendi ile 6183 sayılı Kanunun "Menkul malların haczi" başlıklı 77 nci maddesine bir fıkra eklenerek resmi sicile kayıtlı olan menkul malların ve hakların hac-

zinin sicillerine işlenmek üzere sicilin tutulduğu daireye tebliğ edilmek suretiyle de yapılacağı hususunda Kanuna açıklayıcı hüküm konularak, mülkiyetin karinesi olan bu kayıtlara işlenen hacizlerin hukuken geçerli olduğu yönündeki Yargıtay içtihatları doğrultusunda düzenleme yapılmaktadır.

Ayrıca, yapılan düzenleme ile resmi sicile kayıtlı olan menkul mallar ve hakların haczi için tahsil dairelerince düzenlenen haciz bildirimlerinin, bu kayıtların tutulduğu kurumlara elektronik ortamda tebliğ edilebilmesine ve bu bildirimlere verilecek cevapların da elektronik ortamda alınabilmesine imkan verilmektedir. Elektronik ortamın kullanılması sonucunda işlemlere sürat kazandırılarak iş gücünde, posta masraflarında ve kırtasiyede tasarruf sağlanacaktır.

Belirtilen amaçlarla önerilen düzenlemede, elektronik ortamda yapılacak tebligatlar ve bu tebligatlara verilecek cevapların da elektronik ortamda alınmasına ilişkin usul ve esasları belirleme konusunda Maliye Bakanlığına yetki verilmektedir.

Maddenin birinci fıkrasının (b) bendinde yapılan düzenleme ile kamu alacaklarının takibi için tahsil dairelerince gayrimenkullerin ve gemilerin kayıtlı oldukları sicillere işlenmek üzere tebliğ edilecek haciz bildirimlerinin elektronik ortamda da tebliğ edilmesini ve cevapların elektronik ortamda alınmasını sağlamak ve elektronik ortamdaki tebligatlara ilişkin usul ve esasları belirlemek amacıyla Maliye Bakanlığına yetki vermek üzere 6183 sayılı Kanunun 88 inci maddesine cümle ilavesi öngörülmektedir. Yapılan bu düzenleme ile elektronik ortamın kullanılması sonucunda işlemlere sürat kazandırılarak iş gücünde, posta masraflarında ve kırtasiyede tasarruf sağlanması amaçlanmaktadır.

Maddenin birinci fıkrasının (c) bendinde, 6183 sayılı Kanunun tahsil imkansızlığı nedeniyle terkinine ilişkin 106 ncı maddesinde 213 sayılı Vergi Usul Kanunu kapsamına giren amme alacakları ile diğer amme alacaklarının terkinini için farklı tutar belirlenmesi yönünde düzenleme yapılarak özellikle takip ve tahsilinde daha fazla mesai ve harcama yapılan idari para cezası gibi amme alacaklarının terkinine imkan sağlanmaktadır.

Maddenin birinci fıkrasının (ç) bendinde ise 6183 sayılı Kanunun 22/A maddesine göre borcun olmadığına dair belgeyi arama zorunluluğu getirilen kurum ve kuruluşlara, ödeme ve işleme taraf olanlara ilişkin borç bilgileri verilmesinin, Kanununun 107 nci maddesinin uygulanması açısından sırrın ifşası sayılmayacağı yönünde. düzenleme yapılarak işlemlere sürat kazandırılması amaçlanmaktadır. Ayrıca, madde kapsamında bilgi verilen kurum ve kuruluşlarda vazifeli bulunan kimselerin edindikleri bilgileri ifşa ettikleri takdirde 107 nci maddede yer alan hükme göre cezalandırılacağı yönünde düzenleme yapılmak suretiyle paylaşılan bilgilerin ifşa edilmesi halinde uygulanacak ceza belirlenmektedir.

Madde 19- Madde ile; belirli bir süreyle çekin, üzerinde yazılı keşide tarihinden önce ödenmek için muhatap bankaya ibrazı geçersiz kabul edilerek ekonomik sıkıntılarla çeklerin zamanında ödenmemesi sonucunda ticari hayatta karşılaşılan sorunlara ve mağduriyetlere çözüm üretilmesi amaçlanmaktadır.

Madde 20- 6762 sayılı Türk Ticaret Kanununun 711 inci maddesinin üçüncü fıkrasında düzenlenen "Keşideci çekin kendisinin veya üçüncü bir kimsenin elinden rızası olmaksızın çıkmış olduğu iddiasında ise muhatabı çeki ödemekten menedebilir." şeklindeki hükmü Cenevre Birlik Anlaşmasınının 32 nci maddesinde yer almamaktadır. 6762 sayılı Kanunun 711 inci maddesinin üçüncü fıkrasında yer alan düzenleme, İsviçre Borçlar Kanunundan aynen aktarılmıştır. İsviçre hariç mehzazlarda yer almayan, İsviçre öğretisinde de şüphe ile karşılanan, yorum güçlüklerine ve tartışılma-

ra yol açan, amaç ve faydası pek belirlenemeyen bu hüküm, Türkiye'de yanlış anlamaların doğmasına neden olmuş ve çekin niteliğiyle bağdaştırılması mümkün olmayan bir uygulamanın yerleşmesine de sebebiyet vermiştir. Karışıklık yaratmaktan başka hiçbir yarar sağlamayan ve çekin değerini düşüren bu hükmün kaldırılması amaçlanmaktadır.

Madde 21- Maddenin birinci fıkrasının (a) bendi ile çifte vatandaşlık statüsü sağlanıncaya kadar, ikamet tezkeresi düzenlenen Ahıska Türkleri için, 4817 sayılı Yabancıların Çalışma İzinleri Hakkında Kanununun 4 üncü maddesi uyarınca çalışma izni aranmaması esası getirilmektedir.

Maddenin birinci fıkrasının (b) bendi ile 3835 sayılı Kanun kapsamında olup 1/6/2008 tarihinden önce ikamet tezkeresi düzenlenenlerden; bu Kanunun yürürlüğünden itibaren üç ay içinde çifte vatandaşlık müracaatında bulunanların başvurularının kabul edilerek, milli güvenlik ve devletimizin dış politikası bakımından sakıncası görülmeyenlerin çifte vatandaşlık taleplerinin, talep tarihinden itibaren üç ay içinde sonuçlandırılacağı düzenlenmektedir. Ayrıca çifte vatandaşlık talebinde bulunan Ahıskalı soydaşlarımızın bu taleplerinin en kısa zamanda sonuçlandırılması ve bu süreçte çalışma izninin aranmaması suretiyle de çalışabilmelerinin kolaylaştırılması amaçlanmaktadır.

Madde 22- Maddenin birinci fıkrasının (a) bendiyle 5345 sayılı Gelir İdaresi Başkanlığının Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanunda gerekli düzenleme yapılarak 5018 sayılı Kanun kapsamındaki kamu idarelerine verilmesi gereken her türlü beyanname, bildirme ve benzeri belgelerin Gelir İdaresi Başkanlığı tarafından alınabilmesine imkan sağlanmaktadır.

Maddenin birinci fıkrasının (b) bendiyle, Gelir İdaresi Başkanlığının işlemlerinden veya Başkanlık görev alanıyla ilgili işlemlerden (Örneğin: yönetmelik, genel tebliğ ve benzeri) dolayı, usul hukuku kuralları gereği idari yargı mercileri nezdinde Bakanlık husumetiyle açılan davalarda, temsile ilişkin olarak uygulamada karşılaşılan zorlukların giderilmesi ve temsilin iyi bir şekilde sağlanmasını teminen, Bakanlığın da Başkanlık hukuk müşavirleri tarafından temsil edilmesinin sağlanması amaçlanmaktadır.

Maddenin birinci fıkrasının (c) bendiyle müstakar hale gelmiş yargı kararlarıyla, vergi dairesi başkanlıklarının yalnızca vergilendirme ile ilgili işlemlere karşı açılan davalarda taraf ehliyetinin varlığının kabul edilmesi, bunun dışında kalan diğer işlemleriyle ilgili olarak açılan davalar bakımından husumet ehliyetinin bulunduğu kabul edilmemesi nedeniyle, vergi dairesi başkanlıklarının personel atama, disiplin, terfi, sicil ve benzeri işlemlerinden dolayı idari yargı mercilerinde görülmekte olan davalarda taraf olabilmesi için Kanunun lafzının daha açık hale getirilmesi amaçlanmakta; maddenin birinci fıkrasının (ç) bendiyle de Gelir İdaresi Başkanlığının denetim elemanları ile uzman personeline ilişkin hükümler yeniden düzenlenmektedir.

Diğer yandan, maddenin yürürlük tarihinden önce yeterliğe giren ancak başarılı olamadığı için mevzuat hükümlerine göre memur kadrosuna atanan vergi denetmen yardımcılarının açılan davalar neticesinde, Maliye Bakanlığı Gelirler Genel Müdürlüğü Vergi Denetmenleri Görev, Yetki, Çalışma ve Atama Yönetmeliğinin ilgili maddesi iptal edilmiş ve bu durum hukuki boşluğa neden olmuştur. Düzenlenen madde ile 5345 sayılı Kanunun 29 uncu maddesinde yapılan yeni düzenlemeye uyum sağlanması için bu durumda olan vergi denetmen yardımcılarının bir defaya mahsus yeterlik sınavına girme hakkı verilmesi amaçlanmaktadır .

Madde 23- Ülkemizde yaşanan hızlı sanayileşme ve gelişme sürecinde zamanla mera vasıflı taşınmazların, şehirlerin yerleşim alanları içerisinde kalmasına ve mevzuatına uygun olarak yapılan ve onaylanan imar planlarıyla mera vasıflarını kaybederek hukuki durumlarının değişmesine rağmen

men, imar öncesi yapılan kadastro çalışmaları sırasında mera olarak tespit edilen bu taşınmazların mülkiyeti konusunda hukuki ihtilaflar çıkmakta ve bu konuda Hazine ile gerçek ve tüzel kişiler arasındaki ihtilaflar yargıya intikal etmektedir.

Bu konudaki hukuki ihtilafların çözümlenmesi ve ilgililerin mağduriyetlerinin giderilmesi amacıyla madde ile, 1/1/2005 tarihinden önce kesinleşen imar planlarında küçük sanayi sitesi olarak ayrılan veya Sanayi ve Ticaret Bakanlığı tarafından onaylanan ve yatırım programına alınan OSB'lerin bulunduğu alanlardaki mera vasıflı taşınmazlar hakkında; ilgili kamu idarelerince daha önce yapılan kamulaştırma ve diğer işlemlerin, tezyidi bedel dahil kamulaştırma bedelleri ile diğer bedellerin (faiz ve benzeri) ödenmesi kaydıyla geçerli kabul edilmesi, bu işlemlere dayanılarak ilgili gerçek ve tüzel kişiler adına tapuda yapılan tescillerin korunması, mülkiyete yönelik Hazinece dava açılmaması ve açılmış davalardan ise vazgeçilmesi, açılan davalar sonucunda bu taşınmazların mera olarak sınırlandırılmasına ve özel sicile yazılmasına dair verilen ve kesinleşen mahkeme kararlarının uygulanmaması suretiyle, bu kararlar uyarınca söz konusu taşınmazların tapu kütüklerine konulan şerhlerinin terkin edileceği öngörülmektedir.

Madde 24- 4706 sayılı Kanuna eklenmesi öngörülen maddeyle, 5520 sayılı Kanuna bu Kanuna eklenmesi öngörülen 32/A maddesi kapsamındaki yatırımlara Hazineye, özel bütçeli idarelere, il özel idarelerine veya belediyelere ait arazi ya da arsaların üzerinde kırkdokuz yıl süreli bağımsız ve sürekli nitelikli irtifak hakkı tesis edilmesine ilişkin düzenleme yapılmaktadır. 6831 sayılı Kanuna tabi alanlar dışında olup Devletin hüküm ve tasarrufu altında bulunması nedeniyle irtifak hakkı tesis edilemeyen taşınmazlar üzerinde ise aynı şartlarla kırkdokuz yıl süreli kullanma izni verilebilecektir. İrtifak hakkı tesis edilecek veya kullanma izni verilecek taşınmazlar üzerindeki kamuya ait ve ihtiyaç dışı bina ve müstemilat ile üzerinde yine kamuya ait henüz faaliyete geçmemiş yatırım bulunan arazi veya arsalar da bu kapsamda değerlendirilecektir. İrtifak hakkı tesis edilecek veya kullanma izni verilecek taşınmazlardan imar planı bulunmayanların planları ile uygulama projeleri, bedelsiz olarak iki yılı geçmemek üzere verilecek ön izin süresi içinde yapılacaktır.

İrtifak hakkı tahsis edilebilmesi için; talep edilen taşınmazın bulunduğu ilçenin mülki sınırları içindeki organize sanayi veya endüstri bölgelerinde bu yatırımlar için tahsis edilebilecek boş parsel bulunmaması, gerçekleştirilecek yatırımın toplam tutarının, talep edilen taşınmazların maliki idarelerce takdir edilecek rayiç değerinin üç katından az olmaması şartları aranacaktır. Yatırım projesinde öngörülen istihdam edilecek işçi sayısına, yatırım konusu işletmenin faaliyete geçtiği tarihten itibaren beş yıl süreyle uyulması gerekmektedir.

Yatırımcılar lehine tesis edilecek irtifak hakkı veya kullanma izinlerinde ilk yıl bedeli, yatırım konusu taşınmazın emlak vergi değerinin belli bir oranı şeklinde hesaplanacak olup bu kapsamda irtifak hakkı veya kullanma izni verilenlerden ayrıca hasılat payı alınmaması öngörülmektedir.

Madde kapsamında belirlenen şartlara uyulmadığının veya mücbir sebepler hariç öngörülen sürede yatırımın tamamlanmadığının tespiti halinde, herhangi bir yargı kararı aranmaksızın irtifak hakkı veya kullanma izni iptal edilecektir. Bu durumda, taşınmaz üzerindeki tüm yapı ve tesisler sağlam ve işler durumda tazminat veya bedel ödenmeksizin taşınmaz maliki idareye intikal edecek olup bundan dolayı hak lehtarına veya üçüncü kişilerce herhangi bir hak ve talepte bulunulamayacaktır. Ancak, öngörülen sürede yatırımın en az yüzde ellisinin gerçekleştirilmesine rağmen yatırımın tamamlanmaması veya öngörülen istihdam sayısına yüzde onu aşan oranda uyulmaması halinde ise irtifak hakkı veya kullanma izni bedelleri için sağlanan indirimler iptal edilecek ve iptal tarihinden itibaren ayrıca hasılat payı alınacaktır.

İrtifak hakkı veya kullanma izni süresinin sonunda makine, teçhizat ve demirbaşlar hariç diğer yapı ve tesisler taşınmaz maliki idareye intikal etmesi ve yatırımcının talep etmesi halinde ise genel hükümlere göre doğrudan irtifak hakkı tesis edilmesi veya kullanma izni verilmesi öngörülmektedir.

En az ellimilyon ABD Doları karşılığı Türk Lirası tutarında ve en az yüz kişi istihdam sağlayacak yatırım yapanlara, Hazineye ait taşınmazlar, 492 sayılı Kanunun 63 üncü maddesinde yer alan harca esas değer üzerinden doğrudan satılabilecektir. Ancak, bu yerlerin amacı dışında kullanılmayacağına dair tapu kütüğüne şerh konulacaktır.

Maddede öngörülen düzenlemeye paralel olarak 4706 sayılı Kanunun 4 üncü maddesinin son fıkrasında aynı hususu düzenleyen hüküm yürürlükten kaldırılmaktadır.

Ayrıca, maddenin uygulanmasına ilişkin usul ve esasları belirleme ve irtifak hakkı ve kullanma izni bedelini Bakanlar Kurulunca belirlenecek bölgeler itibarıyla farklılaştırma ve sıfıra kadar indirme konusunda Maliye Bakanlığına yetki verilmektedir.

Maddeyle ayrıca, 4706 sayılı Kanunun 6 ncı maddesinde düzenlenen, sit alanlarında kalan özel mülkiyet konusu taşınmazlar için belge düzenlenmesi uygulamasının kaldırılması amaçlanmaktadır. Zira sit alanı ilan edilen ve onanlı koruma amaçlı imar planında kesin inşaat yasağı getirilen alanlardaki arsa ve arazi maliklerinin tamamının belge talebinde bulunmaması veya talepte bulunulsa dahi düzenlenen belgelerin Hazine taşınmazlarının ihalelerinde kısmen kullanılması nedenlerinden ötürü bu arsa ve araziler, kullanılabilir bütünlükte kamunun mülkiyetine geçirilememekte ve müstakil olarak tasarruf edilememektedir.

Kanuna eklenen geçici maddeyle, sit alanı ilan edilmesi nedeniyle kesin inşaat yasağı getirilen alanlarda kalan taşınmazlar için daha önce düzenlenmiş olan belgelerin kullanılabilmesini teminen geçiş süreci öngörülmüş ve böylelikle belge sahiplerinin mağdur olmaması amaçlanmıştır.

Madde 25- Maddeyle 5084 sayılı Kanun kapsamındaki gelir vergisi stopajı teşviki, sigorta primi işveren hissesi teşviki ile enerji desteğinden 1/4/2005 tarihinden önce yararlanmaya başlayan ve teşviklerden yararlanma süresi 31/12/2008 tarihinde sona eren işyerleri için bu teşviklerden yararlanma süresi 31/12/2009 tarihine kadar uzatılmaktadır. Yine, Kanunun yürürlükten kaldırılan hükümlerine ilişkin olarak başlanmış olup henüz tamamlanmamış işlemlere ilişkin geçiş düzenlemelerine maddede yer verilmiştir.

Madde 26- Toprak Mahsulleri Ofisi Genel Müdürlüğü, geçmiş yıllarda yapmış olduğu ürün alımlarından dolayı finansman açığı yaşamaktadır. Ofisin finansman açığının, Hazineden olan görev zararları alacaklarına ve ödenmemiş sermayesine mahsuben 4749 sayılı Kanun kapsamında Özel Tertip Devlet İç Borçlanma Senedi ihraç edilmesi imkanı getirilmek suretiyle karşılanması öngörülmektedir.

Madde 27- Yapılan bu değişiklikle Sosyal Yardımlaşma ve Dayanışmayı Teşvik Fonunun gelir kalemleri arasında sayılan trafik para cezası hasılat payının Fon gelir kalemi içerisindeki devamlılığı sağlanmakta olup bu gelir, fakirlik ve muhtaçlığın azaltılması yönündeki çalışmalara önemli ölçüde katkıda bulunacaktır.

Madde 28- Madde ile; Başbakanlıkta Ekonomi Koordinasyon Kurulu ile ana hizmet birimi olarak Ekonomik ve Mali İşler Genel Müdürlüğü kurulmakta ve bu çerçevede, 3056 sayılı Kanunda gerekli değişiklikler yapılmaktadır.

Madde 29- Maddenin birinci fıkrasının (a) bendi ile baro keseneğinin zamanında ödenmesini sağlamak ve gecikmeleri önlemek için öngörülen gecikme zammı cezası oranının değişen ekonomik şartlara ve hakkaniyete uygun olarak düzenlenmesi amaçlanmıştır.

Maddenin birinci fıkrasının (b) bendi ile de kesenekleri zamanında yatırmadığı gerekçesiyle baro levha ve sicilinden silinmiş veya bu duruma gelmiş olan avukatların birikmiş borçlarını ödemelelerinde kolaylık sağlanarak mesleğe devamlarına olanak tanınması amaçlanmıştır.

Geçici Madde 1- Maddede yapılan düzenleme ile, 6802 sayılı Gider Vergileri Kanununun 29 uncu maddesinde bu Kanunla getirilen istisna düzenlemesine paralel olarak menkul kıymet yatırım fonlarının bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihe kadar sermaye piyasasında yaptıkları işlemlere ilişkin banka ve sigorta muameleleri vergisi ile buna bağlı cezaların tahsilinden vazgeçilmektedir.

Geçici Madde 2- Hurda haline gelen ve çalışma imkanı bulunmayan eski model motorlu kara taşıtlarının hurdaya çıkartılabilmesi ancak ilgili trafik tescil kuruluşunda adlarına hurdaya ayrılacak taşıt kayıt ve tescilli olan mükelleflerin, bu taşıtlar ile ilgili olarak ödenmemiş motorlu taşıtlar vergisi bulunmamasına bağlıdır. Özellikle hurda durumunda bulunan kamyon ve kamyonet sahibi mükellefler bu taşıtlarını çalıştıramadıkları için motorlu taşıtlar vergisini ödeyememekte, kullanamadıkları taşıtlarını hurdaya ayırmak istediklerinde ise motorlu taşıtlar vergisi borçları bulunduğu için, taşıtlarını hurdaya ayıramamaktadırlar.

Ekonomik ömrünü tamamlayan ve karayollarına ve trafik düzenine zarar verir hale gelen söz konusu taşıtların tasfiyesi amacıyla 29/6/2006 tarihli ve 5535 sayılı Bazı Kamu Alacaklarının Tahsil ve Terkinine İlişkin Kanunun 4 üncü maddesiyle düzenleme yapılmış ve taşıtlarını 31/12/2006 tarihine kadar il özel idarelerine teslim ederek hurdaya ayırma işlemlerini tamamlayan mükelleflerin motorlu taşıtlar vergisi ile bu vergiye ilişkin gecikme zammı, gecikme faizi ve vergi cezaları silinmiştir. Bu tarihten sonra Maliye ve İçişleri Bakanlıkları ile diğer kamu kurum ve kuruluşlarına yapılan başvurularda taşıt sahipleri; anılan Kanundan haberdar olmadıkları, taşıtlarının motorlu taşıt vasfını kaybettiği veya uzun süredir taşıtlarının mevcut olmadığı gerekçeleriyle Kanundan yararlanamadıklarını bildirerek bu konuda yeni bir düzenleme yapılması talebinde bulunmuşlardır.

Yapılan düzenleme ile hurda haline gelen ve çalışma imkanı bulunmayan belli model yılının üzerindeki motorlu kara taşıtlarının hurdaya çıkarılması halinde, bu taşıtlarla ilgili olarak tahakkuk etmiş ve ödenmemiş olan motorlu taşıtlar vergisi ile gecikme zammı, gecikme faizi, vergi cezaları ve 31/12/2008 tarihine kadar kesilen idari para cezalarının terkin edilmesi imkanı sağlanarak eski ve kullanılamaz durumda bulunan taşıtların trafikten çekilmesi teşvik edilmektedir. Bu düzenleme çerçevesinde sahipleri tarafından hurdaya çıkarılmak istendiği halde motorlu taşıtlar vergisi borcu nedeniyle hurdaya çıkarılamayan ve çevreyi kirleten eski ve kullanılamaz durumda bulunan taşıtların trafikten çekilmesi teşvik edilerek çevrenin korunması ve taşıt parkının yenilenmesi temin edilmekte, böylece sosyal ve ekonomik amacın birlikte gerçekleştirilmesi sağlanmaktadır. Maddenin ilk üç fıkrası, ilgili trafik sicilinde adlarına kayıt ve tescilli bulunan motorlu kara taşıtlarını; maddenin yürürlüğe girdiği tarihten itibaren 30/6/2010 tarihine kadar Karayolları Trafik Yönetmeliği uyarınca ilgili trafik tescil kuruluşları tarafından hurdaya çıkartılmak ve kayıt ve tescilleri silinmek kaydıyla, bedelsiz olarak il özel idarelerine veya belli bir bedel karşılığında Makina ve Kimya Endüstrisi Kurumu (MKEK) Hurda İşletmesi Müdürlüklerine teslim eden gerçek ve tüzel kişilere ilişkin düzenlemeleri kapsamaktadır. Ayrıca, noter satış senediyle veya vergi dairesi müdürlükleri, icra müdürlükleri, millî emlak müdürlükleri gibi kamu kurum ve kuruluşlarından iktisap edilen ancak ilgili trafik

tescil kuruluşunda alıcı adına kayıt ve tescil edilmemiş olan taşıtların, düzenlemenin yürürlüğe girdiği tarihten itibaren 31/12/2009 tarihine kadar kayıt ve tescil işlemlerinin tamamlanması halinde, taşıtların adlarına kayıt ve tescil ettiren gerçek ve tüzel kişilerin de bu madde hükmünden yararlanmaları sağlanmaktadır. Yapılan düzenleme ile bir taraftan eski ve kullanılamaz durumda olan taşıtların trafikten çekilmesi sağlanmakta, diğer taraftan bu taşıtların il özel idarelerine teslimi ile hurda taşıtların ekonomiye geri dönüşümü temin edilmektedir. İl özel idarelerinin bu kapsamda kendilerine teslim edilen taşıtların satışlarından elde ettikleri kazançları ile bu faaliyetlerle ilgili olarak yapılan işlemlerin ve düzenlenen kağıtların her türlü vergi, resim ve harçtan müstesna tutulması öngörülmektedir.

Öte yandan, çeşitli nedenlerle motorlu taşıt olma vasfını yitiren veya mevcut bulunmayan, belli model yılının üzerindeki motorlu kara taşıtlarının ilgili trafik tescil kaydının devam etmesi nedeniyle bu taşıt sahipleri adına motorlu taşıtlar vergisi tahakkuk etmeye devam etmekte, ancak bu tahakkuklara ilişkin ödemeler yapılmamaktadır. Maddenin dördüncü fıkrasıyla, ilgili trafik tescil kuruluşu nezdinde adlarına motorlu taşıt kayıtlı olanlar tarafından yazılı bildirimde bulunulması halinde; Maliye ve İçişleri Bakanlıkları tarafından belirlenen esaslar çerçevesinde mevcut olmadığı veya motorlu taşıt olma vasfını kaybettiği kabul edilen veya bu durumları kanaat verici belgelerle tevsik edilen taşıtlar için tahakkuk eden motorlu taşıtlar vergilerinin 1/4'ünün 31/12/2009 tarihine kadar ödenmesi şartıyla, kalan vergi aşı, gecikme zammı, gecikme faizi, vergi cezaları ve tescil plakasına kesilen idari para cezalarının tamamının tahsilinden vazgeçilmekte ve ödemeyi müteakip trafik tescil kayıtları silinmektedir. Bu taşıtların trafik tescil kaydının silinmesi nedeniyle mükellefler adına sonraki dönemler için motorlu taşıtlar vergisi tahakkuk etmesinin önüne de geçilmiş bulunmaktadır. Bu fıkra hükmünden yurt dışına çıkmış ancak çalınma, kaza ve yanma gibi sebeplerle tekrar yurda getirilemeyen taşıtlar için de yararlanılabilecektir.

Ayrıca, dördüncü fıkra kapsamında trafik tescil kayıtları silinen motorlu taşıtların daha sonra bulunması veya varlığının tespiti halinde yapılacak düzeltme işlemleri ile daha önce terkin edilen amme alacaklarının nasıl takip edileceği açıklanmıştır.

Karayolları Trafik Yönetmeliğinde 5/7/2003 tarihinde yapılan düzenleme neticesinde; çalınan taşıtların sahibi adına olan tescil kayıtları taşıtın çalındığı tarih itibarıyla silinirken, tescil kaydının silinmesine bağlı olarak taşıt sahiplerinin motorlu taşıtlar vergisi mükellefiyetleri de terkin edilmektedir. Ancak, 5/7/2003 tarihinden önce çalınıp da halen bulunmayan taşıtlar için geçmiş dönemlere ilişkin olarak tahakkuk etmiş ancak tahsil edilmemiş motorlu taşıtlar vergisi tutarları bulunmaktadır. Maddede yapılan düzenlemeyle, 5/7/2003 tarihinden önce çalınan motorlu taşıtlara ilişkin, çalınma tarihinden bulunma tarihine kadar, henüz bulunmadıysa 5/7/2003 tarihine kadar olan vergilendirme dönemlerine ait olup bu maddenin yürürlüğe girdiği tarih itibarıyla ödenmemiş olan motorlu taşıtlar vergisi ile bu vergiye ilişkin gecikme zammı, gecikme faizi, vergi cezaları ve tescil plakasına kesilen idari para cezaları terkin edilmektedir.

2918 sayılı Kanunun 20 nci maddesinin (d) bendinin 4262 sayılı Kanunun 2 nci maddesiyle değiştirilmesi neticesinde motorlu taşıtların satış ve devrinin noterler aracılığıyla yapılması zorunluluğu getirilmiş ve alıcıların motorlu taşıtlar vergisi mükellefiyetinin de noter satış tarihi itibarıyla başlayacağı hükme bağlanmıştır. Ancak bu değişiklikten önce noterler aracılığıyla satılmış olan ve alıcı tarafından trafik tescil kaydı üzerine alınmamış olan taşıtlara ilişkin motorlu taşıtlar vergisi mükellefiyeti satıcılar üzerinde kalmıştır. Söz konusu taşıtların tescil kaydının ve motorlu taşıtlar ver-

gisi mükellefiyetinin alıcılar adına tesisi amacıyla gerek Emniyet Genel Müdürlüğü gerekse Gelir İdaresi Başkanlığı tarafından idari düzenlemeler yapılırsa da 213 sayılı Vergi Usul Kanununun 126 ncı maddesindeki düzeltme zamanlaşımı müessesesi sebebiyle, zamanlaşımı süresinden önce satıcılar adına tahakkuk etmiş olan motorlu taşıtlar vergilerinin düzeltilmesi mümkün olmamıştır.

Yapılan düzenleme ile, satıcılar adına tahakkuk etmiş olan ancak düzeltme zamanlaşımı nedeniyle düzeltilemeyen motorlu taşıtlar vergilerinin silinmesine imkan tanınmaktadır.

Ayrıca idareyi yanıltıcı beyanda bulunarak madde hükmü gereğince adına olan tescil kaydını ve motorlu taşıtlar vergisi mükellefiyetini terkin ettiren mükellefler ile madde kapsamında teslim alınan taşıtların taşıt vasfını kaybettirecek şekilde kullanılamaz hale getirmeyenler ve kullanılmaz hale getirilmesine ilişkin gerekli tedbirleri almayanlar hakkında uygulanacak adli ceza öngörülmektedir.

Madde ile motorlu kara taşıtlarını hurdaya ayıran gerçek ve tüzel kişilerin tahakkuk etmiş ve ödenmemiş olan motorlu taşıtlar vergisi ile bu vergiye ilişkin gecikme zammı, gecikme faizi, vergi cezaları ve idari para cezalarının terkin edilmesinin yanında, hurdaya çıkartılan taşıt üzerinde 6183 sayılı Amme Alacaklarının Tahsil Usulü Hakkında Kanun hükümlerine göre tatbik edilmiş olan hacizler de kaldırılmaktadır. Bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten önce veya bu maddeye göre hurdaya ayrılma süresi içinde tahsil edilmiş olan ve bu madde kapsamında tescil kayıtları silinen motorlu taşıtlara ait daha önce ödenmiş olan motorlu taşıtlar vergisi ile buna ilişkin gecikme zammı, gecikme faizi, vergi cezaları ve idari para cezaları red ve iade edilmeyecektir.

Geçici Madde 3- 4760 sayılı Kanunun yürürlüğe girdiği 1/8/2002 tarihi ile Kanuna ekli (II) sayılı listedeki mallardan 87.03 ve 87.04 tarife pozisyonunda yer alanların vergi oranlarında değişiklik yapan 5398 sayılı Kanunun 28 inci maddesinin yürürlüğe girdiği 21/7/2005 tarihleri arasında, 87.04 G.T.İ.P. numarasında ÖTV beyan edilen araçlardan bu tarihler arasındaki dönem için 87.03 G.T.İ.P. numarasında ÖTV beyan edilmesi gerekenlerle ilgili olarak, bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten önceki dönemlerde yapılan özel tüketim vergisi tarhiyatları ile buna bağlı cezaların tahsilinden vazgeçilmektedir.

Madde 30- Yürürlük maddesidir.

Madde 31- Yürütme maddesidir.

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

4447 Sayılı İşsizlik Sigortası Kanunu'nda Değişiklik Yapılması Hakkında Kanun Teklifi gerekçeleri ile birlikte ekte sunulmuştur.

Gereği için bilgilerinize saygılarımızla arz olunur.

13.11.2007

Prof. Dr. Oğuz Oyan

İzmir

<i>İsa Gök</i>	<i>R. Kerim Özkan</i>	<i>Şevket Köse</i>
Mersin	Burdur	Adıyaman
<i>Gürol Ergin</i>	<i>Birgen Keleş</i>	<i>Tekin Bingöl</i>
Muğla	İstanbul	Ankara
<i>Ferit Mevlüt Aslanoğlu</i>	<i>Hulusi Güvel</i>	<i>Nevin Gaye Erbatur</i>
Malatya	Adana	Adana
<i>Özlem Çerçioğlu</i>	<i>Bihlun Tamaylıgil</i>	<i>Sacid Yıldız</i>
Aydın	İstanbul	İstanbul
<i>Gökhan Durgun</i>	<i>Nesrin Baytok</i>	<i>Abdurrezzak Erten</i>
Hatay	Ankara	İzmir

GEREKÇE

İşsizlik Sigortası, 4447 sayılı Kanunla kurulmuştur. Sigortalı işsizlere, işsizlik ödeneği ödenmekte, ödenek aldıkları süre içerisinde hastalık ve analık sigortası primleri yatırılmakta, yeni bir iş bulmaları için meslek geliştirme, edindirme ve yetiştirme eğitimi sağlanmakta, 4857 sayılı İş Kanununun 33. maddesi gereği ücret garanti fonundan ödemeler yapılmakta ve aynı Kanunun 65. maddesine göre kısa çalışma ödeneğinden yardımlarda bulunmaktadır.

2000 ve 2001 yılında işsizlik sigortası primi, sigortalının prime esas aylık brüt kazançlarından % 3 sigortalı, % 2 işveren ve %2 Devlet payı olarak alınmakta idi. 2002, 2003 ve 2004 yıllarında Bütçe Kanunlarına konulan hükümlerle sigortalının prime esas aylık brüt kazançlarından % 1 sigortalı, % 2 işveren ve %1 Devlet payı olarak alınmaya başladı. Daha sonra 2004 yılının Eylül ayında 5234 sayılı Kanun ile 4447 sayılı İşsizlik Sigortası Kanununda değişiklik yapılarak % 1 sigortalı, % 2 işveren ve %1 Devlet payı uygulamasına devamlılık kazandırıldı.

İşsizlik Fonunda büyük bir parasal birikim ortaya çıktı. İşsizlik Fonu prim kesintilerinin 2000 yılının Haziran'ında, buna karşılık işsizlik ödeneği ödemelerinin Mart 2002'de başlaması fondaki birikimin büyük miktarlara ulaşmasının başlangıç nedeni oldu. Toplanan primler ile işsizlere yapılan işsizlik ödeneği ödemeleri arasında açıklığın büyümesinin asıl nedeni, sisteme hak sahibi olarak girmenin güçlüğünden kaynaklandı. Buna sistemden yararlananlara yapılan ödemelerin tutarlarının düşük olması ve yararlanma süresinin kısıtlılığı eklenince, kaynaklar -ödemeler orantısızlığı veya prim ödeyen yükümlü- işsizlik ödeneğinden yararlanan hak sahibi dengesizliği giderek büyüdü.

Sigortalının prime esas aylık brüt kazancı üzerinden hesaplanan % 2 işveren, % 1 sigortalı kesintileri ve %1 Devlet payı ile bu primlerin değerlendirilmesinden elde edilen kazanç ve iratlar, iş-

verenlerden alınan gecikme zammı ve faizler Fonun gelirlerini oluşturmaktadır. Fonun kaynakları; serbest piyasa koşullarında (mevduat, ters repo, DTH ve DİBS'lerde) değerlendirilmektedir.

Kuruluşundan dört yıl sonra Haziran 2004' de 11 milyar 436 milyon YTL'ye ulaşan Fonun brüt gelirleri, 31 Ekim 2007 tarihi itibarıyla; 30 milyar 895 milyon YTL'ye ulaşmıştır. Bu tutarın 9 milyar 817 milyon YTL'si işçi ve işveren primi (gecikme zammı dahil), 3 milyar 280 milyon YTL'si Devlet Katkısı, 10 milyon 295 bin YTL'si İdari Para Cezası ve 17 milyar 787 milyon YTL'si faiz geliridir. 31 Ağustos 2007 tarihi itibarıyla Fon Giderleri 1 milyar 440 milyon YTL olmuştur.

31 Ekim 2007 tarihi itibarıyla Fonun toplam net varlığı, 29 milyar 411 milyon YTL'dir.

Sigortalı işsizler, işsizlik ödeneği, sağlık sigortası, danışmanlık-işe yerleştirme ve mesleki eğitim hizmetlerinden yararlanabilmesi için; hizmet akdinin sona ermesinden önceki son 3 yıl içerisinde en az 600 gün prim ödeyerek, son 120 günü kesintisiz çalışmış, kendi istek ve kusuru dışında işini kaybetmiş olması gerekmektedir.

Sigortalı işsizler, hizmet akdinin sona erdiği tarihi izleyen günden itibaren 30 gün içerisinde İŞKUR'a başvurması halinde, en az 600 gün çalışmış sigortalılar 180 gün, 900 gün çalışmış sigortalılar 240 gün, 1080 gün çalışmış sigortalılar 300 gün süre ile İşsizlik Sigortası hizmetlerinden yararlanabilmektedir.

İşsizlik Sigortasının uygulamaya başladığı Mart 2002 ayından Eylül 2007'ye kadar ödeme yapılan kişi sayısı 888 bin 577'dir. 2007'nin Eylül ayında 98 bin 975 kişiye ulaşabilmektedir. Mayıs 2002'de 20 bin olan sayı; Ekim 2002'de 40 bin, Aralık 2003'te 53 bin, Nisan 2004'te 68 bin, Ekim 2005'te 90 bin, Mayıs 2006'da 99 bin, Eylül 2007'de 98 bin 975, Ekim 2007'de 96 bin 171 kişi olmuştur.

Ekonomide yüksek büyüme olduğu iddia edilen bir dönemde bu artışlar dikkat çekicidir. Ama Fondan yararlanabilen işsizlerin sayısı toplam işsizlerin sayısı yanında gene de çok küçük kalmaktadır. TÜİK'in İşgücü Anketi sonuçlarına göre, 2001'de 1 milyon 957 bin olan işsiz sayısı, 2003'te 2 milyon 496 bin, 2005'te 2 milyon 479 bin, 2006'da 2 milyon 442 bin olmuştur. Aslında gerçek işsiz sayısı bu rakamların çok üstündedir. İşbaşı yapmaya hazır olanların, eksik istihdamın ve mevsimlik işçilerin sayısı hesaba katıldığında (işsiz sayısı düzeltilerek hesaplandığında) işsiz sayısının, 2001'de 5 milyon 75 bin, 2003'te 5 milyon 516 bin, 2005'te 5 milyon 381 bin, 2006'da 5 milyon 414 bin olduğu görülür.

Bütün bu rakamlar işsizlik fonu ödemelerinden yararlananların sayısının simgesel değerde olduğunu göstermektedir.

İşsizlik Sigortası Fonu'ndan işsizlere başka adlar altında da ödeme yapılmaktadır. Bunlar, İşsizlik Sigortası Fonuna aktarılan primler üzerinden yapılan kesintilerle oluşturulan Ücret Garanti Fonu ve Kısa Çalışma Ödeneği'dir.

İşverenin konkordato ilan etmesi veya iflası nedeni ile ödeme gücüne düştüğü hallerde işçilerin iş ilişkisinden kaynaklanan son üç aylık ücret alacakları Ücret Garanti Fonu'ndan ödenmektedir. Ücret Garanti Fonu'ndan 2005 yılında 1269 kişiye, 2006 yılında 1105 kişiye, 2007'nin ilk iki ayında ise 80 kişiye ödemede bulunulmuştur.

Genel ekonomik kriz veya zorlayıcı sebeplerle işyerinde işin geçici olarak en az dört hafta durması veya kısa çalışma hallerinde işçilere çalıştırılmadıkları süre için en fazla üç ay süre ile İşsizlik Sigortası Fonu'ndan kısa çalışma ödeneği ödenmektedir. 2005 yılında 21 kişiye, 2006 yılında 217 ki-

şiyeye kısa çalışma ödeneği ödenmiştir. Mart 2007'de 7 kişiye 3 milyar 661 milyon YTL, Haziran 2007'de ise 33 kişiye toplam 18 milyar 389 milyon YTL tutarında kısa çalışma ödeneği ödenmiştir.

Görüldüğü gibi Ücret Garanti Fonu'ndan ve Kısa Çalışma Ödeneği'nden yararlananların sayısı da çok azdır.

Bütün bunlar yani, işsizlik sigortasından yararlanma koşullarının çok ağır olması, Fondan yapılan ödeme tutarının düşüklüğü (en çok asgari ücretin yarısı kadar ödeme yapılmaktadır) ve ödemelerden yararlanma süresinin kısıllığı, İşsizlik Sigortası Fonunun, işsizlik sorunundan kaynaklanan sorunları çözmeye yerine kamu finansmanı için yeni bir kaynak olma amacı ile oluşturulduğunu göstermektedir.

Fondan para almak, aslanın ağzından lokma almaktan daha zordur. Buna karşılık fon varlığının büyük bir kısmı mali işlev görmek üzere Devlet iç borçlanma kâğıtlarına bağlanmıştır. Kamu iç borçlanmasında ortalama vadeyi uzatan, reel faizleri kısmen düşüren etkenlerden biri de bu tür kamu içi borçlanmalardır. Eylül 2007 sonu itibarıyla toplam fon varlığının; % 49,22'si bono, % 43,81'i tahvil, % 2,44'ü döviz cinsi tahvil, % 4,39'u mevduat, % 0,15'i de döviz tevdiat hesabından oluşmaktadır.

Kaynak-ödeme orantısızlığını düzeltmek için Fona yapılan kesinti oranlarını daha da düşürmek veya örneğini Çalışanların Tasarruflarını Teşvik Hesabı'nda gördüğümüz gibi fonda biriken paraların nemalandırma koşullarını kötüleştirmek olmamalıdır. Tersine kaynak-ödeme orantısızlığını azaltmak için Fon'dan yapılan ödemeler anlamlı düzeylere yükseltilmelidir. Böylece, sosyal işlev yerine mali işlev yüklenmiş olan bu Fon, asıl işlevine döndürülebilecektir.

MADDE GEREKÇELERİ

Madde 1- İşsizlik ödemelerinin daha doyurucu ve daha dikkate alınır bir düzeye çıkarılmasını sağlamak amacıyla İşsizlik Sigortası Kanunu'nun 50. Maddesinin birinci fıkrası değiştirilmiştir. Fıkra da yer alan; "sigortalının son dört aylık prime esas kazançları" ibaresi, "sigortalının son iki aylık prime esas kazançları" şeklinde değiştirilmiştir. Ayrıca, "günlük ortalama net kazancının % 50'si" ibaresi, "günlük ortalama net kazancının % 75'i" olarak ve "on altı yaşından büyük işçiler için uygulanan aylık asgari ücretin netini geçemez" ibaresi, "on altı yaşını doldurmuş işçiler için uygulanan aylık asgari ücretin net tutarının iki katını geçemez" şeklinde değiştirilmiştir.

Madde 2- Yapılan değişiklik ile "Hizmet akdinin sona ermesinden önceki son 120 gün prim ödeyerek sürekli çalışmış olanlardan, son üç yıl içinde" ibaresi "Hizmet akdinin sona ermesinden önceki son 60 gün prim ödeyerek sürekli çalışmış olanlardan, son iki yıl içinde" olarak değiştirilmiştir. Yani üç yıllık süre iki yıl olarak 120 günlük süre 60 gün olarak değiştirilmiş, böylece İşsizlik Sigortası Fonu'ndan yararlanabileceklerin sayısı artırılmıştır.

Aynı amaca yönelik olarak madde metninde yapılan diğer bir değişiklik ile fondan yararlanma süreleri uzatılmıştır. Yapılan değişiklikle, İşsizlik Sigortası Kanunu'nun 50. Maddesinin ikinci fıkrasının (a), (b) ve (c) bentlerinde yer alan:

"a) 600 gün sigortalı olarak çalışıp işsizlik sigortası primi ödemiş olan sigortalı işsizlere 180 gün,
b) 900 gün sigortalı olarak çalışıp işsizlik sigortası primi ödemiş olan sigortalı işsizlere 240 gün,
c) 1080 gün sigortalı olarak çalışıp işsizlik sigortası primi ödemiş olan sigortalı işsizlere 300 gün," şeklindeki hüküm;

"a) 300 gün sigortalı olarak çalışıp işsizlik sigortası primi ödemiş olan sigortalı işsizlere 240 gün,
b) 450 gün sigortalı olarak çalışıp işsizlik sigortası primi ödemiş olan sigortalı işsizlere 300 gün,
c) 720 gün sigortalı olarak çalışıp işsizlik sigortası primi ödemiş olan sigortalı işsizlere 360 gün," biçiminde değiştirilmiştir.

Madde 3- 4447 sayılı İşsizlik Sigortası Kanunu'nun 50. Maddesinin ikinci fıkrasında yapılan değişikliklere paralel olarak 51. Maddenin birinci fıkrasında geçen "üç yıl" ibaresi "iki yıl", "600 gün" ibaresi "300 gün", "120 gün" ibaresi "60 gün" olarak değiştirilmiştir.

Madde 4- Fondan yapılan diğer sosyal hizmetlerin iyileştirilmesi ve daha geniş kitleye sunulur hale getirilmesi amacıyla her yıl Fon varlığının en az %10'unun "Meslek Geliştirme, Edindirme ve Yetiştirme Eğitimi Giderleri ile iş bulma danışmanlığı ve işe yerleştirme hizmetleri giderlerine ayrılması amaçlanmıştır."

Madde 5- Yürütme maddesidir.

Madde 6- Yürürlük maddesidir.

İZMİR MİLLETVEKİLİ OĞUZ OYAN VE 15 MİLLETVEKİLİNİN TEKLİFİ (2/72)
**4447 SAYILI İŞSİZLİK SİGORTASI KANUNUNDA DEĞİŞİKLİK YAPILMASI
HAKKINDA KANUN TEKLİFİ**

MADDE 1- 4447 sayılı İşsizlik Sigortası Kanunu'nun 50. Maddesinin birinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"Günlük işsizlik ödeneği, sigortalının son iki aylık prime esas kazançları dikkate alınarak hesaplanan günlük ortalama net kazancının % 75'idir. Bu suretle hesaplanan işsizlik ödeneği miktarı, onaltı yaşını doldurmuş işçiler için uygulanan aylık asgari ücretin net tutarının üç katını geçemez."

MADDE 2- 4447 sayılı İşsizlik Sigortası Kanunu'nun 50. Maddesinin ikinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"Hizmet akdinin sona ermesinden önceki son 60 gün prim ödeyerek sürekli çalışmış olanlardan, son iki yıl içinde;

- 300 gün sigortalı olarak çalışıp işsizlik sigortası primi ödemiş olan sigortalı işsizlere 240 gün,
 - 450 gün sigortalı olarak çalışıp işsizlik sigortası primi ödemiş olan sigortalı işsizlere 300 gün,
 - 720 gün sigortalı olarak çalışıp işsizlik sigortası primi ödemiş olan sigortalı işsizlere 360 gün,
- Süre ile işsizlik ödeneği verilir."

MADDE 3- 4447 sayılı İşsizlik Sigortası Kanunu'nun 51. Maddesinin birinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"Bu Kanun uyarınca sigortalı sayılanlardan hizmet akitleri aşağıda belirtilen hallerden birisine dayalı olarak sona erenler, Kuruma süresi içinde şahsen başvurarak yeni bir iş almaya hazır olduklarını kaydettirmeleri, hizmet akitlerinin sona ermesinden önceki son iki yıl içinde en az 300 gün sigortalı olarak çalışıp işsizlik sigortası primi ödemiş ve işten ayrılmadan önceki son 60 gün içinde prim ödeyerek sürekli çalışmış olmaları kaydıyla işsizlik ödeneği almaya hak kazanırlar."

MADDE 4- 4447 sayılı İşsizlik Sigortası Kanunu'nun 53. Maddesinin sonuna aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

"Bir önceki yıl gelirlerinden giderlerin düşülmesi sonucu bulunacak Fon varlığının en az %10'u her yıl Meslek Geliştirme, Edindirme ve Yetiştirme Eğitimi Giderleri ile iş bulma danışmanlığı ve işe yerleştirme hizmetleri giderlerine ayrılır."

MADDE 5- Bu Kanunu Bakanlar Kurulu yürütür.

MADDE 6- Bu Kanun yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

5084 ve 5350 sayılı Kanunlarda Değişiklik Yapılması Hakkında Kanun Teklifim ve Gerekçesi ilişikte sunulmuştur.

Gereğini arz ederim.

Sayılarımla.

Ferit Mevlüt Aslanoğlu

Malatya

GEREKÇE

Fert başına gayri safi yurt içi hasıla tutarı 1500 \$ ve daha az olan illerimizdeki yatırımları teşvik etmek ve istihdam yaratmak amacıyla 29.01.2004 tarihli 5084 sayılı Yasa çıkartılmış, daha sonra ise 12.05.2005 tarihli 5350 sayılı Yasa ve 12.05.2005 tarihli 5302 sayılı Yasa ile Sosyo-Ekonomik gelişmişlik sıralamasına göre eksi endeks taşıyan 12 yeni ilimizle birlikte bu yasadaki yararlanacak il sayısı 48'e çıkartılmıştır. 5084 sayılı Yasanın çıkmasından bu yana yaklaşık bir buçuk yıl geçmesine karşın henüz bu yasa kapsamında yararlanmak üzere bir çok ilimizde yatırım müracaatı dahi olmamış, bu yasa ile yatırım yapacak müteşebbisler batıdaki birkaç ilimizde yatırım yapmaya başlamışlardır. Ancak yapılan bu yatırımların önemli bir kısmı da teşvik kapsamı dışındaki illerimizde faaliyet gösteren yatırımcıların bu yatırımlarını bu bölgelere kaydirdıkları diğer bir gerçektir.

5084 ve 5350 sayılı yasalarla özellikle fert başına düşen milli hasılanın 1500 \$ ve daha altındaki illerde yatırımı ve istihdamı teşvik etmek ana hedef olarak alınmasına karşın özellikle 1000 \$ ve altındaki illerimizde hemen hemen hiçbir yatırımın gitmediğini görmekteyiz. 500' \$ lık fert başına milli geliri olan illerimize hiçbir katkısı olmamıştır.

5084 ve 5350 sayılı yasalarla özellikle geri kalmış bölgelerde yatırımın teşvik edilmesi amaçlanmasına karşın yasanın içeriği ve getirdiği öncelikler bu amacın tamamen dışında oluşmuştur.

Bu yasa ile getirilen,

1) 500 \$ kişi başına düşen milli gelire sahip bir ilimizle 1500 \$' lık diğer bir ilimiz arasında hiçbir fark gözetilmediğinden, yatırımcılar coğrafi yakınlık nedeniyle Düzce, Osmaniye, Uşak, Afyon ve Malatya'yı tercih etmişlerdir. Geri kalan 31 ilde ise çok düşük yoğunlukta yatırım başvurusu olmuştur.

2) Bu yasalarla, teşvik süresi yatırımların işletmeye açıldığından itibaren her il için 5 yıl olarak yatırılmıştır. Burada daha uzun vadeli ve kademeli bir sistem getirilmediği için büyük yatırımcı bu yasa ile bir başka bölgeye 5 yıl için gitmemiştir.

3) Bölgesel asgari ücretin tartışılmaya başlandığı günümüzde özellikle doğu ve güneydoğuda asgari ücret üzerinden vergi alınmaması batıya olan göçü önleyecek en önemli unsur olacaktır. Bilakis bölgesel asgari ücret tartışılması yerine doğu ve güneydoğuda vergisiz asgari ücret özellikle göçü ve istihdam sorununu önemli ölçüde çözüme kavuşturacaktır.

4) % 50 enerji desteği getirilmesine rağmen, elektrik bedelleri iadeleri 1 yıldır yapılamıyor. Bu nedenle teşvik kapsamındaki illerimizdeki yatırımcıların elektrik borçlarının % 50' si Tedaş tarafından tahsil edilmiştir.

MALATYA MİLLETVEKİLİ FERİT MEVLÜT ASLANOĞLU'NUN TEKLİFİ (2/102)
5084 VE 5350 SAYILI KANUNLARDA DEĞİŞİKLİK YAPILMASI HAKKINDA

KANUN TEKLİFİ

MADDE 1- 5084 sayılı Kanunun 3 ve 4 üncü maddeleri ile 5350 sayılı Kanunun 2 ve 3 üncü maddelerindeki 31.12.2008 olarak belirlenen tarihler aşağıdaki şekilde düzenlenmiştir.

a) Devlet İstatistik Enstitüsü Başkanlığınca belirlenen fert başına Gayri Safi Yurtiçi Hasıla Tutarı, 600 dolara kadar olan illerde kanunun yayınlanacağı tarihten itibaren 25 yıl, 601-800 dolara kadar olan illerde kanunun yayınlanacağı tarihten itibaren 20 yıl, 801- 1000 dolara kadar olan illerde kanunun yayımlanacağı tarihten itibaren 18 yıl, 1001 dolar ve üzerindeki teşvik kapsamındaki illerde 15 yıl.

b) İthal ikamesi olamayan % 100 yerli üründen imalat yapan üreticiler, yaptıkları ihracatları oranında teşvik kapsamındaki iller dışında dahi olsa bu yasa hükümlerinden yararlandırılır.

MADDE 2- 5350 sayılı Kanuna geçici madde 1 'den sonra gelmek üzere aşağıdaki madde eklenmiştir.

GEÇİCİ MADDE 2- Teşvik kapsamı illerde; Fert başına düşen Gayri Safi Milli Hasılası 600 dolara kadar olan illerde asgari ücretin % 100'ü, 601- 800 dolara kadar olan illerde % 80'i, 801- 1000 dolara kadar olan illerde % 60'ı, 1001 dolar ve üzerindeki illerde ise % 100 yerli ürün ihracatı yapan imalatçı ihracatçılarda % 40 oranında asgari ücretten vergi indirim yapılr.

MADDE 3- Bu kanun yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

MADDE 4- Bu kanun hükümlerinin Bakanlar Kurulu yürütür.

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

25.8.1999 Tarihli ve 4447 Sayılı İşsizlik Sigortası Kanunu'nda Değişiklik Yapılması Hakkında Kanun Teklifi gerekçeleri ile birlikte ilişikte sunulmaktadır.

Gereği saygılarımızla arz olunur.

		<i>Harun Öztürk</i>
		İzmir
<i>Tayfun İçli</i>	<i>Mücahit Pehlivan</i>	<i>Emrehan Halıcı</i>
Eskişehir	Ankara	Ankara
<i>Recai Birgün</i>	<i>Mustafa Vural</i>	<i>Hüseyin Mert</i>
İzmir	Adana	İstanbul
<i>Hasan Erçelebi</i>	<i>Hasan Macit</i>	<i>Ayşe Jale Ağırbaş</i>
Denizli	İstanbul	İstanbul
<i>Süleyman Yağız</i>	<i>Hüseyin Pazarıcı</i>	
İstanbul	Balıkesir	

GENEL GEREKÇE

Elli yılı aşkın süredir yasalaştırılmayan İşsizlik Sigortası Kanunu 57. Ecevit Hükümeti döneminde çıkartılmıştı. Bu kanun sayesinde ki, 2002 yılı Mart ayından bu yana işsiz kalanlardan yaklaşık her ay 100 bin kişi, on aya varan sürelerle asgari de olsa evlerine ekmek götürebilecekleri bir işsizlik ödeneği alabilmektedirler. Böylece daha rahat yeni iş arama imkanı bulabilmektedirler.

Geçmişte bazı büyük fonların, kötü yönetim ve siyasi müdahaleler sonucu açık vermesi nedeniyle, işsizlik sigortası fonu primleri ve fondan yararlanma koşulları başlangıçta biraz ihtiyatlı tespit edilmişti.

Bugüne kadar uygulamalar, fonun amacını gerçekleştirme konusunda bir gelir sıkıntısı içinde olmadığını göstermektedir. Bu nedenle, Fondan yararlanmanın koşullarında teklif edildiği gibi yumuşatmaya gidilmesi fonun amaçlarının gerçekleştirilmesine engel teşkil etmeyecektir.

Öte yandan, kanun kapsamında işsiz kalanların yeni bir işe yerleştirilmeleri, bazen işgücü piyasasının talep ettiği yeni bir meslek edinmelerini zorunlu kılabilir. Bunun için gerekli olacak mesleki eğitime ayrılan payın, fonun gelirlerinin yüzde 10'un altına düşmesini önleyecek bir değişiklik de ayrıca önerilmektedir.

Kanun teklifi ile Hazine Müsteşarlığının fon kaynaklarına, piyasadan yaptığı iç borçlanmaya ödediğinden daha az reel faiz ödemesini önleyecek bir düzenleme de yapılmaktadır.

MADDE GEREKÇELERİ

Madde 1- İşsizlik sigortası fonundan yararlanabilmek için hizmet akdinin sona ermesinden önceki son 120 gün prim ödeyerek sürekli çalışmış olma şartı 90 gün prim ödeyerek çalışmış olma şeklinde değiştirilmekte; ikinci fıkrasının (a), (b) ve (c) bentlerindeki 600,900 ve 1080 günlük süreler dörtte bir oranında azaltılarak, sırasıyla 450, 675 ve 810 gün olarak değiştirilmektedir.

Madde 2- Bu Kanunun 2 nci maddesinde yapılan değişikliğe paralel olarak, İşsizlik Sigortası Kanununun 51 inci maddesinin birinci fıkrasında yer alan "600 gün" ibaresi "450 gün", "120 gün" ibaresi de "90 gün" olarak değiştirilmiştir.

Madde 3- İşsizlik Sigortası Kanununun 53 üncü maddesinin ikinci fıkrasına, birinci cümleden sonra gelmek üzere eklenen ibare ile, Hazine Müsteşarlığının iç borçlanmada kullanılan işsizlik sigortası fon kaynaklarına piyasadan yaptığı borçlanmalara ödediği reel faizin altında faiz ödememesi sağlanmakta; üçüncü fıkrasının (B) bendinin (c) alt bendinde yapılan değişiklikle de, fon dan mesleki eğitime ayrılacak payın, fonun bir önceki yıla ait prim, faiz ve her türlü gelirleri toplamının yüzde 10'undan az olmaması ilkesi getirilmektedir.

Madde 4- Yürürlük maddesidir.

Madde 5- Yürütme maddesidir.

İZMİR MİLLETVEKİLİ HARUN ÖZTÜRK VE 11 MİLLETVEKİLİNİN TEKLİFİ (2/106)

25.8.1999 TARİHLİ VE 4447 SAYILI İŞSİZLİK SİGORTASI KANUNUNDA DEĞİŞİKLİK YAPILMASI HAKKINDA KANUN TEKLİFİ

MADDE 1- 25.8.1999 tarihli ve 4447 sayılı İşsizlik Sigortası Kanununun 50 nci maddesinin ikinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

" Hizmet akdinin sona ermesinden önceki son 90 gün prim ödeyerek sürekli çalışmış olanlardan, son üç yıl içinde;

- a) 450 gün sigortalı olarak çalışıp işsizlik sigortası primi ödemiş olan sigortalı işsizlere 180 gün,
 - b) 675 gün sigortalı olarak çalışıp işsizlik sigortası primi ödemiş olan sigortalı işsizlere 240 gün,
 - c) 810 gün sigortalı olarak çalışıp işsizlik sigortası primi ödemiş olan sigortalı işsizlere 300 gün,
- Süre ile işsizlik ödeneği verilir."

MADDE 2- 25.8.1999 tarihli ve 4447 sayılı İşsizlik Sigortası Kanunu'nun 51 inci maddesinin birinci fıkrasında yer alan "600 gün" ibaresi "450 gün", "120 gün" ibaresi de "90 gün" olarak değiştirilmiştir.

MADDE 3- 25.8.1999 tarihli ve 4447 sayılı İşsizlik Sigortası Kanunu'nun 53 üncü maddesinin ikinci fıkrasına birinci cümleden sonra gelmek üzere aşağıdaki ibare eklenmiş ve üçüncü fıkrasının (B) bendinin (c) alt bendi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"Şu kadar ki, Hazine Müsteşarlığı tarafından iç borçlanmada kullanılan Fon kaynaklarına ödenen reel faiz, Hazine 'nin aynı dönem için piyasadan yaptığı iç borçlanmaya ödediği reel faizin altında olamaz."

"c) Fonun bir önceki yıla ait prim, faiz ve her türlü gelir tahsilatı toplamının yüzde 10 'undan az olmamak üzere ayrılan meslek geliştirme, edindirme ve yetiştirme eğitimi giderlerinden,"

MADDE 4- Bu kanun yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

MADDE 5- Bu kanunu Bakanlar Kurulu yürütür.

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

4447 Sayılı İşsizlik Sigortası Kanununda Değişiklik Yapılması Hakkındaki Kanun teklifimiz gerekçesiyle ekte sunulmuştur.

Gereğinin yapılmasını saygılarımızla arz ederiz.

		<i>Yılmaz Ateş</i>
		Ankara
<i>R. Kerim Özkan</i>	<i>Enis Tütüncü</i>	<i>Ali Rıza Öztürk</i>
Burdur	Tekirdağ	Mersin
<i>Mevlüt Coşkuner</i>	<i>Ahmet Ersin</i>	<i>Abdullah Özer</i>
Isparta	İzmir	Bursa
<i>Mehmet Ali Özpölat</i>	<i>Rasim Çakır</i>	<i>Kemal Demirel</i>
İstanbul	Edirne	Bursa
<i>Gökhan Durgun</i>	<i>Hüseyin Ünsal</i>	<i>Turgut Dibek</i>
Hatay	Amasya	Kırklareli
<i>Tekin Bingöl</i>	<i>Tayfur Süner</i>	<i>Atila Emek</i>
Ankara	Antalya	Antalya
<i>Bülent Baratalı</i>	<i>Hulusi Güvel</i>	<i>Tansel Barış</i>
İzmir	Adana	Kırklareli
<i>Hüsnü Çöllü</i>	<i>Durdu Özbolat</i>	<i>Selçuk Ayhan</i>
Antalya	Kahramanmaraş	İzmir

GENEL GEREKÇE

İşsizlik Sigortası Fonu, her ay işçi ücretlerinden yüzde 1; işverenlerden yüzde 2; Devletin de yüzde 1 oranındaki katkısından elde edilen kaynaklardan oluşmaktadır. İşini kaybeden sigortalıların belli koşulları taşımak kaydıyla, belli bir süre için, asgari ihtiyaçlarının karşılanması, daha rahat iş aramalarına olanak sağlanması, istihdamın geliştirilmesi ve çalışanların eğitimi vb. amaçlar için oluşturulan bu fon, ne yazık ki bu güne kadar etkin olarak kullanılmadığı gibi amaç dışı kullanımlara konu olmaktadır.

Kanunun çıktığı 1999 yılından 30 Nisan 2008 tarihine kadar İşsizlik Sigortası Fonunun toplam geliri 35.139.064.500 YTL'dir. Nisan 2008 tarihine kadar ödenen işsizlik ödenekleri toplamı ise sadece 1.724.930.640 YTL'dir. Bu rakamlardan da anlaşılacağı gibi, "İşsizlik Sigortası Fonu" bugüne kadar işsiz kalanlara sadece topladığı paranın yüzde 4'ünü ödemiş, geri kalan yüzde 96 ise hükümet tarafından farklı alanlarda kullanılmıştır. 30 Nisan 2008 itibarıyla Fon'un birikimlerinin yüzde 51'i Hazine bonolarında, yüzde 42'si devlet tahvillerinde, yaklaşık yüzde 7'si ise mevduat hesaplarında tutulmaktadır.

Her ay 9 milyon SSK'lı İşsizlik Fonuna prim ödemektedir. 6 yıl süresince toplam 1 milyon 54 bin kişiye işsizlik ödeneği verildiği de göz önüne alındığında Fonun çalışanlara yönelik olmaktan çok devlete gizli-açık kaynak sağlamak amacıyla kullanıldığı izlenimini yaratmaktadır.

İşsizlik ödeneği tutarı, sigortalının son dört aylık prime esas kazançları dikkate alınarak bulunan ortalama net kazancın en az yüzde 50'si olması gerekirken yapılan uygulamada bu tutarın yüzde 40'ta kaldığı görülmektedir. Bu oran OECD ülkelerinde en az %60 dolayındadır. Bu verilerden de anlaşılacağı üzere ne yazık ki Türkiye en az işsizlik ödeneği veren ülkeler arasında yer almaktadır.

İşsizlik fonunun amacına uygun ve yaygın bir şekilde kullanılması halinde, işini kaybeden vatandaşlarımızın sosyal devlet şemsiyesi altına alınmasını sağlayacağı gibi, kayıt dışı istihdamın önlenmesinde de önemli rol oynayacaktır. Ayrıca yapılan bu değişiklikle işsiz kalan vatandaşlarımızın, çalışmadıkları bu süre içerisinde asgari ihtiyaçları karşılanmış ve daha rahat iş aramalarına katkı sağlanmış olacaktır.

İşsizlik Sigortası Fonu bu şekilde kuruluş amacına uygun olarak kullanılmamaktadır. Yapılan bu yasa değişikliği ile fonun amacına uygun kullanımı ve fonun gelir-gider kalemleri arasındaki dengenin sağlanması amaçlanmaktadır.

MADDE GEREKÇELERİ

Madde 1- Yasada öngörülen sigortalının son dört aylık prime esas kazançları dikkate alınarak hesaplanan günlük ortalama brüt kazancının yüzde kırkı tutarındaki bir miktar ağırlaşan yaşam koşullarında asgari ihtiyaçların karşılanmasında yeterli görülmediği için yükseltmiştir.

Madde 2- İş piyasasında, esnek ve kayıt dışı çalışmanın yaygınlaşması nedeniyle daha az süreyle çalışma yaşamında yer alanlara da işsizlik ödeneği verilmesine olanak yaratılarak, kayıt dışılığın önlenmesi, sosyal devlet ilkesi gereği daha az süreli işlerde çalışanların ve daha geniş bir kitlenin işsizlik ödeneğinden yararlanması ve yararlanma süresinin artırılması hedeflenmiştir.

Madde 3- Yürütme maddesidir.

Madde 4- Yürürlük maddesidir.

ANKARA MİLLETVEKİLİ YILMAZ ATEŞ VE 21 MİLLETVEKİLİNİN TEKLİFİ (2/334)

4447 SAYILI İŞSİZLİK SİGORTASI KANUNUNDA DEĞİŞİKLİK YAPILMASI HAKKINDAKİ KANUN TEKLİFİ

MADDE 1- 4447 sayılı Kanunun 50. maddesinde yer alan "Günlük işsizlik ödeneği, sigortalının son dört aylık prime esas kazançları dikkate alınarak hesaplanan günlük ortalama brüt kazancının yüzde kırkıdır." ibaresi, "Günlük işsizlik ödeneği, sigortalının son dört aylık prime esas kazançları dikkate alınarak hesaplanan günlük ortalama brüt kazancının yüzde ellisidir" şeklinde değiştirilmiştir.

MADDE 2- 4447 sayılı Kanunun 50. maddesine aşağıdaki fıkra eklenmiş, diğer fıkralar da sırasıyla "b", "c", "d" şeklinde değiştirilmiştir.

- a) 300 gün sigortalı olarak çalışıp işsizlik sigortası primi ödemiş olan sigortalı işsizlere 120 gün,
 - b) 500 gün sigortalı olarak çalışıp işsizlik sigortası primi ödemiş olan sigortalı işsizlere 200 gün,
 - c) 700 gün sigortalı olarak çalışıp işsizlik sigortası primi ödemiş olan sigortalı işsizlere 280 gün,
 - d) 900 gün sigortalı olarak çalışıp işsizlik sigortası primi ödemiş olan sigortalı işsizlere 360 gün,
- süre ile işsizlik ödeneği verilir.

İşsizlik ödeneği her ayın sonunda aylık olarak işsizin kendisine ödenir.

MADDE 3- Bu kanunu yürütmekte Bakanlar Kurulu yetkilidir.

MADDE 4- Bu kanun yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

5084 Sayılı Yatırımların ve İstihdamın Teşviki ile Bazı Kanunlarda Değişiklik Yapılması Hakkında Kanunda Değişiklik Yapılmasına İlişkin Kanun teklifim ve gerekçesi ekte sunulmuştur.

Gereğini saygılarımla arz ederim.

Dr. Reşat Doğru

Tokat

GENEL GEREKÇE

Dünyada yaşanan ekonomik krizin etkileri ülkemizde üretim yapan işverenlerimizi etkilemiştir. Bunun başlıca etkilerinden olarak, ekonomimizde büyüme oranları düşmüş, sanayi üretimi azalmıştır. Ülkemizde faaliyet gösteren işyerlerinde kapanmaların artmasının ve zorunlu olarak üretime ara vermeler nedeniyle insanlarımız işsiz kalmıştır. Bunun gerekçelerinin küresel kriz yanında, üretim kullanılan elektrik fiyatlarına yapılan zamlar da etkili olmuştur. Bu kanun teklifi ile üretimin devamına katkısı olması amacıyla, daha önceden bu kanun kapsamında verilmeye başlanan ve 31.12.2008 tarihinde sona erecek olan gelir vergisi stopajı, sigorta primi işveren teşviki hissesi ve enerji desteği teşviklerinin 2 yıl süreyle devam etmesi amaçlanmıştır.

MADDE GEREKÇELERİ

Madde 1- Dünyada yaşanan küresel ekonomik krizin ülkemizi de etkilediği ortamda, üretim yapan işverenlerin krizden etkilenmelerini asgari düzeye indirmek için kolaylık sağlanması amaçlanmıştır.

Madde 2- Yürürlük maddesidir.

Madde 3- Yürütme maddesidir.

TOKAT MİLLETVEKİLİ REŞAT DOĞRU'NUN TEKLİFİ (2/368)

5084 SAYILI YATIRIMLARIN VE İSTİHDAMIN TEŞVİKİ İLE BAZI KANUNLARDA DEĞİŞİKLİK YAPILMASI HAKKINDA KANUNDA DEĞİŞİKLİK YAPILMASINA DAİR KANUN TEKLİFİ

MADDE 1- 5084 sayılı Yatırımların ve İstihdamın Teşviki ile Bazı Kanunlarda Değişiklik Yapılması Hakkında Kanunun 3., 4. ve 6. maddeleri aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“5084 sayılı Yatırımların ve İstihdamın Teşviki ile Bazı Kanunlarda Değişiklik Yapılması Hakkında Kanunun 3., 4. ve 6. maddelerinde geçen 31.12.2008 tarihi, 31.12.2010 olarak değiştirilmiştir.”

MADDE 2- Bu Kanun 01.01.2009 tarihinden geçerli olmak üzere, yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

MADDE 3- Bu Kanun hükümlerini Bakanlar Kurulu yürütür.

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

5510 Sayılı Sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık Sigortası Kanunu'nda Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun teklifim gerekçesiyle birlikte ilişikte sunulmuştur.

Gereğini arz ederim.

06.01.2009

Sebahat Tuncel

İstanbul

GENEL GEREKÇE

Üniversitelerde yıllardan beri aktif olarak uygulanan kısmi ya da yarı zamanlı öğrenci çalıştırma programlarına SSGSS yasasıyla birlikte pratikte uygulanması imkânsız hale getirildi. "5510 sayılı Kanun'un 4. Maddesinin birinci fıkrasının (a) bendi kapsamında hizmet akdine istinaden çalışan sigortalılar yönünden 1'nolu belge türü ile işlem yapılması" uygulaması getirilmiştir. Eski kanun gereğince üniversiteler kantinlerde, sosyal tesislerde, öğretim üyelerine yardımcı olarak, ihtiyacı olan öğrenciler yarı zamanlı olarak çalışabiliyorlardı. Bu uygulama ile öğrenciler hem üniversitenin iş ihtiyacını karşılıyor, hem de öğrenciler aldıkları cuzi ücretle okul harçlığı kazanıyorlardı. Ve bu öğrencilerin sosyal güvenliği tıpkı çırakların sosyal güvenliği gibi düzenleniyor ve yüzde 1 gibi çok düşük bir prim ödeniyordu. Fakat Sosyal Güvenlik Reformu Yasası olarak ifade edilen, 1 Ekim'de yürürlüğe giren 5510 sayılı yeni yasa ile öğrencilerin bu hakkı kaldırıldı. Bundan böyle üniversitelerde kendi okuduğu üniversitede yarı zamanlı iş üstlenen üniversite öğrencileri için normal sigortalılar gibi prim ödenecek. 1 Ekim 2008 itibariyle yürürlüğe giren bu uygulama ile yasayla çalışan öğrenci başına prim yüzde 2'den yüzde 33,5'a çıkarılmıştır. Yasa, bu haliyle üniversite yönetimlerinin yarı zamanlı öğrencileri işten çıkarmalarına itmiştir. Gelişen bu durumdan kaynaklı olarak yasadan etkilenen asistanlar ve yarı zamanlı çalışan öğrenciler çalıştıkları geriye dönük paralarının da bir kısmını alamamaktadır. Getirdiği pek çok düzenlemeyle eleştirilere konu olan ve mezarda emeklilik diye de adlandırılan Sosyal Güvenlik Yasası, 20 binden fazla üniversite öğrencisini mağdur ediyor ve önemli bir sosyal projeyi de rafa kaldırıyor. Yasayla beraber işten çıkarılan İstanbul Çapa Tıp Fakültesi öğrencileri de işten çıkarılmaları protesto etmek için birçok üniversitede mağdur olan öğrenciler ile beraber eylemlerle seslerini duyurmaya çalışıyorlar. En son İstanbul Üniversitesindeki öğrenciler 29 Aralık 2008 gününden itibaren dönüşümlü, süresiz açlık grevine başladılar. Sorunlarının çözümü için bir muhatap bulamadıklarından yakınan öğrenciler, çareyi son olarak açlık grevini başlatmakta buldular.

5510 sayılı Kanun'un 4. maddesinde yapılacak bir düzeltme ile öğrencilerin mağduriyetleri giderilebilir. Ailelerinin ekonomik durumlarının yetersiz olmasından dolayı kendi okul masraflarının en azından bir kısmını karşılayabilmek için çalışmak zorunda kalan öğrencilerin bu çalışma hakları da yeniden verilmiş olacaktır.

MADDE GEREKÇELERİ

Madde 1- 5. Maddenin b bendine eklenen bu ibare ile üniversitelerde yarı zamanlı çalışan öğrenci ve asistanlar için ödenen primlerin uygun bir oranda tutulması ve öğrencilerin yarı zamanlı çalışma imkânlarının sağlanması hedeflenmiştir.

Madde 2- Yürürlük maddesidir.

Madde 3- Yürütme maddesidir.

İSTANBUL MİLLETVEKİLİ SEBAHAT TUNCEL'İN TEKLİFİ (2/375)

**5510 SAYILI SOSYAL SİGORTALAR VE GENEL SAĞLIK SİGORTASI KANUNU'NDA
DEĞİŞİKLİK YAPILMASINA DAİR KANUN TEKLİFİ**

MADDE 1- 5510 sayılı ve 31.05.2006 tarihli Sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık Sigortası Kanununun 5. Maddesinin 2. fıkrası b bendi aşağıdaki gibi değiştirilmiştir.

"Hizmet akdi ile çalışmamakla birlikte 3308 sayılı ve 05.06.1986 tarihli Mesleki Eğitim Kanunu'nda belirtilen aday çırak, çırak ve işletmelerde mesleki eğitim gören öğrenciler hakkında iş kazası, meslek hastalığı ve hastalık sigortası; meslek okullarında okumakta iken veya yüksek öğrenimleri sırasında zorunlu staja tabi tutulan öğrenciler hakkında iş kazası ve meslek hastalığı sigortası; yüksek öğrenim kurumlarında yarı zamanlı çalışan öğrenciler ve asistan öğrenciler hakkında ise iş kazası ve hastalık sigortası uygulanır ve bu bentte sayılanlar, 4. maddenin birinci fıkrasının (a) bendi kapsamında sigortalı sayılırlar."

MADDE 2- Bu Kanun yayım tarihinde yürürlüğe girer.

MADDE 3- Bu Kanun hükümlerini Bakanlar Kurulu yürütür.

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

29/1/2004 Tarihli 5084 Sayılı Yatırımların ve İstihdamın Teşviki ile Bazı Kanunlarda Değişiklik Yapılması Hakkında Kanununda Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Teklifim ekte bilgilerinize sunulmuştur. Gereğini arz ederim.

Saygılarımla.

Halil Ünlütepe
Afyonkarahisar

GEREKÇE

Ekonomik olarak geri kalmış illerde yatırım ve istihdamın teşvik edilmesi amacıyla çıkarılan 5084 sayılı Yasanın yürürlük süresi 31.12.2008 tarihi itibarıyla sona ermiştir.

Ülkemizde bir süredir devam eden ekonomik daralma, tüm dünyayı etkisi altına alan küresel ekonomik krizle birleşerek pek çok işletmeyi son derece olumsuz etkilemiştir. 5084 sayılı Yasanın uygulandığı illerde yatırımlara ve istihdama sağlanan teşviklere rağmen işletmeler vergi, SSK primleri ve diğer maliyet girdilerini karşılamakta zorlanmaktadır. Yasanın uygulanma süresinin sona ermesi ile zaten yatırım gelmeyen bu bölgeler kaderine terkedilmiş olacaktır. Bu günkü ekonomik şartlar geri kalmış bölgelerde yatırım yapan veya yapacak işletmeler açısından 5084 sayılı Yasayı ilk uygulanmaya başladığı dönemden daha önemli hale getirmiştir. Vermiş olduğum kanun teklifi en azından yeni bir teşvik sistemi hayata geçirilene kadar geri kalmış illerde yatırımcının ekonomik varlığını sürdürebilmesi ve sosyal bir yara haline gelen işsizliğin bir nebze olsun önlenmesi bakımından gereklidir. 5084 sayılı Yasanın uygulandığı 49 ilin sivil toplum örgütleri de bu yöndeki taleplerini kamuoyu ile paylaşmaktadır.

5084 sayılı Yasanın uygulanma süresinin uzatılması hakkındaki kanun teklifim yukarıda belirtilen nedenlerle verilmiştir.

AFYONKARAHİSAR MİLLETVEKİLİ HALİL ÜNLÜTEPE'NİN TEKLİFİ (2/381) YATIRIMLARIN VE İSTİHDAMIN TEŞVİKİ İLE BAZI KANUNLARDA DEĞİŞİKLİK YAPILMASI HAKKINDA KANUNDA DEĞİŞİKLİK YAPILMASINA DAİR KANUN TEKLİFİ

MADDE 1- 29/1/2004 tarihli 5084 sayılı Yatırımların ve İstihdamın Teşviki ile Bazı Kanunlarda Değişiklik Yapılması Hakkında Kanunun 3, 4 ve 6 ncı maddelerinin ilk fıkrasında geçen "31.12.2008" ibaresi "31.12.2013" olarak değiştirilmiştir.

MADDE 2- 5048 sayılı Kanunun 7 nci maddesinin h bendi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"h) Bu Kanunun 3, 4 ve 6 ncı maddelerinde yer alan destek ve teşvikler, bu maddelerde belirtilen sürelerle bakılmaksızın Kanun kapsamına giren illerdeki yeni yatırımlardan 31/12/2012 tarihine kadar tamamlananlar için 5 yıl, 31.12.2013 yılına kadar tamamlananlar için 4 yıl, 31.12.2014 yılına kadar tamamlananlar için 3 yıl süreyle uygulanır."

MADDE 3- Bu Kanun 1/1/2009 tarihinden geçerli olmak üzere yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

MADDE 4- Bu Kanun hükümlerini Bakanlar Kurulu yürütür.

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

Yatırımların ve İstihdamın Teşviki ile Bazı Kanunlarda Değişiklik Yapılması Hakkında Kanunda Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun ile Bazı Kanunlarda Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Teklifimiz gerekçesiyle birlikte ekte sunulmuştur.

Gereğini saygılarımızla arz ederiz.

14.01.2009

<i>M. Cihan Paçacı</i>	<i>Prof. Dr. Alim Işık</i>	<i>Oktay Vural</i>
Ankara	Kütahya	İzmir
<i>Yılmaz Tankut</i>	<i>Cemalettin Uslu</i>	<i>Mehmet Şandır</i>
Adana	Edirne	Mersin
<i>Hasan Çalış</i>	<i>Ahmet Duran Bulut</i>	<i>Mehmet Serdaroğlu</i>
Karaman	Balıkesir	Kastamonu
<i>Recep Taner</i>	<i>Beytullah Asil</i>	<i>Behiç Çelik</i>
Aydın	Eskişehir	Mersin
<i>Reşat Doğru</i>	<i>Ahmet Orhan</i>	<i>Mustafa Enöz</i>
Tokat	Manisa	Manisa
<i>Erkan Akçay</i>	<i>Ertuğrul Kumcuoğlu</i>	<i>Hasan Özdemir</i>
Manisa	Aydın	Gaziantep
<i>K. Erdal Sipahi</i>	<i>Kürşat Atılğan</i>	<i>Ali Torlak</i>
İzmir	Adana	İstanbul
<i>Abdülkadir Akcan</i>	<i>Mümin İnan</i>	<i>Şenol Bal</i>
Afyonkarahisar	Niğde	İzmir

GENEL GEREKÇE

Ülkemizde değişik zamanlarda yatırımların teşvik edilerek istihdamın ve üretimin artırılması amacıyla birçok ilimizde vergi, sigorta primi, enerji vb. destekleriyle yatırımcılarımızın desteklenmesine yönelik yasal düzenlemeler yapılmıştır. Ancak bu desteklerle ilgili düzenlemeler 31.12.2008 tarihi itibarıyla sona ermiştir. Dünyanın birçok ülkesiyle birlikte ülkemizde de yaşanan ekonomik krizin de etkisiyle üreticilerimiz son dönemde giderek artan sıkıntılara maruz kalmış ve gerek istihdamda gerekse üretimde küçülmeye gitmişlerdir. Bu tasarı ile, yaşanacak birçok sosyal ve ekonomik olumsuzluğun kısmen de olsa önüne geçilerek toplumsal zararların azaltılması için birçok ilimizde olumlu sonuçların alındığı teşvik uygulamasının sona erdiği 31.12.2008 tarihinden itibaren 3 yıl süreyle uzatılması amaçlanmaktadır.

MADDE GEREKÇELERİ

Madde 1- Madde ile, 5350 sayılı Kanunda 31.12.2008 tarihine kadar uygulanmak üzere yapılmış düzenlemelerin bu tarihten itibaren üç yıl daha uzatılması sağlanmaktadır.

Madde 2- Madde ile, 5084 sayılı Kanuna eklenmiş Geçici Madde 3 ile 3218 sayılı Kanuna göre kurulan serbest bölgelerde faaliyette bulunmak üzere ruhsat almış mükelleflerin yararlandığı hakların da öngörülen üç yıllık süre uzatımıyla devamı sağlanmaktadır.

Madde 3- Madde ile, teşvik uygulamasının sona ermesinden Kanunun yayımlandığı tarihe kadar geçen sürede desteklerin devamının sağlanması amaçlanmıştır.

Madde 4- Madde ile, teşvik uygulamasının sona ermesinden Kanunun yayımlandığı tarihe kadar geçen sürede desteklerin devamının sağlanması amaçlanmıştır.

ANKARA MİLLETVEKİLİ M. CİHAN PAÇACI VE 23 MİLLETVEKİLİNİN TEKLİFİ (2/383)
**YATIRIMLARIN VE İSTİHDAMIN TEŞVİKİ İLE BAZI KANUNLARDA DEĞİŞİKLİK
YAPILMASI HAKKINDA KANUNDA DEĞİŞİKLİK YAPILMASINA DAİR KANUN İLE
BAZI KANUNLARDA DEĞİŞİKLİK YAPILMASINA DAİR KANUN TEKLİFİ**

MADDE 1- 12.5.2005 tarih ve 5350 sayılı Yatırımların ve İstihdamın Teşviki ile Bazı Kanunlarda Değişiklik Yapılması Hakkında Kanunda Değişiklik Yapılmasına Dair Kanunun 2 nci, 3 üncü ve 5 inci maddelerinde geçen "31.12.2008 tarihine kadar" ibareleri "31.12.2011 tarihine kadar" olarak değiştirilmiştir.

MADDE 2- 29.1.2004 tarih ve 5084 sayılı Yatırımların ve İstihdamın Teşviki ile Bazı Kanunlarda Değişiklik Yapılması Hakkında Kanunun 9 uncu maddesinde geçen "31.12.2008" tarihleri "31.12.2011" olarak değiştirilmiştir.

MADDE 3- Bu Kanun 1.1.2009 tarihinden geçerli olmak üzere yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

MADDE 4- Bu Kanun Hükümlerini Bakanlar Kurulu yürütür.

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

Yatırımların ve İstihdamın Teşviki ile Bazı Kanunlarda Değişiklik Yapılması Hakkında Kanunda Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Teklifi ve gerekçesi ekte sunulmuştur.

Gereğini arz ederiz.

Bekir Bozdağ

Yozgat

Nurettin Canikli

Giresun

Veysi Kaynak

Kahramanmaraş

GENEL GEREKÇE

Vergi teşvikleri, sosyal ve ekonomik açıdan en önemli politika araçlarından biridir. Bugün dünyada diğer ülkelere baktığımızda özellikle bölgesel teşviklerin geniş ölçüde yer bulduğu ve küçük işletmelerin desteklendiği görülmektedir. Bu doğrultuda ülkemizde de bazı illerde vergi ve sigorta primi teşvikleri uygulamak, enerji desteği sağlamak amacıyla 29/1/2004 tarihinde 5084 sayılı Kanun kabul edilmiştir.

Ekonomik gelişmeyi ülke geneline yaygınlaştırarak yatırımları ve istihdamı artırmak amacıyla bazı illerimizde uygulanmak üzere gelir vergisi stopajı teşviki, sigorta primi işveren paylarında teşvik, yatırım yeri tahsisi ve enerji desteği sağlanmıştır. 31/12/2008 tarihi itibarıyla uygulama süresi sona eren söz konusu teşvik ve destek unsurlarına ilişkin süre, bu teklifle bir yıl daha uzatılmaktadır.

MADDE GEREKÇELERİ

Madde 1- Maddeyle 5084 sayılı Kanun kapsamındaki gelir vergisi stopajı teşviki, sigorta primi işveren hissesi teşviki ile enerji desteğinden 1/4/2005 tarihinden önce yararlanmaya başlayan ve teşviklerden yararlanma süresi 31/12/2008 tarihinde sona eren işyerleri için bu teşviklerden yararlanma süresi 31/12/2009 tarihine kadar uzatılmaktadır.

Madde 2- Yürürlük maddesidir.

Madde 3- Yürütme maddesidir.

ADALET VE KALKINMA PARTİSİ GRUP BAŞKANVEKİLLERİ YOZGAT MİLLETVEKİLİ
BEKİR BOZDAĞ VE GİRESUN MİLLETVEKİLİ NURETTİN CANIKLI İLE
KAHRAMANMARAŞ MİLLETVEKİLİ VEYSİ KAYNAK'IN TEKLİFİ (2/387)

YATIRIMLARIN VE İSTİHDAMIN TEŞVİKİ İLE BAZI KANUNLARDA DEĞİŞİKLİK YAPILMASI HAKKINDA KANUNDA DEĞİŞİKLİK YAPILMASINA DAİR KANUN TEKLİFİ

MADDE 1- 29/1/2004 tarihli ve 5084 sayılı Yatırımların ve İstihdamın Teşviki ile Bazı Kanunlarda Değişiklik Yapılması Hakkında Kanunun; 3,4 ve 6 ncı maddelerinin birinci fıkralarında geçen "31.12.2008" ibareleri "31.12.2009" şeklinde değiştirilmiştir.

MADDE 2- Bu Kanun yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

MADDE 3- Bu Kanun hükümlerini Bakanlar Kurulu yürütür.

Plan ve Bütçe Komisyonu Raporu

Türkiye Büyük Millet Meclisi

Plan ve Bütçe Komisyonu

Esas No.: 1/676, 2/72, 2/102, 2/106, 2/334,

2/368, 2/375, 2/381, 2/383, 2/387

16/02/2009

Karar No.: 45

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığınca hazırlanarak, Bakanlar Kurulunca 9/2/2009 tarihinde Türkiye Büyük Millet Meclisi Başkanlığına sunulan ve Başkanlıkça 10/2/2009 tarihinde tali komisyon olarak; İçişleri Komisyonu, Sağlık, Aile, Çalışma ve Sosyal İşler Komisyonu ile Sanayi, Ticaret, Enerji, Tabii Kaynaklar, Bilgi ve Teknoloji Komisyonuna, esas komisyon olarak da Komisyonumuza havale edilen (1/676) esas numaralı "İşsizlik Sigortası Kanunu ile Bazı Kanunlarda Değişiklik Yapılması Hakkında Kanun Tasarısı", Komisyonumuzun 12/02/2009 tarihinde, Hükümeti temsilen Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanı Faruk ÇELİK ile Başbakanlık, Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı, Maliye Bakanlığı, Adalet Bakanlığı, Sanayi ve Ticaret Bakanlığı, İçişleri Bakanlığı, Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanlığı, Ulaştırma Bakanlığı, Hazine Müsteşarlığı, Devlet Planlama Teşkilatı Müsteşarlığı, Gümrük Müsteşarlığı, Dış Ticaret Müsteşarlığı, Sosyal Güvenlik Kurumu Başkanlığı, Gelir İdaresi Başkanlığı, Devlet Personel Başkanlığı, Özelleştirme İdaresi Başkanlığı, Bankacılık Düzenleme ve Denetleme Kurumu, Milli Piyango İdaresi Başkanlığı, temsilcilerinin katılımlarıyla yaptığı 26 ncı birleşiminde; (2/72), (2/102), (2/106), (2/334), (2/368), (2/375), (2/381), (2/383), (2/387) esas numaralı Kanun Teklifleri ile aynı mahiyette olması nedeniyle İhtüzüğün 35 inci maddesi uyarınca birleştirilmiş ve görüşmelerde 1/676 esas numaralı Tasarının esas alınmasına karar verilmesi suretiyle incelenip, görüşülmüştür.

Bilindiği gibi; küresel mali kriz nedeniyle tüm dünyada üretim ve istihdam azalmakta, işsizlik artmakta, ülkelerin milli gelirlerinde düşüşler görülmekte, dış ticaret önemli ölçüde daralmaktadır. Ekonomik daralma yönünde gelişen bu süreçte hükümetlerin ekonomiye müdahale ederek, ekonomiyi genişletici maliye politikalarının uygulamaya konması bir gereksinim haline gelmektedir. Ekonomik durgunluğun beraberinde getirdiği sosyal sorunların çözümünde de hükümetlere önemli görevler düşmektedir. Ekonomiyi yeniden canlandırarak tam istihdam ile fiyat istikrarının sağlandığı denge durumuna kavuşturmak için uygulanacak vergi ve harcama politikalarının büyük önemi bulunmaktadır. Bu politikalarla bir yandan tüketim canlı tutularak toplam talep düzeyi artırılmakta diğer taraftan da üretimdeki azalışlar telafi edilerek sürdürülebilir büyümenin devam ettirilmesi temin edilmektedir. Kısaca Ülkemiz üzerindeki olumsuz etkileri de görülmeye başlanan ve yüzyılın en büyük ekonomik krizi olarak nitelendiren küresel krizle mücadelede istihdam ve üretim üzerindeki yükleri hafifletecek, yerli üretimi ve dış ticareti teşvik edecek, talep düzeyini canlı tutacak, işsizlikle etkin mücadele edecek, işsizliğin olumsuz sonuçlarını telafi edecek yeni önlemler alınması ve düzenlemeler yapılması ihtiyacı ortaya çıkmıştır. Ayrıca, sosyal güvenlik sistemini yeniden düzenleyerek genel sağlık sigortası uygulamasına geçilmesini sağlayan 5510 sayılı Sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık Sigortası Kanununun uygulamasında karşılaşılan bazı sorunların giderilmesi ve ilgili kurumlar arasında etkin bir koordinasyon sağlanması amacıyla değişiklik ihtiyacı ortaya çıkmıştır. Sosyal güvenlik sisteminin etkin çalışması için uygulamada ortaya çıkan sorunları gidermeye yönelik düzenlemelerin kısa sürede yapılması gerekmektedir. Diğer yandan, asli görevi Devletin en önemli gelir kaynağı olan vergiyi toplamak ve buna ilişkin politikaları üretmek olan Gelir İdaresi Başkanlığının nitelikli personel istihdamında yaşanan bazı sorunların çözülmesi, idarenin etkinleştirilmesi amacıyla da yeni düzenlemeler yapılması gereği hasıl olmuştur.

Tasarı ve gerekçesi incelendiğinde;

► 4447 sayılı İşsizlik Sigortası Kanununda yapılması öngörülen değişikliklerle;

- Kanununda gösterilen belli şartları taşıyanlar açısından sigortalılık kapsamının genişletilmesinin ve Kanunun geçici 7 nci maddesinde öngörülen teşvik unsurundan yararlanmak için gerekli işe alınma süresinin bir yıl daha uzatılmasının,

- 2008 ve 2009 yıllarında kısa çalışma için yapılan başvurulara münhasır olmak üzere, günlük kısa çalışma ödeneğinin miktarının % 50 oranında artırılmasının, kısa çalışma ücretinden yararlanma süresinin üç aydan altı aya çıkarılmasının ve kısa çalışma ödeneği olarak yapılan ödemelerin işsizlik ödeneğinden mahsup edilmemesinin,

► 5510 sayılı Sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık Sigortası Kanununda yapılması öngörülen değişikliklerle;

- Yükseköğretim Kanununun 46 ncı maddesine göre kısmi zamanlı olarak çalışan yüksek öğrenim öğrencilerinin, bakmakla yükümlü olunan kişi statüsüyle sağlık yardımlarından yararlanmaları ve kısmi zamanlı çalışmalarına karşılık gelen ücretlerinin miktarının düşmesinin önlenmesi amacıyla, tüm sigorta kollarına tabi olmaktan çıkarılarak bunlar hakkında sadece iş kazası ve meslek hastalığı sigortası hükümlerinin uygulanması yönünde değişiklik yapılmasının,

- 5510 sayılı Kanun gereğince hizmet sunucuları tarafından Sosyal Güvenlik Kurumuna sunulan faturaların teslimine ilişkin hususların, işlemleri hızlandıracak şekilde yeniden düzenlenmesinin, sağlık hizmet sunucularının mağduriyetinin önlenmesi amacıyla avans uygulaması getirilmesinin, 45 ve 90 gün olan ödeme sürelerinin birleştirilerek, daha sağlıklı bir yapıya kavuşturulmasının,

- Sigortalı işten ayrılışların ilgililer tarafından Kanunda belirtilen süre içinde Sosyal Güvenlik Kurumuna bildirilmemesi durumunda 5510 sayılı Kanunun 102 nci maddesine göre idari para cezası uygulanmasının,

- Sigortalı işten ayrılışların ilgililer tarafından Kanunda belirtilen süre içinde Sosyal Güvenlik Kurumuna bildirilmemesi durumunda 5510 sayılı Kanunun 102 nci maddesine göre idari para cezası uygulanmasının,

- Sosyal Güvenlik Kurumuna yapılan sigortalı ve işyerine ilişkin bildirimlerin, aynı mahiyette bulunan ve diğer kurumlara yapılan bildirimler yerine geçmesinin,

► Dernekler tarafından kamu kurum ve kuruluşları ile görev alanlarına giren konularda ortaklaşa yürütülen ve 4857 sayılı İş Kanununun 30 uncu maddesi çerçevesinde özörlülerin ve eski hükümlülerin mesleki eğitim ve mesleki rehabilitasyonu, kendi işlerini kurmaları, özörlülerin iş bulmasını sağlayacak destek teknolojilerine ilişkin projeler ile benzeri projelerde, kamu kurum ve kuruluşlarının, proje maliyetlerinin en fazla yüzde ellisi oranında aynı veya nakdi katkı sağlayabilmesine yönelik sınırlamanın kaldırılmasının,

► Denetim hizmetlerinin aksamaması için geçici olarak diğer bakanlıklar ile ilgili veya bağlı kuruluşlardan Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığına naklen denetim elemanı atanmasının,

► 4749 sayılı Kamu Finansmanı ve Borç Yönetiminin Düzenlenmesi Hakkında Kanunda yapılması öngörülen değişikliklerle;

- Sosyal Güvenlik Kurumlarının da 4749 sayılı Kamu Finansmanı ve Borç Yönetiminin Düzenlenmesi Hakkında Kanunun kapsamına alınmasının,

- Toprak Mahsulleri Ofisi Genel Müdürlüğünün, geçmiş yıllarda yapılan ürün alımlarından kaynaklanan finansman açığının karşılanması amacıyla Ofisin, Hazineden olan görev zararı alacaklarına ve ödenmemiş sermayesine mahsuben Kanun kapsamında Özel Tertip Devlet İç Borçlanma Senedi ihraç edilmesi imkanı getirilmesinin,

- 193 sayılı Gelir Vergisi Kanununda yapılması öngörülen değişikliklerle;

- Teşvik kapsamındaki işyerlerinde çalışan işçilerin ücretlerinin vergilendirilmesinde, asgari geçim indirimine ilaveten, teşvik amaçlı diğer indirim ve istisnaların dikkate alınmasının,

- İktisadi işletmeleri hariç olmak üzere, Türkiye Kızılay Derneğine makbuz karşılığı yapılan bağış ve yardımların tamamının, gelir vergisi matrahının tespitinde gelir vergisi beyannamesinde bildirilecek gelirlere indirilebilmesine imkân sağlanmasının,

- Gelir İdaresi Başkanlığı ve Sosyal Güvenlik Kurumuna verilen muhtasar beyanname ile aylık prim ve hizmet belgesinin birlikte verilmesinde uyum sağlanabilmesi için üçer aylık dönemlerde verilen muhtasar beyannamelerin aylık olarak verilmesine imkân sağlamak üzere ve 10 kişi ve daha az hizmet erbabı çalıştıranlar ile hizmet erbabı çalıştırmayanlara ilişkin verilen muhtasar beyannamelerde ödeme sürelerini üç ayı geçmemek üzere belirleme konusunda Maliye Bakanlığına yetki verilmesinin,

- Tarım ürünleri ticaretini kolaylaştırmak ve geliştirmek üzere oluşturulan tarım ürünleri lisanslı depoculuk sisteminin teşvik edilmesi amacıyla, 5300 sayılı Tarım Ürünleri Lisanslı Depoculuk Kanunu kapsamında düzenlenen ürün senetlerinin alım ve satımından elde edilen kazançların 31/12/2013 tarihine kadar gelir ve kurumlar vergisinden istisna edilmesinin,

► 5520 sayılı Kurumlar Vergisi Kanununda yapılması öngörülen değişikliklerle;

- İlgili mevzuat çerçevesinde şans oyunu tertip etme hak ve yetkisine sahip kurumlar ile bu hak ve yetkinin devredildiği kurum, kuruluş ve özel hukuk tüzel kişilerine kurumlar vergisi muafiyeti getirilmesinin,

- Türkiye Kızılay Derneğine makbuz karşılığı yapılan bağış ve yardımların tamamının, Kurumlar Vergisi beyannamesi üzerinde gösterilmek şartıyla kurum kazancından indirilebilmesinin sağlanmasının; Derneğin iktisadi işletmelerine yapılan bağış ve yardımların ise bu kapsamda değerlendirilemeyeceği hususuna açıklık kazandırılmasının,

- Ekonomik kalkınmanın hızlandırılması, istihdamın artırılması, bölgeler arası gelişmişlik düzeyi farkının en aza indirilmesi ve sektörel olarak da kümelenme olgusunun öne çıkarılarak yatırımların teşvik edilmesine yönelik olarak indirimli kurumlar vergisi oranı uygulanmasına imkan tanınmasının,

► 3065 sayılı Katma Değer Vergisi Kanununda yapılması öngörülen değişikliklerle;

- 5300 sayılı Kanun ile usul ve esasları belirlenen tarım ürünleri lisanslı depoculuk sisteminin KDV uygulaması yönünden vergisel altyapısının oluşturulmasına yönelik düzenlemeler yapılmasının,

- İndirimli orana tabii işlemlerde yılı içinde mahsup edilemeyen verginin iadesi konusundaki mevcut uygulamaya açıklık getirilmesinin, vergi güvenliği ve kayıt dışılıkla mücadele çerçevesinde indirimli orana tabii bazı işlemlerde iade hakkını kaldırma konusunda Bakanlar Kurulunun yetkili kılınmasının,

- 4046 sayılı Özelleştirme Uygulamaları Hakkında Kanunun 1 inci maddesinin (A) fıkrası ile özelleştirme kapsamına alınan iktisadi kıymetlerin aynı Kanun hükümleri çerçevesinde teslim ve

kiralınması işlemleri ile 320 sayılı Milli Piyango İdaresi Genel Müdürlüğü Kuruluş ve Görevleri Hakkında Kanun Hükmünde Kararnamenin ek 2 nci maddesi kapsamındaki şans oyunları işletme lisansı verilmesi işlemlerinin vergiden istisna edilmesinin ve bu kapsamda vergiden istisna edilen işlemlerle ilgili olarak yüklenilen vergilerin indirimine imkân tanınmasının,

- Öngörülen düzenlemenin kanunlaştığı tarihten itibaren 31/12/2011 tarihine kadar tamamlanmak üzere projelendirilen ve toplam proje bedeli içerisinde en az 200 milyon Türk Lirası tutarında makine ve teçhizat alımı öngörülen yatırımlarda yeni makine ve teçhizatın teslim veya ithalinde ödenen katma değer vergisinin iade edilmesinin, gerçekleşen yatırımın öngörülen şartları taşımaması halinde iade edilen verginin, Vergi Usul Kanunu hükümlerine göre vergi ziyai cezası uygulanmak suretiyle yatırımcı mükellef adına tarh ettirilmesinin ve buna ilişkin zaman aşımı süresinin başlangıç tarihinin belirlenmesinin,

► 4760 sayılı Özel Tüketim Vergisi Kanununda yapılması öngörülen değişikliklerle;

- İhraç malı taşıyan araçlarda ve soğutucu ünitelerde istisna uygulanacak yakıt miktarının belirlenmesinin, Bakanlar Kuruluna miktar ve araç cinslerini belirlemek konusunda yetki tanınmasının,

- 31/12/2013 tarihine kadar cep telefonlarının ithalinde veya yurt içinde üreticileri tarafından tesliminde Kanunda gösterilen orana göre hesaplanacak olan vergi tutarının, her bir adet mal için 40 TL olarak hesaplanacak asgari maktu vergiden düşük olması halinde, her bir adet mal için 40 TL vergi ödenmesinin, Bakanlar Kuruluna bu tutarı belirlemek konusunda yetki tanınmasının,

- Baz yağlar ve madeni yağlar için uygulanan maktu tutarların, bu malların piyasada taşıt araçlarında motorinle karıştırılmak suretiyle yasa dışı kullanımının ve vergi kaybının önüne geçmek amacıyla, 1,6135 TL'den 0,9345 TL'ye düşürülmesinin, yağlama müstahzarlarının verginin konusuna dahil edilerek ithalat ve yurtdışı üretim arasındaki haksız rekabetin önlenmesinin,

► 6802 sayılı Gider Vergileri Kanununda yapılması öngörülen değişikliklerle;

- Menkul kıymet yatırım fonlarının ve menkul kıymet yatırım ortaklıklarının, sermaye piyasalarında yaptıkları işlemler dolayısıyla lehe aldıkları paraların Banka ve Sigorta Muameleleri Vergisinden istisna tutulmasının,

- Kablosuz ve mobil internet servis sağlayıcılığı hizmetine ilişkin özel iletişim vergisi oranının % 15'ten % 5'e indirilmesinin, vergi oranı düşürülen telekomünikasyon hizmetleri dolayısıyla oluşabilecek vergi kayıp ve kaçaklarının önlenmesi amacıyla vergiye tabi hizmetlerin birlikte veya bağlantılı olarak verilmesi durumlarında, her bir hizmetin tabi olduğu vergi oranı üzerinden vergilendirilmesine yönelik düzenleme yapılmasının ve Bakanlar Kuruluna bu hizmetlere ilişkin oranları sifira kadar indirme yetkisi verilmesinin;

► 488 sayılı Damga Vergisi Kanununda yapılması öngörülen değişikliklerle;

- Muhtasar beyannameler ile sigorta prim bildirelerinin elektronik ortamda birlikte alınması uygulamasına geçilmesinin, elektronik ortamda birlikte verilecek söz konusu kağıtlardan sadece muhtasar beyanname için damga vergisi alınmasının, bu doğrultuda sigorta prim bildirelerinden ayrıca damga vergisi aranılmamasının,

- Tarım ürünleri ticaretini kolaylaştırmak ve geliştirmek üzere oluşturulan tarım ürünleri lisanslı depoculuk sisteminin teşvik edilmesi amacıyla mudi ile lisanslı depo işletmesi arasında düzenlenen sözleşmelerin ve ürün senedinin damga vergisinden istisna tutulmasının,

► 492 sayılı Harçlar Kanununda yapılması öngörülen değişikliklerle;

- Kat irtifakı tesis edilmiş gayrimenkullerin devir ve iktisabında tapu harcının, iktisap bedelinin tamamı üzerinden hesaplanacağı hususuna açıklık kazandırılmasının,

- Bakanlar Kurulu yetkisinin, nispi harçlarda Kanunla belirlenen oranların onda birine kadar indirmek konusunda yeniden düzenlenmesinin,

- Kanuna bağlı (4) sayılı tarifenin 13/a ve 13/c fıkralarına göre nispi esasa göre tahsil edilmekte olan harçların bundan böyle maktu esasa göre alınmasının, 13/a bendi kapsamındaki cins tashihi harçlarının beyanname verilmesi suretiyle tahsili uygulamasına son verilmesinin, böylece cins değişikliği işlemine ilişkin vatandaşlar üzerindeki mali külfetin hafifletilerek, kayıt dışında bulunan gayrimenkullerin kayda alınmasının teşvik edilmesinin, bu alandaki bürokrasi ve kırtasiyeciliğe son verilmesinin ve vergi dairelerinin yoğun iş yükünün azaltılmasının,

- Taşınmazların Kanunda öngörülen süre içinde tapuda tashih ve tescillerinin gerçekleştirilmemesi halinde, 492 sayılı Kanunun (4) sayılı tarifesinin 13/a ve 13/c fıkralarına göre tahsil edilmiş olan harcın % 50'si kadar ilave harç tahsil edilmesine yönelik hükmün yürürlükten kaldırılmasının,

► 5602 sayılı Şans Oyunları Hasılatından Alınan Vergi, Fon ve Payların Düzenlenmesi Hakkında Kanununda yapılması öngörülen değişikliklerle;

- Kanunun uygulamasında kamu payının hesabında, iştirakçiler tarafından süresi içinde tahsil edilmeyen ikramiyelerin mahsup edilmeyeceği hususuna açıklık kazandırılmasının,

- Şans oyunlarının lisans veya işletim hakkının devri halinde, lisans veya işletim hakkını devreden kurum ve kuruluşlara verilecek payların Kanunun 5 inci maddesinde yer alan yatırım işletme giderlerine ilişkin sınırlamaya dahil olduğu hususuna açıklık getirilmesinin,

- İlgili kurum ve kuruluşların 5602 sayılı Kanunun yürürlüğe girdiği tarihten önceki dönemlere ait borçlarından ödenen kısmının, kamu payının hesabında Kanunun 5 inci maddesinde öngörülen sınırlar dahilinde yatırım ve işletme giderleri kapsamında indirilebilmesine imkan sağlanmasının,

► 5746 sayılı Araştırma ve Geliştirme Faaliyetlerinin Desteklenmesi Hakkında Kanunda yapılması öngörülen değişikliklerle;

- Kanunda yer alan tanımlar arasına kamu personeli tanımının da ilave edilerek Kanunun uygulamasına yönelik olarak ortaya çıkabilecek tereddütlerin giderilmesinin,

- Kanunun 3 üncü maddesinin ikinci fıkrasında belirtilen Ar-Ge ve destek personelinin, bu çalışmaları karşılığında elde ettikleri ücretleri üzerinden hesaplanan gelir vergisinin; doktoralı olanlar için yüzde doksanınin, diğerleri için yüzde seksenin verilecek muhtasar beyanname üzerinden tahakkuk eden vergiden indirilmek suretiyle 31/12/2013 tarihine kadar terkin edilmesinin,

► 1606 sayılı Bazı Dernek ve Kurumların Bazı Vergilerden, Bütün Harç ve Resimlerden Muaf Tutulmasına İlişkin Kanunla, Türkiye Kızılay Derneği ve bazı dernekler ile kurumlara her türlü vergi, resim ve harçtan muafiyet sağlandığı, ancak ihtilafların giderilmesi amacıyla Kanun kapsamına giren dernek ve kurumların iktisadi işletmelerinin muafiyet kapsamında olmadıkları hususuna açıklık kazandırılmasının,

► 6183 sayılı Amme Alacaklarının Tahsil Usulü Hakkında Kanunda yapılması öngörülen değişikliklerle;

- Resmi sicile kayıtlı olan menkul malların ve hakların haczinin sicillerinin işlenmesine yönelik düzenlemelere açıklık kazandırılmasının ve haciz bildirimlerinin elektronik ortamda tebliğ edilmesine imkan sağlanmasının,

- Kamu alacaklarının takibi için tahsil dairelerince gayrimenkullerin ve gemilerin kayıtlı oldukları sicillere işlenmek üzere tebliğ edilecek haciz bildirimlerinin elektronik ortamda da tebliğ edilmesine imkan sağlanmasının,

- Kanunun 22/A maddesine göre borcun olmadığına dair belgeyi arama zorunluluğu getirilen kurum ve kuruluşlara, ödeme ve işleme taraf olanlara ilişkin borç bilgileri verilmesinin, Kanunun 107 nci maddesinin uygulanması açısından sırrın ifşası sayılmayacağı yönünde düzenleme yapılarak işlemlere sürat kazandırılmasının,

► 19/3/1985 tarihli ve 3167 sayılı Çekle Ödemelerin Düzenlenmesi ve Çek Hamillerinin Korunması Hakkında Kanunda yapılması öngörülen geçici düzenlemeyle, ekonomik sıkıntılarla çeklerin zamanında ödenememesi sonucunda ticari hayatta karşılaşılan sorunlara ve mağduriyetlere çözüm üretilmesi amacıyla 31/12/2009 tarihine kadar, üzerindeki yazılı keşide tarihidenden önce çeklerin ödenmek için muhatap bankaya ibrazının geçersiz olacağı,

► 6762 sayılı Türk Ticaret Kanununun 711 inci maddesinin üçüncü fıkrasında düzenlenmiş olan "Keşideci çekin kendisinin veya üçüncü bir kimsenin elinden rızası olmaksızın çıkmış olduğu iddiasında ise muhatapı çeki ödemekten menedebilir" şeklindeki hükmün uygulamada karışıklıklara yol açtığı, faydasının bulunmadığı, çekin değerini düşürdüğü ve uluslararası karşılığının bulunmadığı gerekçeleriyle yürürlükten kaldırılmasının,

► 3835 sayılı Ahıska Türklerinin Türkiye'ye Kabulü ve İskanına Dair Kanunda yapılacak değişikliklerle; çifte vatandaşlık statüsü sağlanıncaya kadar, ikamet tezkeresi düzenlenen Ahıska Türkleri için, 4817 sayılı Yabancıların Çalışma İzinleri Hakkında Kanunun 4 üncü maddesi uyarınca çalışma izni aranmamasının; 3835 sayılı Kanun kapsamında olup 1/6/2008 tarihinden önce ikamet tezkeresi düzenlenenlerden; düzenlemelerin kanunlaşmış yürürlüğe girmesinden itibaren üç ay içinde çifte vatandaşlık müracaatında bulunanların başvurularının kabul edilmesinin, milli güvenlik ve devletin dış politikası bakımından sakıncası görülmeyenlerin çifte vatandaşlık taleplerinin, talep tarihinden itibaren üç ay içinde sonuçlandırılacağı, çifte vatandaşlık talebinde bulunan Ahıskalıların bu taleplerinin en kısa zamanda sonuçlandırılmasının, bu süreçte çalışma izninin aranmaması suretiyle de çalışabilmelerinin kolaylaştırılmasının,

► 5345 sayılı Gelir İdaresi Başkanlığının Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanunda yapılması öngörülen değişikliklerle;

- 5018 sayılı Kanun kapsamındaki kamu idarelerine verilmesi gereken her türlü beyanname, bildirme ve benzeri belgelerin elektronik ortamda Gelir İdaresi Başkanlığı tarafından alınabilmesine imkan sağlanmasının,

- Gelir İdaresi Başkanlığının işlemlerinden veya Başkanlık görev alanıyla ilgili işlemlerden dolayı, usul hukuku kuralları gereği idarî yargı mercileri nezdinde Bakanlık husumetiyle açılan davalarda, temsile ilişkin olarak uygulamada karşılaşılan zorlukların giderilmesi ve temsilin iyi bir şekilde sağlanmasını teminen, Bakanlığın da Başkanlık hukuk müşavirleri tarafından temsil edilmesinin sağlanmasının,

- Gelir uzmanı olabilmek için aranan koşullar, mesleğe giriş sınavı, gelir uzmanlığına atanma ve gelir uzmanlığından Devlet gelir uzmanlığına atanmak için gerekli koşullara ilişkin düzenlemeler

yapılması ile Gelir İdaresi grup müdürü, vergi dairesi müdürü, müdür, vergi dairesi müdür yardımcısı ve müdür yardımcısı kadrolarına atanmak için yapılacak sınav başarı puanına yönelik düzenleme yapılmasının,

► 4562 sayılı Organize Sanayi Bölgeleri Kanununun geçici 7 nci maddesinde yapılacak değişiklik; belli koşulları taşıyan OSB'lerin, bulunduğu alanlardaki mera vasıflı taşınmazlar hakkında; ilgili kamu idarelerince daha önce yapılan kamulaştırma ve diğer işlemlerin geçerli sayılmasının ve bunun koşullarının, bunlar hakkındaki hukuki ihtilafların çözümünün,

► 4706 sayılı Hazineye Ait Taşınmaz Malların Değerlendirilmesi ve Katma Değer Vergisi Kanununda Değişiklik Yapılması Hakkında Kanununda yapılması öngörülen değişikliklerle;

- Hazineye, özel bütçeli idarelere, il özel idarelerine veya belediyelere ait arazi ya da arsaların üzerinde kırk dokuz yıl süreli irtifak hakkı tesis edilmesine ilişkin düzenleme yapılmasının ve irtifak hakkı tesisinin koşullarının, Devletin hüküm ve tasarrufu altında bulunan taşınmazlar üzerinde ise aynı şartlarla kırk dokuz yıl süreli kullanma izni verilmesinin, bu kapsamda sağlanacak gelir teşviklerinin, sağlanan imkanların amacına uygun kullanılmayıp öngörülen yatırımlar yapılmadığı takdirde uygulanacak müeyyidelerin belirlenmesinin,

- En az elli milyon ABD Doları karşılığı Türk Lirası tutarında ve en az yüz kişiye istihdam sağlayacak yatırım yapanlara, Hazineye ait taşınmazların, 492 sayılı Kanunun 63 üncü maddesinde yer alan harca esas değer üzerinden doğrudan satılabilmesinin,

- Düzenlemelerin uygulanmasına ilişkin usul ve esasları belirleme ve irtifak hakkı ve kullanma izni bedelini Bakanlar Kurulunca belirlenecek bölgeler itibarıyla farklılaştırma ve sıfıra kadar indirme konusunda Maliye Bakanlığına yetki verilmesinin,

- Sit alanlarında kalan özel mülkiyet konusu taşınmazlar için belge düzenlenmesi uygulamasının kaldırılmasının, belge sahiplerinin mağdur olmaması amacıyla sit alanı ilan edilmesi nedeniyle kesin inşaat yasağı getirilen alanlarda kalan taşınmazlar için daha önce düzenlenmiş olan belgelerin kullanılabilmesini teminen geçiş süreci öngörülmesinin,

► 5084 sayılı Yatırımların ve İstihdamın Teşviki ile Bazı Kanunlarda Değişiklik Yapılması Hakkında Kanununda öngörülen değişikliklerle; Kanun kapsamındaki gelir vergisi stopajı teşviki, sigorta primi işveren hissesi teşviki ile enerji desteğinden 1/4/2005 tarihinden önce yararlanmaya başlayan ve teşviklerden yararlanma süresi 31/12/2008 tarihinde sona eren işyerleri için bu teşviklerden yararlanma süresinin 31/12/2009 tarihine kadar uzatılmasının, Kanunun yürürlükten kaldırılan hükümlerine ilişkin olarak başlanmış olup henüz tamamlanmamış işlemlere ilişkin geçiş düzenlemeleri yapılmasının,

► 3294 sayılı Sosyal Yardımlaşma ve Dayanışmayı Teşvik Kanununda değişiklik yapılarak, fakirlik ve muhtaçlığın azaltılmasına katkı sağlamak amacıyla Fonun gelir kalemleri arasında sayılan trafik para cezası hasılat payının Fon gelir kalemi içerisindeki devamlılığının sağlanmasının,

► 3056 sayılı Başbakanlık Teşkilatı Hakkında Kanun Hükmünde Kararnamenin Değiştirilerek Kabulü Hakkında Kanununda yapılması öngörülen değişikliklerle;

- Başbakanlık ana hizmet birimlerinden Ekonomik ve Mali İşler Başkanlığının kaldırılarak Ekonomik ve Mali İşler Genel Müdürlüğünün kurulması ve görevlerinin düzenlenmesinin,

- Başbakanlık bünyesinde Ekonomi Koordinasyon Kurulunun, kurulmasının, görev, yetki ve sorumluluklarının düzenlenmesinin,

► 1136 sayılı Avukatlık Kanununda yapılacak değişikliklerle; baro keseneğinin zamanında ödenmesini sağlamak ve gecikmeleri önlemek amacıyla öngörülen gecikme zammı cezası oranının değişen ekonomik şartlara ve hakkaniyete uygun olarak düzenlenmesinin; kesenekleri zamanında yatırmadığı gerekçesiyle baro levha ve sicilinden silinmiş veya bu duruma gelmiş olan avukatların birikmiş borçlarını ödemelerinde kolaylık sağlanarak mesleğe devamlarına olanak tanınmasının,

► 1979 veya daha eski modellen motorlu taşıtların birikmiş borç ve cezalarının terkin edilmesi suretiyle hurdaya çıkarılmasına imkan tanınmasının ve bunun koşullarının düzenlenmesinin; yapılacak düzenlemenin yürürlüğe girdiği tarih itibarıyla mevcut olmayan veya herhangi bir nedenle motorlu taşıt vasfını kaybetmiş olup model yılı 1998 ve daha eski olan taşıtların, bu taşıtlara ait motorlu taşıtlar vergilerinin 1/4'ününün 31/12/2009 tarihine kadar ödenmesi şartıyla, trafik tescil kayıtlarının silinmesinin; 5/7/2003 tarihinden önce çalınan motorlu taşıtlara ilişkin olarak çalıma tarihinden bulunma tarihine kadar, henüz bulunmadıysa 5/7/2003 tarihine kadar olan vergilendirme dönemlerine ait olup yapılacak düzenlemenin yürürlüğe girdiği tarih itibarıyla ödenmemiş olan motorlu taşıtlar vergisi ile bu vergiye ilişkin gecikme zammı, gecikme faizi ve vergi cezalarının terkin edilmesinin,

öngörüldüğü anlaşılmaktadır.

İşsizlikle mücadele, işsiz kalanların desteklenmesi ile yatırım ve istihdamın teşviki konularında Tasarıyla aynı mahiyette görülerek birleştiren teklifler ise;

- İzmir Milletvekili Oğuz OYAN ve 15 Milletvekilinin (2/72) esas numaralı "4447 Sayılı İşsizlik Sigortası Kanununda Değişiklik Yapılması Hakkında Kanun Teklifi",

- Malatya Milletvekili Ferit Mevlüt ASLANOĞLU'nun (2/102) esas numaralı, "5084 ve 5350 Sayılı Kanunlarda Değişiklik Yapılması Hakkında Kanun Teklifi",

- İzmir Milletvekili Harun ÖZTÜRK ve 11 Milletvekilinin (2/106) esas numaralı "25.8.1999 Tarihli ve 4447 Sayılı İşsizlik Sigortası Kanununda Değişiklik Yapılması Hakkında Kanun Teklifi",

- Ankara Milletvekili Yılmaz ATEŞ ve 21 Milletvekilinin (2/334) esas numaralı "4447 Sayılı İşsizlik Sigortası Kanununda Değişiklik Yapılması Hakkında Kanun Teklifi",

- Tokat Milletvekili Reşat DOĞRU'nun; (2/368) esas numaralı "5084 Sayılı Yatırımların ve İstihdamın Teşviki ile Bazı Kanunlarda Değişiklik Yapılması Hakkında Kanunda Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Teklifi",

- İstanbul Milletvekili Sebahat TUNCEL'in (2/375) esas numaralı "5510 Sayılı Sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık Sigortası Kanununda Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Teklifi",

- Afyonkarahisar Milletvekili Halil ÜNLÜTEPE'nin (2/381) esas numaralı "Yatırımların ve İstihdamın Teşviki ile Bazı Kanunlarda Değişiklik Yapılması Hakkında Kanunda Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Teklifi",

- Ankara Milletvekili M. Cihan PAÇACI ve 23 Milletvekilinin (2/383) esas numaralı "Yatırımların ve İstihdamın Teşviki ile Bazı Kanunlarda Değişiklik Yapılması Hakkında Kanunda Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Teklifi" ve

- Adalet ve Kalkınma Partisi Grup Başkanvekilleri Yozgat Milletvekili Bekir BOZDAĞ ve Giresun Milletvekili Nurettin CANİKLİ ile Kahramanmaraş Milletvekili Veysi KAYNAK'ın (2/387) esas numaralı "Yatırımların ve İstihdamın Teşviki ile Bazı Kanunlarda Değişiklik Yapılması Hakkında Kanunda Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Teklifi"dir.

Tasarı ve tekliflerin geneli üzerindeki görüşmelere geçilmeden önce, ekonominin teşvik edilmesine yönelik düzenlemelerin dünyada yaşanan ekonomik kriz nedeniyle, öncelikli olarak kanunlaştırılması gereği ve Türkiye Büyük Millet Meclisi Genel Kurulunun yoğun iş yükü de dikkate alındığında; Tasarının, kısa sürede görüşülebilmesi için kapsamının daraltılarak tamamen öncelikli konulara münhasır düzenlemelerden oluşmasını teminen bir alt komisyon kurulması kararlaştırılmıştır.

Alt Komisyon, aynı tarihte Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı, Maliye Bakanlığı, Gelir İdaresi Başkanlığı ve ilgili diğer kamu kurum ve kuruluşlarının temsilcilerinin katılımlarıyla toplanmış, Tasarıyla aynı mahiyette olmaları nedeniyle İçtüzüğü'nün 35 inci maddesi uyarınca Tasarıyla birleştirilen Kanun Teklifleri de dikkate alarak, Tasarı üzerinde gerekli değişiklikler yapılmış ve Alt Komisyon, hazırlamış olduğu rapor ve metni Komisyonumuza sunmuştur.

Alt Komisyonunda Tasarının;

Çerçeve 1 inci maddesi; (a) bendi, ibare değişikliklerini düzenleyen 30 uncu maddenin birinci fıkrası olarak aynen; (b) bendi, çerçeve 1 inci madde olarak aynen,

Çerçeve 2 nci maddesi; (a) bendi, 30 uncu maddenin ikinci fıkrası olarak aynen; (b) bendi, çerçeve 2 nci madde olarak aynen; (c) bendi, çerçeve 3 üncü madde olarak aynen; (ç) bendi çerçeve 4 üncü madde olarak aynen; (d) bendi, çerçeve 5 inci madde olarak aynen,

Çerçeve 3 üncü, 4 üncü ve 5 inci maddeleri, Çerçeve 6 ncı, 7 nci ve 8 inci maddeler olarak aynen,

Çerçeve 6 ncı maddesi; 30 uncu maddenin üçüncü fıkrası olarak aynen,

Çerçeve 7 nci maddesi; 30 uncu maddenin dördüncü fıkrası olarak aynen,

Çerçeve 8 inci maddesi; (a), (b) ve (d) bentlerinin Tasarı metninden çıkarılması suretiyle; (c) bendi, 30 uncu maddenin beşinci fıkrası olarak aynen; (ç) bendi, çerçeve 9 uncu madde olarak aynen,

Çerçeve 9 uncu maddesi; (a) bendi; 30 uncu maddenin altıncı fıkrası olarak aynen; (b) ve (c) bentlerinin Tasarı metninden çıkarılması suretiyle; (ç) bendi, bende bağlı geçici 4 üncü maddenin Tasarı Metninden çıkarılması suretiyle, bu bentte düzenlenen geçici 3 üncü madde çerçeve 10 uncu madde olarak aynen,

Çerçeve 10 uncu maddesi; (a), (b), (c), (d), (e), (f), (g), (h) ve (j) bentlerinin Tasarı metninden çıkarılması suretiyle; (ç) bendi, çerçeve 11 inci madde olarak aynen; (ı) bendi, çerçeve 12 nci madde olarak aynen; (i) bendi, 30 uncu maddenin yedinci fıkrası olarak aynen,

Çerçeve 11 inci maddesi; (a) ve(b) bentlerinin Tasarı metninden çıkarılması suretiyle; (c) bendi, redaksiyona tabi tutularak çerçeve 13 üncü madde olarak,

Çerçeve 12 nci maddesi, (a) bendi, 30 uncu maddenin sekizinci fıkrası olarak aynen; (b) bendi, Bakanlar Kuruluna % 25 oranının da % 10 yerine, % 5'e indirme yetkisi verilmek suretiyle çerçeve 14 üncü madde olarak,

Çerçeve 13 üncü maddesi; (a) bendi, çerçeve 15 inci madde olarak aynen; (b) bendinin Tasarı metninden çıkarılması suretiyle,

Çerçeve 14 üncü maddesi; (a) ve (c) bentleri, çerçeve 16 ncı ve 17 nci maddeleri olarak aynen, (b) ve (ç) bentleri, 30 uncu maddenin dokuz ve on beşinci fıkraları olarak aynen,

Çerçeve 15 inci maddesi, (a) ve (c) bentleri, 30 uncu maddenin onuncu fıkrasının (a) ve (c) bentleri olarak aynen; (b) bendi, bentte yer alan ve 5602 sayılı Kanunun 5 inci maddesinin birinci

fikrasının değiştirilmesine yönelik düzenlemenin Tasarı metninden çıkarılması ve 5 inci madde ile ilgili diğer düzenlemenin ise 30 uncu maddenin onuncu fıkrasının (b) bendi olarak; (ç) bendinin Tasarı metninden çıkarılması suretiyle,

Çerçeve 16 ve 17 nci maddeleri; Tasarı metninden çıkarılmak suretiyle,

Çerçeve 18 inci maddesi; (a) ve (b) bentlerinin Tasarı metninden çıkarılması suretiyle, (c) ve (ç) bentleri, 30 uncu maddenin on birinci fıkrasının (a) ve (b) bentleri olarak aynen,

Çerçeve 19 uncu maddesi; çerçeve 18 inci madde olarak aynen,

Çerçeve 20 nci maddesi; 30 uncu maddenin on altıncı fıkrası olarak aynen,

Çerçeve 21 inci maddesi; (a) ve (b) bentleri, çerçeve 19 ve 20 nci maddeler olarak aynen;

Çerçeve 22 nci maddesi; (a) bendi, çerçeve 21 inci madde olarak aynen, (b) ve (c) bentleri, 30 uncu maddenin on ikinci fıkrasının (a) ve (b) bentleri olarak aynen, (ç) bendi, 5345 sayılı Gelir İdaresi Başkanlığı Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanununun 29 uncu maddesinin ikinci fıkrasında ibare değişikliği öngören hükmü 30 uncu maddenin on ikinci fıkrasının (c) bendi olarak aynen, üçüncü fıkrasının değiştirilmesi ile bu fıkradan sonra gelmek üzere maddeye iki fıkra ilave edilmesini öngören hüküm çerçeve 22 nci madde olarak aynen, (d) bendi ile 5345 sayılı Kanuna eklenmesi öngörülen geçici maddenin metne geçici 4 üncü madde olarak eklenmesi suretiyle,

Çerçeve 23 üncü maddesi; redaksiyona tabi tutulmak suretiyle 23 üncü madde olarak,

Çerçeve 24 üncü maddesi; (a) bendi, 30 uncu maddenin on dördüncü fıkrasının (a) bendi olarak aynen; (b) bendi, 4706 sayılı Hazineye Ait Taşınmaz Malların Değerlendirilmesi ve Katma Değer Vergisi Kanununda Değişiklik Yapılması Hakkında Kanunun 6 ncı maddesini yürürlükten kaldıran hükmü, 30 uncu maddenin on dördüncü fıkrasının (b) bendi olarak, 4706 sayılı Kanuna ek madde eklenmesini öngören hükmün Tasarı metninden çıkarılması suretiyle; (c) bendi çerçeve 24 üncü madde olarak aynen,

Çerçeve 25 inci maddesi; (a) bendi, 30 uncu maddenin on üçüncü fıkrası olarak aynen; (b) bendinin Tasarı Metninden çıkarılması suretiyle,

Çerçeve 26 ncı maddesi; değişiklik yapılmak suretiyle çerçeve 25 inci madde olarak,

Çerçeve 27 nci maddesi; çerçeve 26 ncı madde olarak aynen,

Çerçeve 28 inci maddesi; (a), (b) ve (c) bentlerinin Tasarı metninden çıkarılması suretiyle; (ç) bendi, bent ile 3056 sayılı Başbakanlık Teşkilatı Hakkında Kanun Hükmünde Kararnamenin Değiştirilerek Kabulü Hakkında Kanuna ilave edilmesi öngörülen ek madde 9, çerçeve 27 nci madde olarak aynen, ek madde 10'un ise Tasarı metninden çıkarılması suretiyle,

Çerçeve 29 uncu maddesi; (a) bendi, değişiklik yapılmak suretiyle çerçeve 28 inci madde olarak; (b) bendi değişiklik yapılmak suretiyle çerçeve 29 uncu madde olarak,

Geçici 1 inci, 2 nci ve 3 üncü maddeleri aynen,

Yürürlüğe ilişkin 30 uncu maddesi; Tasarı metninde yapılan değişiklikler doğrultusunda yeniden düzenlenerek 31 inci madde olarak,

Yürütmeye ilişkin 31 inci maddesi, 32 nci madde olarak aynen,
kabul edilmiştir.

Bu defa, Komisyonumuzun aynı tarih ve birleşimli toplantısında, Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanı Faruk ÇELİK ile ilgili kamu kuruluşlarının temsilcilerinin de katılımlarıyla Tasarı ve tekliflerin geneli üzerindeki müzakerelere geçilmiştir.

Komisyonumuzda Tasarı ve tekliflerin geneli üzerinde yapılan müzakerelerde;

- Dünyada yaşanan ekonomik kriz nedeniyle ülkemizin içinde bulunduğu ekonomik durgunluğa çözüm üretecek, üretim ekonomisine geçişi sağlayacak bir programın uygulamaya konulması gerektiği,

- İşsizlik sigortası sisteminin iş güvencesi ile birlikte uygulanmasının çalışma hayatının düzenli bir şekilde işlemesine yardımcı olacağı,

- İşsizlik sigortası sisteminin kayıtdışı çalışırken işsiz kalanlar için bir çare olmadığı, sınırlı sayıda çalışana hizmet ettiği, bunun da kayıtdışı ekonominin bir sonucu olduğu,

- İşsizlik sigortası fonunun amacı doğrultusunda geniş kesimleri kapsayacak şekilde kullanılmasının sosyal sorunların büyümesini önleyeceği,

- Ekonomik durgunluk döneminde işsizlik sigortası fonu kaynaklarının daha etkin ve verimli kullanılması için yasal düzenleme yapılmasının büyük önem arz ettiği,

- İşsizlik sigortası fonu ödeneğinden yararlanma koşullarının sınırlayıcı olduğu, bu nedenle çok az kişinin yararlandığı,

- İşsizlik sigortası fon varlığının belirli bir miktarının meslek edindirme ve rehabilitasyon eğitimine ayrılması gerektiği,

- İşsizlik sigortası fonundan yapılan işsizlik ödeneği miktarının çok düşük olduğu,

- Yatırımlara ve istihdama sağlanan desteklere rağmen bu desteklerin uygulama süresinin kısa olduğu, bunun özel sektörün yatırım yapmasının önündeki en büyük engellerden birini oluşturduğu,

- Ülke sanayinin gelişmesi için hem yurt dışından hem de yurt içinden finansman ve likidite imkanlarının artırılmasının büyük önem arz ettiği,

- İşsizlik sigortası fonu kaynaklarının Hazine tahvillerinde değerlendirildiği, ancak Hazine tahvillerinin faiz oranının piyasada oluşan reel faiz oranının altında olduğu, bu uygulamanın fonun kaynaklarını olumsuz etkileyeceği,

- Tasarının başlığının Tasarı metninde geçen bütün kanunları kapsayacak şekilde değiştirilmesi gerektiği,

- Ekonomik göstergelerdeki bozulma eğilimlerinin küresel kriz öncesi dönemde başladığı, ancak ekonomik tedbirlerin alınmasında geç kalındığı,

- Sanayi üretimi büyüme hızında 2004 yılından itibaren her geçen yıl görülen gerilemenin 2008 yılında durgunluğa ve daralmaya dönüştüğü,

- 2004 yılında sanayi büyüme hızı yüzde 11,3 iken 2007 yılında bu oranın yüzde 5,8'e gerilediği, bu gerilemenin 2008 yılı Ağustos ayından itibaren yaşanan ve her geçen ay artan ekonomik daralmanın etkisiyle de yıllık binde 9 oranında küçülme yaşandığı,

- Ekim 2008'de yüzde 7,2, Kasım 2008'de yüzde 13,9, Aralık 2008'de de yüzde 17,6 oranında sanayi üretim endeksinde görülen azalmanın Türk ekonomisindeki durgunluğun göstergesi olduğu,

- Türkiye İstatistik Kurumu verilerine göre ihracatta Ekim 2008'de yüzde 3,1, Kasım 2008'de yüzde 17,5, Aralık ayında yüzde 21 oranında azalma görüldüğü, bu gelişmelerin bir anlamının da şirketlerin kapanması, işçilerin çıkarılması, işsizliğin ve yoksulluğun artması anlamına geldiği,

- Kamu harcamalarının mali disiplin içerisinde yapılmasının büyük önem arz ettiği,

- Reel sektörün bankacılık sistemine olan borçlarının Devlet desteği ile ödenebilmesine yönelik yeniden yapılandırma programı hazırlanması gerektiği,

- İçinde bulunduğumuz küresel ekonomik krizin etkisi ile 2009 yılı Merkezi Yönetim Bütçe büyüklüklerinin önemli oranda değiştiği, vergi tahsilatında azalma ile borçlanma maliyetindeki artışlar dikkate alındığında, bütçe büyüklüklerinde revizyon yapılması ihtiyacının hasıl olduğu,

- Ülkemizde likidite sorununun aşılması konusunda sadece Hükümet tarafından alınacak önlemlerin yetersiz kalacağı, ayrıca Türkiye Cumhuriyet Merkez Bankası tarafından da para politikası araçları kullanılarak ivedilikle bazı önlemlerin alınması gerektiği,

şeklindeki görüş ve eleştirileri müteakip, Hükümet tarafından yapılan tamamlayıcı açıklamalarda;

- Amerika Birleşik Devletleri merkezli bir küresel kriz ile Dünyanın karşı karşıya kaldığı, bu nedenle her ülkenin krize karşı acil müdahale önlemleri aldığı,

- Ülkemizde 2002 yılından günümüze tavizsiz uygulanan mali disiplinin, Türkiye'deki ekonomik ve mali istikrarın en önemli sigortası olduğu ve bu sayede küresel finansal kriz dalgasının Türkiye ekonomisi üzerindeki etkisinin sınırlı kaldığı,

- Gerçekleştirilen reform çalışmaları sonucu, dünya ülkelerinin hissettiği şiddette küresel krizin etkisinin ülkemizde hissedilmediği,

- Devam eden küresel sıkıntıların etkilerini asgaride tutabilmek ve riskleri yönetebilmek için, piyasa aktörleri açısından reel sektöre yönelik likidite temin kaynaklarının çeşitlendirilmesi amacıyla gerekli önlemlerin alınması için çalışmaların yapıldığı,

- Uygulanan sıkı ekonomik politikalar ve piyasalara verilen güven ve siyasi istikrar sayesinde, ülkemizin yaklaşık 20 yıldan sonra uzun süreli ve yüksek büyüme hızını yakaladığı,

- Piyasa aktörleri ve sektör temsilcileri ile sürekli görüş alışverişi içerisinde bulunulmasının piyasaların sürekli ve düzenli bir şekilde izlenerek gerekli tedbirlerin zamanında alınması ve 2001 krizinin ardından ülkemizde bankalar için sermaye rasyolarının yüksek tutulmasının, diğer ülkelerle karşılaştırıldığında ülke ekonomisinde bir güven ortamının oluşmasının sağlandığı,

- Bugün Avrupa Birliğine üye ülkeler de dahil olmak üzere, hemen her ülkenin karşı karşıya bulunduğu önemli sorunların başında işsizliğin geldiği,

- İşsizliği azaltmak ve istihdamı artırmak için en etkili politikanın, sürdürülebilir ve yüksek bir ekonomik büyüme oranını sağlamak olduğu,

- İşsizliğin önlenmesi için istihdam kapasitesini artıracak yatırımların teşvik edildiği, böylece yeni iş alanlarının yaratıldığı, iş piyasasının esnekleştirilmesi ve işsizliği azaltıcı istihdam politikalarının uygulanmasına yönelik çalışmaların yapıldığı,

- Ülkemizin krizi kamuoyunda istihdam paketi olarak adlandırılan 15/5/2008 sayılı ve 5763 sayılı İş Kanunu ve Bazı Kanunlarda Değişiklik Yapılması Hakkında Kanunun yürürlüğe girmesi ile karşıladığı, istihdam paketinin istihdamın sürekliliğine yönelik bir düzenleme olduğu, ancak, krizin yaygınlaşması ile birlikte istihdam paketinden beklenen istihdam artışında yavaşlama görüldüğü,

- 5763 sayılı Kanun ile işsizlik sigortası fonu kaynaklarından belli bir miktarın mesleki yeterlilik sisteminin oluşturulması ve işletilmesi için ayrıldığı,

- Tasarının ekonomik durgunluğu gidermeye, piyasadaki darlık ve sıkıntıyı çözmeye yönelik düzenlemelerden birisi olduğu,

- 49 ilde gerçekleştirilen yatırım teşviki uygulamalarının bu Tasarı ile bir yıl daha uzatılarak yatırımın ve istihdamın artırılmasının hedeflendiği,

- Tasarının sosyal taraflarla yapılan çalışmalarda oluşan mutabakat sonucu hazırlandığı, işçi ve işveren temsilcilerinin Tasarıya büyük önem verdiği,

- Tasarı ile ekonomik durgunluk dönemlerinde geçerli olmak üzere istihdamın artırılması amacıyla günlük kısa çalışma ödeneğinin miktarının yüzde elli oranında artırıldığı, kısa çalışma ödeneğinden yararlananlara, mevcut duruma göre, daha fazla ödeme yapılmasına imkan sağlandığı,

- İşsizlik fonu gelirlerinin Güneydoğu Anadolu Projesi kapsamındaki yatırımlar ile bölgesel ekonomik kalkınma ve sosyal gelişmeye yönelik yatırım alanlarında kullanıldığı,

- Tasarının işsizliği önlemeyi, istihdamı ve verimliliği artırmayı, bu yolla ekonomik ve sosyal kalkınmayı sağlamayı amaçladığı,

- Üretimde son altı aydır görülen ve her geçen ay artan ekonomik daralmanın en önemli nedeninin iç pazarda yaşanan talep yetersizliğinden ve son aylarda yaşanan dış pazarlardaki durgunluktan kaynaklandığı,

- İşsizlik ve buna bağlı sorunların çözümünün, sadece günübirlik politikalarla değil, uzun vadeli, ekonomik ve sosyal ayağı güçlü plan, politika ve programların birlikte ve uyum içinde uygulanmasıyla mümkün olacağı, Tasarının bu çerçevede hazırlandığı,

ifade edilmiştir.

Tasarının ve tekliflerin geneli üzerinde yapılan müzakereleri müteakip, Tasarı ve teklifler ile gerekçeleri Komisyonumuzca da benimsenerek maddeler üzerindeki görüşmelere geçilmiş ve görüşmelerin Alt Komisyon tarafından hazırlanan metin esas alınmak suretiyle yapılması kararlaştırılmıştır.

Alt Komisyon metninin;

Çerçeve 1 inci maddesi; maddeyle 25/8/1999 tarihli ve 4447 sayılı Kanuna eklenen geçici 8 inci maddenin son cümlesinin, maddenin yayımı tarihine kadar incelemesi yapılarak uygun görülen kısa çalışma uygulamalarının yeniden inceleme yapılmaksızın madde ile getirilen üç aylık süre uzatımından faydalanmasını sağlamaya yönelik olarak değiştirilmesi suretiyle,

Çerçeve 2 nci maddesi; 31/5/2006 tarihli ve 5510 sayılı Sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık Sigortası Kanununun 97 nci maddesinin yedinci fıkrasının değiştirilmesini öngören düzenlemenin, fatura bedellerinin altmış gün içinde avans olarak ödenmesi, incelemelerin üç ay içinde tamamlanması ve yıl sonu işlemlerinin daha açık bir şekilde ifade edilmesine yönelik olarak değiştirilmesi suretiyle,

Çerçeve 3 üncü, 4 üncü, 5 inci, 6 ncı ve 7 nci maddeleri; aynen,

Çerçeve 8 inci maddesi; Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı Teftiş Kurulundaki müfettişlerin kariyer esasına dayalı bir sistemle seçildiği, kamu yönetiminde teftiş kurullarının genellikle kariyer esasına dayandığı, öngörülen düzenlemenin bu sistemi bozabileceği, ayrıca başka alanlarda yetişen müfettişlerin Bakanlığın görev alanına giren konularla ilgili mesleki bilgiye sahip olamayacağı gerekçesiyle metinden çıkarılması ve müteakip maddelerin teselsül ettirilmesi suretiyle,

Çerçeve 9 uncu maddesi; çerçeve 8 inci madde olarak aynen,

Tasarının çerçeve 9 uncu maddesinin (c) bendi ile 13/6/2006 tarihli ve 5520 sayılı Kurumlar Vergisi Kanununa 32 nci maddeden sonra gelmek üzere eklenmesi öngörülen "İndirimli kurumlar vergisi" başlıklı 32/A maddesinin metne çerçeve 9 uncu madde olarak ilave edilmesi suretiyle,

Çerçeve 10 uncu ve 11 inci maddeleri; aynen,

Tasarının 10 uncu maddesinin (h) bendi ile 25/10/1984 tarihli ve 3065 sayılı Katma Değer Vergisi Kanununun 29 uncu maddesinin (2) numaralı fıkrasında değişiklik öngören hükmün, metne çerçeve 12 nci madde olarak ilave edilmesi ve müteakip maddelerin teselsül ettirilmesi suretiyle,

Çerçeve 12 nci, 13, üçüncü, 14 üncü, 15 inci ve 16 ncı maddeleri; 13 üncü, 14 üncü, 15 inci, 16 ncı ve 17 nci maddeler olarak ve 13 üncü maddeye bağlı olarak Tasarıya ekli (1) ve (2) sayılı cetveller aynen,

Çerçeve 17 nci maddesi; satış vaadi sözleşmeleri ile irtifak hakkı tesis ve devrine ilişkin işlemlerde, matraha ilişkin belirlemeler yapmak ve (4) sayılı tarifenin "I-Tapu işlemleri" başlıklı bölümünün 20 nci fıkrasının (d) bendi ile paralellik sağlamak amacıyla, 2/7/1964 tarihli ve 492 sayılı Harçlar Kanununa bağlı (4) sayılı tarifenin "I-Tapu işlemleri" başlıklı bölümünün 12 nci fıkrası ve 20 nci fıkrasının (e) bendinde değişiklik öngören düzenlemelerin de metne dercedilmesi suretiyle 18 inci madde olarak,

Çerçeve 18 inci maddesi; 19 uncu madde olarak aynen,

Çerçeve 19 uncu maddesi, Çerçeve 20 nci madde ile 2/7/1992 tarihli ve 3835 sayılı Ahıska Türklerinin Türkiye'ye Kabulü ve İskanına Dair Kanuna eklenmesi öngörülen geçici 1 inci madde ile, 3 ay içinde çifte vatandaşlık taleplerinin sonuçlandırılacağı öngörüldüğünden, maddenin metninden çıkarılması ve müteakip maddelerin teselsül ettirilmesi suretiyle,

Çerçeve 20 nci ve 21 inci maddeleri aynen,

Çerçeve 22 nci maddesi, maddeyle 5/5/2005 tarihli ve 5345 sayılı Gelir İdaresi Başkanlığının Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanununun 29 uncu maddesinin üçüncü fıkranın değiştirilmesini öngören birinci fıkraya hükmünün Gelir Uzmanlarının Devlet Gelir Uzmanlığına Atanması ile ilgili mevcut düzenlemelerin uygulanmasına devam edilmesi amacıyla metinden çıkarılması ve yapılan bu değişiklik doğrultusunda madde çerçevesinin yeniden düzenlenmesi suretiyle,

Çerçeve 23 üncü maddesi aynen,

Tasarının 24 üncü maddesinin (b) bendi ile 29/6/2001 tarihli ve 4706 sayılı Hazineye Ait Taşınmaz Malların Değerlendirilmesi ve Katma Değer Vergisi Kanununda Değişiklik Yapılması Hakkında Kanuna yeni bir ek madde olarak ilave edilmesi öngörülen ek 3 üncü maddenin, maddenin ikinci fıkrasında yer alan "yüzde beşidir." ibaresinin "yüzde üçüdür." şeklinde değiştirilerek metne çerçeve 24 üncü madde olarak ilave edilmesi ve diğer maddelerin teselsül ettirilmesi suretiyle,

Çerçeve 24 üncü, 25 inci ve 26 ncı maddeleri, 25 inci, 26 ncı ve 27 nci maddeleri olarak aynen,

Çerçeve 27 nci maddesi; Ekonomi Koordinasyon Kurulunun görevlerinin daha açık ve somut olarak ifade edilmesi amacıyla redaksiyona tabi tutulmak suretiyle 28 inci madde olarak,

Çerçeve 28 inci ve 29 uncu maddeleri; 29 uncu ve 30 uncu maddeler olarak aynen,

Tasarının 25 inci maddesinin (b) bendi ile 29/1/2004 tarihli ve 5084 sayılı Yatırımların ve İstihdamın Teşviki ile Bazı Kanunlarda Değişiklik Yapılması Hakkında Kanuna geçici 3 üncü madde olarak eklenmesi öngörülen hükmün, metne çerçeve 31 inci madde olarak ilave edilmesi suretiyle,

Oda ve Borsa üyelerinin oda ve borsalara, oda ve borsaların da Türkiye Odalar ve Borsalar Birliğine olan gecikme zamlarının silinmesini ve bunun şartlarını düzenleyen bir hükmün metne yeni çerçeve 32 nci madde olarak ilave edilmesi ve diğer maddelerin teselsül ettirilmesi suretiyle,

Çerçeve 30 uncu maddesi; a) Karaparanın aklanması ve terörün finansmanı ile mücadelede katkı sağlamak amacıyla, 5411 sayılı Bankacılık Kanunu çerçevesinde faaliyette bulunan bankaların, müşteri adres bilgilerinin teyidi konusunda Nüfus ve Vatandaşlık İşleri Genel Müdürlüğü'nün Adres Paylaşım Sisteminden faydalanabilmelerini teminen, 25/4/2006 tarihli ve 5490 sayılı Nüfus Hizmetleri Kanununun 45 inci maddesinin birinci fıkrasının ikinci cümlesinde yer alan "kurumların" ibaresinin "kurumlar ile 5411 sayılı Bankacılık Kanunu çerçevesinde faaliyette bulunan bankaların" şeklinde değiştirilmesini öngören bir düzenlemenin maddeye onördüncü fıkra olarak eklenmesi; b) Türkiye Büyük Millet Meclisi Komisyonlarında önceden raporörler tarafından yürütülen görevler halihazırda uzmanlar tarafından yürütüldüğünden 2919 sayılı Kanunda, fiili durumla mevzuat arasında uyum sağlanmasına yönelik bir düzenlemenin maddeye onbeşinci fıkra olarak eklenmesi; c) 5084 sayılı Kanunun 5 inci maddesini yürürlükten kaldıran ve Tasarımın 25 inci maddesinin (b) bendinde yer alan hükmün onaltıncı fıkra olarak madde metnine eklenmesi ve diğer fıkra numaralarının teselsül ettirilmesi suretiyle 33 üncü madde olarak,

Geçici 1 inci maddesi aynen,

Geçici 2 nci maddesi; zor durumda olduğu kabul edilen mükelleflerin ek mali külfete katlanmalarının önlenmesi amacıyla üçüncü fıkrada, madde kapsamında teslim edilen motorlu taşıtlara ilişkin olarak yüklenilen katma değer vergisinin indirilmesine imkan sağlayacak yönde değişiklik yapılmak suretiyle,

Geçici 3 üncü ve 4 üncü maddeleri aynen,

Yürürlüğe ilişkin 31 inci maddesi; metin içinde yapılan değişiklikler doğrultusunda yeniden düzenlenmek suretiyle 34 üncü madde olarak,

Yürütmeye ilişkin 32 nci maddesi; metin içinde yapılan değişiklikler doğrultusunda yeniden düzenlenmek suretiyle 35 inci madde olarak,

kabul edilmiştir. Ayrıca, başlığıyla birlikte Tasarımın tamamı kanun yapma usul ve esaslarına uygunluğun sağlanması amacıyla redaksiyona tabi tutulmuştur.

Raporumuz, Genel Kurulun onayına sunulmak üzere Yüksek Başkanlığa saygıyla arz olunur.

Başkan <i>Sait Açıba</i> Afyonkarahisar	Başkanvekili <i>M. Altan Karapaşaoğlu</i> Bursa	Sözcü <i>Hasan Fehmi Kinay</i> Kütahya (Bu raporun sözcüsü)
Üye <i>Necdet Ünüvar</i> Adana	Üye <i>Halil Aydoğan</i> Afyonkarahisar (Bu raporun sözcüsü)	Üye <i>Sadık Badak</i> Antalya
Üye <i>Mehmet Günal</i> Antalya (Muhalefet şerhimiz eklidir)	Üye <i>İsmail Özgün</i> Balıkesir	Üye <i>Ali Osman Sali</i> Balıkesir
Üye <i>Cahit Bağcı</i> Çorum	Üye <i>Emin Haluk Ayhan</i> Denizli (Muhalefet şerhimiz eklidir)	Üye <i>Mehmet Yüksel</i> Denizli

Üye
Necdet Budak
Edirne

Üye
İbrahim Hasgür
İzmir

Üye
Mustafa Özbayrak
Kırıkkale

Üye
Mustafa Kalaycı
Konya

(Bazı maddelerine muhalifim, (Ayrışık oy yazısı ektedir)
şerh eklidir)

Üye
Erkan Akçay
Manisa

(Muhalefet şerhi ektedir)

Üye
Hasip Kaplan
Şırnak
(İmzada bulunamadı)

Üye
Alaattin Büyükkaya
İstanbul

Üye
Harun Öztürk
İzmir
(Ayrışık oy ektedir)

Üye
Muzaffer Baştopçu
Kocaeli

Üye
Ferit Mevlüt Aslanoğlu
Malatya

Üye
Ali Er
Mersin

Üye
M. Akif Hamzaçebi
Trabzon
(Ayrışık oy yazısı eklidir)

Üye
Abdulkadir Akgül
Yozgat

Üye
Esfender Korkmaz
İstanbul
(Ayrışık oy yazısı ektedir)

Üye
Tuğrul Yemişçi
İzmir
(Bu raporun sözcüsü)

Üye
Mustafa Kabakcı
Konya

Üye
Ömer Faruk Öz
Malatya

Üye

Münir Kutluata
Sakarya
(Muhalefet şerhimiz eklidir)

Üye
Kerem Altun
Van

AYRIŞIK OY

Madde 1

Maddedeki düzenleme ile "genel ekonomik kriz" in varlığı kabul edilmektedir. Buna rağmen hükümet ekonomi alanında kriz şartlarının gerektirdiği düzenlemeleri yapmamaktadır. Madde ile 4447 sayılı İşsizlik Sigortası Kanununa bir geçici madde eklenmesi öngörülmektedir. Düzenleme ile "kısa çalışma süresi" uzatılmakta ve "kısa çalışma ödeneği" nin miktarı artırılmaktadır.

4447 sayılı İşsizlik Sigortası Kanununun kısa çalışma süresi ve ödeneğinin düzenlendiği 2 nci Ek Maddesine göre "genel ekonomik kriz" veya "zorlayıcı nedenlerle" işyerinde geçici olarak en az dört hafta işin durması veya kısa çalışma hallerinde işçilere çalıştırılmadıkları süre için işsizlik sigortasından kısa çalışma ödeneği ödenir. Aynı maddeye göre "Kısa çalışma süresi zorlayıcı sebebin devamı süresini ve herhalde üç ayı aşamaz." Tasarı Yasa maddesinde yer alan üç aylık süreyi altı aya çıkarmakta ve kısa çalışma ödeneğini yüzde 50 oranında artırmaktadır. Ancak genel ekonomik kriz şartlarında altı aylık süre de yetersiz olacaktır. Süreler ve genel olarak ödenek miktarı; İşsizlik Fonu'nun yıllık geliri ve Fonun büyüklüğü yani varlığı ile kıyaslandığında son derece küçük kalmaktadır. İşsizlik Sigortası Fonu'na ilişkin rakamlar bunu göstermektedir.

TABLO: 12 İŞSİZLİK SİGORTASI FONU GELİR-GİDER DENGESİ

	2006	2007	2008	2009	2006	2007	2008	2009
			(1)	(2)			(1)	(2)
	CARİ FİYATLARLA, MİLYON TL				GSYH'YA ORANLAR, YÜZDE			
I-GELİRLER	6.093	7.390	9.270	10.337	0,80	0,87	0,93	0,93
-PRİM GELİRLERİ	1.988	2.413	3.119	3.144	0,26	0,28	0,31	0,28
-DEVLET KATKISI	657	814	1.050	1.048	0,09	0,10	0,11	0,09
-FAİZ GELİRLERİ	3.405	4.100	5.024	6.072	0,45	0,48	0,51	0,55
II-GİDERLER	376	404	1.966	3.241	0,05	0,05	0,20	0,29
-SİGORTA GİDERLERİ	292	324	450	569	0,04	0,04	0,05	0,05
-DİĞER GİDERLER	84	81	1.516	2.672	0,01	0,01	0,15	0,24
III-GELİR-GİDER FARKI	5.717	6.986	7.304	7.096	0,75	0,82	0,73	0,64
IV-TOPLAM FON VARLIĞI	23.744	30.712	38.016	45.112	3,13	3,60	3,82	4,06

(1) Gerçekleşme Tahmini

(2) Program

Kaynak: DPT, Genel Ekonomik Hedefler ve Yatırımlar 2009.

Görüldüğü gibi Fonun yıllık faiz gelirinin neredeyse bir aylık tutarı ile işsizlik sigortasına yönelik ödemelerin bir yıllık tutarı karşılanabilmektedir. Bu tablo Fonun amacına uygun olarak kullanılmadığını göstermektedir. Zira işsizlik sigortası ödeneğinden yararlanmanın şartları oldukça ağırdır. Bu şartların yumuşatılması gerekir. Bu çerçevede Fon önemli ölçüde kamunun borçlanma ihtiyacını karşılamaktadır.

Tasarının bu konudaki hükümleri yukarıda da ifade ettiğimiz gibi yetersizdir. Tasarıdaki "altı aylık" sürenin en azından kriz şartları da dikkate alınarak bir yıla çıkarılması ve işsizlik sigortası ödeneğinden yararlanmanın şartlarının yumuşatılması gerekir. Böyle bir düzenlemenin yapılması en azından kriz dönemi için bir zorunluluktur.

Madde 2

Madde ile öngörülen düzenleme hukuka aykırıdır. Madde ile sağlık hizmeti sunucularına halen en geç 45 ila 90 gün aralığında yapılması gereken ödemelerde süre uzatılmaktadır. Yürürlükteki 5510 sayılı Kanunun değişik 97 nci maddesine göre "Sağlık hizmeti sunucularına, tahakkuk etmiş alacaklarının %75'i ila %90'ı arasındaki tutar, faturaların teslim tarihinden itibaren en geç kırkbeş gün içinde alacaklarından mahsuben avans olarak ödenir. Doksan gün içinde de fatura ve eki belgelerin incelemesi tamamlanarak geri kalan tutar ödenir."

Tasarı 45 günlük süreyi 60 güne çıkartmaktadır. Sürelerin uzatılması hak kaybına yol açabilecek niteliktedir.

Ayrıca maddede yer alan bir diğer düzenleme 60 günlük sürenin daha da uzamasına yol açabilecektir. Maddenin birinci cümlesi ile değiştirilmesi öngörülen 5510 sayılı Kanunun 97 nci maddenin yedinci fıkrasının birinci cümlesine göre "Sağlık hizmeti sunucuları sunmuş oldukları hizmetlere ilişkin bir ay içinde düzenledikleri fatura ve eki belgeleri Kurumun belirleyeceği tarihe kadar Kuruma teslim ederler." Buna göre belgelerin teslim tarihinden itibaren duruma göre 45 günlük bir süre kaybı olabilecektir. Bu durumda 60 günlük süre 105 güne kadar çıkabilmektedir.

Rekabetin yoğunlaştığı, ekonomik krizin toplumun bütün kesimleri için ağır maliyet getirdiği bir ortamda sağlık hizmeti sunucularına yapılan ödemelerin geciktirilmesi gerçeklerle uyumlu değildir. Önerilen düzenleme sağlık harcamalarındaki artış nedeniyle bütçe açığında meydana gelen artışın IMF'nin istekleri doğrultusunda sağlık hizmeti sunucularının hak kaybına yol açacak şekilde azaltılmasına yöneliktir. Bu nedenle altı aylık sürenin yürürlükteki yasada olduğu gibi üç aya indirilmesi uygun olacaktır.

Madde 14

Madde ile Özel İletişim Vergisi kablolü, kablosuz ve mobil internet servis sağlayıcılığı hizmetlerinde % 5'e, diğer telekomünikasyon hizmetlerinde % 15'e indirilmektedir.

11/7/2006 tarihli ve 2006/38 sayılı Yüksek Planlama Kurulu Kararıyla onaylanan Bilgi Toplum Stratejisi eki (2006-2010) Eylem Planında "VI-Rekabetçi, Yaygın ve Ucuz İletişim ve Altyapı Hizmetleri" başlığı altında yer alan "105-Veri ve İnternet Hizmetlerinde Vergi İndirimi" bölümünde bu verginin 18 ay içinde kaldırılacağı taahhüt edilmiştir. 18 aylık süre çoktan dolmuştur. Tasarı ile yapılan düzenleme bu taahhüde uygun değildir. İnternet hizmetleri üzerindeki Özel İletişim Vergisinin tamamen kaldırılması gerekir.

Madde 28

Madde ile Başbakanın belirleyeceği Bakanlardan oluşan bir "Ekonomi Koordinasyon Kurulu"nun kurulması kararlaştırılmaktadır.

Ekonomi politikalarının oluşturulmasında, bu politikaların uygulamasında kurumlar arasında eş güdümü sağlayacak bir kurulun kurulması olumlu karşılanmaktadır.

Bununla birlikte, bu oluşumun Başbakanlık bünyesinde yeni bir Kurul olarak tasarlanmasının önemli sakıncalarının bulunduğu düşünülmektedir.

Bu bağlamda Kurulun görev ve yetki alanına giren pek çok hususun ekonomi bürokrasisi içerisinde faaliyet gösteren diğer kamu kurumlarının yetkileri ile çatıştığı görülmektedir. Bu kurulması planlanan Kurulun etkinliğini azaltacak ve kendisinden beklenecek işlevleri yerine getirmesini engelleyecek bir husustur.

Nitekim Kurulun yetki alanında derç edilen hususların pek çoğu hali hazırda Başbakanlığa bağlı "Devlet Planlama Teşkilatı (DPT) Müsteşarlığı" aracılığıyla yerine getirilmektedir.

Maddenin (b) ve (f) bentleri doğrudan DPTnin görev ve yetki alanına girmektedir.

Nitekim (b) bendi Ekonomi Koordinasyon Kuruluna "Para, kredi, finans, maliye, borçlanma, gelirler ve diğer ekonomi politikaları ile plan ve programların tespitinde, uygulanmasında ve güncelleştirilmesinde koordinasyon sağlama" yetkisini vermektedir.

DPT'nin görevlerini düzenleyen 24.06.1994 tarihli 540 sayılı Kanun Hükmünde Kararnamenin (KHK) 2. Maddesinin (b) bendi "Hükümetçe belirlenen amaçlar doğrultusunda kalkınma planları ile yıllık programları hazırlama" görevini DPTye vermektedir. Aynı maddenin (f) bendi ile DPTye "Kalkınma planlarının ve yıllık programların uygulanmasını izlemek ve koordine etmek, değerlendirmek ve gerektiğinde kalkınma planlarında ve yıllık programlarda usulüne uygun değişiklikler yapma" yetkisi de verilmektedir.

Benzer şekilde (f) bendi ile de Ekonomi Koordinasyon Kuruluna Kurul kararlarının uygulama süreçlerini izleme, değerlendirme; sonuçları ilgili bakanlık, kamu kurum ve kuruluşları ile Başbakanlığa iletme" yetkisi verilmektedir.

Buna karşın DPT'nin görev ve yetkilerini düzenleyen 540 sayılı KHK'nin 2. Maddesinin (c) bendinde "Bakanlıkların ve kamu kurum ve kuruluşlarının iktisadi, sosyal ve kültürel politikayı ilgilendiren faaliyetlerinde koordinasyonu sağlamak, uygulamayı etkin bir biçimde yönlendirmek ve bu konularda Hükümete müşavirlik yapma" görevi verilmektedir.

Bu çerçevede Başbakanlığa bağlı bir "Ekonomi Koordinasyon Kurulu" ekonomi politikalarının oluşum ve karar alma süreçlerinde koordinasyonu sağlamak bir yana, tam tersine, kurumlar arasında yetki ve sorumluluk karmaşasına neden olarak kendinden beklenen işlevleri yerine getiremeyecek ve yeni sorunlara da neden olabilecektir.

Ayrıca madde ile "Gerektiğinde, gelir azaltıcı veya harcama artırıcı önerileri değerlendirmek, uygun görülenler hakkında etki analizlerini yapmak veya yaptıрма" yetkisi de Ekonomi Koordinasyon Kuruluna verilmektedir.

10.12.2003 tarih ve 5018 sayılı Kamu Mali Yönetimi ve Kontrol Kanununun "Gelir ve giderleri etkileyecek kanun tasarıları" başlıklı 14 üncü maddesi "Merkezi yönetim kapsamındaki kamu idareleri; kamu gelirlerinin azalmasına veya kamu giderlerinin artmasına neden olacak ve kamu idarelerini yükümlülük altına sokacak kanun tasarılarının getireceği mali yükü, orta vadeli program ve mali plan çerçevesinde, en az üç yıllık dönem için hesaplar ve tasarılarla eklerler. Sosyal güvenliğe yönelik kanun tasarılarında ise en az yirmi yıllık aktüeryal hesaplara yer verilir. Ayrıca, bu kanun tasarılarına Maliye Bakanlığı ile ilgisine göre Devlet Planlama Teşkilatı Müsteşarlığı veya Hazine Müsteşarlığının görüşleri eklenir." şeklindedir. Buna göre Tasarının 28 inci maddesi ile Ekonomi Koordinasyon Kurulu'na verilmesi planlanan bu görev halihazırda Maliye Bakanlığı ile ilgisine göre DPT ve Hazine Müsteşarlığının görev alanındadır. Anılan kurumlar bu görevlerini en etkin şekilde yürütmektedirler.

Bu çerçevede "Proje Analizi, Etki Analizi ve Makro Modelleme" tecrübesi bağlamında Devlet Planlama Teşkilatı Türk Ekonomi Bürokrasisi içinde seçkin bir yere sahiptir. Madde bu şekilde yasalastığı takdirde kurumlar arasında yetki karmaşasına yol açacaktır.

Ekonomi Koordinasyon Kurulunun toplantılarına özel kesim, sivil toplum kuruluşları ve üniversitelerin de katılabileceği belirtilmektedir. Bu yönüyle amaçlanan kamu-özel kesim işbirliğinin artırılması ve iyi yönetişimin sağlanması ise olumlu karşılanmaktadır.

Ancak Hükümetin ekonomik ve sosyal politikalarına özel kesim ve sivil toplumun katkı sunduğu Ekonomik Sosyal Konsey 2001 yılından bu yana faaliyetlerini sürdürmekte ve sekreteryası DPT aracılığıyla yürütülmektedir.

Kalkınma planları ile programlara temel teşkil eden çalışmalar da kamu, özel kesim ve sivil toplum temsilcilerinden oluşan Özel İhtisas Komisyonları aracılığıyla gerçekleştirilmektedir. Bu nedenle özel kesim ve sivil toplumla işbirliğine yönelik kanalların kullanımında Devlet Planlama Teşkilatının önemli bir tecrübesi bulunmaktadır.

Ayrıca, ekonomi politikalarının oluşturulmasında siyasi irade, teknisyenler ve özel kesimi bir araya getiren pek çok Kurulun sekreteryası DPT eliyle yürütülmektedir. Ekonomik ve Sosyal Konsey'e ilave olarak; Yüksek Planlama Kurulu, Para Kredi ve Koordinasyon Kurulu, bu çerçevede faaliyet göstermektedir.

Getirilen bu tasarı ile yeni bir koordinasyon kurulunun kurulması uygundur. Ancak bu Kurulun Başbakanlık bünyesinde kurulması kurumlar arasında yetki çatışmasına yol açarak hem kaynak israfına hem de Kuruldan beklenen işlevin yerine getirilememesine neden olacaktır.

Ekonomi Koordinasyon Kurulu'nun Başbakanlık bünyesinde kurulmasından amaçlanan Kurulun yaptırım ve koordinasyon gücünün artırılması ise Devlet Planlama Teşkilatının da Başbakanlığa bağlı bir kuruluş olduğu gözden kaçmamalıdır. Kaldı ki DPT'nin sekreteryasını yürüttüğü ve yukarıda sayılan Kurulların doğal başkanı Başbakan'dır.

Bu nedenle söz konusu platformun Başbakanlığa bağlı yeni bir Kurul olarak kurulması ve sekreteryaya hizmetlerinin Başbakanlık aracılığıyla yürütülmesi yerine; bu konularda uzun yıllardır faaliyet gösteren, tecrübe, birikim ve kurumsal kapasiteye sahip olan T.C. Başbakanlık Devlet Planlama Teşkilatı bünyesinde kurulması, Kurulun sekreteryaya hizmetlerinin Müsteşarlık tarafından yürütülmesi daha uygun olacaktır. Ayrıca yine düzenleme ile DPT bünyesinde işlevini kaybeden kurulların da kaldırılması yerinde olacaktır.

Bu çerçevede Devlet Planlama teşkilatının görev ve yetkilerini düzenleyen mevzuatta gerekli düzenlemeler yapılarak ekonomi politikalarının oluşum ve uygulamasında kurumlar arasında gerekli ahenk sağlanabilir. Bu çerçevede işlevini kaybetmiş Para Kredi ve Koordinasyon Kurulu gibi Kurullar kaldırılabilir. Bununla birlikte hükümetin ekonomik ve sosyal politikalarının oluşturulması sürecine özel kesim katkısını sağlayacak, iyi yönetişimi güçlendirebilecek kanalları daha etkin çalıştıracak düzenlemeler gerçekleştirilebilir.

Tüm bu değerlendirmeler ışığında maddenin yeniden gözden geçirilmesi ihtiyacı açıktır.

Tasarıda yer alan ve lisanslı depoculuğun teşvikine yönelik maddelerin komisyonda çıkarılması doğru olmamıştır.

M. Akif Hamzaçebi

Trabzon

Ferit Mevlüt Aslanoğlu

Malatya

Esfender Korkmaz

İstanbul

MUHALEFET ŞERHİ

Bazı Kanunlarda Değişiklik Yapılması Hakkında Kanun Tasarısı TBMM'ne gelmeden önce Hükümet tarafından kamuoyuna ekonomik krizin etkisini en aza indirmek amacıyla hazırlanan bir ekonomik teşvik paketi olarak takdim edilmiş ve bu paketin torba tasarının içine yerleştirildiği ifade edilmiştir. Tasarının takdim şekli kamuoyunda ekonomik krize karşı bir önlem alınacağı imajı doğurmuş, bu konuda haklı bir beklenti oluşmuştur. Ancak tasarının Plan ve Bütçe Komisyonuna gelmesiyle görülmüştür ki, Hükümetin getirdiği bu tasarı kamuoyuna takdim edildiği gibi bir ekonomik tedbir ve teşvik paketi değildir. Tasarının en çok birkaç maddesi krize yönelik teşvikle ilişkilendirilebilir. Tasarının önemli bir kısmı idari ihtiyaçlardan doğan, devlet ile vatandaş münasebetinde sorun olan ancak kriz veya teşvik ile ilgisi olmayan maddelerdir. Diğer bazı maddeler ise izaha muhtaçtır.

Başta Sayın Başbakan olmak üzere hükümet sözcüleri bir süredir ülkemizde baş gösteren ve artarak devam eden ekonomik krizi ABD kaynaklı küresel finans krizi ile izah ederek hükümetin bu sorumluluğundan özenle kaçınmaktadırlar. AKP iktidarı kamuoyu ve muhalefet tarafından dile getirilen ekonomik krize ilişkin söylemlere, "Ülkede Ekonomik Kriz Var" denilmesine" ve kriz önlemi için ekonomik önlem paketi getirilmesi taleplerine kompleksli bir tepki göstermektedirler. Bu tasarı da aynı kompleksle hazırlanan, ülkemizin içinde bulunduğu ekonomik sorunlara tedbir içermeyen bir tasarıdır. Oysa ülkemizin içinde bulunduğu ekonomik tablo gecikmeden acil ekonomik tedbirlerin bir paket halinde ve seçim kaygısı gütmeyen toplumsal ve siyasal bir mutabakat içinde ele alınmasını zorunlu kılmaktadır. Ülke ekonomisinin temel göstergeleri ciddi alarm vermektedir. AKP Hükümeti krize nasıl bir çözüm bulacağından ziyade krizin nasıl meydana geldiğini izah etmeye çalışarak vakit kaybetmeye çalışmaktadır. Ekonomik krizin temel ekonomik göstergelerde yarattığı bozulmalar kendisini en çok 2008 ve 2009 yılı bütçe rakamlarında göstermektedir.

Hükümet bu krizin yönetiminde çok kötü bir performans sergileyerek bırakın birkaç yıllık bütçe tahminini birkaç aylık tahminlerini bile tutturamamıştır. 2008 yılı bütçe sonuç rakamlarına göre krizin 2008 yılının son dört ayında ülkemizi şiddetli bir şekilde etkilediği, gerek makro gerekse mikro ekonomik düzeyde ülkemizde ciddi hasarlar bıraktığı görülmektedir. Bütçe ve vergi rakamları ekonominin aynasıdır. 2009 yılı bütçesinin TBMM'ne sevk edildiği ekim ayı itibarıyla revize edilen 2008 yılı rakamları kamuoyuna açıklanmış ancak 2008 yılı sonuna geldiği zaman bu revize edilen rakamların bile çok uzağında kaldığı görülmüştür.

Hükümet krizi iyi yönetemediği gibi bütçeyi de kontrol edememiş, mali disiplin ve istikrar söylemi sözde kalmıştır.

2008 yılı bütçe kanunu ile 171 milyar 206 milyon TL olarak öngörülen vergi gelirleri 17 ekim 2008 tarihinde 2009 yılı bütçesi meclisimize sevk edildiğinde revize edilerek 174 milyar 745 milyon TL olarak açıklanmış ancak yıl sonunda 168 milyar 87 milyon TL olarak gerçekleşmiştir. 2009 yılı bütçesi hazırlanırken hükümete gerek plan ve bütçe komisyonunda gerekse genel kurulda gerekli uyarıları yapmamıza rağmen hükümet bu uyarıları dikkate almamış, krizin 75 günlük vergi maliyeti 6 milyar 658 milyon TL olmuştur. Bu dönemde Gelir Vergisinde 1 milyar 235 milyon TL, Kurumlar Vergisinde 735 milyon TL, Dahilde alınan KDV'de 1 milyar 115 milyon TL, ithalde alınan KDV'de 1 milyar 466 milyon TL, ÖTV'de 1 milyar 560 milyon TL kayıp söz konusudur.

Ekonomik krizi ciddiye almayan hükümet bu tutumunda ısrar ederse 2009 yılında 202 milyar TL olarak beklenen vergi gelirleri hedeflenenin 25 milyar TL altında 177 milyar TL civarında gerçekleşecektir.

AKP Hükümetinin 2009 yılında bütçe açığını kapatabilmek için harcamalarda kemer sıkma politikası uygulayarak kamu çalışanlarının ücretlerinden kesintiler yapacağı, kamu yatırımlarını azaltacağı, sosyal güvenlik kurumlarında katılım payı adı altında çeşitli ücretler olarak bütçe harcamalarını düşürmeye çalışacağı anlaşılmaktadır.

Krizin etkileri sadece bütçe rakamlarında görülmemiş diğer makro veriler de alt üst olmuştur. 2008 yılı büyüme rakamı henüz açıklanmamasına rağmen ekonomi beklenen büyümeyi sağlayamamıştır.

2009 yılı Merkezi yönetim bütçe gerçekleştirmeleri de önümüzdeki aylarda daha sıkıntılı bir ekonomik ortama girileceğinin sinyalinin vermektedir. 2008 yılı Ocak ayında 524 milyon TL olan bütçe açığı 2009 yılı Ocak ayında yüzde 460 nispetinde artarak 2 milyar 966 milyon TL olarak gerçekleşmiştir. 2009 yılı Ocak ayına vergi geliri itibarıyla baktığımızda; motorlu taşıtlar vergisinde yüzde 12 yenden değerlendirme oranı nispetinde vergi artışı yapılmasına rağmen yüzde 6 oranında bir tahsilat artışının gerçekleşmesi vatandaşlarının motorlu taşıtlar vergisinin ilk taksitini ödemekte zorlandıklarını göstermektedir. Ocak ayında beyana dayanan KDV'de yüzde 6.8, ithalde alınan KDV'de yüzde 30,2, gelir geçici vergisinde yüzde 15, motorlu taşıtlardan alınan ÖTV'de yüzde 37,9, Petrol ve doğalgaz ürünlerinden alınan ÖTV'de yüzde 11.4, dayanıklı tüketim ve diğer mallardan alınan ÖTV'de yüzde 34, yol, köprü ve tünel ücret gelirlerinde yüzde 11.5 nispetinde azalma meydana gelmiştir. Oysa Ocak ayı itibarıyla banka ve sigorta muameleleri vergisinde yüzde 30 ve tütün mamullerinden alınan ÖTV'de yüzde 24 artış olmuştur. Bütün bu bütçe göstergeleri tüketimde, üretimde ve dış ticarete ciddi daralmalar olduğunu göstermektedir.

TÜİK verilerine göre işsizlik oranı 2007 yılında yüzde 9.7 iken 2008 yılında 10.9'a çıkmıştır. Tarım dışı işsizlik oranı ise 2007 yılında yüzde 12.3 iken 2008 yılında yüzde 14'e çıkmıştır. Genç nüfusta (15-24 yaş arası) işsizlik oranı da 2007 yılında yüzde 19.8 iken 2008 yılında yüzde 21.5'e yükselmiştir.

TÜİK'in verilerine göre, 2007 yılında Türkiye'de fertlerin yaklaşık % 0.54'ü sadece gıda harcamalarını içeren açlık sınırının (237 TL), % 18.56'sı ise gıda ve gıda dışı harcamaları içeren yoksulluk sınırının (619 TL) altında yaşamaktadır. 2006 yılında yoksul fert oranı ise % 17.81 iken 2007 yılında bu oran % 18.56'ya yükselmiştir. Kırsal yerleşim yerlerinde yaşayanlarda 2006 yılında % 31.98 olan yoksulluk oranı 2007 yılında % 32.18'e, kentsel yerlerde yaşayanların yoksulluk oranı da % 9.31'den % 10.61'e yükselmiştir.

Sosyal Güvenlik Kurumu'nun (SGK) açıklamalarına göre krizin yoğun bir şekilde yaşanmaya başladığı Ekim ayından 15 Ocak 2008'e kadar 110 bini kendi adına bağımsız çalışan ve 141 bini işçi olmak üzere 250 bin 824 kişi işini kaybetmiştir. Kayıt dışı çalışırken işini kaybedenler bu rakamlara dahil değildir.

İş-Kur Genel Müdürlüğü'nün rakamlarına göre Kasım ayında 60 bin, Aralık ayında 49 bin, 2009 yılı Ocak ayının ilk 12 gününde 30 bin kişi işini kaybettiği gerekçesiyle işsizlik sigortası alabilmek amacıyla İş-Kur Genel Müdürlüğüne başvurmuştur.

Merkez Bankası verilerine göre;

2007 yılında 1 milyon 324 bin 664 adet karşılıksız çek var iken 2008 yılının 11 ayında bu sayı 1 milyon 537 bin 194 adede yükselmiştir.

2007 yılında 1 milyon 470 bin 758 senet protesto olurken, 2008 yılının 11 ayında 1 milyon 417 bin 423 adet senet protesto edilmiştir.

Ferdi kredi borcunu ödeyememiş kişi sayısı, Merkez Bankası verilerine göre, 2007 yılında 45 bin 574 kişi iken, 2008 yılının 11 ayında 204 bin 243 kişiye çıkmıştır.

Kredi kartları borcunu ödeyememiş kişi sayısı, Merkez Bankası verilerine göre, 2007 yılında 172 bin kişi 2008 yılının ilk 11 ayında bu sayı 431 bin 280 kişiye çıkmıştır.

Ferdi kredi ve kredi kartları borçlarını ödememiş kişilerin toplamı, Merkez Bankası verilerine göre, 2007 yılında 217 bin 576 kişi iken 2008 yılının ilk 11 ayında 635 bin 523 kişiye çıkmıştır.

Türkiye Esnaf ve Sanatkarları Konfederasyonu verilerine göre 2008 yılında 128 bin 331 esnaf dükkanını kapatmış, 20 bin esnaf da iş değişikliği yapmıştır. 2008 Aralık ayında kurulan şirket ve kooperatif sayısı geçen yılın aynı dönemine göre % 29,2 oranında azalmıştır.

2008 yılında açılan ve kapanan şirket ve kooperatif sayısı, 2008 yılı boyunca kapanan veya tasfiyeye tabi tutulan şirket, kooperatif ve ticari işletmelerin toplam sayısı, önceki yıla göre yüzde 25.6 artmış, kapanan gerçek kişi ticari işletmelerin sayısı ise yüzde 51.2 artmıştır.

Otomotiv sektörü adeta kan ağlamakta, bir çok fabrika ya işçi çıkarmış ya da üretime ara vermiştir. Aralık 2008'de otomotiv satışları yüzde 53 oranında azalmıştır.

Türkiye İhracatçılar Meclisinin verilerine göre aylık ihracat rakamı, aylık ortalama 12 milyar Dolar iken 2009 yılı Aralık ayında yüzde 41 azalarak 7.1 milyar Dolara düşmüştür.

TÜİK'in verilerine göre imalat sanayiinde kapasite kullanım oranı 2008 yılı ocak ayında % 80,3 iken 2009 yılı ocak ayında 16,5 puan düşerek % 63,8 seviyesinde gerçekleşmiştir.

Sanayi üretim endeksindeki 2008 yılı Kasım ayındaki 13.3'lük düşüşten sonra 2008 yılı Aralık ayında 2007 yılı Aralık ayına göre 17,6 düşmüştür. Ana Sanayi Grupları (MIGs) Sınıflamasına göre, en yüksek düşüş %31,2 ile Sermaye Malı İmalatında görülmüştür. Ara Malı İmalatının %23,0, Dayanıklı Tüketim Malı İmalatının %16,3, Enerjinin % 7,6 ve Dayanısız Tüketim Malı İmalatının %6,7 oranında düştüğü görülmektedir. İmalat Sanayi Üretim Endeksi alt grupları incelendiğinde Radyo, TV, Haberleşme Teçhizatı ve Cihazları İmalatında %57,3 ile Motorlu Kara Taşıtı, Römork ve Yarı Römork imalatı % 52,2, Kok Kömürü Rafine Edilmiş Petrol Ürünleri imalatı %38,0 oranında düşmüştür. Bu da sanayimizin ve sanayicimizin içinde bulunduğu içler acısı durumu ortaya koymaktadır.

Milliyetçi Hareket Partisi yukarıda özetlediğimiz ekonomik tablo henüz ortaya çıkmadan önce yaptığı isabetli öngörü ile ekonomiye ilişkin tespitlerini ve önerileri kamuoyu ve TBMM ile paylaşmıştır. Partimiz iktidarın sorumsuz yönetim anlayışı sebebiyle vatandaşlarımızın gelecekte daha da ağırlaşacak olan krizin doğuracağı kötü sonuçların bedelini ödememesi için hükümeti bir an önce sorumlu, ciddi ve tutarlı adımlar atmasını ve gerekli önlemleri acele olarak almasını istemiştir.

Milliyetçi Hareket Partisi'nin alınmasını istediği tedbirler üç ana başlık altında toplanmıştır. Bunlar: Kurumsal, Mali piyasalar ve Reel Sektör ile ilgili tedbirlerdir.

Kurumsal öneriler arasında;

Dünyanın belli başlı ekonomileri krize karşı önlemler geliştirirken, o ülkelerin parlamentoları da yoğun biçimde krizle ilgilenmekte ve katkı sağlamaktadır. AKP Hükümeti önce krizi yok saymış, sonra krizin teğet geçtiğini söylemiştir. Ama ekonominin rakamlarından krizin ne boyutta olduğu ortadadır.

Bu bağlamda; Türkiye Büyük Millet Meclisi'nde;

TBMM'de temsil edilen tüm siyasi partilerin katıldığı, bir kriz komisyonu kurulmalı, küresel kriz ve Türkiye ekonomisi üzerinde genel görüşme yapılmalı, ekonomik birimler tarafından Türkiye ekonomisi ve kriz ile ilgili güncel bilgiler TBMM'de bulunan siyasi partilere verilmelidir.

Mali Piyasalara yönelik olarak;

Hükümetin mali disipline kesinlikle uyması gereklidir. 29 Martta yapılacak Yerel Yönetim Seçimleri sebebiyle bütçe disiplininin 2001'de olduğu gibi gevşetilmesi çok olumsuz etkiler doğuracaktır. Görülmektedir ki, hükümet seçim dolayısıyla kesenin ağzını açacaktır. Çünkü 2009 yılı harcama kalemlerine bakıldığında bütçe başlangıç ödenekleri içinde, Personel giderlerinin oranı yüzde 21,9'dan yüzde 21,5'e düşürülmüş, mal ve hizmet alımları yüzde 10,8'den yüzde 10'a düşürülmüştür. Ancak cari transferler yüzde 29,9'dan yüzde 33'e çıkartılmıştır. Bütçe içindeki payı 68,6 milyar TL'den 88,5 milyar TL'ye çıkmıştır ve yüzde 30'luk bir artış söz konusudur. Bu bir seçim bütçesi hazırladığını bize göstermektedir.

Kısa ve orta vadede kamuya ek kaynak yaratılması için etkin önlemler alınmalıdır (Vergi tahsilatında etkinliğin artırılması, kayıt dışılığın azaltılması v.b.). Kamu finansman yapısının sağlamlığı krize dayanıklılığı mutlaka artıracaktır.

Bankacılık kesimimiz ile ilgili en ufak bir güven bunalımına dahi izin vermemek için uygulanabilir ve derhal yürürlüğe konabilecek bir önlem paketi hazırlanmalıdır.

Malî sektörün ve reel sektörün muhtemel likidite talebinin karşılanması için gerekli güvencenin gerektiğinde Hazine Müsteşarlığı ve Merkez Bankası tarafından verilmesi, malî sektör ile özel sektör arasındaki likidite akışını güvence altına alacak gerekli pratik tedbirlerin alınması ve Merkez Bankası'nın her türlü likiditeyi (lira ve döviz cinsinden) sağlamaya yönelik tedbirleri aldığı bir kez daha duyurması yararlı olacaktır.

Reel Sektöre yönelik olarak;

Krizin reel sektörü çok olumsuz etkilememesi için bankacılık sektörünün fonlanmasında kesinlikle daralma ve aksama olmamasının sağlanması Hükümet ve ilgili kurumların en çok dikkat etmeleri gereken hususlardan birisi olarak tespit edilmiştir. Çünkü Türkiye'deki reel sektörün, özellikle KOBİ'lerimizin mevcut şartlarda, böyle bir baskıya dayanması imkansızdır.

Bu sebeple, bankaların bu açıdan da sürekli izlenmesi ve böyle bir eğilim oluştuğunda makro ekonomik ihtiyaçlar çerçevesinde yönlendirilmesi gerekir. Bankacılık sektörünün reel sektörün içinde bulunduğu zor şartları göz önünde bulundurarak daha esnek davranabilmesinin şartları ekonomi yönetimlerince hazırlanmalıdır. Bu kriz bizlere önemli bir gerçeği hatırlatmış olmalıdır. Ne kadar liberal olursa olsun bir ülkede bankacılık sektörünün bütünüyle özelleştirilmesi ve önemli ölçüde yabancı sermayenin kontrolüne verilmesi son derece yanlıştır.

KOBİ'lerin üretime devamı için, kaynak ihtiyaçlarının karşılanabilmesi bakımından özel çözümler getirilmelidir.

KOBİ'lere, esnaf ve sanayicimize yönelik kredilerin devamlılığının sağlanması için, küresel krizle birlikte meydana gelen nakit sıkışıklığı ve kredi kullanımında yaşanan problemlerin aşılması için gerekirse devlet bankalarının devreye girmesi sağlanmalıdır.

Ayrıca KOSGEB aracılığıyla, küçük ve orta ölçekli sanayiciye sağlanan desteklerin artırılması ve daha aktif bir şekilde devam ettirilmesi gereklidir.

Reel sektörde üretim ve istihdamı artıracak her türlü tedbirin alınması şarttır (Girdi maliyetlerinin düşürülmesi, teşviklerin etkinliğinin artırılması v.b.) teşvik sistemi tüm bölgelerde yeni yatırımlar ve devam eden işletmeleri de kapsayacak şekilde genişletilmelidir.

İç ticareti canlandıracak faaliyetler desteklenerek, yerli malı tüketimi teşvik edilmeli ve tüketicilerimiz bilinçlendirilmelidir.

Yukarıda önerdiğimiz tedbirlerin bazıları için yasal düzenleme yapılması gerekmektedir. Hükümetin bütün tedbirlerle ilgili yasal düzenlemeler ve alt mevzuat için ivedi çalışması ve bu konuda muhalefetle işbirliği yapması yararlı olacaktır. Bu yasal düzenlemelerde Milliyetçi Hareket Partisi sorumlulu muhalefet anlayışı gereği destek ve katkısını ülke yararı için sunacaktır.

Dünyayı saran ekonomik krizin etkileri ülkemizi de hızla sarmaya devam etmektedir. Kapanan işyerleri sayısı ve işsizlik artmakta, esnaf kepenk indirmekte ve vatandaş evine ekmek parası götürmemektedir. Krizin etkileri 2009 yılında daha çok hissedilecektir.

Peki bu zor dönemde neler yapılabilir ve hangi önlemler alınabilir. Konunun önemi ortadadır ve hükümetin acilen çözüm önerilerine kulak vermesi gerekmektedir.

- Yerli üretim ve yerli malların tüketimi teşvik edilmeli, ithalata dayalı büyüme politikalarına son verilmelidir.

- İhracat yapan firmalar desteklenmeli, İhracat yapılan ülkeler ve ihraç malları çeşitlendirilerek ihracat arttırılmalıdır.

- Finans sektörü üzerindeki vergi yükü azaltılmalı bireylerin ve reel sektörün kredi alması kolaylaştırılmalıdır.

- Kısa vadede vergi indirimleri yapılmalı veya teşvikler konularak istihdam arttırılmalıdır.

- Kamu yatırımları arttırılarak ve kamu çalışanları vasıtasıyla piyasaya sıcak paralar sürülmelidir.

- Gündem ekonomi olmalıdır.

- Kriz öncesi dönemde primlerini düzenli ödeyen işverenlere prim indirimi ve erteleme gibi imkanlar getirilmelidir.

- Kriz döneminde istihdamın korunması ve geliştirilmesi temel yaklaşım olmalıdır. Ekonomik kriz gerekçe yapılarak işçilerin işlerinden çıkarılmaları önlenmelidir. İşyerlerine/firmalara sağlanacak teşvik, istisna ve muafiyet önlemlerinde işçi çıkarılmaması temel koşul olmalıdır.

- Krizi aşabilmenin önemli hususlarından birisi de kayıt dışı ekonominin kayıt altına alınması zorunluluğudur. Türkiye'de kayıt dışı istihdam nedeniyle alınamayan sosyal sigorta ve vergi, ekonomiye kazandırılmalıdır. Bunun için öncelikle istihdam üzerindeki yüklerin azaltılması gerekir.

- Ekonomiye canlandırıcı önlem olarak faiz oranları azaltılmalı, işletme kredisi üretim ve istihdam şartı ile uzun vadeye yayılmış bir biçimde uygulanmalıdır.

- Kriz sürecinde devlet hiçbir kesimi dışarıda bırakmayan bütüncül politikalar izlemeli, özel sektörü (reel sektörü) desteklerken istihdamı genişletecek projelere öncelik vermelidir. Kamu kurum ve kuruluşlarının personel ihtiyaçları bekletmeden giderilmeli, emekli olanlar yerine derhal yeni personel istihdam edilmelidir.

- Sanayide üretimi ve özellikle ara malı üretimini teşvik edecek bir politika geliştirilerek, nihai ürün içinde yerli katma değer oranını arttıracak teşvik politikaları geliştirilmeli, dışa bağımlılık ve ithalata dayalı büyümenin yarattığı sorunlara karşı yeni bir politika olarak benimsenmelidir.

- İşsizlik Sigortası Fonu'nda biriken yaklaşık 37 milyar TL para, fonun oluşturulma amaçları doğrultusunda kullanılmalı, fon kaynaklarının istismarına imkan verilmemelidir. İşsizlik sigortası kapsamında olan işçilerin fondan yararlanma koşulları geliştirilmelidir. Bu çerçevede işçinin fona ulaşımı kolaylaştırılmalı, fondan yararlandırılma süresi ve miktarı artırılmalıdır.

- Kamu kesiminde çalışan memur ve sözleşmeli personelin maaşları gerçekleşen enflasyon oranını yansıtacak biçimde belirlenmelidir.

- Mevduat faizleri üzerinden yapılan stopaj oranları mümkün olduğunca düşürülmelidir.

- Finansal kiralama işlemlerinde üretimle ilgili tüm makine ve ekipmanların KDV oranları tekrar yüzde 1'e indirilmelidir.

- Kamu bankaları, reel sektörün likidite ihtiyacını karşılayacak şekilde yönlendirilmelidir.

- Merkez Bankası'nın firmalara doğrudan uzun vadeli kredi açabilmesi sağlanmalıdır.

- Bankaların yurt dışında tuttıkları fonlarını yurt içine yönlendirmeleri sağlanmalıdır.

- Uzun vadeli proje kredilerine kriz dönemi aşılmaya kadar devlet garantisi sağlanmalıdır.

- KOBİ'lere kredi desteği sağlanmalı, bankalar tarafından verilecek kredilerin faizlerinin bir kısmı devlet tarafından karşılanmalıdır.

- Yabancı sermayeli şirketlerin kâr paylarının Türkiye'de bırakılmasının özendirilmesi için tedbir alınmalıdır.

Tasarımın 6'ncı maddesi uyarınca 2822 sayılı Toplu İş Sözleşmesi, Grev ve Lokavt Kanununun 12'nci maddesinin üçüncü fıkrasının sonuna eklenen cümle ile yetkili sendikanın belirlenmesinde Sosyal Güvenlik Kurumuna yapılan işçi bildirimlerinin esas alınmasının çalışma hayatında huzursuzluğa yol açabileceği endişesini taşımaktadır.

Tasarımın 9'uncu maddesiyle 5520 sayılı Kurumlar Vergisi Kanunu'na 32'nci maddesinden sonra gelmek üzere "İndirimli Kurumlar Vergisi" başlıklı 32/A maddesi eklenmiştir. Bu maddeye göre belirlenecek illeri gruplandırmaya ve gruplar itibarıyla teşvik edilecek sektörleri ve bunlara ilişkin yatırım ve istihdam büyüklüklerini belirlemeye, her bir il grubu için yatırıma katkı oranının yüzde 25'i, yatırım tutarı 50 milyon Türk Lirasını aşan büyük ölçekli yatırımlarda ise yüzde 45'i geçmemek üzere belirlemeye, Kurumlar Vergisi Oranını yüzde 90'a kadar indirimli uygulamaya Bakanlar Kurulu yetkili kılınmaktadır. Bu düzenlemenin kısmen de olsa faydalı olacağı düşünülmekle birlikte yetersizdir. Çünkü hükümet ağırlaşan ve derinleşen ekonomik krize rağmen geniş önlemler paketi hazırlamaktan kaçınmakta, plansız ve programsız bir şekilde tali önlemler almaya çalışmaktadır. Getirilen bu düzenleme yine aynı hükümet tarafından kaldırılan Vergi Mevzuatımızdaki yatırım indirimi müessesesinin değişik bir versiyonudur.

Tasarımın 10'uncu maddesi ile Kurumlar Vergisi Kanununun Geçici 2'nci maddesinden sonra gelmek üzere eklenen Geçici 3'üncü madde ile kurumlar vergisi mükellefi olma niteliklerine haiz yabancı fonların katılımcılarının ya da kurucularının tam mükellef gerçek kişi veya kurum olmaması şartıyla, bu fonların portföylerini yönetmek üzere faaliyet gösteren ve 2499 sayılı Sermaye Piyasası Kanunu uyarınca kurulan portföy yönetim şirketlerinin, 5520 sayılı Kanunun Geçici 1'inci maddesinin 3'üncü fıkrasının uygulanmasında bu fonların iş merkezi olarak değil daimi temsilcileri olarak kabul edileceği belirtilmektedir. Böylelikle katılımcıları ya da kurucuları arasında tam mükellef gerçek kişi veya kurum bulunmayan yabancı fonların portföylerini Türkiye'de değerlendirmelerine

imkan sağlanmakta ve Türkiye'de kurulu portföy yönetim şirketleri vasıtasıyla sadece Türkiye'de değerlendirilen söz konusu fonlar dolayısıyla elde ettikleri kazançların vergilendirilmesi amaçlanmaktadır. Yabancı fonları Türkiye'ye getirmeyi özendirmek isteyen bu düzenleme yabancı şirketleri bu fonların iş merkezi olarak değil daimi temsilcileri sayılmasıyla yabancı şirketlerin Türkiye'de tam mükellefiyetini kaldırmakta, yabancılara vergi avantajı sağlamaktadır. Bu avantaj Kurumlar Vergisi Kanununun Geçici 1'inci maddesinde atfedilen Gelir Vergisi Kanunu'nun Geçici 67'nci maddesine göre dar mükellef gerçek kişi ve kurumlar için yapılması gereken vergi kesintisi oranı yüzde (O) sıfırdır. Böylelikle yabancı fonlardan vergi kesintisi yapılmayacaktır.

Tasarımın 11'inci maddesinde KDV Kanunu'nun 12'nci maddesinin (1) numaralı fıkrası değiştirilerek bir teslimin ihracat teslimi sayılabilmesi için yerine getirilmesi gereken şartlar düzenlenmiştir. Maddenin 1'inci fıkrasının (a) bendine" ... veya mallar yetkili gümrük antreposu işleticisine tevdi edilmelidir." ibaresi eklenmekte (b) bendinin "yurtdışındaki müşteriye gönderilmek üzere" ibaresi ile aynı bendin 2'nci paragrafındaki "ihracat teslimi yapılacak" ibareleri çıkarılarak, malın ihracatı gerçekleşmeden ve hatta müşterisi dahi olmadan sadece malların gümrük antreposu işleticisine tevdi edilmesini ihraç teslimi saymakta ve böylelikle bu teslimden dolayı iade alma hakkı elde edilmektedir. Bu suistimale açık bir düzenlemedir. Daha önce yalnızca yurtdışına gönderilmek üzere yetkili gümrük antrepolarına mal konulması ihracat teslimi sayılırken yapılan düzenleme ile malların yetkili gümrük antreposu işleticilerine tevdi edilmesi de ihracat teslimi sayılmaktadır. Bu kapsamda yetkili gümrük antrepolarının görev ve sorumlulukları yeniden belirlenmekte, söz konusu esaslara göre hareket etmeyen yetkili gümrük antreposu işleticileri vergi, ceza ve faizinin ödenmesinde KDV iadesi alanla birlikte sorumlu kılınmaktadır.

Tasarımın 12'nci maddesinde 3065 sayılı Katma Değer Vergisi Kanunu'nun 29'uncu maddesinin 2 numaralı fıkrasında yapılan değişiklikle Bakanlar Kurulu KDV iadesi hakkını kısmen veya tamamen kaldırmaya yetkili kılınmıştır. Bununla hükümet mükelleflerin iade alma hakkını sınırlamaya hatta tamamen kaldırmaya hazırlanmaktadır.

Tasarımın 13'üncü maddesiyle 3065 sayılı KDV Kanununun geçici 12'nci maddesinde yapılan düzenleme ile 320 sayılı Kanun Hükmünde Kararnamenin Ek 2'nci maddesi kapsamındaki şans oyunlarına lisans verilmesi işlemleri vergiden istisna edilmekte ve bu kapsamda vergiden istisna edilen işlemlerle ilgili olarak yüklenen vergilerin indirimine imkan tanınmaktadır. Böylelikle Milli Piyango'nun özelleştirilmesinin alt yapısı vergi istisnaları yapılarak hazırlanmaktadır.

Tasarımın 19'uncu maddesi ile 3167 sayılı Çek ile Ödemelerin Düzenlenmesi ve Çek Hamillerinin Korunması Hakkında Kanun'a eklenen madde ile 31.12.2009 tarihine kadar, üzerinde yazılı keşide tarihten önce çekin ödenmek için muhatap bankaya ibrazının geçersiz olduğu hüküm altına alınmaktadır. Bu düzenleme "çek" kavramının ruhuna aykırı olmakla birlikte ticari hayatta giderek artan istikrarsızlık ve güven bunalımına karşı bir önlem olarak getirildiği düşünülmektedir. Keza 30'uncu maddenin (16'ncı) fıkrası ile Türk Ticaret Kanununun 711'inci maddesinin 3'üncü fıkrasındaki "Keşideci çekin kendisinin veya üçüncü bir kimsenin elinden rızası olmaksızın çıkmış olduğu iddiasında ise muhatapı çeki ödemekten men edebilir." hükmü kaldırılmıştır.

Tasarımın 20'nci maddesi Ahıska Türklerinin Türkiye'ye kabulü ve iskanına dair ihtiyaçtan kaynaklanan olumlu düzenlemeleri içermektedir.

Tasarımın 22'nci maddesi gelir uzmanlarının mesleğe alınmaları, yetiştirilmeleri ve yeterlilikleri ile çalışma usul ve esaslarına ilişkin hususlar düzenlenmektedir. Gelir uzmanlığından devlet gelir uzmanlığına geçiş şartlarındaki en az yedi yıl fiili hizmette bulunulması şartı uzun bir süredir. Bu sürenin 5 yıla çekilmesi gerekmektedir.

Tasarının 26'ncı maddesi ile 4749 Sayılı Kamu Finansmanı ve Borç Yönetiminin Düzenlenmesi Hakkındaki Kanun'a eklenen Geçici 19'uncu madde ile Toprak Mahsulleri Ofisi Genel Müdürlüğü'nün 2009 yılı finansman açığının karşılanmasını teminen hazineden olan görev zararı alacaklarına mahsuben Hazine Müsteşarlığı'nca TMO Genel Müdürlüğü'ne özel tertip devlet iç borçlanma senedi ihraç edilebilecektir. Bu düzenleme bütçe dengelerinin bozulduğunu ve mali disiplininin kaybolduğunu göstermektedir.

Tasarının 28'inci maddesi ile 3056 sayılı Başbakanlık Teşkilatı Hakkında Kanuna eklenen 9'uncu ek madde ile Başbakanın belirleyeceği bakanlardan oluşan "Ekonomi Koordinasyon Kurulu" kurulmaktadır. Ekonomi Koordinasyon Kurulu Başbakanlık genelgesi ile fiilen faaliyette iken neden böyle bir yasal düzenlemeye ihtiyaç olduğu Komisyona açıklanamamıştır. Ayrıca başta DPT ve Maliye Bakanlığı olmak üzere bazı bakanlık ve kurumların temel görevi olan hususların, bu Kurul'un görevleri arasında sayılması bir kargaşaya yol açabilecektir.

Yine madde metninin anlaşılabilir şekilde düzenlenmemiş olması nedeniyle uygulamada iyi bir koordinasyon sağlanmasından ziyade bir koordinasyon ve yönetim zafiyeti ile karşılaşılacaktır. Maddede bu kurula eşgüdüm ve işbirliğini ifade eden koordinasyonu sağlamanın dışında "tedbir ve karar almak" görevleri verilmektedir. Bu durum ekonomi koordinasyon kurulunu devletin bütün ilgili kurumlarının görevlerini yüklenen ilgili kurumları devre dışı bırakan bir konuma getirmektedir. Oysa karar almak hükümetin tedbir uygulamak ilgili kurumların, alınan kararların eşgüdüm ve işbirliği içinde uygulanmasını sağlamak bu kurulun görevi olmalıdır. Kaldı ki Başbakanın her zaman koordinasyon görevi ve fonksiyonu vardır.

Tasarının 33'üncü maddesinin 8'inci fıkrasında, 6802 sayılı Gider Vergileri Kanunu'nun 29'uncu maddesinin 1'inci fıkrasının (t) bendinde yer alan istisnalara Menkul Kıymet Yatırım Fonları ile Menkul Kıymet Yatırım Ortaklıkları da dahil edilerek BSMV'den istisna edilmişlerdir. Ancak bu istisna ile yetinilmemiş, bu Tasarının Geçici 1'inci maddesi ile Menkul Kıymet Yatırım Fonlarının Sermaye Piyasalarında yaptıkları işlemler nedeniyle bu maddenin yürürlüğe girdiği dönemler için BSMV tarhiyatı yapılamayacağı, yapılan tarhiyatlardan vazgeçileceği, tahakkuk eden verginin terkin edileceği hüküm altına alınmıştır. Bu düzenleme ile Menkul Kıymet Yatırım Fonu işlemleri nedeniyle bankalara af getirilmektedir. Tarhiyatı yapılan ve tahakkuk eden BSMV tutarı ne kadardır? Ne kadar vergiden vazgeçilmektedir? Bunun açıklanması gerekmektedir. Ekonomik sıkıntı ve borç içinde yaşayan milyonlarca çiftçi, esnaf, memur ve işçinin durumunu ve borçlarını yapılandırmayı düşünmeyen AKP iktidarının bankaların vergi borçlarını affetmeye kalkışmasını hiçbir gerekçeyle izah etmek mümkün değildir.

Münir Kutluata

Sakarya

Mustafa Kalaycı

Konya

Emin Haluk Ayhan

Denizli

Mehmet Günal

Antalya

Erkan Akçay

Manisa

KARŞIOY YAZISI

Hükümet, Ekonomik ve Sosyal Konsey Toplantısının ardından 31 çerçeve ve 3 geçici maddeden oluşan bir tasarıyı, krize karşı yeni bir önlem paketi adı olarak TBMM'ne sunmuştur. Adına "İşsizlik Sigortası Kanunu ve Bazı Kanunlarda Değişiklik Yapılması Hakkında Kanun Tasarısı" denilen bu tasarı incelendiğinde, birkaç madde dışında ekonomik krizle ilgisi olmayan hükümler içerdiği, kanun tekniğine uygun olarak çerçeve maddeler halinde yeniden düzenlendiğinde seksen maddeye ulaşan bir tasarı olduğu anlaşılmıştır.

Hükümet tasarısı, İşsizlik Sigortası Kanunu ve 5084 sayılı Kanuna ilişkin bazı hükümleri de içerdiği için, söz konusu kanunlarda değişiklik yapılmasını öneren bazı Milletvekillerinin vermiş oldukları kanun teklifleri ile birleştirilerek görüşülmeye başlanmıştır.

Birleştirilen kanun teklifleri üzerine teklif sahiplerinden gerekli açıklamalar alındıktan sonra, tasarının geneli üzerinde görüşmelere geçmeden verilen önergeler doğrultusunda, yerel seçimler öncesi yasalaştırılabilmesi amacıyla hükümet tasarısından acil olanların seçilerek tasarının kısaltılması için bir alt komisyon kurulmuş ve bu komisyondan çalışmalarını bir buçuk saat içinde tamamlaması istenmiştir.

Alt komisyon tarafından hükümetin isteği doğrultusunda tasarı 35 çerçeve ve 4 geçici madde halinde kısaltılmıştır. Bu tasarıya, sözde krize yönelik olanlarla uygulamadaki acil sıkıntılara çözüm getirenler dahil edilmiştir.

Bu tasarı hükümet tasarısının birinci bölümü olarak aynı gün komisyonda görüşülmüştür. Daha az aciliyeti olduğu ifade edilen hükümet tasarısındaki diğer maddelerin ise yerel seçimlerden sonra gündeme alınmasında mutabık kalınmıştır.

Hükümet tasarısında ilk maddenin İşsizlik Sigortası Kanununda değişiklik yapan bir madde ile başlamasının, tasarıya bu adla başlayan bir isim vermeyi haklı kılmayacağı eleştirilerimizden sonra tasarıya "Bazı Kanunlarda Değişiklik Yapılması Hakkında Kanun Tasarısı" adının verilmesi içeriğine daha uygun olmuştur.

Kısaltılmış Tasarının içeriğine baktığımızda aşağıda yer alan konularla ilgili düzenlemelerin yapılmakta olduğu görülecektir.

1. Kısa süreli çalışma ödeneği
2. Sağlık sunucularına hizmetlerinin bedelinin ödenme süresi
3. 5510 sayılı kanun değişikliği sırasında unutulmuş bazı düzenlemeler
4. Birden çok kuruma ayrı ayrı verilen beyannamelerin birleştirilerek tek kuruma verilebilmesi
5. Sendikalar Kanununda yetkili sendikaların belirlenmesi ile ilgili düzenleme
6. Dernekler Kanununda özürlihlere yönelik projelere katkı konusunda yapılan düzenleme
7. Gelir Vergisi Kanununda muhtasar beyanlar için ödeme zamanı belirleme yetkisi
8. İndirimli kurumlar vergisi uygulaması
9. Kurumlar Vergisi Kanununa bir geçici madde eklenmesi
10. Katma Değer Vergisi Kanununda yapılan değişiklikler
11. Şans oyunları işletme lisansı verilmesi işlemlerinin KDV'den müstesna tutulması
12. Yağlama yağları ve diğer yağların ÖTV'lerinde değişiklik yapılması ve bazı mallar için ÖTV getirilmesi

13. Yağlama müstahzarları ve petrol yağları veya bitümenli minerallerden elde edilen yağları içerenlerin ÖTV kapsamına alınması
14. İnternet servis sağlayıcılığı hizmetlerindeki vergilerde indirimde gidilmesi
15. 488 sayılı Damga Vergisi Kanununda değişiklik
16. 492 sayılı Harçlar Kanununda değişiklik
17. Çeklere yazılan keşide tarihleri ile ilgili düzenleme
18. Ahıska Türklerinin Türkiye'ye Kabulü ve İskanına Dair Kanunda değişiklik
19. Gelir İdaresi Başkanlığı ile ilgili düzenlemeler
20. Organize Sanayi Bölgeleriyle ilgili düzenleme
21. Hazineye Ait Taşınmaz Malların Değerlendirilmesi ve Katma Değer Vergisi Kanununda yapılan düzenleme
22. Kültür ve Tabiat Varlıklarını Koruma Kanununda değişiklik
23. Sosyal Yardımlaşma ve Dayanışmayı Teşvik Kanununda değişiklik
24. Kamu Finansmanı ve Borç Yönetiminin Düzenlenmesi Hakkında Kanunda değişiklik
25. Ekonomi Koordinasyon Kurulu kurulması
26. Ödenmeyen baro keseneklerine reeskont faiz oranının uygulanması
27. Ödenmeyen Baro aidatlarının faizlerinin silinmesi
28. Odalar ve borsalarla birliğe olan borçların gecikme zamlarının silinmesi
29. Yatırımların ve İstihdamın Teşviki ile Bazı Kanunlarda Değişiklik Yapılması Hakkında Kanuna geçici madde eklenmesi
30. İstihdam paketinde işveren primine verilen desteğin süresinin bir yıldan iki yıla çıkarılması
31. Üniversitelerde çalışan öğrencilerin uzun süreli sigortalılık haklarının ellerinden alınması
32. Sosyal Güvenlik Kurumunun Kamu Finansmanı ve Borç Yönetiminin Düzenlenmesi Hakkında Kanun kapsamına alınması
33. Şans Oyunları Hasılatından Alınan Vergi, Fon ve Payların Düzenlenmesi Hakkında Kanunda tanımlanan ilgili kurum ve kuruluşların kurumlar vergisinden müstesna tutulması
34. Emeklilik yatırım fonlarının yanı sıra menkul kıymet yatırım fonları ve menkul kıymet yatırım ortaklıklarının da Gider Vergileri Kanunundan müstesna tutulması
35. 6183 sayılı kanunda değişiklik yapılması
36. 5084 sayılı Yatırımların ve İstihdamın Teşviki ile Bazı Kanunlarda Değişiklik Yapılması Hakkında Kanunda yer alan 31.12.2008 tarihinin 31.12.2009'a uzatılması
37. Nüfus Hizmetleri Kanununda değişiklik
38. TBMM raportörlerine uzman unvanı verilmesi
39. Türk Ticaret Kanununda değişiklik
40. Hurdaya çıkarılan araçların vergi borçları ile cezalarının affedilmesi

Yukarıda 40 başlık altında sayılan düzenlemelerden sadece kısa süreli çalışma ödeneği, çeklere yazılan keşide tarihleri ile ilgili düzenleme ve Ekonomi Koordinasyon Kurulu kurulmasının doğrudan krizle mücadele amaçlı düzenlemeler olarak kabul edilmesi mümkündür. Diğer düzenlemeler arasında yatırımların ve istihdamın teşvikine yönelik bazı düzenlemeler de bulunmaktadır. Ancak bu düzenlemeler, makro ekonomik dengelerin bozuk olmadığı zamanlarda da yapılması gereken düzenlemelerden olup, doğrudan krize yönelik birer tedbir olarak kabul edilmesi mümkün değildir.

Birbiriyle ilgisi olmayan ve başka başka ihtisas komisyonlarının görev alanına giren konuların tamamının Plan ve Bütçe Komisyonunda görüşülmesi de uygun olmamıştır. Söz konusu değişikliklerin tamamı için hükümet adına Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanının bulunması da bir başka eleştirisi konusudur.

Tasarı ile getirilen hükümlerin, maddeler itibariyle kamuya ne kadar yük getirdiğinin, yine maddeler itibariyle kamunun kısa, orta ve uzun vadede ne kadar gelirden yoksun kalacağını hükümet tarafından ortaya konulmaması da 5018 sayılı kanunun bu konudaki emredici hükümlerine aykırılık teşkil etmektedir.

Krizle karşı tedbir olarak Başbakanlıkta bir Ekonomik Koordinasyon Kurulu kurulmaktadır. Ekonomik Koordinasyon Kurulu Bakanlardan oluşmaktadır. Ekonomik Sosyal Konseye alternatif olarak kuruluyor izlenimi vermektedir. Bu kurulun görevleri arasında ortak olarak vurgulanan 'her alanda gerekli tedbirleri ve kararları almak' ifadesi dikkat çekmektedir.

Hükümetin küresel krizin başladığı 2007 Ağustos'undan bu yana krizle mücadele konusunda geldiği nokta "gerekli tedbirleri ve kararları almak" noktasıdır. Somut tedbirlere inşallah yavaş yavaş geleceğiz. Kim bilir, belki de kriz bu tedbirleri almaya gerek kalmadan kendiliğinden bitiverir.

Krizden, reel sektörde duran çarklarla birlikte en çok etkilenen işçiler olmuştur. Çünkü onların işsiz duruma geldiklerinde bir süre idare edebilecekleri sayın Başbakanın ifadesi ile 'zulada paraları' yoktur. Bu nedenle, işsiz kalanların ve işini kaybetme riski altında bulunanların işsizlik ödeneğine ve kısa çalışma ödeneğine acil ihtiyaçları vardır.

Kısa çalışma ödeneği ile ilgili bu tasarıdaki düzenleme, yasada var olan ödeneğin miktarını % 50 oranında artırmak ve ödeme süresini de 3 aydan 6 aya çıkartmaktan ibarettir. Hükümet kısa süreli çalışma ile ilgili düzenlemeyi gündeme getirirken kamuoyuna sanki kriz nedeniyle ilk kez uygulanacak bir düzenleme getiriyormuş gibi takdimde bulunmuştur. Bu doğru değildir. Kısa süreli çalışma ödeneği ile ilgili mevzuat ilk kez getirilmemektedir. Ancak uygulamanın ilk kez yapılmasını bekliyoruz. Çünkü yasada hüküm bulunmasına ve onca firma kapanma riski ile karşı karşıya olmasına rağmen, Ocak 2009 içinde, kısa çalışma ödeneğinden yararlananların sayısı sadece 651 kişi olmuştur. Umarız bu düzenlemeden sonra, işçilerin işlerini kaybetmelerini beklemeden hükümet kısa çalışma ödeneğini devreye sokma cesaretini gösterir.

Krizle mücadelede kullanmamız gereken bir diğer araç ise işsizlik sigortası fonudur.

Hükümet tasarısı ile birçok kanun teklifinin birleştirilerek görüşülmesine, söz konusu kanun tekliflerinden tasarıya eklenmek üzere birçok önerge verilmiş olmasına rağmen, hiç birinin kabul edilmemesi, iktidardan gelmeyen hiçbir kanun teklifinin yasalasma şansının olmadığını göstermesi bakımından önemlidir.

Demokratik Sol Parti Milletvekilleri tarafından daha önce TBMM'ne verilmiş olan İşsizlik Sigortası Kanununda Değişiklik Yapılması Hakkındaki Kanun Teklifi de 12 Şubat 2009 tarihinde Plan ve Bütçe Komisyonunda hükümetin TBMM'ne sevk ettiği İşsizlik Sigortası Kanunu ve Bazı Kanunlarda Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Tasarısı ile birleştirilerek görüşülmüştür.

Görüşmeler sırasında, kanun teklifinde yer alan değişikliklerin tasarısı metnine eklenmesi yolunda tarafımızdan üç ayrı önerge verilmiştir. Önergelerle, kriz dolayısıyla daha bir anlamlı hale gelen işsizliğin yarattığı olumsuzlukların hafifletilmesi amaçlanmıştır.

Bilindiği gibi elli yılı aşkın süredir yasalaştırılmayan İşsizlik Sigortası Kanunu 57. Ecevit Hükümeti döneminde yasalaştırılmıştı. Bu kanun sayesinde ki, krizi yaşadığımız bu günlerde Ocak ayı itibarıyla 244 bin 359 işsiz evine ekmek götürebilmektedir.

Geçmişte bazı büyük fonların, kötü yönetim ve siyasi müdahaleler sonucu açık vermesi nedeniyle, başlangıçta işsizlik sigortası fonu primleri ve fondan yararlanma koşulları biraz ihtiyatlı tespit edilmişti.

İşlerini kaybeden vatandaşlarımızın işsizlik ödeneğine hak kazanabilmeleri için gerekli olan koşullar iyileştirilerek, daha çok işsiz fondan yararlandırılması, krizin daha az sancılı atlatılmasını sağlayacaktır. Üstelik, 31 Ocak 2009 tarihi itibarıyla net varlığı 39.1 milyar TL olan fonun, önergelerin kabulü ile bir sıkıntı içine düşmesi de söz konusu olmayacaktır.

İşsiz kalan vatandaşlarımızdan, işsizlik ödeneği alabilmek umuduyla İŞKUR'a başvuranların yaklaşık yüzde 20'si yasadışı öngörülen koşullar ağır olduğu için bu yardımdan yararlanamamaktadır. Kriz ortamında bu işsizlerimizin içine düştükleri umutsuzluğu hissetmeye çalışmak gerekir.

Bu nedenle, komisyonda verilen önergelerimizle;

1. İşsizlik sigortası fonundan yararlanabilmek için hizmet akdinin sona ermesinden önceki son 120 gün prim ödeyerek sürekli çalışmış olma şartının 90 güne; maddede 600, 900 ve 1080 gün olarak belirlenen prim ödeme sürelerinin de sırasıyla 450, 675 ve 810 güne çekilmesini,
2. Hazinesinin, fondan borç aldığı paralara piyasaya ödediği faizin altında faiz ödememesini,
3. Ayrıca, fondan mesleki eğitime ayrılacak payın prim, faiz ve her türlü gelirler toplamının yüzde 10'undan az olmamasını,

Önermiştik.

Yukarıda da ifade edildiği gibi kriz için birer tedbir olarak düşünülen ve yapılan bu değişiklik önerilerine, sayın bakan kamuoyuna bu koşulların iyileştirilmesi yönünde beyanları olmasına rağmen karşı çıkmış ve iktidar grubuna mensup milletvekillerinin oylarıyla reddedilmiştir.

Şimdi de maddeler itibarıyla tasarının değerlendirilmesine aşağıda yer verilmektedir:

Çerçeve Madde 1- İşsizlik Sigortası Kanununa eklenen geçici 8 inci madde, 2008 ve 2009 yıllarında kısa çalışma ödeneğine hak kazananların kısa çalışma ödeneği ödeme süresini 3 aydan 6 aya çıkarmakta, miktarını da kısa çalışma ödeneğinin yarısı tutarında artırmaktadır. Ayrıca kısa çalışma ödeneği ödenen sürelerin daha sonra işsiz kalınması durumunda ödenecek olan işsizlik ödeneği ödeme süresinden mahsup edilmesi uygulaması da 2008 ve 2009 yılları için kaldırılmaktadır.

İşsizlik ödeneği ödenecek sürelerden mahsup işleminin bu iki yıl için kaldırılmış olması olumlu bulunmaktadır. Ancak yapılacak ödemenin işsiz kalanlara ödenen işsizlik ödeneğinden fazla olması, iş hukukumuzda işçi işveren arasında kurulan iş sözleşmesinde zaten zayıf konumda olan işçiyi daha çok işverene tabi konuma getirebilecektir. Düzenleme hem işveren hem de işçi lehine bir

düzenlemez. İşveren lehinedir, çünkü, iş akti sona erdirilmeyerek 6 ay süre ile işçinin ücreti kısa çalışma ödeneği adı altında İşsizlik Sigortası fonundan ödenecek ve işveren ihbar ve kıdem tazminatı ödemek zorunda kalmayacaktır. İşçi lehinedir, çünkü, iş akti korunduğu için, işsiz, işsiz kalınması durumunda İşsizlik Sigortası Fonundan alabileceği işsizlik ödeneğinden daha fazla ödenek alabilecektir. İki tarafın da lehine olan bu uygulamada, iş ilişkisinde zayıf konumda olan işçi, işsizlik ve daha düşük gelir elde etme tehdidi altında işverene daha bağımlı hale gelebilecektir.

Çerçeve Madde 4- 3 üncü fıkraya "9 uncu" ibaresinin eklenmesi, sigortalılığın sona ermesinin bildirilmemesi halinde verilen idari para cezasının bu belgenin verilmesi gereğini ortadan kaldırmayacağı anlamını taşımaktadır. 5510 sayılı kanunda yapılan değişiklikler sırasında unutulmuş bir husus burada düzenlenmektedir.

Maddeye eklenen c bendi ile de, 5510 sayılı kanunun 9 uncu maddesinin (a) bendinde belirtilen ve anılan kanunun 4 üncü maddesinin birinci fıkrasının (a) bendi kapsamındaki sigortalıların hizmet akitlerinin sona erdirildiği tarihin bildirilmesi yükümlülüğünü yerine getirmeyenlere idari para cezası verilmesi öngörülmektedir. Bu da, 5510 sayılı kanunda yapılan değişiklikler sırasında unutulmuş bir düzenlemedir.

Bu düzenlemeler, yasa tasarılarının hükümet tarafından hazırlanması ve TBMM'nde yasalaşma sırasında daha titiz davranılması gereğini ortaya koymaktadır.

Çerçeve Madde 6- Bu hükümle ilgili olarak Sağlık, Aile, Çalışma ve Sosyal İşler Komisyonunun da görüşlerinin belirlenmesine ihtiyaç vardır. Bu durum, yasaların hazırlanması ile ilgili kurallara uyulmamasının bir sonucudur. Birbiriyle irtibatı olmayan ve farklı komisyonların görev alanına girebilecek yasa değişikliklerinin tek bir tasarıda toplanmaması gerekir.

Çerçeve Madde 7- Dernekler Kanununun 10 uncu maddesinin ikinci fıkrası, derneklerin kamu kurum ve kuruluşları ile görev alanlarına giren konularda yürütülen ortak projelerde, kamu kurum ve kuruluşlarının projeye aynı ve nakdi katkılarını proje bedelinin % 50'si ile sınırlandırmaktadır.

Yapılan düzenleme, İş Kanununun 30 uncu maddesi çerçevesinde özürülülerin ve eski hükümlülerin mesleki eğitim ve mesleki rehabilitasyonu, kendi işlerini kurmaları, özürülülerin iş bulmasını sağlayacak destek teknolojilerine ilişkin projeler ile benzeri projelerde kamu kurum ve kuruluşlarının projeye katkı oranı sınırlaması aranmayacağını hükme bağlamaktadır.

Bu düzenleme sivil toplum örgütü olan derneklerin sosyal ve toplumsal çalışmalara katılımlarını sağlamak açısından prensip olarak itiraz edilmemesi gereken bir düzenlemedir. Ancak, söz konusu projelerde derneklerin hiçbir ayni ve nakdi katkısı olmayacağı için, hangi derneklerin projelerinin destekleneceği konusunda hiçbir kriter ve belirleme yapılmaması bir eksiklik olarak değerlendirilmekte ve siyasi kayırmacılığa açık görülmektedir.

Çerçeve Madde 9- 32 nci maddeden sonra gelmek üzere Kurumlar Vergisi Kanununa eklenen 32/ A maddesi indirimli kurumlar vergisini düzenlemektedir. Maddede sayılan bazı yatırımlar hariç kurumlar vergisi ve gelir vergisi mükelleflerinin yaptıkları teşvik belgesine bağlı bütün yatırımlar indirimli kurumlar vergisi uygulamasından yararlanacaktır. Yeni bir düzenleme yapılmaya kadar devamlı uygulanacak bir hükümdür. Bu nedenle salt krize karşı mücadele için getirilmiş bir tedbir olarak düşünülmemelidir. Bu teşvik eski yatırım indirimi uygulamasının yerini tutmaktadır.

Hazine Müsteşarlığı tarafından teşvik belgesine bağlanan yatırımlardan elde edilen kazançlar, yatırımlar kısmen veya tamamen devreye girdikçe Bakanlar Kurulunca kurumlar vergisi oranının % 90'ını geçmeyecek şekilde belirlenecek bir indirimden yararlanmaya başlayacaktır. İndirimden yararlanacak illeri, teşvik edilecek sektörleri ve bunlara ilişkin yatırım ve istihdam büyüklüklerini, illerin yararlanacakları katkı oranlarını belirlemeye Bakanlar Kurulu yetkili olacaktır.

Bu düzenleme, tekrar ifade etmeliyiz ki krizden çıkışla ilgili kısa vadeli bir tedbir değildir. Hükümet bu düzenleme ile bugüne kadarki "sanayi envanteri çıkarıyoruz, buna uygun teşvikler getireceğiz" şeklindeki beyanlarını bu kez yasa maddesine geçirmiş olmaktadır. Henüz yapılmış bir şey yok. Bakanlar kurulunun yapacağı ikincil düzenlemeleri bekleyeceğiz.

Görüldüğü üzere, daha önce varlık barışı yasasında ve sicil affı yasasında olduğu gibi bu düzenlemeden de krize yönelik somut bir çıkış önerisi çıkmamıştır. Hükümet krizle ilgili somut öneriler geliştirememekte ve krizi yönetememektedir. 'Ölen ölür, kalan sağlar bizimdir' anlayışını sürdürmektedir.

Çerçeve Madde 11- 3065 sayılı Katma Değer Vergisi Kanununun 12 nci maddesinin birinci fıkrasının (b) bendinin birinci paragrafındaki "Gümrük Müsteşarlığının görüşü alınmak suretiyle Maliye Bakanlığı yetkilidir" ibaresinin "Maliye Bakanlığının görüşü alınmak suretiyle Gümrük Müsteşarlığı yetkilidir" şeklinde değiştirilmesi, paragrafta sayılan işlerin fiilen Gümrük Müsteşarlığı tarafından yapılması nedeniyle daha uygun olur.

Çerçeve Madde 12- Eskiden, yıl içinde mahsuben iade edilemeyen KDV nakden iade edilirken, yapılan düzenleme, yıl içinde nakden iade uygulamasını kaldırmakta, izleyen yılda istenmesi halinde iade edilebileceğini veya iade yerine mahsuben iade işlemine devam edileceğini hükme bağlamaktadır. Bu düzenlemenin fiili sonucu şudur: İdare maddede öngörülen nakden iade uygulamasına son vererek, iade hakkını mükellefin izleyen yıllar borçlarına mahsup edilmek üzere dilediği gibi birden çok yıla aktarabilecektir. Bu düzenleme Katma Değer Vergisi kanununun mahsup ve iade sistemine uygun bir düzenleme olmamıştır.

Çerçeve Madde 13- 3065 sayılı Kanunun Geçici 12 nci maddesinde yapılan değişiklikle, 320 sayılı Kanun Hükmünde Kararnamenin ek 2 nci maddesi kapsamındaki şans oyunları işletme lisansı verilmesi işlemlerinin KDV'den müstesna tutulması uygun görülmemektedir.

Çerçeve Madde 20- Ahıska Türklerinin Türkiye'ye Kabulü ve İskanına Dair Kanunda yapılan değişikliğin de Plan ve Bütçe Komisyonunda görüşülmemesi, başka bir tasarıda düzenlenmesi ve ilgili komisyonunda görüşülmesi gerekirdi.

Çerçeve Madde 23- 4562 sayılı Organize Sanayi Bölgeleri Kanununun geçici 7 nci maddesine eklenen fıkra ile; organize sanayi bölgelerinin bulunduğu yerlerle ilgili olarak, mera vasıflı taşınmazlar hakkında; ilgili kamu idarelerince daha önce yapılan kamulaştırma ve diğer işlemler, tezyidi bedel dahil kamulaştırma, faiz ve diğer bedellerin ödenmesi kaydıyla geçerli kabul edileceği, bu işlemlere dayanılarak ilgili gerçek ve tüzel kişiler adına tapuda yapılan tescillerin korunacağı, mülkiyete yönelik Hazinece dava açılmayacağı, açılmış davalardan vazgeçileceği, açılan davalar sonucunda bu taşınmazların mera olarak sınırlandırılmasına ve özel sicile yazılmasına dair verilen ve kesinleşen mahkeme kararlarının uygulanmayacağı ve bu kararlar uyarınca tapu kütüklerine konulan şerhlerin terkin edileceği hükme bağlanmaktadır.

Mevzuat Hazırlama Usul ve Esasları Hakkında Yönetmeliğin Taslak Hazırlamada Uyulacak ilkeler başlıklı 4 üncü maddesinin birinci fıkrasının (c) bendindeki "Taslaklar hazırlanırken yargı kararları göz önünde bulundurulur." hükmünü burada hatırlatmakta yarar vardır.

Bu madde, hukuk devletini hiçe saymanın ve parlamento çoğunluğu ile her şeyin yapılabileceğini zannetmenin acı bir örneğidir. Hukuk devletine yakıştırmayacak bu anlayış karşısında bizim daha fazla söyleyecek sözümüz olamaz (!)

Çerçeve Madde 24- Ek madde 3'ün birinci fıkrasında yer alan "31/8/1956 tarihli ve 6831 sayılı Orman Kanununa tabi alanlar hariç olmak üzere" ibaresinin "31/8/1956 tarihli ve 6831 sayılı Orman Kanununa tabi alanlarla (2/B sahaları dahil) mera vasıflı taşınmazlar hariç olmak üzere" şeklinde değiştirilmesi uygun olacaktır. Eğer bu değişiklik yapılmaz ise, 2/B sahaları ile mera vasıflı taşınmazlar da kullanma iznine konu edilebilir. Gerçekten de, 2/B uygulaması ile orman dışına çıkarılan yerler hazine adına orman dışına çıkarılmıştır ve orman kanununa tabi değildir. Bu nedenle, tasarıdaki düzenleme şekli 2/B sahalalarının da kullanma iznine konu edilmesine müsaittir.

Çerçeve Madde 25- 4706 sayılı kanuna eklenen geçici 11 inci madde ile Kültür ve Tabiat Varlıklarını Koruma Kanunu uyarınca sit alanı ilan edilmesi nedeniyle kesin inşaat yasağı getirilen alanlarda kalan taşınmazlar için bu maddenin yayımı tarihinden önce düzenlenmiş olup 31.12.2011 tarihine kadar kullanılmayan veya kısmen kullanılan belgelerin iptal edileceği ve yenisinin düzenlenmeyeceği hükme bağlanmaktadır. Bu düzenleme ile ilgili maddede yer alan süre uzatılmaktadır. Söz konusu sit alanlarının korunması açısından sürekli olarak süre uzatılması uygun görülmemektedir. Çünkü bu düzenleme bundan sonraki uzatmalara da kapı aralamaktadır.

Çerçeve Madde 26- Bu düzenleme ile 2009 yılı bütçesine, uygulamanın henüz ikinci ayında, TMO' nun finansman açığını karşılamak üzere 1 milyar TL tutarında ek ödenek kaydetme yetkisi verilmektedir. Bu ihtiyaç herhalde bugün ortaya çıkmış değildir. Bu da hükümetin, birkaç ay ötesini dahi göremediğini göstermektedir.

Çerçeve Madde 27- 3294 sayılı Sosyal Yardımlaşma ve Dayanışmayı Teşvik Kanununun 4 üncü maddesinin beşinci fıkrasında yapılan değişiklikle, bu maddenin (d) bendinde yer alan trafik para cezası hasılatı hakkında Kabahatler Kanununun 17 nci maddesinin 3 üncü fıkrasının birinci cümlesi hükmünün uygulanmayacağı öngörülmektedir. Uygulanmayacağı belirtilen hüküm, söz konusu cezaların genel bütçeye gelir kaydedileceğini düzenlemektedir. Bu düzenleme, söz konusu cezaların bütçeye gelir kaydedilmeden fon hesabına aktarılabilmesine imkân tanımaktadır ki bu uygulama Hazine birliği ilkesi ile bağdaşmamaktadır.

Çerçeve Madde 28- 3056 sayılı Başbakanlık Teşkilatı Hakkında Kanun Hükmünde Kararnamenin Değiştirilerek Kabulü Hakkında Kanuna eklenen Ek madde 9 ile Ekonomik Koordinasyon Kurulu kurulmaktadır.

Hükümet iki yıl gecikmeli olarak krize karşı mücadelede kamu kurum ve kuruluşları arasında eşgüdüm sağlamak üzere Ekonomi Koordinasyon Kurulu kurmakta ve sürekli olarak üst kurullar ve üst kurulları da koordine edecek 'en üst' kurullar kurmaya devam etmektedir.

Maliye, Hazine ve DPT başta olmak üzere birçok bakanlık ve kuruluşa ait görevler yeni kurulan bu kurula da verilmektedir.

Sürekli üst kurullar yaratarak sorunlarımıza çözümler üretmediğimiz ortada.

Öyle anlaşılıyor ki ekonomide eşgüdümü sağlamakla görevlendirilen Başbakan Yardımcısı da bu görevi yerine getirememiştir.

Hükümetin küresel krizin başladığı 2007 Ağustos'undan bu yana krizle mücadelede gelebildiği nokta "gerekli tedbirleri ve kararlan almak" noktasıdır.

Bu alanda, ekonomide eşgüdümü sağlamak ve çok başlılığa son vermek için Maliye, Hazine, DPT ve uygun görülecek diğer birimlerin içinde yer alacağı güçlü bir Ekonomi ve Maliye Bakanlığına ihtiyaç var gibi görülüyor.

Çerçeve Madde 30- Bir meslek kuruluşu olan baro üyelerinin ödenmeyen baro keseneği borcunun tamamının ödenmesi durumunda faizlerin silineceğine dair yasal düzenleme yapılmasının doğru olmadığı kanaatindeyim. İlgili mevzuatında hüküm yoksa, yasa ile bu konuda meslek odasında yetkinin hangi organa verileceğinin belirlenmesi yerinde olur.

Çerçeve Madde 32- Üyelerin oda ve borsalara, oda ve borsaların da birliğe olan ödenmiş veya altı ay içinde ödenecek aidat borçlarının gecikme zamlarının silineceğine dair yasal düzenlemenin de doğru olmadığı kanaatindeyim. İlgili mevzuatında hüküm yoksa, yasa ile bu konuda oda ve borsalarda yetkinin hangi organa verileceğinin belirlenmesi yerinde olur.

Çerçeve Madde 33- (1) İşsizlik Sigortası Kanununun geçici 7 inci maddesinde yapılan değişiklikle, yeni istihdamda işveren primine verilen desteğin süresi kriz nedeniyle bir yıldan iki yıla çıkarılmakta ve Aralık 2008 ile Ocak 2009'da Sosyal Güvenlik Kurumuna verilen bildirgelerde yer almayanlar da kapsama dahil edilmektedir. Bu düzenleme prensip olarak uygun görülmele beraber, işsizlik sigortasından yapılan bu ödemelerin tayin edilecek bir vade sonunda fona iade edileceğine ilişkin bir düzenleme mutlaka yapılmalıdır.

(2) 5510 sayılı kanunun 5 inci maddesinin (b) bendine" meslek liselerinde okumakta iken veya yüksek öğrenimleri sırasında zorunlu staja tabi tutulan öğrencilerin" grubuna aynı statüde olmayan ve kısmi zamanlı çalışan öğrencilerin alınması ve kısmi zamanlı çalıştıkları sürelerin uzun vadeli sigortalılık süresinden sayılmaması uygun görülmemektedir. Bu öğrencilerin, devlet ve vakıf üniversitelerine maliyetinin yüksek olacağı düşüncesi ile bu değişikliğin getirilmiş olduğu anlaşılmaktadır. Stajyer öğrenci statüsünde emeğin sömürülmesinin kabulü mümkün değildir. Üniversitelere, uzun vadeli sigorta kollarına tabi tutulmadan asgari ücretten kısmi zamanlı öğrenci çalıştırma yetkisi verilmesi, emeğe karşı yapılmış bir haksızlık ve saygısızlık olarak değerlendirilmektedir.

Tasarı ile yapılan bu düzenleme, 5510 sayılı yasanın getirdiği düzenlemeyi 2547 sayılı kanunun 46 ncı maddesindeki önceki düzenlemeye geri götürmektedir. Eskiden düzenlemenin bu şekilde olması 5510 sayılı kanundaki düzenlemeden geri adım atılmasını gerektirmemelidir.

(3) Bu bent ile "sosyal güvenlik kurumları" 4749 sayılı Kamu Finansmanı ve Borç Yönetiminin Düzenlenmesi Hakkında kanun kapsamına alınmıştır.

İlave edilecek ibarenin" Sosyal Güvenlik Kurumları" yerine" Sosyal Güvenlik Kurumu" şeklinde olması gerektiği düşünülmektedir. Çünkü 3146 sayılı Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı Teşkilat Kanununun 30 uncu maddesinde bakanlığın ilgili kuruluşları arasında Sosyal Güvenlik Kurumu ve Türkiye İş Kurumu gösterilmiştir.

Düzenlemede Türkiye İş Kurumu da kapsanmak üzere Sosyal Güvenlik Kurumları ibaresi çoğul kullanılmış ise, bu doğru olmamıştır. Doğrusu tekil kullanmak ve yanına Türkiye İş Kurumu'nu da eklemektir.

(6) Kurumlar Vergisi Kanunu'nun 4 üncü maddesinin (g) bendinde Milli Piyango İdaresi kurumlar vergisinden müstesna tutulmaktaydı.

Bu bentte yapılan değişiklikle milli piyango'nun şans oyunları lisans veya işletim hakkını hâsılâtın belli oranında hesaplanan pay karşılığında devralan kurumların kurumlar vergisinden müstesna tutulmayacağı öngörülmektedir. Bu yerinde bir düzenleme olmuştur. Buna karşılık, 5602 sayılı Şans Oyunları Hâsılâtından Alınan Vergi, Fon ve Payların Düzenlenmesi Hakkında Kanunun 3 üncü maddesinde tanımlanan kurum ve kuruluşların kurumlar vergisinden müstesna tutulması ise uygun görülmemektedir.

Ayrıca, düzenleme bu haliyle yasalâşacaksa, "3 üncü maddesinde tanımlanan ilgili kurum ve kuruluşlar." ibaresinin "3 üncü maddesinin (ç) bendinde tanımlanan ilgili kurum ve kuruluşlar." şeklinde düzeltilmesi gerekmektedir.

(8) 6802 sayılı Gider Vergileri Kanunu'nun 29 uncu maddesinin (t) bendinde yapılan değişiklikle Banka ve Sigorta Muameleleri Vergisi için öngörülen istisnada değişiklik yapılarak, emeklilik yatırım fonlarının sermaye piyasalarında yaptıkları işlemler nedeniyle elde ettikleri paralar için getirilen istisna, menkul kıymet yatırım fonlarının ve menkul kıymet yatırım ortaklıklarının elde ettikleri paraları da kapsayacak şekilde genişletilmektedir. Böylece, emeklilik fonları bu teşvikle ilgili bugüne kadarki ayrıcalıklı konumunu kaybetmiş olmaktadır.

(9) 492 sayılı Harçlar Kanununun mükerrer 138 inci maddesindeki "maktu harçları yarısına kadar, nispi harçları ise bu fıkra ile artırılmadan önceki seviyelerine indirmeye," ibaresi "maktu harçları yarısına, nispi harçları ise Kanunla belirlenen oranların onda birine kadar indirmeye," şeklinde değiştirmekle, kanunla belirlenen harçların alt sınırını kanuni hadlerin de onda biri düzeyine indirme yetkisi verilmektedir ki bu durum Anayasa'ya aykırıdır. Çünkü Anayasamızın 73 üncü maddesinin üçüncü fıkrası "Vergi, resim, harç ve benzeri mali yükümlülüklerin muafık, istisnalar ve indirimleri oranlarına ilişkin. Hükümlerin de kanunun belirttiği yukarı ve aşağı sınırlar içinde değişiklik yapmak yetkisi Bakanlar Kuruluna verilebilir." denilmektedir.

(10/c) 5602 sayılı Şans Oyunları Hâsılâtından Alınan Vergi, Fon ve Payların Düzenlenmesi Hakkında Kanunun 8 inci maddesinin ikinci fıkrasında yapılan değişiklikle, eksik hesaplanan kamu paylarının merkez saymanlık hesabına değil de muhasebe birimi hesabına yatırılacak olması, 5018 sayılı kanunda öngörülen Hazine veznesi dışında başka vezne ya da hesap açılmayacağı hükmüne aykırı bulunmaktadır.

(17/a) 4706 sayılı Hazineye Ait Taşınmaz Malların Değerlendirilmesi ve Katma Değer Vergisi Kanununda Değişiklik Yapılması Hakkında Kanunda yapılan değişiklikle, Hazineye ait taşınmazların organize hayvancılık yapacaklar ile kamu kurum ve kuruluşlarına 492 sayılı Harçlar Kanununun 63 üncü maddesinde yer alan harca esas değer üzerinden doğrudan satılabileceği hükmü yürürlükten kaldırılmaktadır. Ayrıca maddede sayılan diğer amaçlarla satış için aranan en az on milyon ABD Doları karşılığı Türk Lirası tutarında ve en az elli kişi istihdam sağlayacak yatırım yapacaklara koşulu kaldırılmaktadır. Değişiklik olumlu değerlendirilmemektedir.

Geçici Madde 1- Tasarının geçici 1 inci maddesi ile menkul kıymet yatırım fonlarının sermaye piyasalarında yaptıkları işlemlerle ilgili olarak, bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten önceki dönemler için banka ve sigorta muameleleri vergisi tarhiyatı yapılamayacağı, daha önce yapılan tarhiyatlardan vazgeçileceği ve tahakkuk eden tutarların terkin edileceği yönündeki düzenleme geriye doğru af niteliği taşıdığından uygun görülmemektedir.

Geçici Madde 4- Bu Kanunun yayımlandığı tarihten önce yeterlik sınavına giren vergi denetmen yardımcılarında, yapılan bu sınavlarda başarılı olamayan ve halen Gelir İdaresi Başkanlığı kadrolarında görev yapanların, bu Kanunun yayımlandığı tarihten itibaren altı aydan az olmamak üzere Gelir İdaresi Başkanlığı tarafından belirlenecek tarihte bir defaya mahsus olmak üzere düzenlenecek yeterlik sınavına çağrılacakları hükme bağlanmaktadır.

Kariyer uzmanlıklarda yeterlik sınavında başarılı olamayanlar için yasal düzenleme ile sınav hakkı verilmesi, benzer uygulamalara kapı açacaktır. Bu nedenle düzenleme uygun görülmemektedir.

Yukarıda açıklanan gerekçelerle çoğunluk görüşüne iştirak edilememiştir.

Bilgilerine saygıyla sunulur.

Harun Öztürk

İzmir

HÜKÜMETİN TEKLİF ETTİĞİ METİN
İŞSİZLİK SİGORTASI KANUNU İLE BAZI KANUNLARDA DEĞİŞİKLİK YAPILMASI
HAKKINDA KANUN TASARISI

MADDE 1- 25/8/1999 tarihli ve 4447 sayılı Kanununun;

a) Geçici 7 nci maddesinin birinci fıkrasındaki “bu maddenin yürürlük tarihinden önceki altı aylık dönemde” ibaresi “bu maddenin yürürlük tarihinden önceki altı aya veya 2008 yılı Aralık ve 2009 yılı Ocak aylarına ilişkin Sosyal Güvenlik Kurumuna verilen” şeklinde ve “bir yıl” ibaresi “iki yıl” olarak değiştirilmiştir.

b) Geçici 7 nci maddesinden sonra gelmek üzere aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

“GEÇİCİ MADDE 8- 2008 ve 2009 yıllarında kısa çalışma için yapılan başvurulara münhasır olmak üzere, ek 2 nci maddenin ikinci fıkrasında kısa çalışma için öngörülen azami üç aylık süre, altı ay olarak uygulanır; üçüncü fıkrasında öngörülen kısa çalışma ödeneği miktarı % 50 oranında artırılarak ödenir ve kısa çalışma ödeneği olarak yapılan ödemeler, başlangıçta belirlenen işsizlik ödeneği süresinden düşülmez. Bu madde kapsamında uygunluk tespiti yapılmış olan başvurular için kısa çalışma süresi işverenin talebi doğrultusunda uzatılır.”

MADDE 2- 31/5/2006 tarihli ve 5510 sayılı Sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık Sigortası Kanununun;

a) 5 inci maddesinin birinci fıkrasının (b) bendine “meslek liselerinde okumakta iken veya yüksek öğrenimleri sırasında zorunlu staja tabi tutulan öğrenciler” ibaresinden sonra gelmek üzere “ile 2547 sayılı Yükseköğretim Kanununun 46 ncı maddesine tabi olarak kısmi zamanlı çalıştırılan öğrencilerden aylık prime esas kazanç tutarı, 82 nci maddeye göre belirlenen günlük prime esas kazanç alt sınırının otuz katından fazla olmayanlar” ibaresi eklenmiştir.

b) 97 nci maddesinin yedinci fıkrası “Sağlık hizmeti sunucuları, sunmuş oldukları hizmetlere ilişkin fatura ve eki belgeleri Kurumun belirleyeceği tarihe kadar Kuruma teslim ederler. Teslim edilen fatura bedelinin tamamı, fatura teslim tarihinden itibaren, altmış gün içinde tahakkuk edecek alacaklarına mahsup edilmek üzere sağlık hizmet sunucularına ödenebilir. Fatura ve eki belgeler üzerindeki incelemeler, teslim tarihinden itibaren en geç altı ay içinde tamamlanarak avans hesabı kapatılır. Altı aylık inceleme süresinin takip eden mali yıla sirayet etmesi durumunda, 5018 sayılı Kamu Mali Yönetimi ve Kontrol Kanununun 35 inci maddesindeki akreditiflere ilişkin hükümler uygulanır.” şeklinde değiştirilmiştir.

c) 100 üncü maddesinin dördüncü fıkrasından sonra gelmek üzere aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

“Üçüncü fıkra hükümleri çerçevesinde yetkilendirilen kamu idaresi, yetkilendirildiği hususlarla sınırlı olarak kendi mevzuatında yer alan yetkileri kullanabilir.”

ç) 102 nci maddesinin birinci fıkrasına aşağıdaki bent eklenmiş, ikinci fıkrasında yer alan “(a) ve (b) bentlerinde” ibaresi “(b) bendinde” olarak değiştirilmiş ve üçüncü fıkrasında geçen “8 inci,” ibaresinden sonra gelmek üzere “9 uncu,” ibaresi eklenmiştir.

“j) 9 uncu maddesinin birinci fıkrasının (a) bendine göre sigortalılığı sona erenlere ilişkin bildirim ile 506 sayılı Kanunun geçici 20 nci maddesinde yer alan sandıklara, sandık iştirakçiliğinin başlama veya sona ermesine ilişkin bildirim süresi içinde ya da Kurumca belirlenen şekle ve usule uygun olarak yapmayanlar veya Kurumca internet, elektronik veya benzeri ortamda göndermekle zorunlu tutulduğu halde anılan ortamda göndermeyenler hakkında, her bir sigortalı veya sandık iştirakçisi için asgari ücret tutarında idari para cezası uygulanır.”

d) 107 nci maddesinden sonra gelmek üzere aşağıdaki madde eklenmiştir.

“Kuruma yapılan bazı bildirimlerin yeterli sayılması

EK MADDE 1- İşverenler tarafından 8 inci, 9 uncu ve 11 inci maddelere göre Kuruma yapılan sigortalı ve işyerlerine ilişkin bildirimler; 5953 sayılı Basın Mesleğinde Çalışanlar ile Çalıştıranlar Arasındaki Münasebetlerin Tanzimi Hakkında Kanununun 3 üncü maddesi, 2821 sayılı Sendikalar Kanununun 62 nci maddesi, 25/8/1999 tarihli ve 4447 sayılı Kanununun 48 inci maddesi ve 4857 sayılı İş Kanununun 3 üncü maddesi hükümleri uyarınca Bakanlık ile ilgili bölge müdürlüklerine ve Türkiye İş Kurumuna yapılması gereken bildirimlerin yerine geçer.

Ticaret sicili memurluklarınca işyeri tesciline ilişkin Kuruma yapılan bildirimlerin dışında, ayrıca Bakanlık ilgili bölge müdürlüğüne bildirimde bulunulmaz.

Geçici 20 nci maddede belirtilen sandıklar, Kuruma devir tarihine kadar iştirakçilerinin sandıkla ilgilerinin başlama ve sona ermesine ilişkin bildirimlerini en geç on gün içinde Kuruma yaparlar.

Bu maddenin uygulanmasına ilişkin usul ve esaslar Bakanlıkça çıkarılacak yönetmelikle belirlenir.”

MADDE 3- 5/5/1983 tarihli ve 2822 sayılı Toplu İş Sözleşmesi, Grev ve Lokavt Kanununun 12 nci maddesinin üçüncü fıkrasının sonuna aşağıdaki cümle eklenmiştir.

“Bakanlık; yetkili sendikanın belirlenmesinde ve istatistiklerin düzenlenmesinde, kendisine gönderilen üyelik ve istifa bildirimleri ile Sosyal Güvenlik Kurumuna yapılan işçi bildirimlerini esas alır.”

MADDE 4- 4/11/2004 tarihli ve 5253 sayılı Dernekler Kanununun 10 uncu maddesinin ikinci fıkrasının sonuna aşağıdaki cümle eklenmiştir.

“4857 sayılı İş Kanununun 30 uncu maddesi çerçevesinde özürülülerin ve eski hükümlülerin mesleki eğitim ve mesleki rehabilitasyonu, kendi işlerini kurmaları, özürülülerin iş bulmasını sağlayacak destek teknolojilerine ilişkin projeler ile benzeri projelerde bu oran aranmaz.”

MADDE 5- 9/1/1985 tarihli ve 3146 sayılı Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığının Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanuna aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

“GEÇİCİ MADDE 15- Bakanlık başmüfettiş ve müfettişleri için aranan öğrenim şartlarını taşımaları kaydıyla, Bakanlıklar ile bağlı ve ilgili kuruluşlarında müfettiş unvanını ihraz edenler Bakanlıktaki müfettiş kadrolarına, aynı kurumlarda başmüfettiş unvanını ihraz edenler ise Bakanlıktaki başmüfettiş kadrolarına, bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten itibaren altı ay içinde naklen atanabilirler.”

MADDE 6- 28/3/2002 tarihli ve 4749 sayılı Kanunun 2 nci maddesinin birinci fıkrasına “merkezi yönetim kapsamındaki kamu idareleri,” ibaresinden sonra gelmek üzere “sosyal güvenlik kurumları,” ibaresi eklenmiştir.

MADDE 7- 22/5/2003 tarihli ve 4857 sayılı İş Kanununun 18 inci maddesinin üçüncü fıkrasının (c) bendine “Mevzuattan veya sözleşmeden doğan haklarını takip” ibaresinden sonra gelmek üzere “veya yükümlülüklerini yerine getirmek” ibaresi eklenmiştir.

MADDE 8- 31/12/1960 tarihli ve 193 sayılı Gelir Vergisi Kanununun;

a) 32 nci maddesinin dördüncü fıkrasından sonra gelmek üzere aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

“Ücretlerin vergilendirilmesinde asgarî geçim indirimi uygulandıktan sonra, varsa teşvik amaçlı diğer indirim ve istisnalar dikkate alınır.”

b) 89 uncu maddesinin birinci fıkrasına aşağıdaki bent eklenmiştir.

“11. İktisadi işletmeleri hariç, Türkiye Kızılay Derneğine makbuz karşılığı yapılan aynı ve nakdi bağlı ve yardımların tamamı.”

c) 99 uncu maddesinde yer alan “Muhtasar beyannamenin şekil, içerik ve eklerini belirlemeye” ibaresi “Muhtasar beyannamenin şekil, içerik ve ekleri ile üçer aylık verilen beyannamelerin dönemini aylık olarak belirlemeye” şeklinde değiştirilmiştir.

ç) 119 uncu maddesine aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

“Maliye Bakanlığı, 94 üncü maddeye göre tevkifat yapacaklardan 10 ve daha az hizmet erbabı çalıştıranlar ile hizmet erbabı çalıştırmayanlara ilişkin olarak beyanname verme süresinden itibaren üç ayı geçmeyecek şekilde, ödeme zamanı belirlemeye yetkilidir.”

d) Geçici 74 üncü maddesinden sonra gelmek üzere aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

“GEÇİCİ MADDE 75- 10/2/2005 tarihli ve 5300 sayılı Tarım Ürünleri Lisanslı Depoculuk Kanunu kapsamında düzenlenen ürün senetlerinin elden çıkarılmasından doğan kazançlar 31/12/2013 tarihine kadar gelir ve kurumlar vergisinden müstesnadır.

İstisna edilen bu kazançlar üzerinden 94 üncü madde kapsamında tevkifat yapılmaz. Münhasıran bu kazançlar için gelir vergisi mükelleflerince yıllık beyanname verilmez.”

MADDE 9- 13/6/2006 tarihli ve 5520 sayılı Kurumlar Vergisi Kanununun;

a) 4 üncü maddesinin birinci fıkrasının (g) bendinde yer alan “Milli Piyango İdaresi Genel Müdürlüğü.” ibaresi “Şans oyunları lisans veya işletim hakkının hasılatın belli oranında hesaplanan pay karşılığında verilmesi halinde bu hakkı devralan kurumlar hariç olmak üzere, 14/3/2007 tarihli ve 5602 sayılı Şans Oyunları Hasılatından Alınan Vergi, Fon ve Payların Düzenlenmesi Hakkında Kanunun 3 üncü maddesinde tanımlanan ilgili kurum ve kuruluşlar.” şeklinde değiştirilmiştir.

b) 10 uncu maddesinin birinci fıkrasına aşağıdaki bent eklenmiştir.

“f) İktisadi işletmeleri hariç, Türkiye Kızılay Derneğine makbuz karşılığı yapılan aynı ve nakdi bağlı ve yardımların tamamı.”

c) 32 nci maddesinden sonra gelmek üzere aşağıdaki 32/A maddesi eklenmiştir.

“İndirimli kurumlar vergisi

MADDE 32/A- (1) Finans ve sigortacılık sektörlerinde faaliyet gösteren kurumlar, iş ortaklıkları, taahhüt işleri, 16/7/1997 tarihli ve 4283 sayılı Kanun ile 8/6/1994 tarihli ve 3996 sayılı Kanun kapsamında yapılan yatırımlar ile rödovans sözleşmelerine bağlı olarak yapılan yatırımlar hariç olmak üzere, ikinci fıkrada belirtilen ve Hazine Müsteşarlığı tarafından teşvik belgesine bağlanan yatırımlardan elde edilen kazançlar, yatırımın kısmen veya tamamen işletilmesine başlanılan hesap döneminden itibaren yatırıma katkı tutarına ulaşıncaya kadar indirimli oranlar üzerinden kurumlar vergisine tabi tutulur.

(2) Bu maddenin uygulamasında yatırıma katkı tutarı, indirimli kurumlar vergisi uygulanmak suretiyle tahsilinden vazgeçilen vergi yoluyla yatırımların Devletçe karşılanacak tutarını, bu tutarın yapılan toplam yatırıma bölünmesi suretiyle bulunacak oran ise yatırıma katkı oranını ifade eder. Bakanlar Kurulu;

a) İstatistikî bölge birimleri sınıflandırması ile kişi başına düşen milli gelir ve sosyo-ekonomik gelişmişlik düzeylerini dikkate almak suretiyle illeri gruplandırmaya ve gruplar itibarıyla teşvik edilecek sektörleri ve bunlara ilişkin yatırım ve istihdam büyüklüklerini belirlemeye,

b) Her bir il grubu için yatırıma katkı oranını % 25'i, yatırım tutarı 50 milyon Türk Lirasını aşan büyük ölçekli yatırımlarda ise % 45'i geçmemek üzere belirlemeye, kurumlar vergisi oranını % 90'a kadar indirimli uygulatmaya,

c) Yatırım harcamaları içindeki arsa, bina, kullanılmış makine, yedek parça, yazılım, patent, lisans ve know-how bedeli gibi harcamaların oranlarını ayrı ayrı veya topluca sınırlandırmaya, yetkilidir.

(3) İkinci fıkraya göre yatırıma katkı ve vergi oranı farklı illerde aynı mükellef tarafından yapılan yatırımlarda, toplam yatırımın her bir ile isabet eden oranına göre ilgili ilin yatırıma katkı oranı ve indirimli vergi oranı uygulanır.

(4) Tevsi yatırımlarda, elde edilen kazancın işletme bütünlüğü çerçevesinde ayrı hesaplarda izlenmek suretiyle tespit edilebilmesi halinde, indirimli oran bu kazanca uygulanır. Kazancın ayrı bir şekilde tespit edilememesi halinde ise indirimli oran uygulanacak kazanç, yapılan tevsi yatırım tutarının, dönem sonunda kurumun aktifine kayıtlı bulunan toplam sabit kıymet tutarına (devam eden yatırımlara ait tutarlar da dahil) oranlanması suretiyle belirlenir. Bu hesaplama sırasında işletme aktifinde yer alan sabit kıymetlerin kayıtlı değeri, yeniden değerlendirilmiş tutarları ile dikkate alınır. İndirimli oran uygulamasına yatırımın kısmen veya tamamen faaliyete geçtiği geçici vergi döneminde başlanır.

(5) Hesap dönemi itibarıyla ikinci fıkrada belirtilen şartların sağlanmadığının tespit edilmesi halinde, söz konusu vergilendirme döneminde indirimli vergi oranı uygulanması nedeniyle zamanında tahakkuk ettirilmemiş vergiler, vergi ziyayı cezası uygulanmaksızın gecikme faiziyle birlikte tahsil olunur.

(6) Yatırımın faaliyete geçmesinden önce devri halinde, devralan kurum, aynı koşulları yerine getirmek kaydıyla indirimli vergi oranından yararlanır.

(7) Yatırımın kısmen veya tamamen faaliyete geçmesinden sonra devri halinde indirimli vergi oranından devir tarihine kadar devreden, devir tarihinden sonra ise devralan, aynı koşulları yerine getirmek kaydıyla yatırıma katkı tutarının kalan kısmı için yararlanır.

(8) Bu madde gelir vergisi mükellefleri hakkında da uygulanır.

(9) Bu maddenin uygulanmasına ilişkin usul ve esasları belirlemeye Maliye Bakanlığı yetkilidir.”

ç) Geçici 2 nci maddesinden sonra gelmek üzere aşağıdaki geçici maddeler eklenmiştir.

“GEÇİCİ MADDE 3- (1) Bu Kanunun 2 nci maddesinin birinci fıkrasında belirtilen fonlardan, katılımcıları ya da kurucuları tam mükellef gerçek kişi veya kurum olmayanların portföylerini yöneten ve Sermaye Piyasası Kurulunun izniyle kurulan portföy yönetim şirketleri, geçici 1 inci maddenin üçüncü fıkrasının uygulanması yönünden bu fonların iş merkezi olarak değerlendirilmez, daimi temsilcileri sayılır.

GEÇİCİ MADDE 4- (1) Münhasıran tekstil, konfeksiyon ve hazır giyim, deri ve deri mamulleri sektörlerinde faaliyette bulunanlardan üretim tesislerini Bakanlar Kurulunca belirlenen illere 31/12/2010 tarihine kadar nakleden ve asgari 100 kişilik istihdam sağlayan mükelleflerin, bu illerdeki işletmelerinden sağladıkları kazançlar için nakil tarihini izleyen hesap döneminden itibaren beş yıl süreyle kurumlar vergisi oranını % 75'i geçmemek üzere indirimli uygulatmaya Bakanlar Kurulu yetkilidir. Bu madde hükmünden gelir vergisi mükellefleri de yararlanır. Bu maddenin uygulanmasına ilişkin usul ve esasları belirlemeye Maliye Bakanlığı yetkilidir.”

MADDE 10- 25/10/1984 tarihli ve 3065 sayılı Katma Değer Vergisi Kanununun;

a) 1 inci maddesinin birinci fıkrasının (3) numaralı bendinin (d) alt bendi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“d) Müzayede mahallerinde ve gümrük depolarında yapılan satışlar ile 10/2/2005 tarihli ve 5300 sayılı Tarım Ürünleri Lisanslı Depoculuk Kanununa göre düzenlenen ürün senetlerinin, senedin temsil ettiği ürünü depodan çekecek olanlara teslimi,”

b) 9 uncu maddesine aşağıdaki (3) numaralı fıkra eklenmiştir.

“3. 5300 sayılı Kanuna göre düzenlenen ürün senetlerinin, senedin temsil ettiği ürünü depodan çekecek olanlara teslimine ait katma değer vergisinin ödenmesinden lisanslı depo işleticileri sorumludur.”

c) 10 uncu maddesinin birinci fıkrasına aşağıdaki bent eklenmiştir.

“k) 5300 sayılı Kanuna göre düzenlenen ürün senetlerinin temsil ettiği ürünlerin depodan çekilmesi,”

ç) 12 nci maddesinin (1) numaralı fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“1. Bir teslimin ihracat teslimi sayılabilmesi için aşağıdaki şartlar yerine getirilmiş olmalıdır:

a) Teslim yurt dışındaki bir müşteriye veya bir serbest bölgedeki alıcıya ya da yetkili gümrük antreposu işleticisine yapılmalı veya mallar yetkili gümrük antreposu işleticisine tevdi edilmelidir.

b) Teslim konusu mal Türkiye Cumhuriyeti gümrük bölgesinden çıkarak bir dış ülkeye veya bir serbest bölgeye vasil olmalı ya da yetkili gümrük antreposuna konulmalıdır. Teslim konusu malın ihraç edilmeden önce yurt dışındaki alıcı adına hareket eden yurt içindeki firmalar veya bizzat alıcı tarafından işlenmesi veya herhangi bir şekilde değerlendirilmesi durumu değiştirmez.

Yetkili gümrük antrepoları ile buralarda düzenlenmesi zorunlu belgeleri belirlemeye, konulacak malın cinsi ve miktarı ile bunların antrepoda bekleme sürelerine ilişkin olarak sınırlama getirmeye, Gümrük Müsteşarlığının görüşü alınmak suretiyle Maliye Bakanlığı yetkilidir.

Yetkili gümrük antrepolarının işleyişine ilişkin olarak bu bent uyarınca belirlenen esaslara uyulmaması halinde ziyaa uğratan vergi, buna ilişkin olarak kesilecek ceza ve hesaplanacak gecikme faizinin ödenmesinden katma değer vergisi iadesi alanla birlikte antrepo işleticisi de müteselsilen sorumludur.”

d) 13 üncü maddesinin birinci fıkrasının (b) bendi aşağıdaki şekilde değiştirilmiş ve aynı fıkraya aşağıdaki bent eklenmiştir.

“b) Deniz ve hava taşıma araçları için liman ve hava meydanlarında verilen hizmetler ile ihracat, ithalat ve transit rejim kapsamında işlem gören mallar için liman ve hava meydanlarında işleticileri tarafından verilen hizmetler ile gümrük hizmetlerinin verildiği gümrüklü sahalarda vergisiz satış yapılan işyerlerinin ve bu işyerlerine ait depo ve ardiye gibi bağımsız birimlerin kiralanması hizmetleri,”

“g) 5300 sayılı Kanuna göre düzenlenen ürün senetlerinin, ürün ihtisas borsaları ile Sanayi ve Ticaret Bakanlığından ürün senedi alım-satımı konusunda izin alan ticaret borsaları aracılığıyla ilk teslimi,”

e) 14 üncü maddesinin (3) numaralı fıkrasına birinci paragraftan sonra gelmek üzere aşağıdaki paragraf eklenmiş ve son paragrafı aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Standart depolarda istisna uygulanacak motorin miktarı TIR çekicilerinde 550 litre, istiap haddi 15 tona kadar olan (15 ton dâhil) kamyon ve tankerlerde 300 litre, istiap haddi 15 tonun üzerinde olan kamyon ve tankerlerde ise 400 litre aşamaz. Bu istisna miktarları, araçların frigorifik depoları için ayrıca uygulanır.

Bakanlar Kurulu, istisna uygulanacak bu miktarları, sıfıra kadar indirmeye, iki katına kadar çıkarmaya, araç cinsleri ve özellikleri itibarıyla farklılaştırmaya; Maliye Bakanlığı, bu istisnanın uygulanmasına ilişkin usul ve esasları belirlemeye yetkilidir.”

f) 17 nci maddesinin (4) numaralı fıkrasının (k) bendinde yer alan “ile konut yapı kooperatiflerinin üyelerine konut teslimleri” ibaresi madde metninden çıkarılmış, (o) bendi aşağıdaki şekilde değiştirilmiş ve aynı fıkraya aşağıdaki bent eklenmiştir.

“o) 13 üncü maddenin birinci fıkrasının (b) bendinde belirtilenler hariç olmak üzere, gümrük antrepoları ve geçici depolama yerleri ile gümrük hizmetlerinin verildiği gümrüklü sahalarda; ithalat ve ihracat işlemlerine konu mallar ile transit rejim kapsamında işlem gören mallar için verilen ardiye, depolama ve terminal hizmetleri,”

“t) 5300 sayılı Kanun kapsamında düzenlenen ürün senetlerinin, 1 inci maddenin birinci fıkrasının (3) numaralı bendinin (d) alt bendi ile 13 üncü maddenin birinci fıkrasının (g) bendinde belirtilen işlemler hariç olmak üzere, ürün ihtisas borsaları ile Sanayi ve Ticaret Bakanlığından ürün senedi alım-satımı konusunda izin alan ticaret borsaları aracılığıyla teslimleri (Bu kapsamda vergiden istisna edilen işlemler bakımından 30 uncu maddenin birinci fıkrasının (a) bendi hükmü uygulanmaz.)”

g) 23 üncü maddesinin birinci fıkrasının (d) bendi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“d) Gümrük depolarında ve müzayede mahallerinde yapılan satışlarda kesin satış bedeli ile 5300 sayılı Kanun kapsamında düzenlenen ürün senetlerinin, senedin temsil ettiği ürünü depodan çekecek olanlara tesliminde, ürünün çekildiği tarihte senedin işlem gördüğü borsada oluşan değeri,”

h) 29 uncu maddesinin (2) numaralı fıkrasının son iki cümlesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Yılı içinde mahsuben iade edilemeyen vergi, izleyen yıl içinde talep edilmesi şartıyla nakden veya mükellefin yukarıda sayılan borçlarına mahsuben iade edilir. Bakanlar Kurulu, vergi nispeti indirilen mal ve hizmet grupları ile sektörler itibarıyla, iade hakkını kısmen veya tamamen veya amortisman tabi iktisadi kıymetler dolayısıyla yüklenilen katma değer vergisi ile sınırlı olmak üzere kaldırmaya; Maliye Bakanlığı, bu fıkranın uygulanmasına ilişkin usul ve esasları belirlemeye yetkilidir.”

ı) Geçici 12 nci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“GEÇİCİ MADDE 12.- 4046 sayılı Kanunun 1 inci maddesinin (A) fıkrası ile özelleştirme kapsamına alınan iktisadi kıymetlerin aynı Kanun hükümleri çerçevesinde teslim ve kiralanması işlemleri ile 320 sayılı Kanun Hükmünde Kararnamenin ek 2 nci maddesi kapsamındaki şans oyunları işletme lisansı verilmesi işlemleri vergiden müstesnadır. Bu kapsamda istisna edilen işlemler bakımından 30 uncu maddenin birinci fıkrasının (a) bendi hükmü uygulanmaz.”

ı) Geçici 17 nci maddesinde yer alan “31/12/2008” ibaresi “31/12/2010” olarak değiştirilmiştir.

j) Geçici 27 nci maddesinden sonra gelmek üzere aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

“GEÇİCİ MADDE 28- Bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten itibaren 31/12/2011 tarihine kadar tamamlanmak üzere projelendirilen ve toplam proje bedeli içerisinde en az 200 milyon Türk

Lirası tutarında makine ve teçhizat alımı öngörülen yatırımlarda yeni makine ve teçhizatın teslim veya ithalinde ödenen katma değer vergisi, yatırımcı mükellefe üç aylık dönemler itibarıyla Maliye Bakanlığınca 32 nci maddeye göre belirlenen usul ve esaslar çerçevesinde iade edilir.

Gerçekleşen yatırımın öngörülen şartları taşımaması halinde iade edilen vergi, Vergi Usul Kanunu hükümlerine göre vergi ziyai cezası uygulanmak suretiyle yatırımcı mükellef adına tarh edilir. İade edilen vergiler ile vergi cezalarında zamanaşımı, verginin tarhını veya cezanın kesilmesini gerektiren durumun ortaya çıktığı tarihi takip eden takvim yılı başından itibaren başlar.

Bu maddenin uygulamasına ilişkin usul ve esasları belirlemeye Maliye Bakanlığı yetkilidir.”

MADDE 11- 6/6/2002 tarihli ve 4760 sayılı Özel Tüketim Vergisi Kanununun;

a) 7/A maddesine birinci fıkrasından sonra gelmek üzere aşağıdaki fıkra eklenmiş ve aynı maddenin son fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Standart depolarda istisna uygulanacak yakıt miktarı TIR çekicilerinde 550 litre, istiap haddi 15 tona kadar olan (15 ton dahil) kamyon ve tankerlerde 300 litre, istiap haddi 15 tonun üzerinde olan kamyon ve tankerlerde ise 400 litre aşamaz. Bu istisna miktarları, araçların frigorifik depoları için ayrıca uygulanır.

Bakanlar Kurulu, istisna uygulanacak bu miktarları, sifıra kadar indirmeye, iki katına kadar artırmaya, araç cinsleri ve özellikleri itibarıyla farklılaştırmaya; Maliye Bakanlığı, bu maddede düzenlenen istisnaya ilişkin usul ve esasları belirlemeye, istisnayı bu maddeye göre işlem yapanlara verginin iadesi yöntemiyle uygulamaya yetkilidir.”

b) Geçici 5 inci maddesinden sonra gelmek üzere aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

“GEÇİCİ MADDE 6- 31/12/2013 tarihine kadar, bu Kanuna ekli (IV) sayılı listede yer alan 8517.12.00.00.11 G.T.İ.P. numaralı malların karşısında gösterilen orana göre hesaplanan verginin, bu malların her bir adedi için 40 TL’den az olması halinde, orana göre hesaplanan vergi yerine her bir adet için 40 TL vergi alınır. Bakanlar Kurulu bu tutarı sifıra kadar indirmeye, beş katına kadar artırmaya yetkilidir.”

c) Eki (I) sayılı listenin (B) cetvelinde yer alan bazı mallara ilişkin özel tüketim vergisi, bu Kanuna ekli (1) sayılı cetvelde karşılarında gösterildiği tutarlarda tespit edilmiş, aynı cetvele bu Kanuna ekli (2) sayılı cetvelde yer alan G.T.İ.P. numaralı mallar, vergi tutarları ile birlikte eklenmiştir.

MADDE 12- 13/7/1956 tarihli ve 6802 sayılı Gider Vergileri Kanununun;

a) 29 uncu maddesinin birinci fıkrasının (t) bendinde yer alan “Emeklilik yatırım fonlarının,” ibaresi “Emeklilik yatırım fonlarının, menkul kıymet yatırım fonlarının ve menkul kıymet yatırım ortaklıklarının,” şeklinde değiştirilmiştir.

b) 39 uncu maddesinin birinci fıkrasının (c) bendi aşağıdaki şekilde değiştirilmiş, aynı fıkraya aşağıdaki bent eklenmiş ve maddenin ikinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“c) Kablololu, kablosuz ve mobil internet servis sağlayıcılığı hizmeti % 5,

d) (a), (b) ve (c) bentleri kapsamına girmeyen diğer telekomünikasyon hizmetleri %15,”

“Birinci fıkranın (a), (b), (c) ve (d) bentlerinde yer alan hizmetlerin birlikte veya birbiriyle bağlantılı olarak verilmesi halinde, her hizmet tabi olduğu oran üzerinden vergilendirilir. Bakanlar Kurulu, % 25 oranını % 10’a, % 15 oranlarını ayrı ayrı veya birlikte % 5’e, % 5 oranını ise sifıra kadar indirmeye ve bu oranları kanuni oranlarına kadar artırmaya yetkilidir.”

MADDE 13- 1/7/1964 tarihli ve 488 sayılı Damga Vergisi Kanununa ekli;

a) (1) sayılı tablonun "IV- Makbuzlar ve diğer kağıtlar" başlıklı bölümünün ikinci fıkrasının sonuna aşağıdaki bent eklenmiştir.

"f) Elektronik ortamda birlikte verilen muhtasar beyanname ve sigorta prim bildirgesinden sadece muhtasar beyanname için 20 TL"

b) (2) sayılı tablonun "IV- Ticari ve medeni işlerle ilgili kağıtlar" başlıklı bölümüne aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

"40. 10/2/2005 tarihli ve 5300 sayılı Tarım Ürünleri Lisanslı Depoculuk Kanunu çerçevesinde, mudi ile lisanslı depo işletmesi arasında düzenlenen mukavelenamelere ve ürün senedi."

MADDE 14- 2/7/1964 tarihli ve 492 sayılı Harçlar Kanununun;

a) 63 üncü maddesinin ikinci fıkrasından sonra gelmek üzere aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

"Kat irtifaklı gayrimenkul devir ve iktisaplarında harç, devir ve iktisap bedelinin tamamı üzerinden hesaplanır."

b) Mükerrer 138 inci maddesinin dördüncü fıkrasında yer alan "maktu harçları yarısına kadar, nispi harçları ise bu fıkra ile artırılmadan önceki seviyelerine indirmeye," ibaresi "maktu harçları yarısına, nispi harçları ise Kanunla belirlenen oranların onda birine kadar indirmeye," şeklinde değiştirilmiştir.

c) (4) sayılı tarifesinin "I-Tapu işlemleri" başlıklı bölümünün 13/a ve 13/c fıkraları aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"a) Arsa ve arazi üzerine inşa olunacak bina vesair tesislerin tescilinde (Her bir bağımsız bölüm vesair tesis için) 100 TL

Bayındırlık ve İskan Bakanlığının görüşü alınarak Maliye Bakanlığınca tespit ve ilan edilmiş bulunan sosyal mesken, işçi evleri ve bunlardan daha düşük nitelikteki meskenlerin tescilinde (Her bir bağımsız bölüm için) 50 TL

Tapu siciline tescil yapılmaması halinde de bu harcın tahsili aynı esaslar dahilinde yürütülür."

"c) (a) fıkrası dışında kalan her nevi cins ve kayıt tashihiinde (her bir işlem için) 50 TL"

ç) (4) sayılı tarifesinin sonunda yer alan "Bu tarifinin 13 numaralı bendinin (a) ve (c) fıkralarında belirtilen işlemlerden emlak vergisi bildirim verilmesini gerektirenlerin 1319 sayılı Emlak Vergisi Kanununda yazılı bildirim verme süresi sonuna kadar tapuda gösterilmemesi halinde harç % 50 fazlasıyla alınır." hükmü yürürlükten kaldırılmıştır.

MADDE 15- 14/3/2007 tarihli ve 5602 sayılı Şans Oyunları Hasılatından Alınan Vergi, Fon ve Payların Düzenlenmesi Hakkında Kanunun;

a) 3 üncü maddesinin birinci fıkrasının (g) bendinde yer alan "hesaplanan ödenecek ikramiyeler" ibaresi "hesaplanan ve süresi içinde iştirakçilere ödenen ikramiyeler" şeklinde değiştirilmiştir.

b) 5 inci maddesinin birinci fıkrası aşağıdaki şekilde, ikinci fıkrasında yer alan "talebi ve" ibaresi "talebi veya" olarak değiştirilmiştir.

"(1) İlgili kurum ve kuruluşların bir takvim yılı içindeki her türlü yatırım ve işletme giderlerinin toplamı, aynı dönemde elde ettikleri hasılat ve her ne ad altında olursa olsun elde ettikleri diğer gelirler toplamının % 20'sini geçemez. Şans oyunlarının lisans veya işletim hakkının devri halinde,

lisans veya işletim hakkını devreden ve devralan kurum ve kuruluşların payları, at yarışları hasılatından yarış müessesesine aktarılan müessese payı ve Tarım ve Köyişleri Bakanlığı emrine açılan özel hesaba aktarılan tutarlar, Spor Toto Teşkilat Başkanlığınca oynatılan şans oyunları hasılatından Gençlik ve Spor Genel Müdürlüğüne, federasyonlara ve spor kulüplerine aktarılan tutarlar bu orana dahildir.”

c) 8 inci maddesinin ikinci fıkrasında yer alan “saymanlığına” ibaresi “muhasebe birimi hesabına” şeklinde değiştirilmiştir.

ç) Geçici 4 üncü maddesinden sonra gelmek üzere aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

“GEÇİCİ MADDE 5- (1) İlgili kurum ve kuruluşların 31/3/2007 tarihi itibarıyla kanuni defter ve belgelerinde yer alan borçlarından bu tarihten sonra ödenen kısmı, hesaplanan kamu payından indirilebilir.”

MADDE 16- 28/2/2008 tarihli ve 5746 sayılı Araştırma ve Geliştirme Faaliyetlerinin Desteklenmesi Hakkında Kanunun;

a) 2 nci maddesinin birinci fıkrasına (g) bendinden sonra gelmek üzere aşağıdaki bent eklenmiş ve mevcut (ğ) bendi (h) bendi olarak teselsül ettirilmiştir.

“ğ) Kamu personeli: Kamu personeline ait özlük haklarına sahip olmayanlardan geçici olarak proje süresiyle sınırlı olarak istihdam edilenler hariç olmak üzere, 10/12/2003 tarihli ve 5018 sayılı Kamu Mali Yönetimi ve Kontrol Kanununun eki I, II, III ve IV sayılı cetvellerde yer alan kamu idarelerinde, il özel idareleri ve belediyeler ile bunlara bağlı kuruluşlarda, üyelerinin tamamı köylerden oluşan birlikler dışındaki mahalli idare birliklerinde, döner sermayeli kuruluşlarda, kanunla kurulan fonlarda, kefalet sandıklarında, kamu iktisadi teşebbüsleri ve bağlı ortaklıkları ile sermayesinin yarısından fazlası kamuya ait kuruluşlarda, 5018 sayılı Kanun kapsamı dışındaki özel bütçeli kamu idarelerinde çalışan memurlar ile diğer kamu görevlilerini ve diğer personeli,”

b) 5 inci maddesinden sonra gelmek üzere aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

“GEÇİCİ MADDE 1- (1) 31/12/2013 tarihine kadar, 3 üncü maddenin ikinci fıkrasında belirtilen Ar-Ge ve destek personelinin, bu çalışmaları karşılığında elde ettikleri ücretleri üzerinden hesaplanan gelir vergisinin; doktoralı olanlar için yüzde doksani, diğerleri için yüzde sekseni verilecek muhtasar beyanname üzerinden tahakkuk eden vergiden indirilmek suretiyle terkin edilir. Bu süre içerisinde, anılan maddenin bu maddeye aykırı olan hükmü uygulanmaz.”

MADDE 17- 11/7/1972 tarihli ve 1606 sayılı Bazı Dernek ve Kurumların Bazı Vergilerden, Bütün Harç ve Resimlerden Muaf Tutulmasına İlişkin Kanunun 1 inci maddesinin birinci fıkrasının sonuna aşağıdaki cümle eklenmiştir.

“Bu muafiyetlerin, bu kuruluşlara ait iktisadi işletmelere şümulü yoktur.”

MADDE 18- 21/7/1953 tarihli ve 6183 sayılı Amme Alacaklarının Tahsil Usulü Hakkında Kanunun;

a) 77 nci maddesine aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

“Resmi sicile kayıtlı olan menkul mallar ve hakların haczi, sicillerine işlenmek üzere sicilin tutulduğu daireye tebliğ edilmek suretiyle de yapılır. Tahsil dairelerince düzenlenen haciz bildirimleri, alacaklı tahsil dairelerince ya da alacaklı amme idaresi vasıtasıyla, posta yerine elektronik ortamda tebliğ edilebilir ve bu tebligatlar elektronik ortamda cevap verilebilir. Elektronik ortamda yapılacak tebliğe ve cevapların elektronik ortamda verilebilmesine ilişkin usul ve esasları belirlemeye Maliye Bakanlığı yetkilidir.”

b) 88 inci maddesinin birinci fıkrasının sonuna aşağıdaki cümleler eklenmiştir.

“Tahsil dairelerince düzenlenen haciz bildirimleri, alacaklı tahsil dairelerince ya da alacaklı amme idaresi vasıtasıyla, posta yerine elektronik ortamda tebliğ edilebilir ve bu tebligatlara elektronik ortamda cevap verilebilir. Elektronik ortamda yapılacak tebliğe ve cevapların elektronik ortamda verilebilmesine ilişkin usul ve esasları belirlemeye Maliye Bakanlığı yetkilidir.”

c) 106 ncı maddesinin birinci fıkrasında yer alan “anlaşılan 5.000.000 liraya kadar (5.000.000 lira dahil)” ibaresi “anlaşılan ve 213 sayılı Kanun kapsamına giren amme alacaklarında 10 Türk Lirasına (10 Türk Lirası dahil), diğer amme alacaklarında 20 Türk Lirasına (20 Türk Lirası dahil) kadar” şeklinde, “Bakanlar Kurulu, bu miktarı on katına” ibaresi “Bakanlar Kurulu, bu tutarları topluca veya ayrı ayrı on katına” şeklinde değiştirilmiştir.

ç) 107 nci maddesinin altıncı fıkrasında yer alan “tahsile yönelik bilgilerin verilmesi sırrın ifşası sayılmaz.” ibaresi “tahsile yönelik bilgilerin ve 22/A maddesine göre borcun olmadığına dair belgeyi arama zorunluluğu getirilen kurum ve kuruluşlara, ödeme ve işleme taraf olanlara ilişkin borç bilgilerinin verilmesi sırrın ifşası sayılmaz.” şeklinde değiştirilmiş ve aynı fıkraya birinci cümlesinden sonra gelmek üzere aşağıdaki cümle eklenmiştir.

“Bu kurum ve kuruluşlarda vazifeli bulunan kimseler edindikleri bilgileri ifşa ettikleri takdirde birinci fıkra hükmüne göre cezalandırılırlar.”

MADDE 19-19/3/1985 tarihli ve 3167 sayılı Çekle Ödemelerin Düzenlenmesi ve Çek Hamillerinin Korunması Hakkında Kanuna aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

“GEÇİCİ MADDE 2- 31/12/2009 tarihine kadar, üzerinde yazılı keşide tarihinden önce çekin ödenmek için muhatap bankaya ibrazı geçersizdir.”

MADDE 20- 29/6/1956 tarihli ve 6762 sayılı Türk Ticaret Kanununun 711 inci maddesinin üçüncü fıkrası yürürlükten kaldırılmıştır.

MADDE 21- 2/7/1992 tarihli ve 3835 sayılı Ahıska Türklerinin Türkiye’ye Kabulü ve İskanına Dair Kanunun;

a) 6 ncı maddesinin birinci fıkrasından sonra gelmek üzere aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

“Çifte vatandaşlık statüsü sağlanıncaya kadar, ikamet tezkeresi düzenlenenler için 27/2/2003 tarihli ve 4817 sayılı Yabancıların Çalışma İzinleri Hakkında Kanunun 4 üncü maddesi kapsamında istenilen çalışma izni aranmaz.”

b) 6 ncı maddesinden sonra gelmek üzere aşağıdaki madde eklenmiştir.

“GEÇİCİ MADDE 1- Bu Kanun kapsamında olup 1/6/2008 tarihinden önce ikamet tezkeresi düzenlenenlerden; bu Kanunun yayımı tarihinden itibaren üç ay içinde çifte vatandaşlık müracaatında bulunanların başvuruları kabul edilerek, millî güvenlik ve Devletimizin dış politikası bakımından sakıncası görülmeyenlerin çifte vatandaşlık talepleri, talep tarihinden itibaren üç ay içinde sonuçlandırılır. Talepleri uygun görülenler Muş vilayetinde iskan edilir.”

MADDE 22- 5/5/2005 tarihli ve 5345 sayılı Gelir İdaresi Başkanlığının Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanunun;

a) 11 inci maddesinin birinci fıkrasının (j) bendinden sonra gelmek üzere aşağıdaki bent eklenmiş ve mevcut (k) bendi (l) bendi olarak teselsül ettirilmiştir.

“k) 10/12/2003 tarihli ve 5018 sayılı Kamu Malî Yönetimi ve Kontrol Kanunu kapsamındaki kamu idarelerine verilmesi gereken her türlü beyanname, bildirge ve benzeri belgeleri, bu idarelerin mevzuatı gereğince elektronik ortamda bunlar adına almak.”

b) 18 inci maddesinin (c) bendindeki “Başkanlığı” ibaresinden sonra gelmek üzere “veya Başkanlığın görev alanı ile ilgili işlemlerden dolayı Bakanlık husumetiyle açılan idarî davalarla sınırlı olmak üzere Bakanlığı” ibaresi eklenmiştir.

c) 24 üncü maddesinin ikinci fıkrasında yer alan “bu işlemler ile diğer işlemlerinden dolayı idarî yargı mercileri nezdinde yaratılan ihtilaflarla ilgili olarak bu merciler nezdinde talep ve savunmalarda bulunmak” ibaresi “bu işlemler ile personel atama, disiplin, terfi, sicil, harcırah ve benzeri özlük işlemlerinden dolayı idarî yargı mercileri nezdinde yaratılan ihtilaflarla ilgili olarak bu merciler nezdinde talep ve savunmalarda bulunmak” şeklinde değiştirilmiştir.

ç) 29 uncu maddesinin ikinci fıkrasında yer alan “Yapılacak yeterlik sınavında başarılı olanlar vergi denetmenliğine atanırlar.” cümlesi “Yapılacak yeterlik sınavında başarılı olanlar vergi denetmenliğine, başarılı olamayanlar ise derecelerine uygun memur kadrosuna atanırlar.” şeklinde; üçüncü fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiş ve bu fıkradan sonra gelmek üzere maddeye aşağıdaki fıkralar eklenmiştir.

“Gelir uzmanları; en az dört yıllık lisans eğitimi veren hukuk, siyasal bilgiler, iktisat, işletme, iktisadi ve idari bilimler fakülteleri ile fen-edebiyat, eğitim ve eğitim bilimleri fakültelerinin matematik ve istatistik bölümlerinden mezun olanlar arasında yapılacak özel yarışma sınavı sonucuna göre mesleğe gelir uzman yardımcısı olarak alınırlar. Bunlar en az üç yıl çalışmak ve olumlu sicil almak kaydıyla yeterlik sınavına girmeye hak kazanırlar. Yapılacak yeterlik sınavında başarılı olanlar gelir uzmanlığına, başarılı olamayanlar ise derecelerine uygun memur kadrosuna atanırlar. Gelir uzmanlığında en az yedi yıl fiili hizmeti bulunan ve bu sürede olumsuz sicil almamış olan gelir uzmanlarından, meslekleriyle ilgili alanlarda tezli yüksek lisans veya doktora yapanlar ya da Kamu Personeli Yabancı Dil Bilgisi Seviye Tespit Sınavından en az (C) düzeyinde belge ibraz edenler, yapılacak sözlü sınavda başarılı olmak şartıyla Devlet gelir uzmanlığına atanırlar. Bunların mesleğe alınmaları, yetiştirilmeleri ve yeterlikleri ile çalışma usul ve esasları yönetmelikle düzenlenir.

Gelir İdaresi grup müdürü, vergi dairesi müdürü, müdür, vergi dairesi müdür yardımcısı ve müdür yardımcısı kadrolarına atanacakların, yapılacak yazılı ve sözlü sınavlardan ayrı ayrı yüz tam puan üzerinden en az yetmiş puan almaları şarttır. Şu kadar ki, Devlet gelir uzmanlığına atandıktan sonra bu unvanında en az beş yıl hizmeti bulunanlar sınava tabi tutulmadan müdür olarak atanabilirler. Bu sınavlara katılacak personelin belirlenmesi ile sınavlara ilişkin usul ve esaslar yönetmelikle düzenlenir.

Vergi dairesi müdürleri, müdürler ve bunların yardımcıları ile vergi denetmenleri yer değiştirme suretiyle atamaya tabi olup, buna ilişkin usul ve esaslar yönetmelikle düzenlenir.”

d) Geçici 7 nci maddesinden sonra gelmek üzere aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

“GEÇİCİ MADDE 8- Bu maddenin yürürlük tarihinden önce yeterlik sınavına giren vergi denetmen yardımcılarında, yapılan bu sınavlarda başarılı olamayan ve halen Başkanlık kadrolarında görev yapanlar, bu maddenin yürürlük tarihinden itibaren altı aydan az olmamak üzere Başkanlık tarafından belirlenecek tarihte bir defaya mahsus olmak üzere düzenlenecek yeterlik sınavına çağrılırlar. Yapılan yeterlik sınavına girenlerden başarılı olanlar vergi denetmenliğine, başarılı olamayanlar ise derecelerine uygun memur kadrosuna atanırlar.”

MADDE 23- 12/4/2000 tarihli ve 4562 sayılı Organize Sanayi Bölgeleri Kanununun geçici 7 nci maddesine aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

“1/1/2005 tarihinden önce kesinleşen imar planlarında küçük sanayi sitesi olarak ayrılan veya Bakanlık tarafından onaylanan ve yatırım programına alınan OSB’lerin bulunduğu alanlardaki mera vasıflı taşınmazlar hakkında; ilgili kamu idarelerince daha önce yapılan kamulaştırma ve diğer işlemler, tezyidi bedel dahil kamulaştırma, faiz ve diğer bedellerin ödenmesi kaydıyla geçerli kabul edilir, bu işlemlere dayanılarak ilgili gerçek ve tüzel kişiler adına tapuda yapılan tesciller korunur, mülkiyete yönelik Hazinece dava açılmaz, açılmış davalardan vazgeçilir, açılan davalar sonucunda bu taşınmazların mera olarak sınırlandırılmasına ve özel sicile yazılmasına dair verilen ve kesinleşen mahkeme kararları uygulanmaz ve bu kararlar uyarınca tapu kütüklerine konulan şerhler terkin edilir.”

MADDE 24- 29/6/2001 tarihli ve 4706 sayılı Hazineye Ait Taşınmaz Malların Değerlendirilmesi ve Katma Değer Vergisi Kanununda Değişiklik Yapılması Hakkında Kanunun;

a) 4 üncü maddesinin son fıkrasında yer alan “organize hayvancılık yapacaklar ile kamu kurum ve kuruluşlarına,” ibaresi ve “üzerinde en az onmilyon ABD Doları karşılığı Türk Lirası tutarında ve en az elli kişi istihdam sağlayacak yatırım yapacaklara,” ibaresi madde metninden çıkarılmıştır.

b) 6 ncı maddesi yürürlükten kaldırılmış ve ek 2 nci maddesinden sonra gelmek üzere aşağıdaki madde eklenmiştir.

“EK MADDE 3- 13/6/2006 tarihli ve 5520 sayılı Kurumlar Vergisi Kanununun 32/A maddesi kapsamındaki yatırımlarla ilgili olarak talep edilen taşınmazın bulunduğu ilçenin mülki sınırları içindeki organize sanayi veya endüstri bölgelerinde bu yatırımlar için tahsis edilebilecek boş parsel bulunmaması, gerçekleştirilecek yatırımın toplam tutarının, talep edilen taşınmazların maliki idarelerce takdir edilecek rayiç değerinin üç katından az olmaması kaydıyla; Hazineye, özel bütçeli idarelere, il özel idarelerine veya belediyelere ait arazi veya arsaların üzerinde kırkdokuz yıl süreli bağımsız ve sürekli nitelikli irtifak hakkı tesis edilebilir. 31/8/1956 tarihli ve 6831 sayılı Orman Kanununa tabi alanlar hariç olmak üzere, Devletin hüküm ve tasarrufu altında bulunması nedeniyle irtifak hakkı tesis edilemeyen taşınmazlar üzerinde ise aynı şartlarla kırkdokuz yıl süreli kullanma izni verilebilir.

Yatırımcılar lehine tesis edilecek irtifak hakkı veya kullanma izinlerinde ilk yıl bedeli, yatırım konusu taşınmazın emlak vergi değerinin yüzde beşidir.

İrtifak hakkı veya kullanma izni verilenlerden ayrıca hasılat payı alınmaz.

İrtifak hakkı tesis edilecek veya kullanma izni verilecek taşınmazlar üzerindeki kamuya ait ve ihtiyaç dışı bina ve müstemilat ile üzerinde henüz faaliyete geçmemiş yatırım bulunan arazi veya arsalar da bu kapsamda değerlendirilir.

İrtifak hakkı tesis edilecek veya kullanma izni verilecek taşınmazlardan imar planı bulunmayanların planları ile uygulama projeleri, bedelsiz olarak verilen ön izin süresi içinde yapılır. Ön izin süresi iki yılı geçemez.

İstihdam edilecek işçi sayısına, yatırım konusu işletmenin faaliyete geçtiği tarihten itibaren beş yıl süreyle uyulması zorunludur.

Yatırımcının bu madde kapsamında belirlenen şartlara uymadığının veya mücbir sebepler hariç öngörülen sürede yatırımın tamamlanmadığının tespiti halinde, herhangi bir yargı kararı aranmaksızın irtifak hakkı veya kullanma izni iptal edilir. Bu durumda taşınmaz üzerindeki tüm yapı ve tesisler sağlam ve işler durumda tazminat veya bedel ödenmeksizin taşınmaz maliki idareye intikal eder ve bundan dolayı hak lehtarları veya üçüncü kişilerce herhangi bir hak ve talepte bulunulamaz. Ancak,

öngörülen sürede yatırımın en az yüzde ellisinin gerçekleştirilmesine rağmen yatırımın tamamlanmaması veya öngörülen istihdam sayısına yüzde onu aşan oranda uyulmaması halinde ise irtifak hakkı veya kullanma izni bedelleri için sağlanan indirimler iptal edilir ve iptal tarihinden itibaren ayrıca hasılat payı alınır.

İrtifak hakkı veya kullanma izni süresinin sonunda makine, teçhizat ve demirbaşlar hariç diğer yapı ve tesisler taşınmaz maliki idareye intikal eder, yatırımcının talep etmesi halinde ise genel hükümlere göre doğrudan irtifak hakkı tesis edilir veya kullanma izni verilir.

Hazineye ait taşınmazlar, birinci fıkra kapsamında en az ellimilyon ABD Doları karşılığı Türk Lirası tutarında ve en az yüz kişi istihdam sağlayacak yatırım yapanlara, 492 sayılı Kanununun 63 üncü maddesinde yer alan harca esas değer üzerinden doğrudan satılabilir. Bu yerlerin amacı dışında kullanılmayacağına dair tapu kütüğüne şerh konulur.

Bu maddenin uygulanmasına ilişkin usul ve esasları belirlemeye ve ikinci fıkrada belirtilen bedeli Bakanlar Kurulunca belirlenecek bölgeler itibarıyla farklılaştırmaya ve sıfıra kadar indirmeye Maliye Bakanlığı yetkilidir.”

c) Geçici 10 uncu maddesinden sonra gelmek üzere aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

“GEÇİCİ MADDE 11- 21/7/1983 tarihli ve 2863 sayılı Kültür ve Tabiat Varlıklarını Koruma Kanunu uyarınca sit alanı ilan edilmesi nedeniyle kesin inşaat yasağı getirilen alanlarda kalan taşınmazlar için bu Kanunun yayımı tarihinden önce düzenlenmiş olup 31/12/2011 tarihine kadar kullanılmayan veya kısmen kullanılan belgeler iptal edilir ve yenisi düzenlenmez.”

MADDE 25- 29/1/2004 tarihli ve 5084 sayılı Yatırımların ve İstihdamın Teşviki ile Bazı Kanunlarda Değişiklik Yapılması Hakkında Kanunun;

a) 3 üncü, 4 üncü ve 6 ncı maddelerinin birinci fıkralarında yer alan “31.12.2008” ibareleri “31/12/2009” şeklinde değiştirilmiş, 7 nci maddesinin (h) bendinde yer alan “31/12/2007” ibaresinden önce gelmek üzere “31/12/2004 tarihine kadar tamamlananlar için 31/12/2009 tarihine kadar,” ibaresi eklenmiştir.

b) 5 inci maddesi yürürlükten kaldırılmış ve geçici 2 nci maddesinden sonra gelmek üzere aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

“GEÇİCİ MADDE 3.- Bu Kanunun yürürlüğe girdiği tarihte bedelsiz irtifak hakkı tesis edilmek veya kullanma izni verilmek amacıyla ilana çıkılmış ancak, işlemleri tamamlanmamış taşınmazlar hakkında, bu Kanunla yürürlükten kaldırılan 5 inci madde hükümleri uygulanır. Mülga 5 inci madde kapsamında bedelsiz irtifak hakkı tesis edilen veya kullanma izni verilen taşınmazlar hakkında söz konusu hükümlerin uygulanmasına devam edilir.”

MADDE 26- 28/3/2002 tarihli ve 4749 sayılı Kamu Finansmanı ve Borç Yönetiminin Düzenlenmesi Hakkında Kanuna aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

“GEÇİCİ MADDE 19- Toprak Mahsulleri Ofisi Genel Müdürlüğünün 2009 yılı finansman açığının karşılanmasını teminen Hazinesiden olan görev zararı alacaklarına ve ödenmemiş sermayesine mahsuben Müsteşarlıkça Toprak Mahsulleri Ofisi Genel Müdürlüğüne Özel Tertip Devlet İç Borçlanma Senedi ihraç edilir. Bu kapsamda ihraç edilecek Özel Tertip Devlet İç Borçlanma Senetleri için bu Kanunun 6 ncı maddesinin ikinci fıkrası uygulanmaz.”

MADDE 27- 29/5/1986 tarihli ve 3294 sayılı Sosyal Yardımlaşma ve Dayanışmayı Teşvik Kanununun 4 üncü maddesinin beşinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Bu maddenin (d) bendinde yer alan gelirler hakkında 30/3/2005 tarihli ve 5326 sayılı Kabahatler Kanununun 17 nci maddesinin üçüncü fıkrasının birinci cümlesi hükmü uygulanmaz. Bu gelirler tahsilatın yapıldığı ayı takip eden ayın sonuna kadar vergi daireleri ve muhasebe birimleri tarafından Maliye Bakanlığınca belirlenen esaslara göre, Türkiye Cumhuriyet Merkez Bankası nezdindeki Fon hesabına aktarılır.”

MADDE 28- 10/10/1984 tarihli ve 3056 sayılı Başbakanlık Teşkilatı Hakkında Kanun Hükmünde Kararnamenin Değiştirilerek Kabulü Hakkında Kanunun;

a) 7 nci maddesinin birinci fıkrasının (f) bendinden sonra gelmek üzere aşağıdaki bent eklenmiş, mevcut (h) bendi yürürlükten kaldırılmış ve diğer bentler buna göre teselsül ettirilmiştir.

“g) Ekonomik ve Mali İşler Genel Müdürlüğü,”

b) 12 nci maddesinden sonra gelmek üzere aşağıdaki 12/A maddesi eklenmiştir.

“Ekonomik ve Mali İşler Genel Müdürlüğü:

MADDE 12/A- Ekonomik ve Mali İşler Genel Müdürlüğünün görevleri şunlardır:

a) Bakanlıklar, kamu iktisadi teşebbüsleri, diğer kamu kurum ve kuruluşları ile ilgili özel kuruluşlar arasında ekonomik ve mali işlerle ilgili alanlarda koordinasyonu sağlamak,

b) Ekonomik ve mali konulardaki gelişmeler ve karşılaşılan sorunlar hakkında inceleme ve araştırmalar yapmak ve yaptırmak, bunları değerlendirmek ve teklifler hazırlamak,

c) Başbakanlığın koordinatörlüğünde görevleriyle ilgili konularda teşkil edilen kurullara sekreteryaya hizmeti yapmak,

d) Makamca verilen benzeri görevleri yapmak.”

c) 14 üncü maddesi yürürlükten kaldırılmıştır.

ç) Ek 8 inci maddesinden sonra gelmek üzere aşağıdaki maddeler eklenmiştir.

“Ekonomi Koordinasyon Kurulu:

EK MADDE 9- Ekonomi Koordinasyon Kurulu, Başbakanın belirleyeceği bakanlardan oluşur. Kurul üyesi Başbakan Yardımcısı, Kurula başkanlık eder.

Ekonomi Koordinasyon Kurulu toplantılarına konuyla ilgili bakanlar ve kamu görevlileri ile özel sektör, sivil toplum kuruluşları ve üniversitelerin temsilcileri davet edilebilir.

Ekonomi Koordinasyon Kurulunun görevleri şunlardır:

a) Mali, parasal, finansal ve reel istikrar çerçevesinde genel ekonomik istikrarı ve ekonomik dengeleri güçlendirici, ekonomik birimlere küresel rekabet avantajı sağlayan verimlilik ve gelir artırıcı ortamı iyileştirici, sürekli ve sürdürülebilir ekonomik performans için gerekli yapı ve ilişkiler sistemini destekleyici karar ve uygulamaların koordinasyonunu sağlamak, gerekli tedbirleri ve kararları almak,

b) Yurt içi ve yurt dışı ekonomi, para, kredi, finans, maliye, borçlanma, finansman, gelirler ve ekonomiyle ilgili diğer politikaların, ekonomik plan ve programların, karar ve uygulama süreçlerinin tespitinde ve uygulanmasında koordinasyon sağlamak, gerekli tedbirleri ve kararları almak,

c) Küresel ekonomik gelişmeler ile ulusal çerçevede reel sektör, finans sektörü, kamu sektörü ve dış ekonomik sektörlerdeki gelişmeleri ve temel göstergeleri makro ve mikro çerçevede izlemek, değerlendirmek, gerekli tedbirleri ve kararları almak,

d) Ekonomiyle ilgili veri ve bilgilerin küresel ve ulusal ölçekte standartlarının oluşturulmasında koordinasyonu sağlamak, gerekli tedbirleri ve kararları almak,

e) Ekonomik güvenlik ve ekonomik savunmaya ilişkin genel ilke ve esasları, özel sektör ve sivil toplum kuruluşları ile yapılacak işbirliği çerçevesinde tespit etmek, güncelleştirmek, uygulama sürecini belirlemek, gerekli tedbirleri ve kararları almak,

f) Gerektiğinde gelir azaltıcı veya harcama artırıcı sonuçlar doğurabilecek ekonomik içeriğe veya etkiye sahip kanun tasarısı, kanun teklifi, karar ve uygulama önerilerini değerlendirmek, uygun görülenler hakkında etki analizlerini yapmak veya yaptırmak, gerekli tedbirleri ve kararları almak,

g) Ülke ekonomisinin değerlendirme ve derecelendirilmesine ilişkin yapılan çalışmaları izlemek, değerlendirmek, koordinasyonu sağlamak, gerekli tedbirleri ve kararları almak,

h) Devlet yardımları politikalarının tespitinde ve uygulanmasında koordinasyon sağlamak, gerekli tedbirleri ve kararları almak,

ı) Bakanlıkların, kamu kurum ve kuruluşlarının uygulama süreçlerinin plan ve programlarla uyumlaştırılmasını sağlamak, gerekli tedbirleri ve kararları almak,

i) Kurul kararlarının uygulama süreçlerini izlemek, değerlendirmek; sonuçları ilgili bakanlık, kamu kurum ve kuruluşları ile Başbakan'a iletmek.

Ekonomi Koordinasyon Kurulunun çalışma usul ve esasları, Kurulda yer alacak kamu ve özel sektör kurum ve kuruluşları ile sekreteryaya hizmetlerine ilişkin hususlar yönetmelikle belirlenir.

Kurul, görev alanına giren konularla ilgili her türlü bilgi ve veriyi, bakanlıklar ve kamu kurum ve kuruluşlarından isteme yetkisine sahiptir.

İptal ve ihdas edilen kadrolar:

EK MADDE 10- Ekli (1) sayılı listede yer alan kadrolar iptal edilerek 190 sayılı Kanun Hükmünde Kararnamenin eki (I) sayılı cetvelin Başbakanlıkla ilgili bölümünden çıkarılmış, ekli (2) sayılı listede yer alan kadrolar ihdas edilerek 190 sayılı Kanun Hükmünde Kararnamenin eki (I) sayılı cetvelin Başbakanlıkla ilgili bölümüne eklenmiştir.”

d) Geçici 7 nci maddesinden sonra gelmek üzere aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

“GEÇİCİ MADDE 8- Ekonomik ve Mali İşler Genel Müdürlüğünün 2009 yılı harcamaları, Başbakanlığın 2009 yılı bütçesinde yer alan Ekonomik ve Mali İşler Başkanlığına ait ödeneklerden karşılanır.”

e) Eki cetvelde yer alan Ana Hizmetler Birimleri bölümüne “7. Ekonomik ve Mali İşler Genel Müdürlüğü” ibaresi eklenmiş, aynı bölümden “8. Ekonomik ve Mali İşler Başkanlığı” ibaresi çıkarılmış ve diğer ana hizmet birimlerinin numaraları buna göre teselsül ettirilmiştir.

MADDE 29- 19/3/1979 tarihli ve 1136 sayılı Avukatlık Kanununun;

a) 65 inci maddesinin birinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Genel Kurulca belirlenen yıllık kesenek, her yılın Ocak ve Temmuz aylarında iki eşit taksitte ödenir. Süresi içinde ödenmeyen yıllık keseneğe Türkiye Cumhuriyet Merkez Bankası reeskont işlemlerinde uygulanan faiz oranında yıllık gecikme zammı uygulanır.”

b) Geçici 21 inci maddesinden sonra gelmek üzere aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

“GEÇİCİ MADDE 22- Bu Kanunun yayımı tarihinden önce birikmiş yıllık kesenek ve gecikme zammı borcu olan avukatlar, bu Kanunun yayımı tarihinden itibaren altmış gün içinde yıllık kesenek

borçları ile birikmiş gecikme zammı borçlarının %20'sini ödemeleri halinde, bu Kanunla değiştirilen 65 inci maddenin birinci fıkrası hükmüne göre tespit edilmiş olan gecikme zammı borçlarından geriye kalan %80'i silinir ve borçları nedeniyle barodan kaydı silinmiş olanların istekleri halinde baroya kaydı yenilenir.

Bu Kanun yayımı tarihinde yıllık kesenek ödeme yükümlülüğü dolayısıyla haklarında baro levhasından sicil kayıtları silinme işlemleri başlatılanlar için başlamış olan süreç, bu Kanunun yayımı tarihinden itibaren altmış gün süreyle durdurulur.”

GEÇİCİ MADDE 1- Menkul kıymet yatırım fonlarının sermaye piyasalarında yaptıkları işlemlerle ilgili olarak, bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten önceki dönemler için banka ve sigorta muameleleri vergisi tarhiyatı yapılmaz, daha önce yapılan tarhiyatlardan vazgeçilir, tahakkuk eden tutarlar terkin edilir. Tahsil edilmiş tutarlar red ve iade edilmez.

GEÇİCİ MADDE 2- İlgili trafik sicilinde adlarına kayıt ve tescilli bulunan, model yılı 1979 veya daha eski olan motorlu taşıtlarını; bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten itibaren 30/6/2010 tarihine kadar ilgili yönetmelik hükümleri gereğince kayıt ve tescillerinin silinmesi ve hurdaya çıkarılması suretiyle il özel idarelerine bedelsiz olarak teslim edenler adına veya 10/7/2003 tarihli ve 4925 sayılı Karayolu Taşıma Kanununun 33 üncü maddesinin beşinci fıkrasında düzenlenen uygulama çerçevesinde Makina ve Kimya Endüstrisi Kurumu (MKEK) Hurda İşletmesi Müdürlüğüne ait hurda müdürlüklerinden herhangi birine teslim eden gerçek ve tüzel kişilerden, yük ve yolcu taşımacılığı dışında bilanço esasına göre defter tutmayı gerektiren başkaca ticari veya mesleki faaliyetten dolayı mükellefiyeti bulunmayanlar adına, hurdaya çıkarılan taşıta ilişkin olarak 31/12/2009 tarihine kadar tahakkuk etmiş ve ödenmemiş olan motorlu taşıtlar vergisi ile bu vergiye ilişkin gecikme zammı, gecikme faizi, vergi cezaları ve 31/12/2008 tarihine kadar tescil plakasına kesilen idari para cezaları terkin edilir.

Motorlu taşıtlarını noter satış senediyle veya kamu kurum ve kuruluşlarından satın alıp ilgili trafik tescil kuruluşunda adlarına kayıt ve tescil ettirmemiş olan ve bu maddenin yürürlüğe girdiği tarih itibarıyla yük ve yolcu taşımacılığı dışında bilanço esasına göre defter tutmayı gerektiren başkaca ticari veya mesleki faaliyetten dolayı mükellefiyeti bulunmayan gerçek ve tüzel kişiler, bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten itibaren 31/12/2009 tarihine kadar kayıt ve tescil işlemlerini tamamlayarak bu maddenin öngördüğü diğer şartları da yerine getirmeleri halinde bu madde hükmünden yararlanabilirler.

Bu madde kapsamında trafik tescil kayıtları silinen motorlu taşıtların, adlarına tescil kaydı bulunanlar tarafından ilgili kurumlara teslimi ile il özel idarelerinin bu kapsamda teslim aldıkları hurda taşıtların satışından elde ettikleri kazançlar ve bu faaliyetlerle ilgili olarak yapılan işlemler ve düzenlenen kağıtlar katma değer vergisi dahil her türlü vergi, resim ve harçtan müstesnadır.

Bu maddenin yürürlüğe girdiği tarih itibarıyla mevcut olmayan veya herhangi bir nedenle motorlu taşıt vasfını kaybetmiş olup model yılı 1998 ve daha eski olan taşıtların, bu durumlarının kanaat verici belgelerle tevsik edilmesi veya ilgili trafik tescil kuruluşu nezdinde adlarına kayıtlı olanlar tarafından yazılı bildirimde bulunulması halinde, bu taşıtlara ait motorlu taşıtlar vergilerinin 1/4'ünün 31/12/2009 tarihine kadar ödenmesi şartıyla, kalan vergi aslı, gecikme zammı, gecikme faizi, vergi cezaları ve tescil plakasına kesilen idari para cezalarının tamamının tahsilinden vazgeçilir ve ödemeyi müteakip trafik tescil kayıtları silinir. Bu fıkra kapsamında trafik tescil kayıtları silinen motorlu taşıtların daha sonra bulunması veya varlığının tespiti halinde, terkin tarihi itibarıyla trafik

tescil kaydı yapılır. Bu takdirde terkin edilen vergi ve diğer amme alacakları ayrıca bir işleme gerek olmaksızın buldukları veya tespit edildikleri yılın Ocak ayında motorlu taşıtlar vergisi adıyla tahakkuk etmiş sayılır ve Ocak ayının son günü vade tarihi kabul edilerek takip ve tahsil edilir. Bulunan veya varlığı tespit edilen taşıtın noter satış senediyle veya kamu kurum ve kuruluşlarından satın alındığının tevsiki halinde taşıt, satış tarihi itibarıyla alıcı adına tescil edilir ve alıcı adına motorlu taşıtlar vergisi mükellefiyeti tesis edilir.

5/7/2003 tarihinden önce çalınan motorlu taşıtlara ilişkin, çalınma tarihinden bulunma tarihine kadar, henüz bulunmadıysa 5/7/2003 tarihine kadar olan vergilendirme dönemlerine ait olup bu maddenin yürürlüğe girdiği tarih itibarıyla ödenmemiş olan motorlu taşıtlar vergisi ile bu vergiye ilişkin gecikme zammı, gecikme faizi, vergi cezaları ve tescil plakasına kesilen idari para cezaları terkin edilir.

13/10/1983 tarihli ve 2918 sayılı Karayolları Trafik Kanununun 20 nci maddesinin (d) bendinin 21/5/1997 tarihli ve 4262 sayılı Kanunun 2 nci maddesi ile değiştirilmeden önceki dönemlerde noterler vasıtasıyla satışı yapılan motorlu taşıtlar için, noter satış senedinin düzenlendiği tarihten sonra satıcılar adına tahakkuk eden motorlu taşıtlar vergileri, gecikme zamları, gecikme faizleri ile vergi cezaları, taşıtın 31/12/2009 tarihine kadar alıcısı adına tescili kaydıyla, 4/1/1961 tarihli ve 213 sayılı Vergi Usul Kanununda belirtilen düzeltme zamaşımını hükümlerine tabi olmaksızın düzeltilir. Motorlu taşıtlar vergisinde düzeltme yapılan bu taşıtlarla ilgili olarak 31/12/2003 tarihinden önce tescil plakasına kesilen idari para cezalarının tahsilinden vazgeçilir. Bu fıkra kapsamına giren amme alacaklarına karşılık bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten önce tahsil edilmiş tutarlar red ve iade edilmez. Bu hüküm, bu fıkra kapsamına giren taşıtlardan, bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten önce alıcısı adına tescil edilmiş olanlar için de uygulanır.

Bu madde hükmünden gerçeğe aykırı bildirimde bulunmak suretiyle yararlananlar, bu fiilleri başkaca bir suç teşkil etmediği takdirde 26/9/2004 tarihli ve 5237 sayılı Türk Ceza Kanununun 206 ncı maddesi gereğince, il özel idareleri ve MKEK Hurda İşletmesi Müdürlüğüne bu madde hükmüne göre teslim alınan taşıtları, taşıt vasfını kaybettirecek şekilde kullanılamaz hale getirmeyenler ile bu hususa ilişkin gerekli tedbirleri almayanlar aynı Kanunun 257 nci maddesi gereğince cezalandırılır.

Bu madde kapsamında tescil kayıtları silinen motorlu taşıtlara ait daha önce ödenmiş olan motorlu taşıtlar vergisi ile buna ilişkin gecikme zammı, gecikme faizi, vergi cezaları ve idari para cezaları red ve iade edilmez. Tescil kayıtları silinen bu taşıtlar üzerine 21/7/1953 tarihli ve 6183 sayılı Amme Alacaklarının Tahsil Usulü Hakkında Kanun hükümlerine göre tatbik edilmiş olan hacizler kaldırılır.

Dördüncü fıkra gereğince trafik tescil kayıtları silinecek taşıtların, motorlu taşıt vasfını kaybettikleri haller ile mevcut olmadıklarının kabul edileceği durumları tespiti ve bu maddenin uygulanmasına ilişkin usul ve esasları belirlemeye, İçişleri ve Maliye Bakanlıkları müştereken yetkilidir.

GEÇİCİ MADDE 3- 6/6/2002 tarihli ve 4760 sayılı Özel Tüketim Vergisi Kanununa ekli (II) sayılı listede yer alan ve 1/8/2002 - 21/7/2005 tarihleri arasında 87.03 G.T.İ.P. numarasından özel tüketim vergisi beyan edilmesi gerekirken 87.04 G.T.İ.P. numarasından özel tüketim vergisi beyan edilen araçlarla ilgili olarak, bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten önceki dönemler için özel tüketim vergisi tarhiyatı yapılmaz, daha önce yapılan tarhiyatlardan vazgeçilir, tahakkuk eden tutarlar terkin edilir. Tahsil edilmiş tutarlar red ve iade edilmez.

1 Sayılı Cetvel

G.T.İ.P. NO.	Mal İsmi	Vergi Tutarı (TL)	Birimi
2710.19.71.00.00	(Yağlama yağları; diğer yağlar) Özel bir işleme tabi tutulacak olanlar	0,9345	Kilogram
2710.19.75.00.00	(Yağlama yağları; diğer yağlar) 2710.19.71.00 Alt pozisyonunda belirtilen işlemlerden başka bir işleme kimyasal değişime tabi tutulacak olanlar	0,9345	Kilogram
2710.19.81.00.00	(Yağlama yağları; diğer yağlar) Motor yağları, kompresör yağlama yağları, türbin yağlama yağları	0,9345	Kilogram
2710.19.83.00.00	(Yağlama yağları; diğer yağlar) Hidrolik amaçlara mahsus sıvı yağlar	0,9345	Kilogram
2710.19.85.00.00	(Yağlama yağları; diğer yağlar) Beyaz yağlar, sıvı parafin	0,9345	Kilogram
2710.19.87.00.00	(Yağlama yağları; diğer yağlar) Dişli yağları ve redüktör yağları	0,9345	Kilogram
2710.19.91.00.00	(Yağlama yağları; diğer yağlar) Metal işlemeye mahsus bileşikler, kalıp çıkarma yağları, aşınmayı önleyici yağlar	0,9345	Kilogram
2710.19.93.00.00	(Yağlama yağları; diğer yağlar) Elektrik izolasyonuna mahsus yağlar	0,9345	Kilogram
2710.19.99.00.25	(Yağlama yağları; diğer yağlar) Diğer madeni yağlar	0,9345	Kilogram
2710.19.99.00.21	(Yağlama yağları; diğer yağlar) Spindle oil	0,9345	Kilogram
2710.19.99.00.22	(Yağlama yağları; diğer yağlar) Light neutral	0,9345	Kilogram
2710.19.99.00.23	(Yağlama yağları; diğer yağlar) Heavy neutral	0,9345	Kilogram
2710.19.99.00.24	(Yağlama yağları; diğer yağlar) Bright stock	0,9345	Kilogram
2710.19.99.00.98	(Yalnız baz yağlar) Diğerleri	0,9345	Kilogram

2 Sayılı Cetvel

G.T.İ.P. NO.	Mal İsmi	Vergi Tutarı (TL)	Birimi
	(Yağlama müstahzarları)		
3403.11.00.00.00	Dokumaya elverişli maddelerin, deri ve köselenin, post ve kürklerin veya diğer maddelerin işlenmesine mahsus müstahzarlar	0,9345	Kilogram
	(Yağlama müstahzarları)		
3403.19.10.00.00	Esas madde olarak kabul edilmemek şartıyla, ağırlık itibarıyla % 70 veya daha fazla petrol yağları veya bitümenli minerallerden elde edilen yağları içerenler	0,9345	Kilogram
	(Yağlama müstahzarları)		
3403.19.91.00.00	Makina, cihaz ve taşıtların yağlanmasında kullanılan müstahzarlar	0,9345	Kilogram
	(Yağlama müstahzarları)		
3403.19.99.00.00	Diğerleri	0,9345	Kilogram
	(Yağlama müstahzarları)		
3403.91.00.00.00	Dokumaya elverişli maddelerin, deri ve köselenin, post ve kürklerin veya diğer maddelerin işlenmesine mahsus müstahzarlar	0,9345	Kilogram
	(Yağlama müstahzarları)		
3403.99.10.00.00	Makina, cihaz ve taşıtların yağlanmasında kullanılan müstahzarlar	0,9345	Kilogram
	(Yağlama müstahzarları)		
3403.99.90.00.00	Diğerleri	0,9345	Kilogram
	(Petrol yağları veya bitümenli minerallerden elde edilen yağları içerenler)		
3811.21.00.10.00	Mineral yağlar veya mineral yağlar gibi aynı amaçla kullanılan diğer sıvı yağlar için diğer müstahzar katkıları	1,6135	Kilogram
	(Petrol yağları veya bitümenli minerallerden elde edilen yağları içermeyenler)		
3811.29.00.10.00	Mineral yağlar veya mineral yağlar gibi aynı amaçla kullanılan diğer sıvı yağlar için diğer müstahzar katkıları	1,6135	Kilogram

(1) SAYILI LİSTE

KURUMU: BAŞBAKANLIK

TEŞKİLATI: MERKEZ

İPTAL EDİLEN KADROLARIN

<u>Sınıfı</u>	<u>Unvanı</u>	<u>Kadro Derecesi</u>	<u>Adedi</u>
G.İ.H.	Ekonomik ve Mali İşler Başkanı	1	1
TOPLAM			1

(2) SAYILI LİSTE

KURUMU: BAŞBAKANLIK

TEŞKİLATI: MERKEZ

İHDAS EDİLEN KADROLARIN

<u>Sınıfı</u>	<u>Unvanı</u>	<u>Kadro Derecesi</u>	<u>Adedi</u>
G.İ.H.	Ekonomik ve Mali İşler Genel Müdürü	1	1
G.İ.H.	Daire Başkanı	1	4
G.İ.H.	Uzman	3	10
G.İ.H.	Uzman	5	15
G.İ.H.	Uzman Yardımcısı	7	15
TOPLAM			45

MADDE 30- Bu Kanunun;

a) 1 inci maddesinin (a) bendi, 8 inci maddesinin (a) bendi, 12 nci maddesi ve 16 ncı maddesinin (b) bendi ile geçici 1 inci maddesi yayımını izleyen aybaşında,

b) 2 nci maddesinin (a) bendi 1/10/2008 tarihinden geçerli olmak üzere, 9 uncu maddesinin (a) bendi 1/1/2009 tarihinden itibaren elde edilen kazançlara uygulanmak üzere, 10 uncu maddesinin (i) bendi ile 25 inci maddesi 1/1/2009 tarihinden geçerli olmak üzere, 16 ncı maddesinin (a) bendi 1/4/2008 tarihinden geçerli olmak üzere yayımı tarihinde,

c) 2 nci maddesinin (ç) ve (d) bentleri ile 3 üncü maddesi 1/8/2009 tarihinde,

ç) 27 nci maddesi 1/1/2010 tarihinde,

d) Diğer hükümleri yayımı tarihinde,

yürürlüğe girer.

MADDE 31- Bu Kanun hükümlerini Bakanlar Kurulu yürütür.

Recep Tayyip Erdoğan

Başbakan

Devlet Bak. ve Başb. Yrd.

C. Çiçek

Devlet Bakanı

M. Aydın

Devlet Bakanı

N. Çubukçu

Devlet Bakanı

E. Bağış

İçişleri Bakanı

B. Atalay

Millî Eğitim Bakanı

H. Çelik

Ulaştırma Bakanı

B. Yıldırım

Sanayi ve Ticaret Bakanı

M. Z. Çağlayan

Devlet Bak. ve Başb. Yrd.

H. Yazıcı

Devlet Bakanı

M. Başesgioğlu

Devlet Bakanı V.

N. Ekren

Adalet Bakanı

M. A. Şahin

Dışişleri Bakanı V.

B. Atalay

Bayındırlık ve İskân Bakanı

F. N. Özak

Tarım ve Köyişleri Bakanı

M. M. Eker

En. ve Tab. Kay. Bakanı

M. H. Güler

Çevre ve Orman Bakanı

V. Eroğlu

Devlet Bak. ve Başb. Yrd.

N. Ekren

Devlet Bakanı

K. Tüzmen

Devlet Bakanı

M. S. Yazıcıoğlu

Millî Savunma Bakanı

M. V. Gönül

Maliye Bakanı

K. Unakıtan

Sağlık Bakanı

R. Akdağ

Çalışma ve Sos. Güv. Bakanı

F. Çelik

Kültür ve Turizm Bakanı

E. Günay

PLAN VE BÜTÇE KOMİSYONUNUN KABUL ETTİĞİ METİN
BAZI KANUNLARDA DEĞİŞİKLİK YAPILMASI HAKKINDA
KANUN TASARISI

MADDE 1- 25/8/1999 tarihli ve 4447 sayılı İşsizlik Sigortası Kanununa aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

“GEÇİCİ MADDE 8- 2008 ve 2009 yıllarında kısa çalışma için yapılan başvurulara münhasır olmak üzere, ek 2 nci maddenin ikinci fıkrasında kısa çalışma için öngörülen azami üç aylık süre, altı ay olarak uygulanır; üçüncü fıkrasında öngörülen kısa çalışma ödeneği miktarı % 50 oranında artırılarak ödenir ve kısa çalışma ödeneği olarak yapılan ödemeler, başlangıçta belirlenen işsizlik ödeneği süresinden düşülmez. Bu maddenin yayımı tarihinden önce uygunluk tespiti yapılan kısa çalışma başvurularında süre, işverenin talebi halinde aynı şartlarla ve bu maddede öngörülen süreyi aşmamak kaydıyla uzatılır.”

MADDE 2- 31/5/2006 tarihli ve 5510 sayılı Sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık Sigortası Kanununun 97 nci maddesinin yedinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Sağlık hizmeti sunucuları, sunmuş oldukları hizmetlere ilişkin bir ay içinde düzenledikleri fatura ve eki belgeleri izleyen ayın onbeşine kadar Kuruma teslim ederler. Fatura bedelinin tamamı, fatura teslim tarihinden itibaren, altmış gün içinde, sağlık hizmet sunucularına avans olarak ödenir. Fatura ve eki belgeler, fatura teslim tarihinden itibaren üç ay içinde incelenerek avans hesabı kapatılır. İnceleme süresinin takip eden mali yıla sirayet etmesi durumunda, avans artıkları hakkında 5018 sayılı Kamu Mali Yönetimi ve Kontrol Kanununun 35 inci maddesindeki akreditiflere ilişkin hükümler uygulanır.”

MADDE 3- 5510 sayılı Sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık Sigortası Kanununun 100 üncü maddesinin dördüncü fıkrasından sonra gelmek üzere aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

“Üçüncü fıkra hükümleri çerçevesinde yetkilendirilen kamu idaresi, yetkilendirildiği hususlarla sınırlı olarak kendi mevzuatında yer alan yetkileri kullanabilir.”

MADDE 4- 5510 sayılı Sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık Sigortası Kanununun 102 nci maddesinin birinci fıkrasına aşağıdaki bent eklenmiş, ikinci fıkrasında yer alan “(a) ve (b) bentlerinde” ibaresi “(b) bendinde” olarak değiştirilmiş ve üçüncü fıkrasında geçen “8 inci,” ibaresinden sonra gelmek üzere “9 uncu,” ibaresi eklenmiştir.

“j) 9 uncu maddesinin birinci fıkrasının (a) bendine göre sigortalılığı sona erenlere ilişkin bildirim ile 506 sayılı Kanunun geçici 20 nci maddesinde yer alan sandıklara, sandık iştirakçiliğinin başlama veya sona ermesine ilişkin bildirim, süresi içinde ya da Kurumca belirlenen şekle ve usule uygun olarak yapmayanlar veya Kurumca internet, elektronik veya benzeri ortamda göndermekle zorunlu tutulduğu halde anılan ortamda göndermeyenler hakkında, her bir sigortalı veya sandık iştirakçisi için asgari ücret tutarında idari para cezası uygulanır.”

MADDE 5- 5510 sayılı Sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık Sigortası Kanununa aşağıdaki ek madde eklenmiştir.

“Kuruma yapılan bazı bildirimlerin yeterli sayılması

EK MADDE 1- İşverenler tarafından 8 inci, 9 uncu ve 11 inci maddelere göre Kuruma yapılan sigortalı ve işyerlerine ilişkin bildirimler; 5953 sayılı Basın Mesleğinde Çalışanlar ile Çalıştıranlar Arasındaki Münasebetlerin Tanzimi Hakkında Kanunun 3 üncü maddesi, 2821 sayılı Sendikalar

Kanununun 62 nci maddesi, 4447 sayılı İşsizlik Sigortası Kanununun 48 inci maddesi ve 4857 sayılı İş Kanununun 3 üncü maddesi hükümleri uyarınca Bakanlık ile ilgili bölge müdürlüklerine ve Türkiye İş Kurumuna yapılması gereken bildirimlerin yerine geçer.

Ticaret sicili memurluklarınca işyeri tesciline ilişkin Kuruma yapılan bildirimlerin dışında, ayrıca Bakanlık ilgili bölge müdürlüğüne bildirimde bulunulmaz.

Geçici 20 nci maddede belirtilen sandıklar, Kuruma devir tarihine kadar iştirakçilerinin sandıkla ilgilerinin başlama ve sona ermesine ilişkin bildirimlerini en geç on gün içinde Kuruma yaparlar.

Bu maddenin uygulanmasına ilişkin usul ve esaslar Bakanlıkça çıkarılacak yönetmelikle belirlenir.”

MADDE 6- 5/5/1983 tarihli ve 2822 sayılı Toplu İş Sözleşmesi, Grev ve Lokavt Kanununun 12 nci maddesinin üçüncü fıkrasının sonuna aşağıdaki cümle eklenmiştir.

“Bakanlık; yetkili sendikanın belirlenmesinde ve istatistiklerin düzenlenmesinde, kendisine gönderilen üyelik ve istifa bildirimleri ile Sosyal Güvenlik Kurumuna yapılan işçi bildirimlerini esas alır.”

MADDE 7- 4/11/2004 tarihli ve 5253 sayılı Dernekler Kanununun 10 uncu maddesinin ikinci fıkrasının sonuna aşağıdaki cümle eklenmiştir.

“4857 sayılı İş Kanununun 30 uncu maddesi çerçevesinde özürhükümlülerin ve eski hükümlülerin mesleki eğitim ve mesleki rehabilitasyonu, kendi işlerini kurmaları, özürhükümlülerin iş bulmasını sağlayacak destek teknolojilerine ilişkin projeler ile benzeri projelerde bu oran aranmaz.”

MADDE 8- 31/12/1960 tarihli ve 193 sayılı Gelir Vergisi Kanununun 119 uncu maddesine aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

“Maliye Bakanlığı, 94 üncü maddeye göre tevkifat yapacaklardan 10 ve daha az hizmet erbabı çalıştıranlar ile hizmet erbabı çalıştırmayanlara ilişkin olarak beyanname verme süresinden itibaren üç ayı geçmeyecek şekilde, ödeme zamanı belirlemeye yetkilidir.”

MADDE 9- 13/6/2006 tarihli ve 5520 sayılı Kurumlar Vergisi Kanununun 32 nci maddesinden sonra gelmek üzere aşağıdaki 32/A maddesi eklenmiştir.

“İndirimli kurumlar vergisi

MADDE 32/A- (1) Finans ve sigortacılık sektörlerinde faaliyet gösteren kurumlar, iş ortaklıkları, taahhüt işleri, 16/7/1997 tarihli ve 4283 sayılı Kanun ile 8/6/1994 tarihli ve 3996 sayılı Kanun kapsamında yapılan yatırımlar ile rödovans sözleşmelerine bağlı olarak yapılan yatırımlar hariç olmak üzere, bu maddenin ikinci fıkrasında belirtilen ve Hazine Müsteşarlığı tarafından teşvik belgesine bağlanan yatırımlardan elde edilen kazançlar, yatırımın kısmen veya tamamen işletilmesine başlanılan hesap döneminden itibaren yatırıma katkı tutarına ulaşıncaya kadar indirimli oranlar üzerinden kurumlar vergisine tabi tutulur.

(2) Bu maddenin uygulamasında yatırıma katkı tutarı, indirimli kurumlar vergisi uygulanmak suretiyle tahsilinden vazgeçilen vergi yoluyla yatırımların Devletçe karşılanacak tutarını, bu tutarın yapılan toplam yatırıma bölünmesi suretiyle bulunacak oran ise yatırıma katkı oranını ifade eder. Bakanlar Kurulu;

a) İstatistikî bölge birimleri sınıflandırması ile kişi başına düşen milli gelir ve sosyo-ekonomik gelişmişlik düzeylerini dikkate almak suretiyle illeri gruplandırmaya ve gruplar itibarıyla teşvik edilecek sektörleri ve bunlara ilişkin yatırım ve istihdam büyüklüklerini belirlemeye,

b) Her bir il grubu için yatırıma katkı oranını % 25'i, yatırım tutarı 50 milyon Türk Lirasını aşan büyük ölçekli yatırımlarda ise % 45'i geçmemek üzere belirlemeye, kurumlar vergisi oranını % 90'a kadar indirimli uygulamaya,

c) Yatırım harcamaları içindeki arsa, bina, kullanılmış makine, yedek parça, yazılım, patent, lisans ve know-how bedeli gibi harcamaların oranlarını ayrı ayrı veya topluca sınırlandırmaya, yetkilidir.

(3) İkinci fıkraya göre yatırıma katkı ve vergi oranı farklı illerde aynı mükellef tarafından yapılan yatırımlarda, toplam yatırımın her bir ile isabet eden oranına göre ilgili ilin yatırıma katkı oranı ve indirimli vergi oranı uygulanır.

(4) Tevsi yatırımlarda, elde edilen kazancın işletme bütünlüğü çerçevesinde ayrı hesaplarda izlenmek suretiyle tespit edilebilmesi halinde, indirimli oran bu kazançta uygulanır. Kazancın ayrı bir şekilde tespit edilememesi halinde ise indirimli oran uygulanacak kazanç, yapılan tevsi yatırım tutarının, dönem sonunda kurumun aktifine kayıtlı bulunan toplam sabit kıymet tutarına (devam eden yatırımlara ait tutarlar da dahil) oranlanması suretiyle belirlenir. Bu hesaplama sırasında işletme aktifinde yer alan sabit kıymetlerin kayıtlı değeri, yeniden değerlendirilmiş tutarları ile dikkate alınır. İndirimli oran uygulamasına yatırımın kısmen veya tamamen faaliyete geçtiği geçici vergi döneminde başlanır.

(5) Hesap dönemi itibarıyla ikinci fıkrada belirtilen şartların sağlanmadığının tespit edilmesi halinde, söz konusu vergilendirme döneminde indirimli vergi oranı uygulanması nedeniyle zamanında tahakkuk ettirilmemiş vergiler, vergi ziyayı cezası uygulanmaksızın gecikme faiziyle birlikte tahsil olunur.

(6) Yatırımın faaliyete geçmesinden önce devri halinde, devralan kurum, aynı koşulları yerine getirmek kaydıyla indirimli vergi oranından yararlanır.

(7) Yatırımın kısmen veya tamamen faaliyete geçmesinden sonra devri halinde indirimli vergi oranından devir tarihine kadar devreden, devir tarihinden sonra ise devralan, aynı koşulları yerine getirmek kaydıyla yatırıma katkı tutarının kalan kısmı için yararlanır.

(8) Bu madde gelir vergisi mükellefleri hakkında da uygulanır.

(9) Bu maddenin uygulanmasına ilişkin usul ve esasları belirlemeye Maliye Bakanlığı yetkilidir.”

MADDE 10- 5520 sayılı Kurumlar Vergisi Kanununa geçici madde eklenmiştir.

“GEÇİCİ MADDE 3- (1) Bu Kanunun 2 nci maddesinin birinci fıkrasında belirtilen fonlardan, katılımcıları ya da kurucuları tam mükellef gerçek kişi veya kurum olmayanların portföylerini yöneten ve Sermaye Piyasası Kurulunun izniyle kurulan portföy yönetim şirketleri, geçici 1 inci maddenin üçüncü fıkrasının uygulanması yönünden bu fonların iş merkezi olarak değerlendirilmez, daimi temsilcileri sayılır.”

MADDE 11- 25/10/1984 tarihli ve 3065 sayılı Katma Değer Vergisi Kanununun 12 nci maddesinin (1) numaralı fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“1. Bir teslimin ihracat teslimi sayılabilmesi için aşağıdaki şartlar yerine getirilmiş olmalıdır:

a) Teslim yurt dışındaki bir müşteriye veya bir serbest bölgedeki alıcıya ya da yetkili gümrük antreposu işleticisine yapılmalı veya mallar yetkili gümrük antreposu işleticisine tevdi edilmelidir.

b) Teslim konusu mal Türkiye Cumhuriyeti gümrük bölgesinden çıkarak bir dış ülkeye veya bir serbest bölgeye vasıl olmalı ya da yetkili gümrük antrepoya konulmalıdır. Teslim konusu malın ihraç edilmeden önce yurt dışındaki alıcı adına hareket eden yurt içindeki firmalar veya bizzat alıcı tarafından işlenmesi veya herhangi bir şekilde değerlendirilmesi durumu değiştirmez.

Yetkili gümrük antrepoları ile buralarda düzenlenmesi zorunlu belgeleri belirlemeye, konulacak malın cinsi ve miktarı ile bunların antrepoda bekleme sürelerine ilişkin olarak sınırlama getirmeye, Gümrük Müsteşarlığının görüşü alınmak suretiyle Maliye Bakanlığı yetkilidir.

Yetkili gümrük antrepolarının işleyişine ilişkin olarak bu fıkra uyarınca belirlenen esaslara uyulmaması halinde ziyaa uğratan vergi, buna ilişkin olarak kesilecek ceza ve hesaplanacak gecikme faizinin ödenmesinden katma değer vergisi iadesi alanla birlikte antrepo işleticisi de müteselsilen sorumludur.”

MADDE 12- 3065 sayılı Katma Değer Vergisi Kanununun 29 uncu maddesinin (2) numaralı fıkrasının sonunda yer alan “Yılı içinde mahsuben iade edilemeyen vergi nakden iade edilir. Bakanlar Kurulu, vergi nispeti indirilen mal ve hizmet grupları ile sektörler itibarıyla, amortisman tabi iktisadi kıymetler dolayısıyla yüklenen katma değer vergisinin iade hakkını kaldırmaya; Maliye Bakanlığı, bu fıkranın uygulanmasına ilişkin usul ve esasları belirlemeye yetkilidir.” ibaresi “Yılı içinde mahsuben iade edilemeyen vergi izleyen yıl içinde talep edilmesi şartıyla nakden veya mükellefin yukarıda sayılan borçlarına mahsuben iade edilir. Bakanlar Kurulu, vergi nispeti indirilen mal ve hizmet grupları ile sektörler itibarıyla, iade hakkını kısmen veya tamamen ya da amortisman tabi iktisadi kıymetler dolayısıyla yüklenen katma değer vergisi ile sınırlı olmak üzere kaldırmaya; Maliye Bakanlığı, bu fıkranın uygulanmasına ilişkin usul ve esasları belirlemeye yetkilidir.” şeklinde değiştirilmiştir.

MADDE 13- 3065 sayılı Katma Değer Vergisi Kanununun geçici 12 nci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“GEÇİCİ MADDE 12- 4046 sayılı Kanunun 1 inci maddesinin (A) fıkrası ile özelleştirme kapsamına alınan iktisadi kıymetlerin aynı Kanun hükümleri çerçevesinde teslim ve kiralınması işlemleri ile 320 sayılı Kanun Hükmünde Kararnamenin ek 2 nci maddesi kapsamındaki şans oyunları işletme lisansı verilmesi işlemleri vergiden müstesnadır. Bu kapsamda istisna edilen işlemler bakımından 30 uncu maddenin birinci fıkrasının (a) bendi hükmü uygulanmaz.”

MADDE 14- 6/6/2002 tarihli ve 4760 sayılı Özel Tüketim Vergisi Kanununun eki (I) sayılı Listenin (B) cetvelinde yer alan bazı mallara ilişkin özel tüketim vergisi, bu Kanuna ekli (1) sayılı cetvelde karşılarında gösterildiği tutarlarda tespit edilmiş, aynı (I) sayılı Listenin (B) cetveline, bu Kanuna ekli (2) sayılı cetvelde yer alan G.T.İ.P. numaralı mallar, vergi tutarları ile birlikte eklenmiştir.

MADDE 15- 13/7/1956 tarihli ve 6802 sayılı Gider Vergileri Kanununun 39 uncu maddesinin birinci fıkrasının (c) bendi aşağıdaki şekilde değiştirilmiş, aynı fıkraya aşağıdaki bent eklenmiş ve maddenin ikinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“c) Kablolulu, kablosuz ve mobil internet servis sağlayıcılığı hizmeti % 5,

d) (a), (b) ve (c) bentleri kapsamına girmeyen diğer telekomünikasyon hizmetleri %15.”

“Birinci fıkranın (a), (b), (c) ve (d) bentlerinde yer alan hizmetlerin birlikte veya birbiriyle bağlantılı olarak verilmesi halinde, her hizmet tabi olduğu oran üzerinden vergilendirilir. Bakanlar Kurulu, % 25 ve % 15 oranlarını ayrı ayrı veya birlikte % 5’e, % 5 oranını ise sıfıra kadar indirmeye ve bu oranları kanuni oranlarına kadar artırmaya yetkilidir.”

MADDE 16- 1/7/1964 tarihli ve 488 sayılı Damga Vergisi Kanununa ekli (1) sayılı tablonun "TV- Makbuzlar ve diğer kağıtlar" başlıklı bölümünün ikinci fıkrasının sonuna aşağıdaki bent eklenmiştir.

"f) Elektronik ortamda birlikte verilen muhtasar beyanname ve sigorta prim bildirgesinden sadece muhtasar beyanname için 20 TL"

MADDE 17- 2/7/1964 tarihli ve 492 sayılı Harçlar Kanununun 63 üncü maddesinin ikinci fıkrasından sonra gelmek üzere aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

"Kat irtifaklı gayrimenkul devir ve iktisaplarında harç, devir ve iktisap bedelinin tamamı üzerinden hesaplanır."

MADDE 18- 492 sayılı Harçlar Kanununun (4) sayılı tarifesinin "I-Tapu işlemleri" başlıklı bölümünün 12 numaralı fıkrası, 13 numaralı fıkrasının (a) ve (c) bentleri ile 20 numaralı fıkrasının (e) bendi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"12. Satış vaadi sözleşmeleri ile irtifak hakkı tesisi vaadi sözleşmelerinin tapu siciline şerhinde, sözleşmede yazılı bedel üzerinden (Bu bedel, sözleşmeye konu gayrimenkulün emlak vergisi değerinden az, emlak vergisi değerinin iki katından çok olamaz) bedelsiz olanlarında emlak vergisi değeri üzerinden (Binde 5,4)"

"a) Arsa ve arazi üzerine inşa olunacak bina vesair tesislerin tescilinde (Her bir bağımsız bölüm vesair tesis için) 100 TL

Bayındırlık ve İskan Bakanlığının görüşü alınarak Maliye Bakanlığınca tespit ve ilan edilmiş bulunan sosyal mesken, işçi evleri ve bunlardan daha düşük nitelikteki meskenlerin tescilinde (Her bir bağımsız bölüm için) 50 TL

Tapu siciline tescil yapılmaması halinde de bu harcın tahsili aynı esaslar dahilinde yürütülür."

"c) (a) fıkrası dışında kalan her nevi cins ve kayıt tashihinde (her bir işlem için) 50 TL"

"e. Gayrimenkul üzerine irtifak hakkı tesis ve devrinde (634 sayılı Kat Mülkiyeti Kanununa göre yapılan kat irtifakları hariç olmak üzere) tesis ve devir için ödenen bedel (Bu bedel, üzerinde hak tesis edilen gayrimenkulün emlak vergisi değerinin iki katından çok olamaz) üzerinden devir alan için (Binde 15)"

MADDE 19- 19/3/1985 tarihli ve 3167 sayılı Çekle Ödemelerin Düzenlenmesi ve Çek Hamillerinin Korunması Hakkında Kanuna aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

"GEÇİCİ MADDE 2- 31/12/2009 tarihine kadar, üzerinde yazılı keşide tarihten önce çekin ödenmek için muhatap bankaya ibrazı geçersizdir."

MADDE 20- 2/7/1992 tarihli ve 3835 sayılı Ahıska Türklerinin Türkiye'ye Kabulü ve İskanına Dair Kanuna aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

"GEÇİCİ MADDE 1- Bu Kanun kapsamında olup 1/6/2008 tarihinden önce ikamet tezkeresi düzenlenenlerden; bu Kanunun yayımı tarihinden itibaren üç ay içinde çifte vatandaşlık müracaatında

bulunanların başvuruları kabul edilerek, milli güvenlik ve Devletimizin dış politikası bakımından sakıncası görülmeyenlerin çifte vatandaşlık talepleri, talep tarihinden itibaren üç ay içinde sonuçlandırılır. Talepleri uygun görülenler Muş vilayetinde iskan edilir.”

MADDE 21- 5/5/2005 tarihli ve 5345 sayılı Gelir İdaresi Başkanlığının Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanununun 11 inci maddesinin birinci fıkrasının (j) bendinden sonra gelmek üzere aşağıdaki bent eklenmiş ve mevcut (k) bendi (l) bendi olarak teselsül ettirilmiştir.

“k) 10/12/2003 tarihli ve 5018 sayılı Kamu Malı Yönetimi ve Kontrol Kanunu kapsamındaki kamu idarelerine verilmesi gereken her türlü beyanname, bildirme ve benzeri belgeleri, bu idarelerin mevzuatı gereğince elektronik ortamda bunlar adına almak.”

MADDE 22- 5345 sayılı Gelir İdaresi Başkanlığının Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanununun 29 uncu maddesinin üçüncü fıkrasından sonra gelmek üzere aşağıdaki fıkralar eklenmiştir.

“Gelir İdaresi grup müdürü, vergi dairesi müdürü, müdür, vergi dairesi müdür yardımcısı ve müdür yardımcısı kadrolarına atanacakların, yapılacak yazılı ve sözlü sınavlardan ayrı ayrı yüz tam puan üzerinden en az yetmiş puan almaları şarttır. Şu kadar ki, Devlet gelir uzmanlığına atandıktan sonra bu unvanında en az beş yıl hizmeti bulunanlar sınava tabi tutulmadan müdür olarak atanabilirler. Bu sınavlara katılacak personelin belirlenmesi ile sınavlara ilişkin usul ve esaslar yönetmelikle düzenlenir.

Vergi dairesi müdürleri, müdürler ve bunların yardımcıları ile vergi denetmenleri yer değiştirme suretiyle atamaya tabi olup, buna ilişkin usul ve esaslar yönetmelikle düzenlenir.”

MADDE 23- 12/4/2000 tarihli ve 4562 sayılı Organize Sanayi Bölgeleri Kanununun geçici 7 nci maddesine aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

“1/1/2005 tarihinden önce kesinleşen imar planlarında küçük sanayi sitesi olarak ayrılan veya aynı tarihten önce, Bakanlık tarafından onaylanan ve yatırım programına alınan OSB’lerin bulunduğu alanlardaki mera vasıflı taşınmazlar hakkında; ilgili kamu idarelerince daha önce yapılan kamulaştırma ve diğer işlemler, tezyidi bedel dahil kamulaştırma, faiz ve diğer bedellerin ödenmesi kaydıyla geçerli kabul edilir, bu işlemlere dayanılarak ilgili gerçek ve tüzel kişiler adına tapuda yapılan tesciller korunur, mülkiyete yönelik Hazinece dava açılmaz, açılmış davalardan vazgeçilir, açılan davalar sonucunda bu taşınmazların mera olarak sınırlandırılmasına ve özel sicile yazılmasına dair verilen ve kesinleşen mahkeme kararları uygulanmaz ve bu kararlar uyarınca tapu kütüklerine konulan şerhler terkin edilir.”

MADDE 24- 29/6/2001 tarihli ve 4706 sayılı Hazineye Ait Taşınmaz Malların Değerlendirilmesi ve Katma Değer Vergisi Kanununda Değişiklik Yapılması Hakkında Kanuna aşağıdaki ek madde eklenmiştir.

“EK MADDE 3.- 13/6/2006 tarihli ve 5520 sayılı Kurumlar Vergisi Kanununun 32/A maddesi kapsamındaki yatırımlarla ilgili olarak talep edilen taşınmazın bulunduğu ilçenin mülki sınırları içindeki organize sanayi veya endüstri bölgelerinde bu yatırımlar için tahsis edilebilecek boş parsel bulunmaması, gerçekleştirilecek yatırımın toplam tutarının, talep edilen taşınmazların maliki idarelerce takdir edilecek rayiç değerinin üç katından az olmaması kaydıyla; Hazineye, özel bütçeli idarelere, il özel idarelerine veya belediyelere ait arazi veya arsaların üzerinde kırkdokuz yıl süreli bağımsız ve sürekli nitelikli irtifak hakkı tesis edilebilir. 31/8/1956 tarihli ve 6831 sayılı Orman Kanununa tabi alanlar hariç olmak üzere, Devletin hüküm ve tasarrufu altında bulunması nedeniyle

irtifak hakkı tesis edilemeyen taşınmazlar üzerinde ise aynı şartlarla kırkdokuz yıl süreli kullanma izni verilebilir.

Yatırımcılar lehine tesis edilecek irtifak hakkı veya kullanma izinlerinde ilk yıl bedeli, yatırım konusu taşınmazın emlak vergi değerinin yüzde üçüdür.

İrtifak hakkı veya kullanma izni verilenlerden ayrıca hasılat payı alınmaz.

İrtifak hakkı tesis edilecek veya kullanma izni verilecek taşınmazlar üzerindeki kamuya ait ve ihtiyaç dışı bina ve müştemilat ile üzerinde henüz faaliyete geçmemiş yatırım bulunan arazi veya arsalar da bu kapsamda değerlendirilir.

İrtifak hakkı tesis edilecek veya kullanma izni verilecek taşınmazlardan imar planı bulunmayanların planları ile uygulama projeleri, bedelsiz olarak verilen ön izin süresi içinde yapılır. Ön izin süresi iki yılı geçemez.

İstihdam edilecek işçi sayısına, yatırım konusu işletmenin faaliyete geçtiği tarihten itibaren beş yıl süreyle uyulması zorunludur.

Yatırımcının bu madde kapsamında belirlenen şartlara uymadığının veya mücbir sebepler hariç öngörülen sürede yatırımın tamamlanmadığının tespiti halinde, herhangi bir yargı kararı aranmaksızın irtifak hakkı veya kullanma izni iptal edilir. Bu durumda taşınmaz üzerindeki tüm yapı ve tesisler sağlam ve işler durumda tazminat veya bedel ödenmeksizin taşınmaz maliki idareye intikal eder ve bundan dolayı hak lehtarı veya üçüncü kişilerce her hangi bir hak ve talepte bulunulamaz. Ancak, öngörülen sürede yatırımın en az yüzde ellisinin gerçekleştirilmesine rağmen yatırımın tamamlanmaması veya öngörülen istihdam sayısına yüzde onu aşan oranda uyulmaması halinde ise irtifak hakkı veya kullanma izni bedelleri için sağlanan indirimler iptal edilir ve iptal tarihinden itibaren ayrıca hasılat payı alınır.

İrtifak hakkı veya kullanma izni süresinin sonunda makine, teçhizat ve demirbaşlar hariç diğer yapı ve tesisler taşınmaz maliki idareye intikal eder, yatırımcının talep etmesi halinde ise genel hükümlere göre doğrudan irtifak hakkı tesis edilir veya kullanma izni verilir.

Hazineye ait taşınmazlar, birinci fıkra kapsamında en az ellimilyon ABD Doları karşılığı Türk Lirası tutarında ve en az yüz kişi istihdam sağlayacak yatırım yapanlara, 492 sayılı Harçlar Kanununun 63 üncü maddesinde yer alan harca esas değer üzerinden doğrudan satılabilir. Bu yerlerin amacı dışında kullanılmayacağına dair tapu kütüğüne şerh konulur.

Bu maddenin uygulanmasına ilişkin usul ve esasları belirlemeye ve ikinci fıkrada belirtilen bedeli Bakanlar Kurulunca belirlenecek bölgeler itibarıyla farklılaştırmaya ve sıfıra kadar indirmeye Maliye Bakanlığı yetkilidir.”

MADDE 25- 4706 sayılı Hazineye Ait Taşınmaz Malların Değerlendirilmesi ve Katma Değer Vergisi Kanununda Değişiklik Yapılması Hakkında Kanuna aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

“GEÇİCİ MADDE 11- 21/7/1983 tarihli ve 2863 sayılı Kültür ve Tabiat Varlıklarını Koruma Kanunu uyarınca sit alanı ilan edilmesi nedeniyle kesin inşaat yasağı getirilen alanlarda kalan taşınmazlar için bu maddenin yayımı tarihinden önce düzenlenmiş olup 31/12/2011 tarihine kadar kullanılmayan veya kısmen kullanılan belgeler iptal edilir ve yenisi düzenlenmez.”

MADDE 26- 28/3/2002 tarihli ve 4749 sayılı Kamu Finansmanı ve Borç Yönetiminin Düzenlenmesi Hakkında Kanuna aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

“GEÇİCİ MADDE 19- Toprak Mahsulleri Ofisi Genel Müdürlüğünün 2009 yılı finansman açığının karşılanmasını teminen Hazineden olan görev zararı alacaklarına ve ödenmemiş sermayesine mahsuben Müsteşarlıkça Toprak Mahsulleri Ofisi Genel Müdürlüğüne Özel Tertip Devlet İç Borçlanma Senedi ihraç edilebilir. Bu kapsamda ihraç edilecek Özel Tertip Devlet İç Borçlanma senetleri için, Müsteşarlık Bütçesinin ilgili tertiplerine 1 milyar Türk Lirasına kadar ödenek eklemeye Maliye Bakanı yetkilidir.”

MADDE 27- 29/5/1986 tarihli ve 3294 sayılı Sosyal Yardımlaşma ve Dayanışmayı Teşvik Kanununun 4 üncü maddesinin beşinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Bu maddenin (d) bendinde yer alan gelirler hakkında 30/3/2005 tarihli ve 5326 sayılı Kabahatler Kanununun 17 nci maddesinin üçüncü fıkrasının birinci cümlesi hükmü uygulanmaz. Bu gelirler tahsilatın yapıldığı ayı takip eden ayın sonuna kadar vergi daireleri ve muhasebe birimleri tarafından Maliye Bakanlığınca belirlenen esaslara göre, Türkiye Cumhuriyet Merkez Bankası nezdindeki Fon hesabına aktarılır.”

MADDE 28- 10/10/1984 tarihli ve 3056 sayılı Başbakanlık Teşkilatı Hakkında Kanun Hükmünde Kararnamenin Değiştirilerek Kabulü Hakkında Kanuna aşağıdaki ek madde eklenmiştir.

“Ekonomi Koordinasyon Kurulu:

EK MADDE 9- Ekonomi Koordinasyon Kurulu, Başbakanın belirleyeceği bakanlardan oluşur. Kurul üyesi Başbakan Yardımcısı, Kurula başkanlık eder.

Ekonomi Koordinasyon Kurulu toplantılarına konuyla ilgili bakanlar ve kamu görevlileri ile özel sektör, sivil toplum kuruluşları ve üniversitelerin temsilcileri davet edilebilir.

Ekonomi Koordinasyon Kurulunun görevleri şunlardır:

- a) Ekonomik istikrarla ilgili gelişmeleri izlemek ve değerlendirmek,
- b) Para, kredi, finans, maliye, borçlanma, gelirler ve diğer ekonomi politikaları ile plan ve programların tespitinde, uygulanmasında ve güncelleştirilmesinde koordinasyon sağlamak,
- c) Küresel ve ulusal ekonomi ile ilgili gelişmeleri izlemek, değerlendirmek, gerektiğinde araştırmalar yapmak veya yaptırmak,
- ç) Ekonomik güvenlik ve ekonomik savunmaya ilişkin ilke ve esasların tespitinde, uygulanmasında ve güncelleştirilmesinde koordinasyon sağlamak,
- d) Gerektiğinde, gelir azaltıcı veya harcama artırıcı önerileri değerlendirmek, uygun görülenler hakkında etki analizlerini yapmak veya yaptırmak,
- e) Devlet yardımları politikalarının tespitinde, uygulanmasında ve güncelleştirilmesinde koordinasyon sağlamak,
- f) Kurul kararlarının uygulama süreçlerini izlemek, değerlendirmek; sonuçları ilgili bakanlık, kamu kurum ve kuruluşları ile Başbakana iletmek.

Ekonomi Koordinasyon Kurulunun çalışma usul ve esasları, Kurulda temsil edilecek kamu ve özel sektör kurum ve kuruluşları ile sekreteryaya hizmetlerine ilişkin hususlar yönetmelikle belirlenir.

Kurul, görev alanına giren konularla ilgili her türlü bilgi ve veriyi, bakanlıklar ve kamu kurum ve kuruluşlarından isteme yetkisine sahiptir.”

MADDE 29- 19/3/1979 tarihli ve 1136 sayılı Avukatlık Kanununun 65 inci maddesi, başlığı ile birlikte aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Baro keseneği

MADDE 65- Baro keseneğinin yıllık miktarı, genel kurulca belirlenir ve her yılın ocak ve temmuz aylarında iki eşit taksitte ödenir. Vadesinde ödenmeyen keseneğe T.C. Merkez Bankası reeskont işlemlerinde uygulanan faiz oranında yıllık temerrüt faizi uygulanır.

Avukatlık Kanununun 72 ve 73 üncü madde hükümleri saklıdır.”

MADDE 30- 1136 sayılı Avukatlık Kanununa aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

“GEÇİCİ MADDE 22- Bu maddenin yürürlüğe girdiği tarih itibarıyla ödenmemiş baro keseneği borcunun tamamının, bu maddenin yürürlük tarihinden itibaren altmış gün içinde ödenmesi halinde, işlemiş faiz borcu silinir. Baro keseneğinin ödenmemesine bağlı olarak yürütülen levhadan ve sicilden silme işlemleri, altmış gün süreyle durdurulur.”

MADDE 31- 29/1/2004 tarihli ve 5084 sayılı Yatırımların ve İstihdamın Teşviki ile Bazı Kanunlarda Değişiklik Yapılması Hakkında Kanuna aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

“GEÇİCİ MADDE 3- Bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihte bedelsiz irtifak hakkı tesis edilmek veya kullanma izni verilmek amacıyla ilana çıkmış ancak, işlemleri tamamlanmamış taşınmazlar hakkında, mülga 5 inci madde hükümleri uygulanır. Mülga 5 inci madde kapsamında bedelsiz irtifak hakkı tesis edilen veya kullanma izni verilen taşınmazlar hakkında söz konusu hükümlerin uygulanmasına devam edilir.”

MADDE 32- 18/5/2004 tarihli ve 5174 sayılı Türkiye Odalar ve Borsalar Birliği ile Odalar ve Borsalar Kanununa aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

“GEÇİCİ MADDE 16- Üyelerin oda ve borsalara, oda ve borsaların da Birliğe ödenmiş aidat borçlarına ait gecikme zamlarının tamamı ile bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten itibaren altı ay içinde üyelerin oda ve borsalara, oda ve borsaların Birliğe olan aidat borçlarının tamamının ödenmesi halinde, bu borçlara ait gecikme zamları silinir.”

MADDE 33- (1) 4447 sayılı İşsizlik Sigortası Kanununun geçici 7 nci maddesinin birinci fıkrasındaki “bu maddenin yürürlük tarihinden önceki altı aylık dönemde” ibaresi “bu maddenin yürürlük tarihinden önceki altı aya veya 2008 yılı Aralık ve 2009 yılı Ocak aylarına ilişkin Sosyal Güvenlik Kurumuna verilen” şeklinde ve “bir yıl” ibaresi “iki yıl” olarak değiştirilmiştir.

(2) 5510 sayılı Sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık Sigortası Kanununun 5 inci maddesinin birinci fıkrasının (b) bendine “meslek liselerinde okumakta iken veya yüksek öğrenimleri sırasında zorunlu staja tabi tutulan öğrenciler” ibaresinden sonra gelmek üzere “ile 2547 sayılı Yükseköğretim Kanununun 46 ncı maddesine tabi olarak kısmi zamanlı çalıştırılan öğrencilerden aylık prime esas kazanç tutarı, 82 nci maddeye göre belirlenen günlük prime esas kazanç alt sınırının otuz katından fazla olmayanlar” ibaresi eklenmiştir.

(3) 4749 sayılı Kamu Finansmanı ve Borç Yönetiminin Düzenlenmesi Hakkında Kanunun 2 nci maddesinin birinci fıkrasına “merkezi yönetim kapsamındaki kamu idareleri,” ibaresinden sonra gelmek üzere “sosyal güvenlik kurumları,” ibaresi eklenmiştir.

(4) 22/5/2003 tarihli ve 4857 sayılı İş Kanununun 18 inci maddesinin üçüncü fıkrasının (c) bendine “Mevzuattan veya sözleşmeden doğan haklarını takip” ibaresinden sonra gelmek üzere “veya yükümlülüklerini yerine getirmek” ibaresi eklenmiştir.

(5) 193 sayılı Gelir Vergisi Kanununun 99 uncu maddesinde yer alan “Muhtasar beyannamenin şekil, içerik ve eklerini belirlemeye” ibaresi “Muhtasar beyannamenin şekil, içerik ve ekleri ile üçer aylık verilen beyannamelerin dönemini aylık olarak belirlemeye” şeklinde değiştirilmiştir.

(6) 5520 sayılı Kurumlar Vergisi Kanununun 4 üncü maddesinin birinci fıkrasının (g) bendinde yer alan “Milli Piyango İdaresi Genel Müdürlüğü.” ibaresi “Şans oyunları lisans veya işletim hakkının hasılatın belli oranında hesaplanan pay karşılığında verilmesi halinde bu hakkı devralan kurumlar hariç olmak üzere, 14/3/2007 tarihli ve 5602 sayılı Şans Oyunları Hasılatından Alınan Vergi, Fon ve Payların Düzenlenmesi Hakkında Kanunun 3 üncü maddesinde tanımlanan ilgili kurum ve kuruluşlar.” şeklinde değiştirilmiştir.

(7) 3065 sayılı Katma Değer Vergisi Kanununun geçici 17 nci maddesinde yer alan “31/12/2008” ibaresi “31/12/2010” olarak değiştirilmiştir.

(8) 6802 sayılı Gider Vergileri Kanununun 29 uncu maddesinin birinci fıkrasının (t) bendinde yer alan “Emeklilik yatırım fonlarının,” ibaresi “Emeklilik yatırım fonlarının, menkul kıymet yatırım fonlarının ve menkul kıymet yatırım ortaklıklarının,” şeklinde değiştirilmiştir.

(9) 492 sayılı Harçlar Kanununun mükerrer 138 inci maddesinin dördüncü fıkrasında yer alan “maktu harçları yarısına kadar, nispi harçları ise bu fıkra ile artırılmadan önceki seviyelerine indirmeye,” ibaresi “maktu harçları yarısına, nispi harçları ise Kanunla belirlenen oranların onda birine kadar indirmeye,” şeklinde değiştirilmiştir.

(10) 14/3/2007 tarihli ve 5602 sayılı Şans Oyunları Hasılatından Alınan Vergi, Fon ve Payların Düzenlenmesi Hakkında Kanunun;

a) 3 üncü maddesinin birinci fıkrasının (g) bendinde yer alan “hesaplanan ödenecek ikramiyeler” ibaresi “hesaplanan ve süresi içinde iştirakçilere ödenen ikramiyeler” şeklinde değiştirilmiştir.

b) 5 inci maddesinin ikinci fıkrasında yer alan “talebi ve” ibaresi “talebi veya” olarak değiştirilmiştir.

c) 8 inci maddesinin ikinci fıkrasında yer alan “saymanlığına” ibaresi “muhasabe birimi hesabına” şeklinde değiştirilmiştir.

(11) 21/7/1953 tarihli ve 6183 sayılı Amme Alacaklarının Tahsil Usulü Hakkında Kanunun;

a) 106 ncı maddesinin birinci fıkrasında yer alan “anlaşılan 5.000.000 liraya kadar (5.000.000 lira dahil)” ibaresi “anlaşılan ve 213 sayılı Kanun kapsamına giren amme alacaklarında 10 Türk Lirasına (10 Türk Lirası dahil), diğer amme alacaklarında 20 Türk Lirasına (20 Türk Lirası dahil) kadar” şeklinde, “Bakanlar Kurulu, bu miktarı on katına” ibaresi “Bakanlar Kurulu, bu tutarları topluca veya ayrı ayrı on katına” şeklinde değiştirilmiştir.

b) 107 nci maddesinin altıncı fıkrasında yer alan “tahsile yönelik bilgilerin verilmesi sırrın ifşası sayılmaz.” ibaresi “tahsile yönelik bilgilerin ve 22/A maddesine göre borcun olmadığına dair belgeyi arama zorunluluğu getirilen kurum ve kuruluşlara, ödeme ve işleme taraf olanlara ilişkin borç bilgilerinin verilmesi sırrın ifşası sayılmaz; bu kurum ve kuruluşlarda vazifeli bulunan kişiler edindikleri bilgileri ifşa ettikleri takdirde birinci fıkra hükmüne göre cezalandırılırlar.” şeklinde değiştirilmiştir.

(12) 5345 sayılı Gelir İdaresi Başkanlığının Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanunun;

a) 18 inci maddesinin (c) bendindeki “Başkanlığı” ibaresinden sonra gelmek üzere “veya Başkanlığın görev alanı ile ilgili işlemlerden dolayı Bakanlık husumetiyle açılan idarî davalarla sınırlı olmak üzere Bakanlığı” ibaresi eklenmiştir.

b) 24 üncü maddesinin ikinci fıkrasında yer alan “bu işlemler ile diğer işlemlerinden dolayı idarî yargı mercileri nezdinde yaratılan ihtilaflarla ilgili olarak bu merciler nezdinde talep ve savunmalarda bulunmak” ibaresi “bu işlemler ile personel atama, disiplin, terfi, sicil, harcırah ve benzeri özlük işlemlerinden dolayı idarî yargı mercileri nezdinde yaratılan ihtilaflarla ilgili olarak bu merciler nezdinde talep ve savunmalarda bulunmak” şeklinde değiştirilmiştir.

c) 29 uncu maddesinin ikinci fıkrasında yer alan “Yapılacak yeterlik sınavında başarılı olanlar vergi denetmenliğine atanırlar.” cümlesi “Yapılacak yeterlik sınavında başarılı olanlar vergi denetmenliğine, başarılı olamayanlar ise derecelerine uygun memur kadrosuna atanırlar.” şeklinde değiştirilmiştir.

(13) 5084 sayılı Yatırımların ve İstihdamın Teşviki ile Bazı Kanunlarda Değişiklik Yapılması Hakkında Kanununun 3 üncü, 4 üncü ve 6 ncı maddelerinin birinci fıkralarında yer alan “31.12.2008” ibareleri “31/12/2009” şeklinde değiştirilmiş, 7 nci maddesinin (h) bendinde yer alan “31/12/2007” ibaresinden önce gelmek üzere “31/12/2004 tarihine kadar tamamlananlar için 31/12/2009 tarihine kadar,” ibaresi eklenmiştir.

(14) 25/4/2006 tarihli ve 5490 sayılı Nüfus Hizmetleri Kanununun 45 inci maddesinin birinci fıkrasının ikinci cümlesinde yer alan “kurumların” ibaresi “kurumlar ile 5411 sayılı Bankacılık Kanunu çerçevesinde faaliyette bulunan bankaların” şeklinde değiştirilmiştir.

(15) 13/10/1983 tarihli ve 2919 sayılı Türkiye Büyük Millet Meclisi Genel Sekreterliği Teşkilat Kanununun 3 üncü maddesinin birinci fıkrasının (b) bendinde yer alan “raportörler” ibaresi “uzmanlar” olarak değiştirilmiştir.

(16) 5084 sayılı Yatırımların ve İstihdamın Teşviki ile Bazı Kanunlarda Değişiklik Yapılması Hakkında Kanununun 5 inci maddesi yürürlükten kaldırılmıştır.

(17) 4706 sayılı Hazineye Ait Taşınmaz Malların Değerlendirilmesi ve Katma Değer Vergisi Kanununda Değişiklik Yapılması Hakkında Kanunun;

a) 4 üncü maddesinin son fıkrasında yer alan “organize hayvancılık yapacaklar ile kamu kurum ve kuruluşlarına,” ibaresi ve “üzerinde en az onmilyon ABD Doları karşılığı Türk Lirası tutarında ve en az elli kişi istihdam sağlayacak yatırım yapacaklara,” ibaresi madde metninden çıkarılmıştır.

b) 6 ncı maddesi yürürlükten kaldırılmıştır.

(18) 492 sayılı Harçlar Kanununun (4) sayılı tarifesinin sonunda yer alan “Bu tarifenin 13 numaralı bendinin (a) ve (c) fıkralarında belirtilen işlemlerden emlak vergisi bildirim verilmemesi gerektirenlerin 1319 sayılı Emlak Vergisi Kanununda yazılı bildirim verme süresi sonuna kadar tapuda gösterilmemesi halinde harç % 50 fazlasıyla alınır.” hükmü yürürlükten kaldırılmıştır.

(19) 29/6/1956 tarihli ve 6762 sayılı Türk Ticaret Kanununun 711 inci maddesinin üçüncü fıkrası yürürlükten kaldırılmıştır.

GEÇİCİ MADDE 1- Menkul kıymet yatırım fonlarının sermaye piyasalarında yaptıkları işlemlerle ilgili olarak, bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten önceki dönemler için banka ve sigorta muameleleri vergisi tarhiyatı yapılmaz, daha önce yapılan tarhiyatlardan vazgeçilir, tahakkuk eden tutarlar terkin edilir. Tahsil edilmiş tutarlar red ve iade edilmez.

GEÇİCİ MADDE 2- İlgili trafik sicilinde adlarına kayıt ve tescilli bulunan, model yılı 1979 veya daha eski olan motorlu taşıtlarını; bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten itibaren 30/6/2010 tarihine kadar ilgili yönetmelik hükümleri gereğince kayıt ve tescillerinin silinmesi ve hurdaya çıkarılması suretiyle il özel idarelerine bedelsiz olarak teslim edenler adına veya 10/7/2003 tarihli ve 4925 sayılı Karayolu Taşıma Kanununun 33 üncü maddesinin beşinci fıkrasında düzenlenen

uygulama çerçevesinde Makina ve Kimya Endüstrisi Kurumu (MKEK) Hurda İşletmesi Müdürlüğüne ait hurda müdürlüklerinden herhangi birine teslim eden gerçek ve tüzel kişilerden, yük ve yolcu taşımacılığı dışında bilanço esasına göre defter tutmayı gerektiren başkaca ticari veya mesleki faaliyetten dolayı mükellefiyeti bulunmayanlar adına, hurdaya çıkarılan taşıta ilişkin olarak 31/12/2009 tarihine kadar tahakkuk etmiş ve ödenmemiş olan motorlu taşıtlar vergisi ile bu vergiye ilişkin gecikme zammı, gecikme faizi, vergi cezaları ve 31/12/2008 tarihine kadar tescil plakasına kesilen idari para cezaları terkin edilir.

Motorlu taşıtlarını noter satış senediyle veya kamu kurum ve kuruluşlarından satın alıp ilgili trafik tescil kuruluşunda adlarına kayıt ve tescil ettirmemiş olan ve bu maddenin yürürlüğe girdiği tarih itibarıyla yük ve yolcu taşımacılığı dışında bilanço esasına göre defter tutmayı gerektiren başkaca ticari veya mesleki faaliyetten dolayı mükellefiyeti bulunmayan gerçek ve tüzel kişiler, bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten itibaren 31/12/2009 tarihine kadar kayıt ve tescil işlemlerini tamamlayarak bu maddenin öngördüğü diğer şartları da yerine getirmeleri halinde bu madde hükmünden yararlanabilirler.

Bu madde kapsamında trafik tescil kayıtları silinen motorlu taşıtların, adlarına tescil kaydı bulunanlar tarafından ilgili kurumlara teslimi ile il özel idarelerinin bu kapsamda teslim aldıkları hurda taşıtların satışından elde ettikleri kazançlar ve bu faaliyetlerle ilgili olarak yapılan işlemler ve düzenlenen kağıtlar her türlü vergi, resim ve harçtan müstesnadır, bu madde kapsamında yapılan motorlu taşıt teslimlerine ilişkin olarak 3065 sayılı Katma Değer Vergisi Kanununun 30 uncu maddesinin (a) bendi hükmü uygulanmaz.

Bu maddenin yürürlüğe girdiği tarih itibarıyla mevcut olmayan veya herhangi bir nedenle motorlu taşıt vasfını kaybetmiş olup model yılı 1998 ve daha eski olan taşıtların, bu durumlarının kanaat verici belgelerle tevsik edilmesi veya ilgili trafik tescil kuruluşu nezdinde adlarına kayıtlı olanlar tarafından yazılı bildirimde bulunulması halinde, bu taşıtlara ait motorlu taşıtlar vergilerinin 1/4'ününün 31/12/2009 tarihine kadar ödenmesi şartıyla, kalan vergi aslı, gecikme zammı, gecikme faizi, vergi cezaları ve tescil plakasına kesilen idari para cezalarının tamamının tahsilinden vazgeçilir ve ödemeyi müteakip trafik tescil kayıtları silinir. Bu fıkra kapsamında trafik tescil kayıtları silinen motorlu taşıtların daha sonra bulunması veya varlığının tespiti halinde, terkin tarihi itibarıyla trafik tescil kaydı yapılır. Bu takdirde terkin edilen vergi ve diğer amme alacakları ayrıca bir işleme gerek olmaksızın buldukları veya tespit edildikleri yılın Ocak ayında motorlu taşıtlar vergisi adıyla tahakkuk etmiş sayılır ve Ocak ayının son günü vade tarihi kabul edilerek takip ve tahsil edilir. Bulunan veya varlığı tespit edilen taşıtın noter satış senediyle veya kamu kurum ve kuruluşlarından satın alındığının tevsiki halinde taşıt, satış tarihi itibarıyla alıcı adına tescil edilir ve alıcı adına motorlu taşıtlar vergisi mükellefiyeti tesis edilir.

5/7/2003 tarihinden önce çalınan motorlu taşıtlara ilişkin, çalınma tarihinden bulunma tarihine kadar, henüz bulunmadıysa 5/7/2003 tarihine kadar olan vergilendirme dönemlerine ait olup bu maddenin yürürlüğe girdiği tarih itibarıyla ödenmemiş olan motorlu taşıtlar vergisi ile bu vergiye ilişkin gecikme zammı, gecikme faizi, vergi cezaları ve tescil plakasına kesilen idari para cezaları terkin edilir.

13/10/1983 tarihli ve 2918 sayılı Karayolları Trafik Kanununun 20 nci maddesinin, 21/5/1997 tarihli ve 4262 sayılı Kanunun 2 nci maddesi ile değiştirilen (d) bendinin yürürlük tarihinden önce, noterler vasıtasıyla satışı yapılan motorlu taşıtlar için, noter satış senedinin düzenlendiği tarihten sonra satıcılar adına tahakkuk eden motorlu taşıtlar vergileri, gecikme zamları, gecikme faizleri ile vergi cezaları, taşıtın 31/12/2009 tarihine kadar alıcısı adına tescili kaydıyla, 4/1/1961 tarihli ve 213 sayılı Vergi Usul Kanununda belirtilen düzeltme zamaşımı hükümlerine tabi olmaksızın düzeltilir.

Motorlu taşıtlar vergisinde düzeltme yapılan bu taşıtlarla ilgili olarak 31/12/2003 tarihinden önce tescil plakasına kesilen idari para cezalarının tahsilinden vazgeçilir. Bu fıkra kapsamına giren amme alacaklarına karşılık bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten önce tahsil edilmiş tutarlar red ve iade edilmez. Bu hüküm, bu fıkra kapsamına giren taşıtlardan, bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten önce alıcısı adına tescil edilmiş olanlar için de uygulanır.

Bu madde hükmünden gerçeğe aykırı bildirimde bulunmak suretiyle yararlananlar, bu fiilleri başkaca bir suç teşkil etmediği takdirde 26/9/2004 tarihli ve 5237 sayılı Türk Ceza Kanununun 206 ncı maddesi gereğince, il özel idareleri ve MKEK Hurda İşletmesi Müdürlüğünce bu madde hükmüne göre teslim alınan taşıtları, taşıt vasfını kaybettirecek şekilde kullanılamaz hale getirmeyenler ile bu hususa ilişkin gerekli tedbirleri almayanlar aynı Kanunun 257 nci maddesi gereğince cezalandırılır.

Bu madde kapsamında tescil kayıtları silinen motorlu taşıtlara ait daha önce ödenmiş olan motorlu taşıtlar vergisi ile buna ilişkin gecikme zammı, gecikme faizi, vergi cezaları ve idari para cezaları red ve iade edilmez. Tescil kayıtları silinen bu taşıtlar üzerine 6183 sayılı Amme Alacaklarının Tahsil Usulü Hakkında Kanun hükümlerine göre tatbik edilmiş olan hacizler kaldırılır.

Dördüncü fıkra gereğince trafik tescil kayıtları silinecek taşıtların, motorlu taşıt vasfını kaybettikleri haller ile mevcut olmadıklarının kabul edileceği durumları tespiti ve bu maddenin uygulanmasına ilişkin usul ve esasları belirlemeye, İçişleri ve Maliye Bakanlıkları müştereken yetkilidir.

GEÇİCİ MADDE 3- 4760 sayılı Özel Tüketim Vergisi Kanununa ekli (II) sayılı listede yer alan ve 1/8/2002 - 21/7/2005 tarihleri arasında 87.03 G.T.İ.P. numarasından özel tüketim vergisi beyan edilmesi gerekirken 87.04 G.T.İ.P. numarasından özel tüketim vergisi beyan edilen araçlarla ilgili olarak, bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten önceki dönemler için özel tüketim vergisi tarhiyatı yapılmaz, daha önce yapılan tarhiyatlardan vazgeçilir, tahakkuk eden tutarlar terkin edilir. Tahsil edilmiş tutarlar red ve iade edilmez.

GEÇİCİ MADDE 4- Bu Kanunun yayımlandığı tarihten önce yeterlik sınavına giren vergi denetmen yardımcılardan, yapılan bu sınavlarda başarılı olamayan ve halen Gelir İdaresi Başkanlığı kadrolarında görev yapanlar, bu Kanunun yayımlandığı tarihten itibaren altı aydan az olmamak üzere Gelir İdaresi Başkanlığı tarafından belirlenecek tarihte bir defaya mahsus olmak üzere düzenlenecek yeterlik sınavına çağırılırlar. Yapılan yeterlik sınavına girenlerden başarılı olanlar vergi denetmenliğine, başarılı olamayanlar ise derecelerine uygun memur kadrosuna atanırlar.

MADDE 34- Bu Kanunun;

a) 15 inci maddesi, 33 üncü maddesinin (1) ve (8) numaralı fıkraları ile geçici 1 inci maddesi yayımını izleyen aybaşında,

b) 33 üncü maddesinin (7) ve (13) numaralı fıkraları 1/1/2009 tarihinden geçerli olmak üzere yayımı tarihinde,

c) 33 üncü maddesinin (2) numaralı fıkrası 1/10/2008 tarihinden geçerli olmak üzere yayımı tarihinde,

ç) 4 üncü, 5 inci ve 6 ncı maddeleri 1/8/2009 tarihinde,

d) 27 nci maddesi 1/1/2010 tarihinde,

e) Diğer hükümleri yayımı tarihinde,

yürürlüğe girer.

MADDE 35- Bu Kanun hükümlerini Bakanlar Kurulu yürütür.

I Sayılı Cetvel

G.T.İ.P. NO.	Mal İsmi	Vergi Tutarı (TL)	Birimi
	(Yağlama yağları; diğer yağlar)		
2710.19.71.00.00	Özel bir işleme tabi tutulacak olanlar	0,9345	Kilogram
	(Yağlama yağları; diğer yağlar)		
2710.19.75.00.00	2710.19.71.00 Alt pozisyonunda belirtilen işlemlerden başka bir işlemle kimyasal değişime tabi tutulacak olanlar	0,9345	Kilogram
	(Yağlama yağları; diğer yağlar)		
2710.19.81.00.00	Motor yağları, kompresör yağlama yağları, türbin yağlama yağları	0,9345	Kilogram
	(Yağlama yağları; diğer yağlar)		
2710.19.83.00.00	Hidrolik amaçlara mahsus sıvı yağlar	0,9345	Kilogram
	(Yağlama yağları; diğer yağlar)		
2710.19.85.00.00	Beyaz yağlar, sıvı parafin	0,9345	Kilogram
	(Yağlama yağları; diğer yağlar)		
2710.19.87.00.00	Dişli yağları ve redüktör yağları	0,9345	Kilogram
	(Yağlama yağları; diğer yağlar)		
2710.19.91.00.00	Metal işlemeye mahsus bileşikler, kalıp çıkarma yağları, aşınmayı önleyici yağlar	0,9345	Kilogram
	(Yağlama yağları; diğer yağlar)		
2710.19.93.00.00	Elektrik izolasyonuna mahsus yağlar	0,9345	Kilogram
	(Yağlama yağları; diğer yağlar)		
2710.19.99.00.25	Diğer madeni yağlar	0,9345	Kilogram
	(Yağlama yağları; diğer yağlar)		
2710.19.99.00.21	Spindle oil	0,9345	Kilogram
	(Yağlama yağları; diğer yağlar)		
2710.19.99.00.22	Light neutral	0,9345	Kilogram
	(Yağlama yağları; diğer yağlar)		
2710.19.99.00.23	Heavy neutral	0,9345	Kilogram
	(Yağlama yağları; diğer yağlar)		
2710.19.99.00.24	Bright stock	0,9345	Kilogram
	(Yağlama yağları; diğer yağlar)		
2710.19.99.00.98	Diğerleri	0,9345	Kilogram
	(Yalnız baz yağlar)		

2 Sayılı Cetvel

G.T.İ.P. NO.	Mal İsmi	Vergi Tutarı (TL)	Birimi
	(Yağlama müstahzarları)		
3403.11.00.00.00	Dokumaya elverişli maddelerin, deri ve köselenin, post ve kürklerin veya diğer maddelerin işlenmesine mahsus müstahzarlar	0,9345	Kilogram
	(Yağlama müstahzarları)		
3403.19.10.00.00	Esas madde olarak kabul edilmemek şartıyla, ağırlık itibarıyla % 70 veya daha fazla petrol yağları veya bitümenli minerallerden elde edilen yağları içerenler	0,9345	Kilogram
	(Yağlama müstahzarları)		
3403.19.91.00.00	Makina, cihaz ve taşıtların yağlanmasında kullanılan müstahzarlar	0,9345	Kilogram
	(Yağlama müstahzarları)		
3403.19.99.00.00	Diğerleri	0,9345	Kilogram
	(Yağlama müstahzarları)		
3403.91.00.00.00	Dokumaya elverişli maddelerin, deri ve köselenin, post ve kürklerin veya diğer maddelerin işlenmesine mahsus müstahzarlar	0,9345	Kilogram
	(Yağlama müstahzarları)		
3403.99.10.00.00	Makina, cihaz ve taşıtların yağlanmasında kullanılan müstahzarlar	0,9345	Kilogram
	(Yağlama müstahzarları)		
3403.99.90.00.00	Diğerleri	0,9345	Kilogram
	(Petrol yağları veya bitümenli minerallerden elde edilen yağları içerenler)		
3811.21.00.10.00	Mineral yağlar veya mineral yağlar gibi aynı amaçla kullanılan diğer sıvı yağlar için diğer müstahzar katkıları	1,6135	Kilogram
	(Petrol yağları veya bitümenli minerallerden elde edilen yağları içermeyenler)		
3811.29.00.10.00	Mineral yağlar veya mineral yağlar gibi aynı amaçla kullanılan diğer sıvı yağlar için diğer müstahzar katkıları	1,6135	Kilogram

